

Hæstaréttardómar 1997 - Registur

Útgáfa 2.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af dómasafni Hæstaréttar. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af dómum Hæstaréttar án endurgjalds. Hæstiréttur Íslands stendur ekki fyrir útgáfu þessa skjals né komið að henni með öðrum hætti en lýst er hér að neðan.

Sérstakar þakkir fær Bókasafn Hafnarfjarðar fyrir að gefa flest bindanna til skönnunar og Óli Gneisti Sóleyjarson fyrir sín framlög til verkefnisins. Fjárhagslegir styrktaraðilar fá einnig þakkir fyrir fjárframlög sín.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta dómar ekki verndar höfundalaga. Skrifstofa Hæstaréttar hefur tjáð höfundi skjalsins að Hæstiréttur hyggst ekki gera neinar athugasemdir vegna birtingar þessara rafrænu eintakanna í heilu lagi, en hefur hins vegar ekki útilokað að annað efni en dómar gæti notið verndar höfundalaga. Ef ætlunin er að nýta aðra hluta skjalsins en dómana sjálfa er mælt með því að viðkomandi hafi samband við Hæstarétt eftir því sem við á.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Í útg. 2.1 var textinn gerður beinni og OCR endurunnið.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

HÆSTARÉTTARDÓMAR

ÚTGEFANDI
HÆSTIRÉTTUR

LXVIII. BINDI
1997

REYKJAVÍK
PRENTSMÍÐJAN ODDI EHF

Reglulegir dómara Hæstaréttar 1997

Haraldur Henrysson. Forseti dómsins.

Pétur Kr. Hafstein. Varaforseti dómsins.

Arnljótur Björnsson.

Garðar Gíslason.

Guðrún Erlendsdóttir.

Gunnlaugur Claessen.

Hjörtur Torfason.

Hrafn Bragason.

Markús Sigurbjörnsson.

Registur

I. MÁLASKRÁ

			Dómur	Bls.
1	460/1996	Þórarinn Sveinsson gegn Vaka hf. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Vanreifun	3/1	1
2	463/1996	Þb. Ágústs Sverrissonar gegn Huldu H. Waage og Ágústi Sverrissyni. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Málshöfðunarfrestur. Kröfugerð	3/1	4
3	468/1996	Ákærvaldið gegn Þorvaldi Ragnarssyni. Kærumál. Vanhæfi. Mannréttindasáttm. Evrópu. Aðfinnslur	3/1	11
4	472/1996	Kristrún Pálsdóttir gegn Stálsmiðjunni hf. Kærumál. Fjárnám	6/1	16
5	475/1996	Vilhjálmur Thomas gegn Stellu Jóhannsdóttur. Kærumál. Nauðungarsala. Veðréttur. Greiðsla. Aðfinnslur	7/1	21
6	8/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Láru Dís Sigurðardóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	7/1	28
7	10/1997	Sigurður Flygenring gegn Kynnisferðum sf. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Félagsdómur. Aðfinnslur	8/1	30
8	9/1997	Ákærvaldið gegn Hrafni Jökulssyni. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Stjórnarskrá	10/1	34
9	15/1997	Þb. Íslensks bergvatns hf. gegn Íslandsbanka. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Málshöfðunarfrestur	15/1	41
10	20/1997	RLR gegn Rúnari Presti Grímssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Stjórnarskrá	15/1	45
11	18/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	15/1	47

			Dómur	Bls.
12	19/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Péttri Gauti Kristjánssyni. Kærumál. Lögmenn. Verjandi	16/1	49
13	18/1995	Ólöf Guðmundsdóttir gegn Landsvirkjun og gagnsök. Eignarnám. Skaðabætur	16/1	52
14	277/1996	Porfinnur Guðnason gegn Andrá ehf. og gagnsök. Leigusamningur. Vinnusamningur. Aðild. Sönnun	16/1	65
15	384/1996	Ákærvaldið gegn Birgi Guðmundssyni. Líkamsárás. Nytjastuldur. Öryggisgæsla	16/1	73
16	317/1995	Íslenska ríkið gegn þb. Víktors Rúnars Þórðarsonar og gagnsök. Stjórnsýsla. Veiðiheimildir. Lagasetning. Sératkvæði	16/1	86
17	318/1995	Íslenska ríkið gegn Fræg hf. og gagnsök. Stjórnsýsla. Veiðiheimildir. Lagasetning. Sératkvæði	16/1	106
18	319/1995	Íslenska ríkið gegn Jakobi H.S. Ragnarssyni og gagnsök. Stjórnsýsla. Veiðiheimildir. Lagasetning. Sératkvæði	16/1	116
19	222/1995	Sigurður Sigurjónsson gegn Ísaga ehf. og gagnsök. Lögmenn. Póknun	16/1	126
20	31/1997	Ákærvaldið gegn Heimi Baldurssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald 2. mgr. 103. gr. l. nr. 19/1991	20/1	135
21	27/1997	Ákærvaldið gegn Arnari Þór Ragnarssyni og Þorgrími Marteini Benjamínssyni. Kærumál. Kærufrestur. Frávísun máls frá Hæstarétti	20/1	137
22	17/1997	Olíuverslun Íslands hf. gegn Björgólfi Jónssyni o.fl. Kærumál. Nauðungarsala. Ættaróðal. Aðild. Lögvarðir hagsmunir. Frávísunarúrskurður staðfestur að hluta	20/1	138
23	111/1996	Vilberg Rafn Vilbergsson gegn Guðmundi Sveinbjörnssyni og gagnsök. Skaðabætur. Missir framfæranda. Gjafsókn. Dráttarvextir	23/1	144
24	60/1996	Íslenska ríkið gegn Helga Þór Helgasyni. Skaðabótamál. Dómarar. Þinglýsing. Lögráðamenn. Málsástæður. Gjafsókn. Sératkvæði	23/1	157
25	33/1996	Einar Einarsson gegn þb. Vilhjálms Húnfjörð Vilhjálmssonar, Vilhjálmi H. Vilhjálmsyni og Vega-gerðinni. Verksamningur. Dagsektir	23/1	175
26	187/1996	Runólfur Oddsson gegn Reykjavíkurborg. Hundahald. Frávísun frá Hæstarétti	23/1	195

			Dómur	Bls.
27	410/1996	Ákærvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni. Þjófnaður. Umferðarlagabrot. Reynslulausn	23/1	199
28	135/1996	Páll Jónsson gegn Fokus Bank A/S. Lausafjárkaup. Tómlæti	23/1	202
29	233/1995	Ásgeir Ebenezer son og Guðlaug Jónsdóttir gegn Glitni hf. og gagnsök. Skaðabætur innan samninga. Verðbréfasala. Lánssamningur. Forsendur ...	23/1	208
30	23/1997	Bertha Þórarinsdóttir gegn Ásgeiri Lúðvíkssyni. Kærumál. Óvígð sambúð. Fjárslit	27/1	232
31	33/1997	Baltic Group Ltd. gegn Björgólfi Guðmundssyni. Kærumál. Frestur	27/1	242
32	16/1997	Baldur Jón Helgason o.fl. gegn Stofnlánadeild landbúnaðarins og gagnsök. Kærumál. Nauðungarsala. Óðalsréttur. Veð	28/1	244
33	38/1997	RLR gegn Connie Jean Hanes og Donald Hanes. Kærumál. Hald. Börn. Frávísun frá Hæstarétti	29/1	259
34	37/1997	Almenna verkfræðistofan hf. gegn MS-félagi Íslands. Kærumál. Matsgerð	30/1	263
35	45/1997	RLR gegn Þóri Erni Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a-liður 1. mgr. 103. gr. I. nr. 19/1991	30/1	267
36	100/1996	Sparisjóður Hafnarfjarðar gegn Seltjarnarneskaupstað. Samningur. Trygging	30/1	269
37	29/1996	Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Sverri Guðjónssyni. Vátrygging. Slysatrygging ökumanns	30/1	286
38	159/1996	Ákærvaldið gegn Hinriki Bragasyni og Helga Ingimundi Sigurðssyni. Dýravernd. Rannsókn	30/1	293
39	61/1996	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Hf. Eimskipafélagi Íslands. Farmsamningur. Vátrygging. Endurkrafa. Geymslufé	30/1	315
40	470/1996	Ákærvaldið gegn Lahouari Sadok. Ávana- og fíkniefni. Sérálit	30/1	328
41	418/1996	Ákærvaldið gegn Jóni Kristjáni Jacobsen. Ávana- og fíkniefni. Sératkvæði	30/1	337
42	230/1996	Margrét Helgadóttir gegn Samúel V. Jónssyni. Víxill. Ábyrgð. Skaðabætur	30/1	342
43	290/1995	Ívar Danielsson gegn íslenska ríkinu, lyfjaverðlagsnefnd og Tryggingastofnun ríkisins. Lyfjaverð. Stjórnvaldsákvörðun. Frávísun að hluta. Sératkvæði	30/1	350

		Dómur	Bls.
44	374/1996	Ákærvaldið gegn Sigurði Hólmi Sigurðssyni. Þjófnaður. Ítrekun. Vanaafbrotamaður	30/1 375
45	11/1997	LÍÚ fh. Útvegsmannafélags Norðurlands v. Sæbergis hf. gegn Farmanna- og fiskimannasambandi Íslands v. Skipstjóra- og stýrim. félags Norðlend- inga. Kærumál. Félagsdómur. Frávísunarkröfu hrundið	30/1 380
46	3/1997	Vífilfell ehf. gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Aðför. Skattar. Rekstrarkostnaður. Eftirlaun. Rekstrartap. Hlutfélög. Sératkvæði	30/1 385
47	40/1997	Bandalag háskólamanna f.h. Félags fréttamanna gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Félagsdómur. Frá- vísunarúrskurður staðfestur	4/2 433
48	55/1997	RLR gegn Hannesi Inga Guðmundssyni. Kæru- mál. Gæsluvarðhald. a-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	6/2 436
49	417/1996	Ákærvaldið gegn X. Kynferðisbrot. Börn. Skil- orð	6/2 439
50	189/1996	Karl Einarsson gegn Glerísetningum hf. og Guð- mundi Grímssyni og Glerísetningar hf. gegn Karli Einarssyni og Guðmundi Grímssyni. Verksam- ningur. Umboð	6/2 446
51	169/1996	Þb. Ístess hf. gegn T. Skretting A/S og gagnsök. Hlutfélög. Hlutfjárhækkun. Gjaldþrotaskipti. Sératkvæði	6/2 456
52	133/1996	M gegn K. Börn. Forsjá. Hjón. Gjafsókn	6/2 474
53	300/1996	Ferðamálasjóður gegn Þb. Þórðar A. Stefánssonar. Lögvarðir hagsmunir. Frávísun máls frá Hæsta- rétti	6/2 488
54	110/1996	Gunnar Guðmundsson gegn íslenska ríkinu. Opinberir starfsmenn. Frávikning úr starfi. Skaða- bætur. Ómerkingarkröfu vísað frá Hæstarétti. Sér- atkvæði	6/2 490
55	44/1997	Þb. Valdimars Þórðarsonar gegn Landsbanka Ís- lands. Kærumál. Nauðungarsala. Veðréttur. Þing- lýsing	7/2 525
56	302/1996	Ólafur Oddgeirsson gegn Ingva Rafni Jóhanns- syni. Samningalög. Riftun	13/2 538
57	168/1996	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Einari Sig-	

		Málaskrá	Dómur	IX Bls.
		fússyni og Sigurði G. Guðjónssyni. Fasteignakaup. Galli. Afsláttur. Matsgerð	13/2	553
58	421/1995	Barbara P. Kjartansdóttir gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. og Arnari Hauki Ævarssyni. Vátrygging. Áhættutaka. Loforð. Gjafsókn	13/2	567
59	144/1996	Gylfi Lárusson, Haraldur Lárusson og Sökkull sf. gegn Pétri H. Baldurssyni. Vinnusamningur. Uppsögn	13/2	580
60	214/1996	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Aðalbirni Steingrímssyni. Lögmenn. Greiðsla. Umboð. Gjafsókn	13/2	586
61	156/1996	Skagstrendingur h. f. gegn íslenska ríkinu. Gjaldþrotalög. Nauðasamningur. Skuldajöfnuður. Virðisaukaskattur. Sératkvæði	13/2	591
62	88/1996	Magnús Hreggviðsson og Frjálst framtak hf. gegn íslenska ríkinu. Skattar. Hlutafélög. Sératkvæði ...	13/2	602
63	177/1996	Íslandsbanki hf. gegn Sigurði Inga Ingólfssyni, Jónu B. Andrédóttur og Andreu Ingu Sigurðardóttur og þb. Auðuns hf. gegn Íslandsbanka hf. Skaðabótamál. Nauðungarsala. Fiskveiðiheimildir. Skip	13/2	617
64	61/1997	Saubæjarhreppur gegn Stofnlánadeild landbúnaðarins. Kærumál. Útivist. Máli vísað frá Hæstarétti	14/2	632
65	62/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	14/2	634
66	60/1997	Tollstjórinn í Reykjavík gegn Lárusi Halldórssyni. Kærumál. Frávísunarúrksurður felldur úr gildi. Vanreifun	14/2	637
67	66/1997	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Baldvin Breiðfjörð Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldi hafnað	17/2	641
68	63/1997	Kirkjugarðar Reykjavíkurprófastsdæma gegn samkeppnisráði og áfrýjunarnefnd samkeppnismála. Kærumál. Dómstólar. Lögvarðir hagsmunir. Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta	17/2	643
69	376/1996	Axis-húsgögn hf. gegn Sveini V. Speight. Ómerkning. Heimvísun	18/2	652

		Dómur	Bls.
70	70/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Láru Dís Sigurðardóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	20/2 653
71	212/1996	Björn Stefánsson gegn þrotabúi Sigurðar K. Eggertssonar. Gjaldþrotaskipti. Riftun. Málshöfðunarfrestur	20/2 656
72	231/1996	Ragna F. Karlsdóttir gegn Vátryggingafélagi Íslands hf. Skaðabætur. Örorka. Frávísun frá héraðsdómi að hluta	20/2 667
73	147/1996	Guðrún Eiríksdóttir gegn íslenska ríkinu. Skaðabætur. Skóli. Örorka. Örorkutjónsútreikningur. Miski. Stjórnarskrá	20/2 683
74	261/1996	Parkwood Engineering Company Limited gegn Borgarsmíði hf. Verksamningur. Vinnulaun	20/2 700
75	233/1996	Ákærvaldið gegn Ara Halldórssyni, Björgvin Bjarnasyni og Ingimar Halldórssyni. Fiskveiðar. Veiðiheilmildir. Erlend fjárfesting. Ákæra. Bókhaldsbrot. Sérálit	20/2 712
76	207/1996	Húsfélagið Grensásvegi 44 gegn Hjálmari Gunnarssyni. Verksamningur. Dagsektir	20/2 746
77	163/1996	Jón Hjaltason gegn íslenska ríkinu. Skattar. Rekstrarkostnaður	20/2 759
78	197/1996	Karl Rúnar Ólafsson gegn Grænabæ hf. Fasteignakaup. Samningur. Veðkrafa	20/2 773
79	283/1996	Landsbanki Íslands gegn þb. Nesleiðar hf. Leigusamningur. Viðskeyting. Eignarréttur. Vanreifun. Frávísun máls frá héraðsdómi	27/2 786
80	344/1996	Ákærvaldið gegn Jóhanni Gunnari Bergþórssyni. Virðisaukaskattur. Staðgreiðsla skatta. Fjárráttur. Frávísun máls að hluta. Áfrýjun. Skilorð ..	27/2 789
81	299/1996	Ákærvaldið gegn Stefáni Jóni Sigurðssyni. Ómerking héraðsdóms	27/2 817
82	220/1996	Zygmunt Pawlik og Sjóvá-Almennar tryggingar gegn íslenska ríkinu og gagnsök. Bifreiðir. Skaðabætur	27/2 829
83	285/1996	Vélstjórafélag Íslands gegn Farm.- og fiskimannasamb. Íslands. Félagaréttur. Stéttarfélög. Úrsögn. Eignarréttur	27/2 841

Málaskrá			XI	
			Dómur	Bls.
84	85/1997	Tryggingamiðstöðin hf. gegn Smiðshöfða 6 hf. Kærumál. Nauðungarsala. Lögveðréttur	6/3	850
85	100/1997	Bílastúdíó ehf. gegn Tollstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Flýtimeðferð	6/3	856
86	91/1997	Tollstjórinn í Reykjavík gegn Handknattleiksdeild Fylkis. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Aðildarhæfi	6/3	862
87	219/1996	Hafnarfjarðarbær gegn Vinnuveitendasambandi Íslands. Skuldabréf. Ábyrgð. Sveitarstjórn. Verksamningur. Verðbréfasala	6/3	864
88	262/1996	Reynir Sigursteinsson og Halldór Gunnarsson gegn Hjalta J. Sveinssyni, Birni Eiríksyni og Bókaútgáfunni Skjaldborg hf. Meiðyrði. Friðhelgi einkalífs. Höfundarréttur	6/3	887
89	403/1996	Ákærvaldið gegn Lindu Dögg Ragnarsdóttur. Líkamsárás. Skilorð. Sérálit	6/3	904
90	195/1996	Sveinn H. Skúlason gegn Sparisjóði Hafnarfjarðar. Skaðabætur. Víxlar. Ábyrgð	6/3	930
91	304/1996	Timburvinnsla H.J. ehf. gegn Stórtaki ehf. og Stórtak ehf. gegn Timburvinnslu H.J. ehf. og Hjörleifi Júlíussyni. Verksamningur. Aðild. Vanreifun. Frávísun frá héraðsdómi	6/3	939
92	102/1997	Níflungar ehf. gegn Tollstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Endurupptaka	7/3	946
93	99/1997	Kaupfélag Króksfjarðar gegn Ingrid Ísafold Odds- dóttur. Kærumál. Innsetningargerð. Aðför	12/3	950
94	90/1997	Ólafur Þorgeirsson gegn Húsfélaginu Álftamýri 32, 34 og 36. Kærumál. Gagnkæra. Þinglýsing. Fjöleignarhús	12/3	954
95	103/1997	Kaupfélag Eyfirðinga gegn Búnaðarbanka Íslands. Kærumál. Lögbann	13/3	965
96	112/1997	Ekran ehf. gegn S. Konráðssyni og Co ehf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti	13/3	971
97	224/1996	Snorri Jónsson o.fl. gegn Glitni hf. og gagnsök. Leigusamningur. Fjármögnunarleiga. Gengis- trygging	13/3	977
98	471/1996	Ákærvaldið gegn Árna Ólafi Jónssyni. Viður- lagaákvörðun. Líkamsárás. Þjófnaður. Ítrekun. Erlendir dómur	13/3	986

			Dómur	Bls.
99	29/1997	Ákærvaldið gegn Karli Guðna Ólafssyni. Líkamsárás. Skilorð	13/3	1000
100	255/1996	Kærunefnd jafnréttismála f.h. Guðrúnar Erlu Ólafsdóttur gegn íslenska ríkinu og Ríkisútvarpinu. Jafnrétti. Launakrafa. Kjarasamningar. Ráðningarsamningur. Sönnunarbyrði	13/3	1008
101	194/1996	Íslenska ríkið gegn Anne May Sæmundsdóttur. Frávísun frá Hæstarétti. Greiðsla. Lögvarðir hagsmunir	13/3	1023
102	26/1997	Ákærvaldið gegn Gestí Eiríki Eggertssyni. Líkamsárás leiðir til dauða	13/3	1024
103	473/1996	Ákærvaldið gegn Hallbirni Einari Guðjónssyni. Þjófnaður. Ítrekun	13/3	1057
104	117/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	14/3	1061
105	118/1997	Hf. Eimskipafélag Íslands gegn Friðgeiri Björnsyni dómstjóra í Reykjavík. Kærumál. Kæruheimild. Sjópróf. Frávísun frá Hæstarétti	19/3	1063
106	355/1996	Inga Gunnarsdóttir gegn Ólafi Ragnari Sigurðssyni. Skilnaðarsamningur. Lífeyrir. Gjafsókn	20/3	1065
107	140/1996	Þorsteinn P. Jónsson gegn Hirti Sigurjónssyni og Vátryggingafélagi Íslands hf. Bifreiðar. Umferðalög. Vátrygging. Skaðabætur. Örorka. Sératkvæði	20/3	1071
108	353/1996	Arnarfell sf. gegn Húsfélaginu Einigrund 7, 9 og 11. Verksamningur. Fjöleignarhús. Geymslugreiðsla. Sératkvæði	20/3	1082
109	317/1996	Sveinn Aðalsteinsson gegn Veiðigfélagi Langár og gagnsök. Lax- og silungsveiði. Veiðifélag. Leigusamningur. Skaðabætur	20/3	1096
110	119/1997	Steinar Hólmsteinsson gegn Tryggingamiðstöðinni hf. Kærumál. Fjárnám. Málskostnaður. Virðisaukaskattur	24/3	1106
111	126/1996	B gegn íslenska ríkinu. Skaðabótamál. Líkamstjón. Sjúkrahús. Sératkvæði	25/3	1115
112	383/1996	Ákærvaldið gegn Jóhannesi Kristni Björnssyni. Virðisaukaskattur. Staðgreiðsla skatta. Fjárdráttur. Skilorð	25/3	1124
113	306/1996	Lofthildur Kristín Loftsdóttir gegn Kristbjörgu		

		Jónsdóttur vegna þrotabús Hannesar Ragnars Franzsonar. Ómerking. Heimvísun. Gjaldþrot. Kaupmáli. Riftun	25/3	1130
114	257/1996	Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Magnúsi H. Norðdahl. Vátrygging. Skilmálar. Slys. Örorka	25/3	1137
115	144/1997	RLR gegn Stefáni Axel Stefánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3/4	1145
116	145/1997	RLR gegn Erni Karlssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3/4	1148
117	146/1997	RLR gegn Magnúsi Karlssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 ..	3/4	1150
118	141/1997	Sýslumaðurinn í Hafnarfirði gegn Bóasi Dagbjarti Bergsteinssyni. Kærumál. Hald. Frávísun frá Hæstarétti	3/4	1152
119	153/1997	RLR gegn Friðrik Gunnari Gíslasyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	4/4	1153
120	148/1997	Db. Þorláks Ebenezerasonar og Ebba Ebenezerdóttir gegn Sýslumanninum í Reykjavík. Kærumál. Dánarbú. Erfðafjárskattur	4/4	1156
121	147/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gilbert Má Skarphéðinssyni og Gilbert M. Skarphéðinsson gegn Friðgeiri Björnssyni og Jóni Finnbjörnssyni. Kærumál. Kæruheimild. Kærufrestur. Frávísun máls frá Hæstarétti	8/4	1160
122	66/1996	Svínavatnshreppur og Torfalækjarhreppur gegn Landsvirkjun og íslenska ríkinu til réttargæslu. Eignarréttur. Vatnsréttindi. Afréttarland. Samningar	10/4	1162
123	67/1996	Bólstaðarhlíðarhreppur, Lýtingsstaðahreppur og Seyluhreppur gegn Landsvirkjun og íslenska ríkinu til réttargæslu. Eignarréttur. Vatnsréttindi. Afréttarland. Samningar	10/4	1183
124	184/1996	Halldór Bjarnason gegn Vátryggingafélagi Íslands hf. Bifreiðar. Umferðarlög. Slysátrygging ökumanns. Örorka. Læknaráð. Matsgerðir. Sér- atkvæði	10/4	1197

			Dómur	Bls.
125	13/1997	Ákærvaldið gegn Eyvindi Svani Magnússyni. Kynferðisbrot. Miskabætur. Pinghald. Vitni	10/4	1215
126	345/1996	Búnaðarbanki Íslands gegn Finnboga Guðmarssyni. Víxilmál	10/4	1223
127	36/1997	Ákærvaldið gegn Karli Elíassyni. Ökuréttur. Reynslulausn. Skilorðsbrot	10/4	1227
128	120/1996	Sveindís Hermannsdóttir gegn Pósti og síma hf., Vátryggingafélagi Íslands hf. og Sjóvá-Almennum tryggingum hf. og gagnsök. Skaðabætur. Bifreiðar. Slysatrygging okumanns. Örorkubætur	10/4	1230
129	167/1997	Guðrún Valgarðsdóttir gegn Valgarði Stefánssyni ehf. Kærumál. Dómkvaðning matsmanna. Einka-hlutafélög	17/4	1248
130	452/1996	Ákærvaldið gegn Sigurði Hilmarí Ólafssyni og Sigurði Erni Sigurðssyni. Skoteldar	17/4	1253
131	461/1996	Ákærvaldið gegn Kristni Jónssyni og Jóhönnu Guðmundsdóttur. Skjalafals. Fjársvik	17/4	1258
132	222/1996	Félagsbúið Stekkum gegn Guðmundi S. Öfjörð. Fullvirðisréttur. Greiðslumark. Samningur	17/4	1269
133	134/1996	Kærunefnd jafnréttismála f.h. Brynju Birgisdóttur gegn Hagkaupi hf. og gagnsök. Jafnrétti. Uppsögn	17/4	1282
134	305/1996	Kristján Ágústsson gegn Búnaðarbanka Íslands. Niðurfelling máls. Áfrýjun. Málskostnaður	17/4	1293
135	172/1997	RLR gegn Steingrími Guðjónssyni. Kærumál. Hald. Frávísun máls frá héraðsdómi	18/4	1295
136	176/1997	RLR gegn Annþóri Kristjáni Karlssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. c. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	21/4	1296
137	171/1997	Hörður Gunnar Ingólfsson gegn Hagstofu Íslands og Fljótshlíðarhreppi. Kærumál. Lögheimili. Lög-varðir hagsmunir. Kröfugerð. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	22/4	1298
138	173/1997	X gegn Y. Kærumál. Svipting löggræðis. Ómerking úrskurðar héraðsdóms	22/4	1302
139	175/1997	Skógrækt ríkisins gegn Birni Jóhannssyni. Kærumál. Aðild. Kæruheimild. Frávísun máls frá Hæstarétti að hluta. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Aðfinnslur	25/4	1304

		Málaskrá	Dómur	XV Bls.
140	324/1996	TB Tæknibúnaður ehf. gegn Almari Grímssyni. Lausafjárkaup. Verksamningur	25/4	1307
141	210/1996	Pétur Þór Sigurðsson gegn Landsbanka Íslands. Skaðabótamál. Framsal kröfu. Bankar. Lögmenn. Sératkvæði	25/4	1323
142	180/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Láru Dís Sigurðardóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	28/4	1348
143	182/1997	RLR gegn Sigurbirni Gunnari Utley. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	28/4	1350
144	184/1997	RLR gegn Erni Karlssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	30/4	1352
145	434/1996	Ákærvaldið gegn Kristjáni Jóhanni Stefánssyni og Tryggva Knud Óskarssyni. Ávana- og fíkniefni	2/5	1354
146	263/1996	Magnús Guðmundsson gegn Eftirlaunastjóð Félags íslenskra atvinnuflugmanna og gagnsök. Lífeyrissjóður. Samþykktir. Stéttarfélag	2/5	1373
147	79/1996	Jóhannes Þ. Guðbjartsson gegn íslenska ríkinu. Skaðabætur. Vinnuslys. Ábyrgð. Verksamningur. Örorka. Miski. Sératkvæði	2/5	1388
148	287/1996	Einar Porkelsson gegn Hinriki Andréssi Þórðarsyni. Jarðakaup. Samningur. Erfðaábúð. Forkaupsréttur. Kaupréttur. Matsgerð	2/5	1409
149	323/1996	Páll B. Kristjánsson gegn Flugleiðum hf. Flugskírteini. Kjarasamningur. Sératkvæði	2/5	1423
150	349/1996	Eiríkur Sigfússon gegn Páli Alfreðssyni. Verksamningur. Dráttarvextir	2/5	1433
151	54/1997	Ákærvaldið gegn Jóni Erlendssyni. Líkamsárás. Skilorð	2/5	1441
152	334/1996	Þorleifur Geirsson gegn Þrotabúi Gamms hf. Samningur. Tómlæti. Sönnun. Sératkvæði	2/5	1447
153	336/1996	Þormóður Jónsson og Birgir Bieltvedt gegn Hildi ehf. Víxilmál. Varnir	2/5	1453
154	178/1997	Félag íslenskra flugumferðarstjóra gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Félagsdómur. Frávísunarúrskurður staðfestur	6/5	1457
155	419/1996	Húsnæðisnefnd Kópavogs gegn Ragnari Hjálmarssyni og gagnsök. Ómerking. Heimvísun	6/5	1463

		Dómur	Bls.
156	194/1997 Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Jóni Óskari Magnússyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	7/5	1465
157	195/1997 Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Sigurrós Svavarsdóttur. Kærumál. Hald	7/5	1469
158	316/1996 Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Herdísi Karlsdóttur og gagnsök. Ómerking. Heimvísun	9/5	1472
159	249/1996 Verkalýðsfélögin á Suðurnesjum gegn Sjávarréttum í Keflavík ehf. Ábyrgð. Kröfuréttur	9/5	1476
160	293/1996 Ágúst Atlason o.fl. gegn Ólafíu Hrönn Jónsdóttur. Samningur. Skaðabætur	9/5	1487
161	447/1996 Íslenska ríkið gegn Hrefnu Iðunni Sigvaldadóttur og gagnsök. Ríkisstarfsmenn. Grunnskólar. Sveitarfélög. Skaðabótakrafa. Biðlaunakrafa. Flýtimeðferð	9/5	1499
162	448/1996 Íslenska ríkið gegn Hirti Karli Einarssyni og gagnsök. Ríkisstarfsmenn. Grunnskólar. Sveitarfélög. Skaðabótakrafa. Biðlaunakrafa. Flýtimeðferð	9/5	1509
163	188/1997 Baldur Ágústsson gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	12/5	1519
164	197/1997 X gegn Y. Kærumál. Lögræðissvipting	14/5	1524
165	292/1996 Margrét Stefánsdóttir gegn Steinari Friðjónssyni. Lausafjárkaup. Riftun. Afsláttur. Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta	15/5	1528
166	288/1996 Gunnar Guðmundsson gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Vátrygging. Iðgjald	15/5	1537
167	310/1996 Vigfús Andrésson gegn íslenska ríkinu. Grunnskólar. Kennari. Ráðning. Starfsréttindi. Stjórn-sýsla Miskabætur. Sératkvæði	15/5	1544
168	244/1996 Hafbeitarstöðin Kleifum hf. gegn Vátryggingafélagi Íslands hf. og gagnsök. Vátryggingasamningar. Fiskeldi. Matsgerðir	15/5	1560
169	129/1996 Ívar Baldvinsson gegn Finni Gærðbo Péturssyni. Skaðabótamál. Samningur. Veiðiheimildir	15/5	1593
170	204/1997 Fataframleiðendur ehf. gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Fjárnám	20/5	1603
171	219/1997 Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Óskari Þór Gunnlaugssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	22/5	1612

172	335/1996	Reynir Gunnþórsson gegn íslenska ríkinu. Læknar. Læknaráð. Skaðabótamál	22/5	1615
173	228/1996	Höfði hf. gegn íslenska ríkinu. Fiskveiðibrot. Skaðabætur. Sératkvæði	22/5	1630
174	229/1996	Bjarni Eyjólfsson gegn íslenska ríkinu. Fiskveiðibrot. Skaðabætur. Sératkvæði	22/5	1641
175	352/1996	Steinprýði ehf. gegn Bergi ehf. Kaup. Skaðabætur	22/5	1651
176	92/1997	Ákærvaldið gegn Hirti Unasyni. Bifreiðar. Umferðarslys. Manntjón	22/5	1658
177	364/1996	Gunnar Þór Guðmannsson og Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Haraldi Bjarnasyni og gagnsök. Bifreiðar. Umferðarlög. Skaðabætur. Líkamstjón. Örorkumat. Frávísun frá Hæstarétti að hluta. Gjafsókn	22/5	1683
178	351/1996	Benedikt H. Alfonsson gegn íslenska ríkinu. Ráðningarsamningur. Uppsögn. Sératkvæði	22/5	1693
179	350/1996	Grænmeti ehf. gegn Matthíasi M. Guðmundssyni. Skuldabréf. Sjálfskuldarábyrgð. Endurkrafa. Málsástæður. Málsmeðferð. Sératkvæði	22/5	1704
180	213/1997	Landsbanki Íslands gegn Stæðu ehf. og Óðali ehf. Kærumál. Nauðungarsala. Veðréttur. Lausafé	27/5	1711
181	199/1997	Eri ehf. gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Framhaldsstefna. Frávísun að hluta frá héraðsdómi	28/5	1719
182	198/1997	Kan ehf. gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Framhaldsstefna. Frávísun að hluta frá héraðsdómi	28/5	1727
183	391/1996	Guðjón Hjaltason gegn Landsbanka Íslands. Skuldabréf. Varnir	29/5	1731
184	296/1996	Magnús Guðmundsson gegn Eddu Sigurrós Sverrisdóttur og gagnsök. Vinnusamningur. Verksamningur. Höfundarréttur. Skaðabætur. Fyrning. Tómlæti. Málskostnaður	29/5	1737
185	389/1996	Bjarni J. Gíslason gegn þrotabúi Jóhönnu Pálsdóttur og gagnsök. Fjármál hjóna. Gjóf. Hjúskapareign	29/5	1754
186	120/1997	Ákærvaldið gegn Heimi Ólasyni. Umferðarlög. Torfærutæki. Hlífðarhjálmur. Áfrýjunarleyfi	29/5	1760
187	6/1997	Ákærvaldið gegn Benedikt Jónssyni. Umboðsvik. Skilorð	29/5	1765

			Dómur	Bls.
188	67/1997	Ákærvaldið gegn Guðbergi Þór Garðarssyni. Virðisaukaskattur. Fjárdráttur. Skilorð	29/5	1773
189	53/1997	Ákærvaldið gegn Hauki Guðmundssyni. Þjófnaður. Reynslulausn. Umferðarlög. Fíkniefni. Ölvunarakstur. Sakarkostnaður. Ítrekun. Hegningarauki	29/5	1778
190	89/1997	Ákærvaldið gegn Þórði Pétri Péturssyni. Umferðarlög. Akstur án réttinda. Fíkniefni. Reynslulausn. Sérálit	29/5	1788
191	358/1996	Steen Johansen gegn íslenska ríkinu. Verksamningur. Uppsögn	29/5	1792
192	48/1997	Ákærvaldið gegn Magnúsi Kristinssyni. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi. Kröfugerð	29/5	1798
193	453/1996	Ákærvaldið gegn Jónasi James Norris. Þjófnaður	29/5	1800
194	363/1996	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Ellert K. Alexanderssyni. Vátrygging. Samningsgerð	29/5	1808
195	81/1997	Ákærvaldið gegn Jóhönnu Rut Birgisdóttur. Þjófnaður. Greiðslukort. Reynslulausn. Ítrekun ...	29/5	1819
196	220/1997	Fataframleiðendur ehf. gegn Tollstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Fjárnám	30/5	1827
197	207/1997	Sigmundur Franz Kristjánsson gegn Íslandsbanka hf. Kærumál. Fjárnám. Gjaldþrotskipti. Frávísun frá héraðsdómi	4/6	1834
198	402/1996	Elías Eyberg Ólason gegn Kaupfélagi Árnesinga. Skaðabótamál. Vinnuslys	5/6	1846
199	12/1997	Ákærvaldið gegn Kristófer Oliverssyni Zalewski. Skjalafals. Skilorð	5/6	1852
200	321/1996	Hafsteinn Esjar Stefánsson, Elma Þórarinsdóttir, Gunnlaugur Ingvarsson, Guðmundur Kr. Guðmundsson, Haraldur Ingvarsson, Agnar Hafsteins-son, Guðni Guðnason, Sigurjón Ásgeirsson, Unnsteinn Guðmundsson, Friðrik Örn Guðmundsson, IceMac hf., Ingvar Ingvarsson og Alda Jóhannesdóttir gegn Borgey hf. Frávísun frá héraðsdómi. Kyrrsetning. Vörslusvipting. Aðild. Skaðabætur ...	5/6	1857
201	209/1996	Protabú Hafverks hf. gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Vátrygging. Húftrygging skips	5/6	1867
202	82/1997	Ákærvaldið gegn X. Ómerking. Heimvísun	5/6	1877

203	237a/1997	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Sigurþór Arnarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	9/6	1884
204	238/1997	Rannsóknarlögregla ríkisins gegn Sverri Þór Einarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	9/6	1887
205	228/1997	Ákærvaldið gegn X. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Ákærvald. Niðurfelling saksóknar	9/6	1890
206	233/1997	Agasøster Båtservice Shipping A/S gegn Djúpmynd ehf. Kærumál. Kæruheimild. Frávísun máls frá Hæstarétti	9/6	1892
207	232/1997	Ákærvaldið gegn Sigurði Jóhannssyni. Kærumál. Ákærvald. Hæfi	10/6	1894
208	235/1997	Íslandsbanki hf. gegn Austurstræti 22 ehf. Kærumál. Fjárnám. Kröfugerð. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Málskostnaður	11/6	1898
209	246/1997	X gegn Dóms- og kirkjumálaráðuneytinu. Kærumál. Lögræði	12/6	1902
210	216/1996	Valdimar Sveinsson gegn Samskipum hf. Sjómenn. Ráðningarsamningur. Uppsögn. Kjarasamningur ..	12/6	1905
211	121/1997	Ákærvaldið gegn Þórði Þórðarsyni. Tekjuskattur. Útsvar. Virðisaukaskattur. Skjalafals. Skilorð. Aðfinnslur	12/6	1913
212	83/1997	Ákærvaldið gegn Jakob Kristinssyni. Virðisaukaskattur. Staðgreiðsla skatta. Fjárdráttur. Skilorð ..	12/6	1931
213	196/1997	K gegn barnaverndarnefnd Reykjavíkur og Reykjavíkurborg. Börn. Forsjá. Aðild. Stjórnsýsla ..	12/6	1948
214	143/1997	Ákærvaldið gegn Oddi Björnssyni Líkamsárás. Skilorð	12/6	1970
215	327/1995	Lilja Schopka, Sverrir Schopka, Sigfús Schopka, Ragnhildur Schopka, Júlíus H. Schopka og Herdís H. Schopka gegn Karli Eiríkssyni. Þórunni Sigurðardóttur, Sigurði Einarssyni, Kristjönu Ernu Einarsdóttur og Daníel Sigurðssyni. Landamerki. Áfrýjunarfjárhæð. Dagsektir	12/6	1985
216	162/1997	Oddný Freyja Kristinsdóttir og Akurholt ehf. gegn Eyja- og Miklaholtshreppi, Kolbeinsstaðahreppi og jarðanefnd Snæfellsnes- og Hnappa-		

			Dómur	Bls.
		dalssýslu. Jarðalög. Forkaupsréttur. Sveitarstjórn. Sératkvæði	12/6	1998
217	372/1996	Þór Ómar Jónsson gegn Elvu Ólafsdóttur, Stefáni Hilmarssyni, Ólafi I. Birgissyni og Snjósporti hf. Skaðabætur. Gjaldprotaskipti. Hlutaafélag	12/6	2012
218	126/1997	Ákærvaldið gegn Kristni Davíðssyni. Þjófnaður	12/6	2021
219	346/1996	Hreppsnefnd Grímsneshrepps gegn íslenska ríkinu, db. Snæbjörns Guðmundssonar og Stangaveiðifélagi Reykjavíkur og Stangaveiðifélag Reykjavíkur gegn hreppsnefnd Grímsneshrepps. Jarðalög. Forkaupsréttur. Sveitarstjórn. Stjórn-sýsla. Sératkvæði	12/6	2025
220	250/1997	Ásmundur Þórarinsson gegn þb. V. Brynjólfssonar ehf. Kærumál. Gjaldprotaskipti. Skuldaröð	18/6	2041
221	239/1997	Sameinaði lífeyrissjóðurinn gegn Ingibjörgu Jós-efsdóttur. Kærumál. Aðför. Innsetning	18/6	2047
222	256/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Iðunni Árna-dóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	19/6	2052
223	258/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Lárusi Jökli Þorvaldssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	19/6	2054
224	257/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Páli Guðfinni Gústafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Aðfinnslur	19/6	2056
225	240/1997	Olíuverslun Íslands hf. gegn Björgólfi Jónssyni. Kærumál. Nauðungarsala. Ættaróðal. Eignarréttur. Aðild	19/6	2058
226	311/1995	Íslenska ríkið gegn Elsu Smith og gagnsök. Endurupptaka. Gagnaöflun. Hæfi. Læknaráð	19/6	2070
227	125/1997	Ákærvaldið gegn Þorsteini Baldvin Ragnarssyni. Líkamsárás. Réttarfar. Ákærvald. Frávísunar-kröfu hafnað. Sönnunargildi munnlegs framburðar. Sératkvæði	19/6	2072
228	369/1996	Jón V. Gíslason og Guðbjörg Björnsdóttir gegn Jóhanni Baldurssyni og gagnsök. Fasteignakaup. Gallar. Afsláttur. Matsgerð	19/6	2087
229	137/1997	Ákærvaldið gegn Hans Pauli Djurhuus og Jóni		

			Dómur	Bls.
		Pálma Pálmasyni. Fiskveiðibrot. Veiðileyfi. Áfrygjun	19/6	2117
230	255/1997	Sæmundur Guðvinsson gegn þb. Miðils ehf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Skuldaröð	23/6	2128
231	244/1997	Ákærvaldið gegn Connie Jean Hanes og Donald Hanes. Kærumál. Framsal. Ómerking. Heimvísun	23/6	2137
232	278/1997	Ákærvaldið gegn Sigurbirni Gunnari Utley. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3/7	2142
233	279/1997	Ákærvaldið gegn Ólafi Kristjánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3/7	2145
234	283/1997	Ákærvaldið gegn Láru Dís Sigurðardóttur. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	8/7	2148
235	284/1997	Ákærvaldið gegn Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	8/7	2150
236	294/1997	Ákærvaldið gegn Cörlu Wolff. Kærumál. Gæsluvarðhald. C-liður 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	8/7	2152
237	300/1997	Ákærvaldið gegn Albart Jan van Houten, Cörlu Wolff, Láru Dís Sigurðardóttur og Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Réttarstaða sakbornings. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu .	23/7	2155
238	307/1997	Ákærvaldið gegn Sigurþóri Arnarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	5/8	2162
239	329/1997	Ákærvaldið gegn Ólafi Kristjánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	18/8	2164
240	334/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gunnari Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	20/8	2166
241	340/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Pétri Bruno Sch. Thorsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	26/8	2169
242	344/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gunnari Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	27/8	2171

		Dómur	Bls.
243	282/1997	Ákærvaldið gegn Önnu Mýrdal Helgadóttur. Kærumál. Vitni	29/8 2174
244	308/1997	Jóna Brynja Jónsdóttir gegn Arní V. Limuaco. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Stefnumbirting	29/8 2180
245	337/1997	Húsfélagið Flétturima 1-3 gegn Trésm. Aðalsteins K. Kristjánss. ehf. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Stefnumbirting	29/8 2184
246	277/1997	Árni Jóhannesson gegn Stöð ehf. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Gagnsök	29/8 2187
247	338/1997	Hjördís Karvelsdóttir gegn Lögmönnum Thorsplani sf. og Lögskilum ehf., sýslumanninum í Hafnarfirði og íslenska ríkinu til réttargæslu og Finni Torfa Hjörleifssyni héraðsdómara. Kærumál. Kæruheimild. Frávísun máls frá Hæstarétti. Skipting sakarefnis	29/8 2190
248	285/1997	Róbert Árni Hreiðarsson og Stuðlaberg ehf. gegn Valgerði P. Maack. Kærumál. Kæruheimild. Frávísun máls frá Hæstarétti. Réttarfarssekt	29/8 2192
249	315/1997	K gegn M. Kærumál. Ómerking	29/8 2194
250	301/1997	Pb. Dragnar fasteignaþjónustu hf. gegn þb. Drafnar skipaþjónustu hf. Kærumál. Gjaldþrotaskipti. Réttindaröð. Greiðslustöðvun	1/9 2197
251	316/1997	Kennarasamband Íslands gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Aðild skv. 3. mgr. 25. gr. laga nr. 91/1991. Frávísun frá héraðsdómi	1/9 2216
252	319/1997	Gersemi-Pröstur ehf. gegn Leikfangamarkaðinum ehf. Kærumál. Aðfarargerð. Útburður. Leigusamningur. Riftun	1/9 2219
253	296/1997	Gunnsteinn A. Jakobsson gegn Óskari Ingiberssyni. Kærumál. Niðurfelling máls	1/9 2225
254	339/1997	Örn Hólm gegn Óskari Ingiberssyni. Kærumál. Niðurfelling máls	1/9 2226
255	342/1997	Karl K. Karlsson ehf. gegn db. Karls K. Karlssonar. Kærumál. Dánarbússkipti. Eignarréttur. Sönnun	1/9 2227
256	355/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gunnari Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	2/9 2235

257	352/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Sigurði Þórðarsyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	2/9	2238
258	353/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Péttri Ásgeirssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	2/9	2240
259	354/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Péttri Bruno Sch. Thorsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	2/9	2242
260	341/1997	Db. Karls K. Karlssonar gegn Karli K. Karlssyni ehf. Kærumál. Dánarbússkipti	2/9	2245
261	321/1997	Gunnlaugur Ólafsson gegn Rannveigu F. Axfjörð. Kærumál. fjárslit hjóna. Hjúskapareign	5/9	2252
262	336/1997	Gunnar Aðalsteinsson gegn Valdísi Einarsdóttur. Kærumál. Fjárnám. Aðfararbeiðni. Gjafsókn	5/9	2275
263	357/1997	Ákærvaldið gegn Rúnari Kolbeini Óskarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	8/9	2293
264	358/1997	Ákærvaldið gegn Cörlu Wolff. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	8/9	2295
265	351/1997	Jón Gunnar Zoëga og Trésmiðja Aðalsteins K. Kristjánssonar ehf. gegn Húsfélaginu Flétturima 1-3 og Kristni Má Þorsteinssyni. Kærumál. Niðurfelling máls	10/9	2297
266	292/1997	Félag ísl. flugumferðarstjóra gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Félagsdómur. Frávísun að hluta	11/9	2298
267	73/1997	Sæfell hf. gegn íslenska ríkinu. Veðskuldabréf. Skuldskeyting	11/9	2303
268	342/1996	Íslenska ríkið gegn Sólborgu ehf. Veðskuldabréf. Skuldskeyting	11/9	2307
269	254/1996	Sjóvá-Almennar tryggingar hf. gegn Þorgeiri Yngvasyni og gagnsök. Bifreiðar. Umferðarslys. Váttrygging. Líkamstjón. Örorka. Miskabætur. Sératkvæðir.	11/9	2312
270	298/1996	Haraldur Líndal Haraldsson gegn Sigtryggi Bragasyndi o.fl. og gagnsök. Ráðningarsamningur. Uppsögn. Hlutafélög. Skaðabætur	11/9	2329
271	350/1997	Fataframleiðendur ehf. gegn Gjaldheimtunni í Reykjavík. Kærumál. Gjaldþrotaskipti	12/9	2336

		Dómur	Bls.
272	375/1997	Sýslumaðurinn á Akureyri gegn Mána Freysteinsyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	17/9 2342
273	387/1996	Jón Hjörleifsson og Bújöfur ehf. gegn Verkfræðistofunni Burði ehf. Verksamningur. Greiðsluábyrgð	18/9 2345
274	164/1997	Ákærvaldið gegn Berki Birgissyni. Rán. Líkamsárás. Skilorð	18/9 2353
275	322/1996	Mál og menning hf. gegn Fjallkonunni ehf. og gagnsök. Frávísun máls frá héraðsdómi. Vanreifun. Kröfugerð. Matsgerð	18/9 2368
276	205/1997	Ákærvaldið gegn Tryggva Rúnari Leifssyni. Ökuréttindi	18/9 2378
277	181/1997	Ákærvaldið gegn Friðgeiri Sveinssyni. Líkamsárás. Skaðabætur	18/9 2382
278	164/1996	Olíusamlag Keflavíkur og nágr. o.fl. gegn Guðmundi Guðmundssyni. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi. Kröfugerð	18/9 2392
279	165/1996	Olíusamlag Keflavíkur og nágrennis gegn Guðmundi Guðmundssyni og gagnsök. Ómerking. Frávísun frá héraðsdómi. Kröfugerð	18/9 2395
280	364/1997	Ákærvaldið gegn Albart Jan van Houten, Láru Dís Sigurðardóttur og Rúnari Kolbeini Óskarsyni. Kærumál. Réttarstaða sakbornings. Frávísunarkröfu hafnað	18/9 2397
281	376/1997	Margrét Björgvinsdóttir og Gunnlaugur Sigurðsson gegn Neskaupstað. Kærumál. Dómkvaðning matsmanns	19/9 2403
282	378/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Heiðari Þór Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	19/9 2409
283	384/1997	Ákærvaldið gegn Albart Jan van Houten. Kærumál. Verjandi	24/9 1212
284	467/1996	Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Helga Hjálmarssyni. Vátrygging	25/9 2414
285	183/1997	Ákærvaldið gegn Rúnari Eiríki Siggeirssyni. Veiðar. Eignarréttur. Landamerki	25/9 2420
286	466/1996	K gegn M. Hjón. Skilnaðarsamningur. Brostnar forsendur. Gjafsókn	25/9 2429

			Dómur	Bls.
287	385/1996	Vátryggingafélag Íslands hf. gegn Kristni Ó. Kristinssyni. Vátrygging. Innbústrygging	25/9	2440
288	136/1997	Ákærvaldið gegn Dagnýju Gísladóttur. Virðisaukaskattur. Staðgreiðsla opinberra gjalda. Skilorð. Birting laga. Hegningarauki. Mannréttindasáttmáli Evrópu	25/9	2446
289	391/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Tryggva Sigfússyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Mannréttindasáttmáli Evrópu	1/10	2459
290	412/1996	Byggingarsamvinnufél. Vinnan gegn Sigurði Trausta Þórgrímsyni og gagnsök. Byggingarsamvinnufélag. Samningur	2/10	2470
291	458/1996	Sæunn Axels ehf. gegn Sölusambandi íslenskra fiskframleiðenda hf. Vextir	2/10	2470
292	380/1996	Bændasamtök Íslands gegn Amper ehf. og Erni Árnasyni og gagnsök. Frávísun máls frá héraðsdómi. Málsástæður. Matsgerð	2/10	2481
293	456/1996	Íslenska ríkið gegn Ásmundi Jónssyni og Guðmundi Jónssyni. Stjórnarskrá. Eignarréttur. Náttúruvernd. Sératkvæði	2/10	2488
294	465/1996	Hagkaup hf. gegn Guðmundi P. Pálssyni. Verksamningur. Uppsögn. Vanreifun. Frávísun máls frá héraðsdómi	2/10	2510
295	440/1996	Ásdís Kristjánsdóttir gegn Lífeyrissjóði starfsmanna Húsavíkurbæjar. Lífeyrissjóðir. Lífeyrísréttur. Óvígð sambúð. Sératkvæði	2/10	2513
296	395/1997	Ákærvaldið gegn Heiðari Þór Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3/10	2526
297	383/1997	Jón Egilsson gegn Gauta Halldórssyni. Kærumál. Kæruheimild. Fjárnám. Skuldajöfnuður. Framsal .	3/10	2528
298	392/1997	Skúli Einarsson gegn Halldóri S. Guðjónssyni. Kærumál. Aðfararorð. Vitni. Aðildaskýrsla	3/10	2535
299	400/1997	Ríkislögreglustjóri gegn Jóhanni Stefánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	6/10	2537
300	401/1997	Ríkislögreglustjóri gegn Ágústi Kristjánssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	6/10	2540

			Dómur	Bls.
301	404/1997	Esther Laxdal og Haukur Laxdal gegn Sveinberg Laxdal. Kærumál. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi. Ómerking. Útivist. Aðfinnslur	9/10	2543
302	366/1997	Ákærvaldið gegn Sigurbirni Gunnari Utley. Rán	9/10	2546
303	42/1997	Guðmundur Sigurðsson gegn íslenska ríkinu. Stjórnarskrá. Framsal valds. Búmark. Fullvirðisréttur Jafnræði. Forsendur. Sératkvæði	9/10	2563
304	43/1997	Björn Jónsson gegn íslenska ríkinu. Stjórnarskrá. Framsal valds. Búmark. Fullvirðisréttur Jafnræði. Forsendur. Sératkvæði	9/10	2578
305	14/1997	Landsbanki Íslands gegn þb. Sverris Sigurðssonar hf. Gjaldþrotaskipti. Riftun. Ábyrgð	9/10	2593
306	441/1996	Anna Guðmundsdóttir og Erlendur R. Kristjánsson gegn Fokus Bank ASA. Lagaskilaréttur. Skuldamál	9/10	2602
307	156/1997	Kirkjugarðar Reykjavíkurprófestsdæma v. Útfararstofu kirkjugarðanna gegn samkeppnisráði. Samkeppnismál. Stjórnsýsla. Valdmörk. Sératkvæði	9/10	2625
308	454/1996	Ísafjarðarbær gegn Lánasjóði Vestur-Norðurlanda. Ábyrgð. Sveitarstjórn. Stjórnsýsla	9/10	2647
309	49/1997	Pétur Hauksson gegn Vörumerkingu hf. Skaðabætur. Vinnustaðir. Atvinnusjúkdómur. Örorka. Miski. Gjafsókn	9/10	2663
310	390/1996	Gunnar Friðjónsson gegn Myndstefi. Höfundaréttur. Aðild. Málsóknarumboð. Frávísun máls að hluta frá héraðsdómi. Gjafsókn	9/10	2691
311	435/1996	Mosfellsbær gegn K og M persónulega og f.h. ólöggráða dóttur þeirra X. Börn. Barnavernd. Frelsisskerðing	9/10	2707
312	402/1997	K gegn M. Kærumál. Gagnaöflun. Blóðrannsókn. Barnfaðernismál	10/10	2729
313	416/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Pétri Bruno Sch. Thorsteinssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	13/10	2735
314	417/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gunnari Ólafssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	13/10	2737

			Dómur	Bls.
315	413/1997	Glit ehf. gegn Ara og Co. Kærumál. Útivist. Endurupptaka. Boðun þinghalds	14/10	2739
316	32/1997	Malkhaz Nanava gegn íslenska ríkinu. Gæsluvarðhald. Skaðabótamál. Stjórnarskrá. Gjafsókn .	16/10	2742
317	50/1997	Þb. A. Finnssonar hf. gegn Arnarfelli hf. Verksamningur. Eignarréttur	16/10	2752
318	154/1997	Rangárvallahreppur gegn Ferðafélagi Íslands. Frávísun að hluta. Gagnkrafa. Fasteignagjöld. Orðskýring	16/10	2763
319	457/1996	Lögreglufélag Akraness gegn íslenska ríkinu. Verksamningur. Uppsögn	16/10	2773
320	7/1997	Landsbanki Íslands gegn íslenska ríkinu og gagnsök. Þinglýsing. Veðbókarvottorð. Skaðabótakrafa. Sératkvæði	16/10	2779
321	274/1996	Unnur Dóra Hagan o.fl. gegn db. Þorvalds B. Hjarðar. Eignarréttur. Kaupsamningur. Þinglýsing	16/10	2792
322	269/1996	Jón Einar Jakobsson gegn Búnaðarbanka Íslands og gagnsök. Handveð. Bankar. Sératkvæði	16/10	2805
323	157/1997	M gegn K persónulega og fyrir hönd X og Y. Börn. Faðerni. Vefenging. Tæknifrjövgun. Sönnun. Gjafsókn	16/10	2816
324	302/1997	Ákærvaldið gegn Connie Jean Hanes og Donald Hanes. Kærumál. Framsal sakamanna. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu. Meðalhófsregla. Sératkvæði	17/10	2828
325	393/1997	Vélstjórafélag Íslands gegn Landsvirkjun. Kærumál. Félagsdómur. Frávísunarúrskurður staðfestur	21/10	2847
326	309/1997	Þb. Jóns Egils Unndórssonar gegn Litlabæ ehf. Málskostnaðartrygging	22/10	2854
327	429/1996	Júlíana Silfá Einarsdóttir gegn umhverfisráðherra og fjármálaráðherra f.h. ríkissjóðs og Dalabyggð. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Aðild. Lögvarðir hagsmunir. Vanreifun. Samaðild	23/10	2856
328	2/1997	Þorsteinn Kristjánsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Veðréttur. Tryggingarbréf. Ábyrgð. Ógilding samnings	23/10	2862

		Dómur	Bls.
329	464/1996	Arnarborg ehf. gegn Landsbanka Íslands. Kaupsamningur. Fasteign	23/10 2885
330	474/1996	X gegn íslenska ríkinu. Sjúkrahús. Læknar. Örorkubætur. Miskabætur	23/10 2894
331	236/1997	Ákærvaldið gegn Jóhanni Sigfúsi Sigdórssyni. Ölvunarakstur. Ökuréttur. Skilorð. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu	23/10 2908
332	266/1997	Ákærvaldið gegn Arnari Helga Lárussyni. Líkamssárás	23/10 2913
333	432/1996	Húsfélagið Efstaleiti 10, 12 og 14 gegn Bent Scheving Thorsteinssyni og umhverfisráðherra og Bent Sch. Thorsteinsson gegn húsfélaginu Efstaleiti 10, 12 og 14. Fjöleignarhús. Sameign. Eignarréttur. Aðild. Lögvarðir hagsmunir. Frávísun máls að hluta frá héraðsdómi	23/10 2918
334	427/1996	Rannveig Sveinsdóttir gegn Kaupþingi hf. og Landsbanka Íslands. Kaupsamningur. Fasteign. Riftun. Ógilding samnings. Viðskeyting. Skuldajöfnuður	23/10 2939
335	22/1997	Robert Salas Roxas gegn íslenska ríkinu. Haldlagning. Skaðabætur. Gjafsókn	23/10 2956
336	428/1997	Aðalbjörn Steingrímsson gegn Sjóvá-Almennum tryggingum hf. Kærumál. Fjárnám. Vextir. Gjafsókn	24/10 2965
337	443/1997	Fjölur Torfason og Þorbjörg Arnórsdóttir gegn Sameigendafélagi Fells. Kærumál. Kæruheimild. Máli vísað frá Hæstarétti	24/10 2973
338	444/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Karli Eldar Gunnarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	28/10 2974
339	431/1997	Bjarni Sigurðsson gegn Trausta Grétari Guðmundssyni. Kærumál. Nauðungarsala. Kæruheimild. Máli vísað frá Hæstarétti	28/10 2976
340	446/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Kristjáni Halldóri Jenssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	30/10 2978
341	297/1997	Ákærvaldið gegn Birni Ólafssyni. Fjársvik. Umboðssvik	30/10 2981
342	28/1997	Lífeyrissjóður starfsmanna Akureyrarbæjar gegn	

		Jóhönnu Pálmadóttur. Opinberir starfsmenn. Lífeyrir	30/10	3012
343	52/1997	Íslenska ríkið gegn Málningu ehf. og gagnsök. Skattar. Eftirlaun. Endurálagningarheimild. Sér- atkvæði	30/10	3023
344	97/1997	Íslenska ríkið gegn Freyju hf. Skattar. Eftirlaun. Endurálagningarheimild. Sér- atkvæði	30/10	3039
345	104/1997	Ríkisspítalar gegn Jóni Hrafnkelssyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3054
346	105/1997	Ríkisspítalar gegn Þórarni Sveinssyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3963
347	106/1997	Ríkisspítalar gegn Sigurði Árnasyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3067
348	107/1997	Ríkisspítalar gegn Kjartani Magnússyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3071
349	108/1997	Ríkisspítalar gegn Helga Sigurðssyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3075
350	109/1997	Ríkisspítalar gegn Guðjóni Baldurssyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3079
351	110/1997	Ríkisspítalar gegn Guðmundi Benediktssyni. Samningur. Sjúkrahús. Læknar	30/10	3083
352	21/1997	Stálsmiðjan hf. gegn Gunnari H. Bjarnasyni. Vinnusamningur. Eftirlaun	30/10	3087
353	46/1997	Þorgeir A. Þorgeirsson og Vátryggingafél. Íslands hf. gegn Axel Ström Óskarssyni. Bifreiðir. Skaðabætur. Lífamstjón. Örorkumat. Sér- atkvæði	30/10	3098
354	450/1996	Skúli Magnússon gegn íslenska ríkinu og gagnsök. Opinberir starfsmenn. Frávikning úr starfi	30/10	3111
355	430/1997	Merking ehf. gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Dómarar. Nauðungarsala. Skaðabætur. Frávísun frá héraðsdómi	31/10	3120
356	445/1997	Þórarinn Jónasson gegn Laxnesbúinu ehf. Kærumál. Aðfarargerð. Endurupptaka. Kæruheimild. Frávísun frá Hæstarétti	31/10	3122
357	433/1997	Arnarborg ehf. gegn Kaupgarði í Mjódd hf. Kærumál. Innsetningargerð. Leigusamningur	3/11	3124
358	434/1997	Ólafur S. Guðbjartsson gegn Gunnari Guðbjartssyni. Kærumál. Útburður. Sameign. Uppsögn	3/11	3137

			Dómur	Bls.
359	243/1997	Íslenska ríkið gegn Myllunni-Brauð hf. Ómerking. Heimvísun. Meðdómandi. Vanhæfi	3/11	3150
360	34/1997	Útgerðarfélagið Vík ehf. gegn Jóni Ragnari Magnússyni. Sjómenn. Ráðningarsamningur	6/11	3152
361	39/1997	Borgey hf. gegn Fiskmarki ehf. Björgunarlaun. Geymslufé	6/11	3160
362	396/1997	Ákærvaldið gegn Rafni Benediktssyni. Kynferðisbrot. Þjáningabætur. Miski	6/11	3173
363	94/1997	Guðjón Andri Gylfason og Þorsteinn Hlynur Jónsson gegn íslenska ríkinu. Sameignarfélag. Félagsslit. Skattskylda	6/11	3182
364	30/1997	Dælutækni ehf. gegn Virki sf. og þb. Austurholts hf. og Virki sf. gegn Dælutækni ehf. og þb. Austurholts hf. Stefnbirting. Meðalganga. Frávísun frá héraðsdómi	6/11	3190
365	25/1997	Kærufnd jafnréttismála v. Sigurlínar Þóru Þorbergsdóttur gegn Sjúkrahúsi Akraness. Jafnrétti. Stöðuveiting	6/11	3193
366	202/1997	Ákærvaldið gegn Einari Erni Konráðssyni. Líkamsárás. Miskabætur	6/11	3201
367	452/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Heiðari Þór Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	7/11	3215
368	442/1997	Örn Hólm gegn Óskari Ingiberssyni. Kærumál. Fjárnám. Greiðsla	10/11	3217
369	441/1997	Gunnsteinn A. Jakobsson gegn Óskari Ingiberssyni. Kærumál. Fjárnám. Greiðsla	10/11	3224
370	449/1997	Ákærvaldið gegn X. Kærumál. Vitni. Pinghöld. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu	12/11	3231
371	451/1997	Sveinn Trausti Guðmundsson gegn Tollstjóranum í Reykjavík. Kærumál. Endurupptaka. Gjaldþrotaskipti. Birting	12/11	3235
372	459/1997	Ákærvaldið gegn Ólafi Hannesi Hálfðánarsyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsvist	13/11	3239
373	449/1996	Steinbock þjónustan ehf. gegn Bergey ehf. og gagnsök. Nauðungarsala. Skaðabætur. Greiðsla. Málshöfðunarfrestur. Frávísun máls frá héraðsdómi	13/11	3242

			Dómur	Bls.
374	71/1997	Mata ehf. o. fl. gegn Próunarsjóði sjávarútvegsins. Hlutafélög. Hlutabréf. Forkaupsréttur	13/11	3249
375	169/1997	Ákærvaldið gegn Kristjáni Haukssyni og Gísla Valgeirssyni. Ávana- og fíkniefni. Refsilögsaga. Hegningarauki	13/11	3263
376	51/1997	Íslenska ríkið gegn I. Magnússyni sf. Skattar. Sameignarfélag. Skattaðili	13/11	3274
377	47/1997	Vátryggingafél. Íslands hf. gegn Kjartani Eðvarðssyni og gagnsök. Bifreiðar. Vátrygging ökumanns. Sératkvæði	13/11	3287
378	133/1997	Hilda Hansen og Jóhannes Arason Fossdal gegn Önnu Peggy Friðriksdóttur og Einari Óskarssyni. Fasteignakaup. Gallar	13/11	3294
379	96/1997	Egill Eðvarðsson og Guðrún Bjarnadóttir gegn Skafta Jónssyni og Kristínu Þorsteinsdóttur og gagnsök. Fasteignakaup. Galli. Skaðabætur	13/11	3300
380	462/1997	Sýslumaðurinn í Hafnarfirði gegn Gunnari Péturssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. og c. liður 103. gr. laga nr. 19/1991	17/11	3315
381	447/1997	Lífeyrissjóður starfsmanna Áburðarverksmiðju ríkisins gegn þb. Valdimars Þórðarsonar og Landsbanka Íslands. Kærumál. Nauðungarsala. Veðréttur	17/11	3318
382	468/1997	Sýslumaðurinn í Hafnarfirði gegn Unnari Sigurði Hansen. Kærumál. Gæsluvarðhald. a. og c. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	17/11	3333
383	471/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Gunnari Ólafssyni. Kærumál. Kærufrestur. Frávísun máls frá Hæstarétti	19/11	3336
384	457/1997	Valdimar Jóhannesson gegn íslenska ríkinu. Kærumál. Sakarefni. Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	19/11	3337
385	69/1997	Radíóbúðin ehf. gegn Tæknivali hf. og gagnsök. Kaupsamningur. Hlutabréf. Afsláttur. Skuldajöfnuður	20/11	3341
386	158/1997	Ákærvaldið gegn Friðbert Páli Njálssyni. Skotvopn. Skilorð	20/11	3348
387	276/1997	Ákærvaldið gegn Jóhannesi Sigurði Ólafssyni. Fiskveiðar. Sjávaraffli	20/11	3357

		Dómur	Bls.
388	363/1997	Ákærvaldið gegn Magnúsi Heiðari Magnússyni. Líkamsárás. Skaðabætur	20/11 3362
389	174/1997	Lífeyrissjóður Vesturlands gegn Kjalarneshreppi. Skuldabréf	20/11 3380
390	460/1997	Freyja Hilmarsdóttir gegn sýslumanninum á Sel-fossi. Kærumál. Fjárnám. Skattar	21/11 3384
391	465/1997	Kári Elíasson gegn Bifreiðum og landbúnaðarvél-um hf. Kærumál. Málskostnaðartrygging	21/11 3394
392	474/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Brynjólfi Jóns-syni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	21/11 3397
393	466/1997	Örn Jóhannsson gegn Sparisjóði Reykjavíkur og nágrennis. Kærumál. Fjárnám. Skuldabréf. Ábyrgð	24/11 3399
394	76/1997	Pyrnirós ehf. gegn Ritfelli hf. Samningur. Umboð. Lögbann	27/11 3408
395	326/1997	Ákærvaldið gegn Einari Ásgeirssyni. Tolllaga-brot. Fésekt. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu. Skilorð	27/11 3419
396	190/1997	Helgi Harðarson gegn Jakobi A. Traustasyni. Vix-ilmál	27/11 3426
397	74/1997	Jón Hjálmarsson gegn Ragnari Valgeirssyni. Ábyrgð Fyringarfrestur	27/11 3431
398	343/1997	Ákærvaldið gegn Oddi Jónssyni. Kynferðisbrot. Skilorð. Aðfinnslur	27/11 3437
399	78/1997	Atli Eðvaldsson gegn Knattspyrnufélaginu Val. Samingur. Aðild	27/11 3443
400	381/1997	Ákærvaldið gegn Ástþór Ragnari Þorsteinssyni. Ölvunarakstur. Ítrekun. Ökuréttur. Sönnun	27/11 3450
401	84/1997	Guðmundur Tr. Sigurðsson gegn Frostfiski ehf. Samningur. Skuldajöfnuður	27/11 3457
402	475/1997	Sumarhús ehf. gegn Práni Jóhannssyni og Ernu Andreassen. Kærumál. Frávísunarúrskurður stað-festur. Vanreifun	2/12 3465
403	469/1997	Jóhanna Dagbjartsdóttir gegn Jóni Þór Ingólfs-syni. Kærumál. Kærufrestur. Frávísun máls frá Hæstarétti. Aðfinnslur	2/12 3469
404	484/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Brynjólfi Jóns-	

	syni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	3/12	3472
405	483/1997 Lögreglustjórnin í Reykjavík gegn Lárusi Birni Svavarssyni. Kærumál. Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	3/12	3474
406	473/1997 Ingibjörg Konráðsdóttir gegn Helgu Sigríði Hannesdóttur. Kærumál. Aðild. Fyrirsvar. Lög-ráðamenn	4/12	3476
407	252/1997 Ákærvaldið gegn Franklín Kristni Steiner. Ávana- og fíkniefni. Skotvopn. Upptaka	4/12	3480
408	152/1997 Árni Björn Birgisson gegn Akta ehf. Lausaffjár-kaup. Ógilt loforð. Lánssamningur. Samningsskil-málar	4/12	3510
409	128/1997 Kaldasel ehf. gegn E.T. ehf. Samingur. Umboðs-laun	4/12	3517
410	166/1997 Sjóvá-Almennar tryggingar hf. og Valdimar Tracy gegn Magnúsi Þór Hilmarssyni og gagnsök. Bif-reiðar. Skaðabætur. Örorka. Sératkvæði	4/12	3523
411	86/1997 Íslenska ríkið gegn Haraldi Guðmundssyni og gagnsök. Opinberir starfsmenn. Kjarasamningur. Starfslok. Reglugerð. Sératkvæði	4/12	3537
412	87/1997 Íslenska ríkið gegn Guðlaugi Kristinssyni og gagnsök. Opinberir starfsmenn. Kjarasamningur. Starfslok. Reglugerð. Sératkvæði	4/12	3560
413	88/1997 Íslenska ríkið gegn Jens A. Guðmundssyni og gagnsök. Opinberir starfsmenn. Kjarasamningur. Starfslok. Reglugerð. Sératkvæði	4/12	3574
414	160/1997 Samskip hf. gegn Logodan A/S. Kaupsamningur ..	4/12	3587
415	134/1997 Ákærvaldið gegn X. Læknar. Fóstureyðing	4/12	3600
416	127/1997 Lárus Hinriksson gegn íslenska ríkinu. Frávís-un frá héraðsdómi. Dómarar. Gjaldþrotaskipti Skaðabótakrafa	4/12	3608
417	328/1997 Ákærvaldið gegn X. Kynferðisbrot. Börn	4/12	3610
418	274/1997 Ákærvaldið gegn Hrafni Jökulssyni. Meiðyrði. Opinberir starfsmenn	4/12	3618
419	488/1997 X gegn M og K. Kærumál. Lögræði	10/12	3626
420	489/1997 Ákærvaldið gegn Heiðari Þór Guðmundssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	11/12	3629

			Dómur	Bls.
421	487/1997	Hauður Helga Stefánsdóttir gegn Búnaðarbanka Íslands. Kærumál. Fjárnám. Eignarréttur	11/12	3632
422	192/1997	Sprettur ehf. gegn Friðriki Bjarnasyni. Verksamningur	11/12	3640
423	217/1997	Reykjanesbær gegn Fiskiðjunni ehf. Nauðungarsala. Skilmálar	11/12	3645
424	64/1997	Rafn Harðarson gegn Samskipum hf. Vinnuslys. Skaðabætur. Örorka. Líkamstjón	11/12	3649
425	131/1997	Hannibal Sigurvinsson gegn Skipasmíðastöð Njarðvíkur hf. Vinnuslys. Skaðabætur. Örorka. Líkamstjón. Sakarskipting	11/12	3663
426	101/1997	Føroya Sjóvátrygging gegn Samskipum hf. Farmsamningur. Skaðabætur. Vátrygging. Endurkrafa .	11/12	3672
427	203/1997	Ákærvaldið gegn Þórólfi Jóni Egilssyni. Bifreiðar. Ölvun við akstur. Svípting ökuréttar. Réttarfar. Sönnun. Sýkna að hluta	11/12	3683
428	201/1997	Helgi Örn Frederiksen gegn Sigurði Hólmi Ívarsyni. Skriflega flutt mál. Stefnaþing. Frávísun frá Hæstarétti	11/12	3692
429	492/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Stefáni Ingólfsyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	12/12	3694
430	374/1995	Ákærvaldið gegn Eggert Unnsteinssyni. Kærumál. Viðurlagaákvörðun	15/12	3696
431	501/1997	Íslenska ríkið gegn Myllunni-Brauði hf. Kærumál. Hæfi dómara	15/12	3698
432	495/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Tryggva Sigfússyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Dómarar. Stjórnarskrá. Mannréttindasáttmáli Evrópu	17/12	3700
433	494/1997	Garðar Björgvinsson gegn sjávarútvegsráðuneytinu, ríkissjóði og sjávarútvegsnefnd Alþingis. Kærumál. Frávísunarúrskurður staðfestur. Kröfugerð	17/12	3704
434	189/1997	Samtök áhugafólks um áfengis- og vímuefnavandann, SÁÁ gegn Greiðslumiðlun hf., Visa Ísland. Skaðabætur innan samninga. Greiðslukort	18/12	3712
435	241/1997	Reynir Adólfsson gegn Ágústi og Magnúsi hf.		

		Kaupsamningur. Ábyrgð. Veðréttur. Skriflega flutt mál	18/12	3722
436	72/1997	Jón Steinn Elíasson gegn Tómasi K. Tómassyni og gagnsök. Vinnusamningur. Riftun. Sératkvæði	18/12	3731
437	287/1997	Ákærvaldið gegn Guðbjarti Erni Einarssyni og Sigurjóni Helga Ólafssyni. Fiskveiðar. Sjávarafli ..	18/12	3742
438	200/1997	Kristinn Traustason gegn íslenska ríkinu. Handtaka. Líkamstjón. Skaðabætur. Aðfinnslur	18/12	3749
439	165/1997	Ómar Grétar Ingvarsson og Steinunn Jónasdóttir gegn Ólaffu Ólafsdóttur. Fasteigakaup. Galli. Skaðabætur. Skuldajöfnuður. Dráttarvextir	18/12	3759
440	325/1996	Björn Jónasson gegn íslenska ríkinu. Opinberir starfsmenn. Ráðningarsamningur. Skaðabætur. Skriflega flutt mál	18/12	3776
441	326/1996	Björn Erlendsson gegn íslenska ríkinu. Opinberir starfsmenn. Ráðningarsamningur. Skaðabætur. Skriflega flutt mál	18/12	3786
442	510/1997	Lögreglustjórinn í Reykjavík gegn Árna Sigurðssyni. Kærumál. Gæsluvarðhald. A. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	22/12	3796

II. NAFNASKRÁ

Bls.

A. Einkamál

Aðalbjörn Steingrímsson	586, 2965
Agasøster Båtservice Shipping A/S	1892
Agnar Hafsteinsson	1857
Ágúst Atlason	1487
Ágúst og Magnús hf.	3722
Ágúst Sverrisson	4
Akraneskaupstaður	2329
Akta ehf.	3510
Akurholt ehf.	1998
Alda Jóhannesdóttir	1857
Almar Grímsson	1307
Almenna verkfræðistofan	263
Amper ehf.	2481
Andrá ehf.	65
Andrea Inga Sigurðardóttir	617
Anna Guðmundsdóttir	2602
Anna Helga Höskuldsdóttir	3249
Anna Kristjánsdóttir	2792
Anna Peggy Friðriksdóttir	3294
Anne May Sæmundsdóttir	1023
Ari og Co	2739
Arnar G. Grétarsson	2792
Arnar Haukur Ævarsson	567
Arnarborg ehf.	2885, 3124
Arnarfell hf.	2752
Arnarfell sf.	1082
Árni Björn Birgisson	3510
Árni Jóhannesson	2187

Arnie V. Limuaco	2180
Ásdís Kristjánsdóttir	2513
Ásgeir Ebenezersson	208
Ásgeir Lúðvíksson	232
Ásmundur Jónsson	2488
Ásmundur Þórarinnsson	2041
Atli Eðvaldsson	3443
Austurstræti 22 ehf.	1898
Axel Ström Óskarsson	3098
Axis-húsgögn hf.	652
B	1115
Baldur Ágústsson	1519
Baldur Jón Helgason	244
Baltic Group Ltd	242
Bandalag háskólamanna f.h. Fél. fréttamanna	433
Barbara Þ. Kjartansdóttir	567
Barnaverndarnefnd Reykjavíkur	1948
Benedikt H. Alfonsson	1693
Bent Scheving Thorsteinsson	2918
Berg ehf.	1651
Bergey ehf.	3242
Bertha Þórarinsdóttir	232
Bifreiðar og landbúnaðarvélar hf.	3394
Bílastúdíó ehf.	856
Birgir Bieltvedt	1453
Bjarni Eyjólfsson	1641
Bjarni J. Gíslason	1754
Bjarni Sigurðsson	2976
Björgólfur Guðmundsson	242
Björgólfur Jónsson	138, 2058
Björn Eiríksson	887
Björn Erlendsson	3786
Björn Jóhannsson	1304
Björn Jónasson	3776
Björn Jónsson	2578
Björn Stefánsson	656
Bókaútgáfan Skjaldborg hf.	887
Bólstaðahlíðarhreppur	1183
Borgarsmíði hf.	700

Borgey hf.	1857, 3160
Bújöfur ehf.	2345
Búnaðarbanki Íslands	965, 1223, 1293, 2805, 3632
Byggingasamvinnufélagið Vinnan	2463
Bændasamtök Íslands	2481
Dalabyggð	2856
Daníel Sigurðsson	1985
Db. Karls K. Karlssonar	2227, 2245
Db. Snæbjörns Guðmundssonar	2025
Db. Þorláks Ebenezerssonar og Ebbu Ebenezardóttur	1156
Db. Þorvalds B. Hjarðar	2792
Djúpmýnd ehf.	1892
Dóms- og kirkjumálaráðuneytið	1902
Dælutækni ehf.	3190
E.T. ehf.	3517
Edda I. Eggertsdóttir (A)	3249
Edda I. Eggertsdóttir (B)	3249
Edda Sigurrós Sverrisdóttir	1737
Eftirlaunasjóður Fél. ísl. atvinnuflugmanna	1373
Eggert Árni Gíslason	3249
Egill Eðvarðsson	3300
Einar Einarsson	175
Einar Óskarsson	3294
Einar Páll Gunnarsson	3249
Einar Sigfússon	553
Einar Þorkelsson	1409
Eiríkur Sigfússon	1433
Eiríkur Tómasson	2392
Ekran ehf.	971
Elías Eyberg Ólason	1846
Elín B. Björgvinsdóttir	2792
Ellert K. Alexandersson	1808
Elma Þórarinsdóttir	1857
Elsa Smith	2070
Elva Ólafsdóttir	2012
Eri ehf.	1719
Erlendur Ragnar Kristjánsson	2602
Erna Andreassen	3465
Esther Laxdal	2543

Eyja- og Miklaholtshreppur	1998
Farmanna- og fiskimannasamband Íslands vegna Skipstjóra- og stýrimanna- félags Norðlendinga	380
Farmanna- og fiskimannasamband Íslands	841
Fataframleiðendur ehf.	1603, 1827, 2336
Félag íslenskra flugumferðarstjóra	1457, 2298
Félagsbúið Stekkum	1269
Ferðafélag Íslands	2763
Ferðamálasjóður	488
Finnbogi Guðmarsson	1223
Finnur Gærðbo Pétursson	1593
Fiskiðjan ehf.	3645
Fiskmark ehf.	3160
Fjallkonan ehf.	2368
Fjölur Torfasen	2973
Fljótshlíðarhreppur	1298
Flugleiðir hf.	1423
Fokus Bank A/S	202
Fokus Bank ASA	2602
Freyja hf.	3039
Freyja Hilmarsdóttir	3384
Friðgeir Björnsson	1063
Friðrik Bjarnason	3640
Friðrik Guðmundsson	3249
Friðrik Örn Guðmundsson	1857
Frjálst framtak hf.	602
Frostfiskur ehf.	3457
Føroya Sjóvátrygging	3672
Frægur hf.	106
Garðar Björgvinsson	3704
Gauti Halldórsson	2528
Geirrún Tómasdóttir	977
Gersemi-Pröstur ehf.	2219
Gísli Gíslason	2329
Gísli V. Einarsson	3249
Gísli Valur Guðjónsson	3249
Gísli Viðar Eggertsson	3249
Gjaldheimtan í Reykjavík	385, 1603, 2336
Glerisetningar hf.	446

Glit ehf.	2739
Glitnir hf.	208, 977
Grænibær hf.	773
Grænmeti ehf.	1704
Greiðslumiðlun hf., Visa Ísland	3712
Grétar Björgólfsson	138
Guðbjörg Björnsdóttir	2087
Guðjón Andri Gylfason	3182
Guðjón Baldursson	3079
Guðjón Hjaltason	1731
Guðjón Kr. Guðjónsson	3249
Guðjón Ólafsson	2392
Guðlaug Jónsdóttir	208
Guðlaugur Kristinsson	3560
Guðmundur Benediktsson	3083
Guðmundur Grímsson	446
Guðmundur Guðmundsson	2392, 2395
Guðmundur Jónsson	2488
Guðmundur Kr. Guðmundsson	1857
Guðmundur P. Pálsson	2510
Guðmundur S. Öfjörð	1269
Guðmundur Sigurðsson	2563
Guðmundur Sveinbjörnsson	144
Guðmundur Tr. Sigurðsson	3457
Guðni Guðnason	1857
Guðný Edda Gísladóttir	3249
Guðrún Bjarnadóttir	3300
Guðrún Eiríksdóttir	683
Guðrún Erla Ólafsdóttir	1008
Guðrún F. Helgadóttir	244
Guðrún Valgarðsdóttir	1248
Gunnar Aðalsteinsson	2275
Gunnar Friðjónsson	2691
Gunnar Guðbjartsson	3137
Gunnar Guðmundsson	490, 1537
Gunnar H. Bjarnason	3087
Gunnar Pór Gíslason	3249
Gunnar Pór Guðmannsson	1683
Gunnlaugur Ingvarsson	1857

Gunnlaugur J. Snædal	2792
Gunnlaugur Kristjánsson	2792
Gunnlaugur Ólafsson	2252
Gunnlaugur Sigurðsson	2403
Gunnlaugur V. Snædal	2792
Gunnsteinn A. Jakobsson	2225, 3224
Gylfi Lárusson	580
Hafbeitarstöðin Kleifum hf.	1560
Hafnarfjarðarbær	864
Hafsteinn Esjar Stefánsson	1857
Hagkaup hf.	1282, 2510
Hagstofa Íslands	1298
Halldór Bjarnason	1197
Halldór Gunnarsson	887
Halldór Páll Gíslason	3249
Halldór S. Guðjónsson	2535
Handknattleiksdeild Fylkis	862
Hannibal Sigurvinsson	3663
Haraldur Bjarnason	1683
Haraldur Guðmundsson	3537
Haraldur Ingvarsson	1857
Haraldur Lárusson	580
Haraldur Líndal Haraldsson	2329
Haukur Helga Stefánsdóttir	3632
Haukur Laxdal	2543
Helga Alexandersdóttir	3249
Helga Sigríður Hannesdóttir	3476
Helgi Harðarson	3426
Helgi Hjálmarsson	2414
Helgi Laxdal	244
Helgi Örn Frederiksen	3692
Helgi Pétursson	1487
Helgi Sigurðsson	3075
Helgi Þór Helgason	157
Herdís H. Schopka	1985
Herdís Karlsdóttir	1472
Hf. Eimskipafélag Íslands	315, 1063
Hilda Hansen	3294
Hildir ehf.	1453

	Bls.
Hilmar Magnússon	2392
Hinrik Andrés Þórðarson	1409
Hjálmar Gunnarsson	746
Hjalti Jón Sveinsson	887
Hjördís Karvelsdóttir	2190
Hjörleifur Júlíusson	939
Hjörtur Karl Einarsson	1509
Hjörtur Sigurjónsson	1071
Hrefna Iðunn Sigvaldadóttir	1499
Hreppsnefnd Grímsneshrepps	2025
Hulda H. Waage	4
Húsfélagið Álftamýri 32, 34 og 36	954
Húsfélagið Efstaleiti 10, 12 og 14	2918
Húsfélagið Einigrund 7, 9 og 11	1082
Húsfélagið Flétturima 1-3	2184, 2297
Húsfélagið Grensásvegi 44	746
Húsnæðisnefnd Kópavogs	1463
Höfði hf.	1630
Hörður Gunnar Ingólfsson	1298
I. Magnússon sf.	3274
IceMac hf.	1857
Inga Gunnarsdóttir	1065
Ingibjörg Konráðsdóttir	3476
Ingibjörg Jósefsdóttir	2047
Ingólfur Árni Gunnarsson	3249
Ingrid Ísafold Oddsdóttir	950
Ingvar Ingvarsson	1857
Ingvi Rafn Jóhannsson	538
Ísafjarðarbær	2647
Ísaga ehf.	126
Íslandsbanki hf.	41, 617, 1834, 1898
Íslenska ríkið	86, 106, 116, 157, 350, 433, 490, 591, 602, 683, 759, 829, 1008, 1023, 1115, 1388, 1457, 1499, 1509, 1519, 1544, 1615, 1630, 1641, 1693, 1719, 1727, 1793, 2025, 2070, 2216, 2299, 2303, 2307, 2488, 2563, 2578, 2742, 2773, 2779, 2856, 2894, 2956, 3023, 3039, 3111, 3120, 3150, 3182, 3274, 3337, 3537, 3560, 3574, 3608, 3698, 3749, 3776, 3786
Ívar Baldvinsson	1593
Ívar Danielsson	350

Jakob A. Traustason	3426
Jakob B. Grétarsson	2792
Jakob H.S. Ragnarsson	116
Jarðanefnd Snæfellsness – og Hnappadalssýslu	1998
Jens A. Guðmundsson	3574
Jóhann Baldursson	2087
Jóhann Halldórsson	977
Jóhann Steinn Eggertsson	3249
Jóhanna Dagbjartsdóttir	3469
Jóhanna Pálmadóttir	3012
Jóhannes Arason Fossdal	3294
Jóhannes Þór Guðbjartsson	1388
Jón Björgólfsson	138
Jón Egilsson	2528
Jón Einar Jakobsson	2805
Jón Gunnar Zoëga	2297
Jón Hjálmarsson	3431
Jón Hjaltason	759
Jón Hjörleifsson	2345
Jón Hrafnkelsson	3054
Jón Ragnar Magnússon	3152
Jón Steinn Elíasson	3731
Jón Þór Ingólfsson	3469
Jón V. Gíslason	2087
Jóna Berg Andréadóttir	617
Jóna Brynja Jónsdóttir	2180
Jóna Svandís Halldórsdóttir	3249
Júlíana Silfá Einaradóttir	2856
Júlíus H. Schopka	1985
K	474, 1948, 2194, 2429, 2707, 2729, 2816, 3626
Kaldasel ehf.	3517
Kan ehf.	1727
Karen P. Jónsdóttir Snædal	2792
Kári Elíasson	3394
Karl Einarsson	446
Karl Eiríksson	1985
Karl Jakobsson	2792
Karl K. Karlsson ehf.	2227, 2245
Karl Rúnar Ólafsson	773

	Bls.
Kaupfélag Árnesing	1846
Kaupfélag Eyfirðinga	965
Kaupfélag Króksfjarðar	950
Kaupgarður í Mjódd hf.	3124
Kaupþing hf.	2939
Kennarasamband Íslands	2216
Kirkjugarðar Reykjavíkurprófastsdæma v.Útfararstofu kirkjugarðanna	2625
Kirkjugarðar Reykjavíkurprófastsdæma	643
Kjalarneshreppur	3380
Kjartan Eðvarðsson	3287
Kjartan Magnússon	3071
Knattspyrnufélagið Valur	3443
Kolbeinsstaðahreppur	1998
Kristbjörg Jónsdóttir v. þb. Hannesar Ragnars Franzsonar	1130
Kristín Þorsteinsdóttir	3300
Kristinn Helgi Guðjónsson	3249
Kristinn Már Þorsteinsson	2297
Kristinn Ó. Kristinsson	2440
Kristinn Traustason	3749
Kristján Ágústsson	1293
Kristjana Erna Einarsdóttir	1985
Kristrún Pálsdóttir	16
Kynnisferðir sf.	30
Kærunefnd jafnréttismála f.h. Brynju Birgisdóttur	1282
Kærunefnd jafnréttismála f.h. Guðrúnar Erlu Ólafsdóttur	1008
Kærunefnd jafnréttismála v. Sigurlínar Þ. Þorbergsdóttur	3193
Lánasjóður Vestur-Norðurlanda	2647
Landsbanki Íslands	525, 1323, 1711, 1731, 2593, 2779, 2885, 2939, 3318
Landssamband ísl. útvegsmanna v. Sæbergs hf.	380
Landsvirkjun	52, 1162, 1183, 2847
Lárus Halldórsson	637
Lárus Hinriksson	3608
Laxnesbúið ehf.	3122
Leikfangamarkaðurinn ehf.	2219
Lífeyrissjóður starfsmanna Áburðarverksmiðju ríkisins	3318
Lífeyrissjóður starfsmanna Akureyrarbæjar	3012
Lífeyrissjóður starfsmanna Húsavíkurbæjar	2513
Lífeyrissjóður Vesturlands	3380
Lilja Schopka	1985

Litlibær ehf.	2854
Lofthildur Kristín Loftsdóttir	1130
Logodan A/S	3587
Lyfjaverðlagsnefnd	350
Lýtingsstaðahreppur	1183
Lögmenn Thorsplani sf.	2190
Lögreglufélag Akraness	2773
Lögskil ehf.	2190
M	474, 2194, 2429, 2707, 2729, 2816, 3626
Magnús Guðmundsson	1373, 1737
Magnús H. Norðdahl	1137
Magnús Hreggviðsson	602
Magnús Þór Hilmarsson	3523
Mál og menning hf.	2368
Malkhaz Nanava	2742
Málning ehf.	3023
Margrét Björgvinsdóttir	2403
Margrét Helgadóttir	342
Margrét Stefánsdóttir	1528
Marsibil E. Kristjánsdóttir	244
Mata ehf.	3249
Matthías M. Guðmundsson	1704
Merking ehf.	3120
Mosfellsbær	2707
MS-félag Íslands	263
Myllan-Brauð h f.	3150, 3698
Myndstef	2691
Neskaupstaður	2403
Niflungar ehf.	946
Óðal ehf.	1711
Oddný Freyja Kristinsdóttir	1998
Ólafía Hrönn Jónsdóttir	1487
Ólafía Ólafsdóttir	3759
Ólafur I. Birgisson	2012
Ólafur Oddgeirsson	538, 786
Ólafur Ragnar Sigurðsson	1065
Ólafur S. Guðbjartsson	3137
Ólafur Þórðarson	1487
Ólafur Þorgeirsson	954

Olíusamlag Keflavíkur og nágrennis	2392, 2395
Olíuverslun Íslands hf.	138, 2058
Ólöf Guðmundsdóttir	52
Ómar Grétar Ingvarsson	3759
Óskar Ingibersson	2225, 2226, 3217, 3224
Óskar Þórhallson	2392
Páll Alfreðsson	1433
Páll B. Kristjánsson	1423
Páll Jónsson	202
Parkwood Engineering Company Limited	700
Petra Bragadóttir	3249
Pétur H. Baldursson	580
Pétur H. Pálsson	2392
Pétur Hauksson	2663
Pétur Þór Sigurðsson	1323
Póstur og sími hf.	1230
Radíóbúðin ehf.	3341
Rafn Harðarson	3649
Ragna F. Karlsdóttir	667
Ragnar Hjálmarsson	1463
Ragnar Valgeirsson	3431
Ragnhildur Schopka	1985
Rangárvallahreppur	2763
Rannveig F. Axfjörð	2252
Rannveig Sveinsdóttir	2939
Reykjanesbær	3645
Reykjavíkurborg	195, 1948
Reynir Adólfsson	3722
Reynir Gunnþórsson	1615
Reynir Sigursteinsson	887
Ríkissjóður	3704
Ríkisspítalar	3054, 3063, 3067, 3071, 3075, 3079, 3083
Ríkisútvarpið	1008
Ritfell hf.	3408
Róbert Árni Hreiðarsson	2192
Robert Salas Roxas	2956
Runólfur Oddsson	195
S. Konráðsson og Co ehf.	971
Salathúsið ehf.	3249

Sameigendafélagið Fell	2973
Sameinaði lífeyrissjóðurinn	2047
Samkeppnisráð og áfrýjunarnefnd samkeppnismála	643
Samkeppnisráð	2625
Samskip hf. 1905, 3587, 3672, 3649	
Samtök áhugafólks um áfengis- og vímuefnavandann, SÁÁ	3712
Samúel V. Jónsson	342
Saurbæjarhreppur	632
Seltjarnarneskaupstaður	269
Seyluhreppur	1183
Sigfús Schopka	1985
Sigmundur Franz Kristjánsson	1834
Sigtryggur Bragason	2329
Sigurður Árnason	3067
Sigurður Björgvinsson	2792
Sigurður Einarsson	1985
Sigurður Flygenring	30
Sigurður G. Guðjónsson	553
Sigurður Hólm Ívarsson	3692
Sigurður Ingi Ingólfsson	617
Sigurður Sigurjónsson	126
Sigurður Trausti Þorgrímsson	2463
Sigurjón Ásgeirsson	1857
Sjávarréttir í Keflavík ehf. 1476	
Sjávarútvegshnefnd Alþingis	3704
Sjávarútvegsráðuneytið	3704
Sjóvá-Almennar tryggingar hf. 315, 553, 567, 586, 829, 1230, 1537, 1683, 1808, 1867, 2312, 2965, 3523	
Sjúkrahús Akraness	3193
Skafti Jónsson	3300
Skagstrendingur hf. 591	
Skipasmíðastöð Njarðavíkur hf. 3663	
Skógrækt ríkisins	1304
Skúli Einarsson	2535
Skúli Magnússon	3111
Smiðshöfði 6 hf. 850	
Snjósport hf. 2012	
Snorri Jónsson	977
Sólborg ehf. 2307	

	Bls.
Sólveig Ingólfssdóttir	3249
Sparisjóður Hafnarfjarðar	269, 930
Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis	2862, 3399
Sprettur ehf.	3640
Stálsmiðjan hf.	16, 3087
Stangaveiðifélag Reykjavíkur	2025
Steen Johansen	1792
Stefán Helgi Kristjánsson	244
Stefán Hilmarsson	2012
Stefán S. Grétarsson	2792
Steinar Friðjónsson	1528
Steinar Hólmsteinsson	1106
Steinbock-þjónustan ehf.	3242
Steinprýði ehf.	1651
Steinunn G. Jónsdóttir Snædal	2792
Steinunn Jónasdóttir	3759
Stella Jóhannsdóttir	21
Stofnlánadeild landbúnaðarins	244, 632
Stórtak ehf.	939
Stuðlaberg ehf.	2192
Stæða ehf.	1711
Stöð ehf.	2187
Sumarhús ehf.	3465
Sundagarðar ehf.	3249
Sveinberg Laxdal	2543
Sveindís Hermannsdóttir	1230
Sveinn Aðalsteinsson	1096
Sveinn H. Skúlason	930
Sveinn Trausti Guðmundsson	3235
Sveinn V. Speight	652
Sverrir Guðjónsson	286
Sverrir Schopka	1985
Svínavatnshreppur	1162
Sýslumaðurinn á Selfossi	3384
Sýslumaðurinn í Reykjavík	1156
Sæfell hf.	2303
Sæmundur Guðvinsson	2128
Sæunn Axels ehf.	2470
Sökkull sf.	580

Sölusamband íslenskra fiskframleiðenda hf.	2470
T. Skretting A/S	456
TB-tæknibúnaður ehf.	1307
Timburvinnsla H.J. ehf.	939
Tollstjórinn í Reykjavík	637, 856, 862, 946, 1827, 3235
Tómas K. Tómasson	3731
Torfalækjarhreppur	1162
Trausti Grétar Guðmundsson	2976
Trésmiðja Aðalsteins K. Kristjánssonar ehf.	2184, 2297
Tryggingamiðstöðin hf.	850, 1106
Tryggingastofnun ríkisins	350
Tæknival hf.	3341
Umhverfisráðherra	2918
Unnsteinn Guðmundsson	1857
Unnur Dóra Hagan	2792
Unnur Dóra Kristjánsdóttir	2792
Útgerðarfélagið Vík ehf.	3152
Vaka hf.	1
Valdimar Jóhannesson	3337
Valdimar Sveinsson	1905
Valdimar Tracy	3523
Valdís Einarsdóttir	2275
Valgarður Stefánsson ehf.	1248
Valgerður P. Maack	2192
Vátryggingafélag Íslands hf.	286, 667, 1071, 1137, 1197, 1230, 1472, 1560, 2414, 2440, 3098, 3287
Vegagerðin	175
Veiðifélag Langár	1096
Vélstjórafélag Íslands	841, 2847
Verkalýðsfélögin á Suðurnesjum	1476
Verkfræðistofan Burður ehf.	2345
Vífilfell ehf.	385
Vígfús Andrésson	1544
Vilberg Rafn Vilbergsson	144
Vilhjálm Húnfjörð Vilhjálmssonar	175
Vilhjálmur Thomas	21
Vinnuveitendasamband Íslands	864
Virki sf.	3190
Vörumerking hf.	2663

X gegn Y	1302, 1524
X	1902, 2707, 2816, 2894, 3626
Y	2816
Zygmunt Pawlik	829
Pb Hafverks hf.	1867
Pb. A. Finnssonar hf.	2752
Pb. Auðuns hf.	617
Pb. Austurholts hf.	3190
Pb. Drafnar, fasteignaþjónustu hf.	2197
Pb. Drafnar, skipaþjónusta hf.	2197
Pb. Gamms hf.	1447
Pb. Ístess hf.	456
Pb. Jóhönnu Pálsdóttur	1754
Pb. Jóns Egils Unndórssonar	2854
Pb. Miðils ehf.	2128
Pb. Nesleiðar hf.	786
Pb. Sigurðar K. Eggertssonar	656
Pb. Sverris Sigurðssonar	2593
Pb. Þórðar Arnar Stefánssonar	488
Pb. V. Brynjólfsson	2041
Pb. Valdimars Þórðarsonar	525, 3318
Þór Ómar Jónsson	2012
Þórarinn Jónasson	3122
Þórarinn Sveinsson	1, 3063
Þorbjörg Arnórsdóttir	2973
Þórður Kristjánsson	2792
Þorfinnur Guðnason	65
Þorgeir A. Þorgeirsson	3098
Þorgeir Ingvason	2312
Þorleifur Geirsson	1447
Þormóður Jónsson	1453
Þorsteinn Erlingsson	2392
Þorsteinn Hlynur Jónsson	3182
Þorsteinn Kristjánsson	2862
Þorsteinn P. Jónsson	1071
Þorsteinn V. Snædal	2792
Þórunn Sigurðardóttir	1985
Þráinn Jóhannsson	3465
Þrotabú Ágústs Sverrissonar	4

Nafnaskrá	LI
	Bls.
Protabú Íslensks bergvatns hf.	41
Protabú Viktors Rúnars Þórðarsonar	86
Protabú Vilhjálm Húnfjörð Vilhjálmssonar	175
Próunasjóður sjávarútvegsins	3249
Pyrnirós ehf.	3408
Örn Árnason	2481
Örn Hólm	2226, 3217
Örn Jóhannsson	3399

B. Opinber mál

Ágúst Kristjánsson	2540
Albart Jan van Houten	2155, 2397, 2412
Anna Mýrdal Helgadóttir	2174
Annþór Kristján Karlsson	1296
Ari Halldórsson	712
Arnar Helgi Lárusson	2913
Arnar Þór Ragnarsson	137
Árni Ólafur Jónsson	986
Árni Sigurðsson	3796
Ástþór Ragnar Þorsteinsson	3450
Baldvin Breiðfjörð Sigurðsson	641
Benedikt Jónsson	1765
Birgir Guðmundsson	73
Björgvin Bjarnason	712
Björn Ólafsson	2981
Bóas Dagbjartur Bergsteinsson	1152
Brynjólfur Jónsson	3397, 3472
Börkur Birgisson	2353
Carla Wolff	2152, 2155, 2295
Connie Jean Hanes	259, 2137, 2828
Dagný Gísladóttir	2446
Donald Hanes	259, 2137, 2828
Eggert Unnsteinsson	3696
Einar Ásgeirsson	3419
Einar Örn Konráðsson	3201
Eyvindur Svanur Magnússon	1215
Franklín Kristinn Steiner	3480
Friðbert Páll Njálsson	3348
Friðgeir Sveinsson	2382

	Bls.
Friðrik Gunnar Gíslason	1153
Gestur Eiríkur Eggertsson	1024
Gilbert Már Skarphéðinsson	1160
Gísli Valgeirsson	3263
Guðbergur Þór Garðarsson	1773
Guðbjartur Örn Einarsson	3742
Gunnar Ólafsson	2166, 2171, 2235, 2737, 3336
Gunnar Pétursson	3315
Hallbjörn Einar Guðjónsson	1057
Hannes Ingi Guðmundsson	436
Hans Paul Djurhuus	2117
Haukur Guðmundsson	1778
Heiðar Þór Guðmundsson	2409, 2526, 3215, 3629
Heimir Baldursson	135
Heimir Ólason	1760
Helgi Ingimundur Sigurðsson	293
Hinrik Bragason	293
Hjörtur Unason	1658
Hrafn Jökulsson	34, 3618
Iðunn Árnadóttir	2052
Ingimar Halldórsson	712
Jakob Kristinsson	1931
Jóhann Gunnar Bergþórsson	789
Jóhann Sigfús Sigdórsson	2908
Jóhann Stefánsson	2537
Jóhanna Guðmundsdóttir	1258
Jóhanna Rut Birgisdóttir	1819
Jóhannes Kristinn Björnsson	1124
Jóhannes Sigurður Ólafsson	3357
Jón Erlendsson	1441
Jón Kristján Jacobsen	337
Jón Óskar Magnússon	1465
Jón Pálmi Pálmason	2117
Jónas James Norris	1800
Karl Eldar Gunnarsson	2974
Karl Elíasson	1227
Karl Guðni Ólafsson	1000
Kristinn Davíðsson	2021
Kristinn Jónsson	1258

Kristján Halldór Jenson	2978
Kristján Hauksson	3263
Kristján Jóhann Stefánsson	1354
Kristófer Oliversson Zalewski	1852
Lahouari Sadok	328
Lára Dís Sigurðardóttir	28, 653, 1348, 2148, 2155, 2397
Lárus Björn Svavarsson	3474
Lárus Jökull Þorvaldsson	2054
Linda Dögg Ragnarsdóttir	904
Magnús Heiðar Magnússon	3362
Magnús Karlsson	1150
Magnús Kristinnsson	1798
Máni Freysteinnsson	2342
Oddur Björnsson	1970
Oddur Jónsson	3437
Ólafur Hannes Hálfðánarson	3239
Ólafur Kristjánsson	2145, 2164
Óskar Þór Gunnlaugsson	1612
Páll Guðfinnur Gústafsson	2056
Pétur Ásgeirsson	2240
Pétur Bruno Scheving Thorsteinsson	2169, 2242, 2735
Pétur Gauti Kristjánsson	49
Rafn Benediktsson	3173
Rúnar Eiríkur Siggeirsson	2420
Rúnar Kolbeinn Óskarsson	47, 634, 1061, 2150, 2155, 2293, 2397
Rúnar Þröstur Grímsson	45
Sigurbjörn Gunnar Utley	1350, 2142, 2546
Sigurður Hilmar Ólason	1253
Sigurður Hólm Sigurðsson	375
Sigurður Jóhannsson	1894
Sigurður Þórðarson	2238
Sigurður Örn Sigurðsson	1253
Sigurjón Helgi Ólafsson	3742
Sigurrós Svavarsdóttir	1469
Sigurþór Arnarsson	1884, 2162
Stefán Axel Stefánsson	1145
Stefán Ingólfsson	3694
Stefán Jón Sigurðsson	817
Steingrímur Guðjónsson	1295

	Bls.
Sverrir Þór Einarsson	1887
Tryggvi Knud Óskarsson	1354
Tryggvi Rúnar Leifsson	199, 2378
Tryggvi Sigfússon	2459, 3700
Unnar Sigurður Hansen	3333
X	439, 1877, 1890, 3231, 3600, 3610
Þórður Pétur Pétursson	1788
Þórður Þórðarson	1913
Þorgrímur Marteinn Benjamínsson	137
Þórir Örn Ólafsson	267
Þórólfur Jón Egilsson	3683
Þorsteinn Baldvin Ragnarsson	2072
Þorvaldur Ragnarsson	11
Örn Karlsson	1148, 1352

III. SKRÁ
um lög og reglugerðir, samþykktir o.fl.,
sem vitnað er til í LXVIII. bindi
hæstaréttardóma.

1905, nr. 14, 20. október. Lög um fyrning skulda og annarra kröfuréttinda.
3. gr. — 931

1907, nr. 50, 16. nóvember. Lög um sölu kirkjujarða.
— 1167

1922, nr. 39, 19. júní. Lög um lausaffjárkaup.
5. gr. — 68
17. gr. — 1309
27. gr. — 203
42. gr. — 554
54. gr. — 203

1923, nr. 15, 20. júní. Vatnalög.
1. gr. — 1164, 1185, 1189
2. gr. — 1164, 1167, 1185, 1189
49. gr. — 1167, 1189

1933, nr. 93, 19. júní. Víxillög.
34. gr. — 1223

1936, nr. 7, 1. febrúar. Lög um samningsgerð, umboð og ógilda löggæringa.
29. gr. — 538, 540
33. gr. — 538, 540
36. gr. — 538, 539, 931, 932
36. gr. a. — 931

1936, nr. 85, 23. júní. Lög um meðferð einkamála í héraði.
34. gr. — 157

1938, nr. 80, 11. júní. Lög um stéttarfélög og vinnudeilur.

67. gr. — 380, 433, 1457

1940, nr. 19, 12. febrúar. Almenn hegningarlög.

22. gr. — 717, 719, 720

42. gr. — 199

57. gr. — 441, 795, 906, 907, 1002, 1125

60. gr. — 199

61. gr. — 337

62. gr. — 73, 74, 75

70. gr. — 330

71. gr. — 987

72. gr. — 375, 713, 1057

77. gr. — 199

146. gr. — 716, 717, 719, 1258

147. gr. — 716, 717

155. gr. — 1153, 1259

158. gr. — 716, 717

173. gr. a — 330, 337, 653, 1355

200. gr. — 440

217. gr. — 904, 1442

218. gr. — 135, 904, 986, 1002, 1024, 1465

218. gr. a. — 1002, 1442

229. gr. — 889

242. gr. — 34

244. gr. — 199, 987

247. gr. — 790

248. gr. — 817, 1153, 1258

249. gr. — 715

255. gr. — 987, 1057

262. gr. — 719, 720

264. gr. — 145, 1549

1942, nr. 61, 4. júlí. Lög um málflytjendur.

2. gr. — 129

1944, nr. 33, 17. júní. Stjórnarskrá lýðveldisins Íslands.

2. gr. — 1161

65. gr. — 34, 688, 1010

67. gr. — 45

70. gr. — 791

75. gr. — 1501, 1511

1949, nr. 184, 1. nóvember. Reglugerð um fluglið.

— 1424

1954, nr. 20, 8. mars. Lög um váttryggingarsamninga.

14. gr. — 1538

25. gr. — 146

1954, nr. 38, 14. apríl. Lög um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.

— 1499, 1509

— 14. gr. — 1500, 1502, 1510, 1512

— 33. gr. — 1502

1955, nr. 22, 3. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.

4. gr. — 441, 795, 907, 1002, 1125

7. gr. — 199

1956, nr. 57, 10. apríl. Lög um prentrétt.

15. gr. — 888

17. gr. — 889

1957, nr. 21, 13. apríl. Lög um dýravernd.

17. gr. — 294

19. gr. — 296

1968, nr. 40, 23. apríl. Umferðarlög.

VI. kafli — 568

74. gr. — 568

1970, nr. 46, 6. maí. Lög um Fjárfestingarfélag Íslands hf.

— 209

1970, nr. 50, 12. maí. Lög um skipamælingar.

2. gr. — 89, 110, 120

1970, nr. 76, 25. júní. *Lög um lax— og silungsveiði.*

— 1098

44. gr. — 1097

1972. nr. 204, 20. júlí. *Reglugerð um öryggisráðstafanir við byggingarvinnu.*

9. gr. — 1392

17. gr. — 1392

1974, nr. 64, 21. maí. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.*

— 330, 337

1. gr. — 653, 1355

1976, nr. 16, 21. apríl. *Lög um breyting á lögum nr. 19/1940.*

3. gr. — 199

1976, nr. 59, 31. maí. *Lög um fjölbýlishús.*

10. gr. — 1087

1976, nr. 65, 31. maí. *Jarðalög.*

— 633

VII. kafli — 139

6. gr. — 633

30. gr. — 1411

57. gr. — 246, 247

63. gr. — 139

64. gr. — 139

1976, nr. 280, 25. júní. *Reglugerð um samþykktir fyrir húsfélög.*

— 1087

1977, nr. 46, 13. maí. *Lög um skotvopn, sprengiefni og skotelda.*

9. gr. — 1253

10. gr. — 1253

30. gr. — 1253

34. gr. — 1253

1978, nr. 6, 5. maí. *Gjaldþrotalög.*

51. gr. — 1130

61. gr. — 1131

1978, nr. 9, 5. maí. Lög um geymslufé.

1. gr. — 318, 1085

1978, nr. 32, 12. maí. Lög um hlutafélög.

7. gr. — 460

13. gr. — 604, 605

16. gr. — 605

31. gr. — 459, 605

33. gr. — 460

52. gr. — 460

100. gr. — 604, 605

113. gr. — 461

148. gr. — 460

1978, nr. 39, 10. maí. Þinglýsingalög.

3. gr. — 632, 633, 954, 955

23. gr. — 528

1978, nr. 301, 27. júlí. Reglugerð um skírteini gefin út af Flugmálastjórn.

— 1424

1979, nr. 292, 16. maí. Byggingarreglugerð.

IV. kafli — 1391

1980, nr. 46, 28. maí. Lög um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustað.

13. gr. — 1392

36. gr. — 1392

37. gr. — 1392

1981, nr. 20, 18. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940, sbr. lög nr. 22/1955.

— 1442

10. gr. — 904

11. gr. — 904, 986, 1002

1981, nr. 60, 4. júní. Lög um raforkuver.

1. gr. — 1163, 1164, 1184, 1185

1981, nr. 75, 14. september. Lög um tekjuskatt og eignarskatt.

- 9. gr. — 604, 606, 608
- 31. gr. — 386, 387, 603, 606, 759
- 56. gr. — 387
- 58. gr. — 605
- 60. gr. — 1325
- 95. gr. — 387, 759
- 96. gr. — 386, 387, 605, 759
- 97. gr. — 386, 387

1982, nr. 76, 21. maí. Lög um lyfjadreifingu.

- 356
- 8. gr. — 356

1983, nr. 42, 23. mars. Lög um Landsvirkjun.

- 6. gr. — 1164, 1185
- 7. gr. — 1164, 1185

1984, nr. 68, 30. maí. Lögræðislög.

- 3. gr. — 1524
- 10. gr. — 1302, 1524
- 13. gr. — 1115, 1302

1984, nr. 83, 25. maí. Lög um erfðafjárskatt.

- 4. gr. — 1156

1984, nr. 90, 30. maí. Lög um breyting á jarðalögum nr. 65/1976.

- 11. gr. — 139

1984, nr. 108, 14. nóvember. Lyfjalög.

- IX. kafli — 356, 357
- 32. gr. — 357
- 33. gr. — 357
- 34. gr. — 352, 355, 357
- 35. gr. — 357

1985, nr. 14, 10. maí. Lög um framkvæmd alþjóðasamnings um gáma.

- 317

1985, nr. 24, 19. júní. *Siglingalög.*

— 318

41. gr. — 315, 317, 318

68. gr. — 317

70. gr. — 315, 317, 318

1985, nr. 46, 27. júní. *Lög um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum.*

— 1269

1986, nr. 8, 18. apríl. *Sveitarstjórnarlög.*

71. gr. — 866

89. gr. — 866

1986, nr. 11, 30. apríl. *Lög um breyting á lögum nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda löggerninga.*

— 538, 931

1986, nr. 24, 7. maí. *Lög um skiptaverðmæti og greiðslumiðlun innan sjávarútvegsins.*

— 842, 844

1986, nr. 27, 2. maí. *Lög um verðbréfamíðlun.*

— 209

1986, nr. 48, 2. maí. *Lög um lögverndun á starfsheiti og starfsréttindum grunnskólakennara, framhaldsskólakennara og skólustjóra.*

13. gr. — 1545, 1546

1986, nr. 329, 16. júní. *Reglugerð um skírteini gefin út af Flugmálastjórn.*

— 1424

1987, nr. 25, 14. apríl. *Vaxtalög.*

— 144, 315, 586, 829, 1065, 1487, 1537, 1630

III. kafli — 52, 55, 86, 106, 116, 126, 130, 149, 157, 175, 177, 208, 213, 269, 272, 319, 350, 353, 446, 448, 461, 490, 538, 556, 567, 580, 591, 617, 660, 667, 670, 683, 689, 700, 702, 832, 841, 864, 888, 1008, 1011, 1066, 1071, 1076, 1082, 1086, 1096, 1115, 1197, 1202, 1223, 1230, 1232, 1307, 1312, 1323, 1328, 1373, 1396, 1410,

1413, 1414, 1423, 1434, 1447, 1478, 1499, 1509, 1528, 1549,
1566, 1615

- 6. gr. — 864
- 7. gr. — 461, 553, 1230, 1388, 1560
- 9. gr. — 353, 1434
- 10. gr. — 1544
- 11. gr. — 202
- 15. gr. — 319, 659, 1231, 1328

*1987, nr. 291. 23. júní. Reglugerð um búmark og fullvirðisrétt til framleiðslu
mjólkur verðlagsárið 1987-1988.*

- 6. gr. — 1269

1987, nr. 45, 30. mars. Lög um staðgreiðslu opinberra gjalda.

- 30. gr. — 790, 794

1987, nr. 50, 30. mars. Umferðarlög.

- 48. gr. — 199
- 88. gr. — 829, 1073
- 90. gr. — 829, 1073
- 92. gr. — 286, 287, 288, 1198, 1230, 1472
- 93. gr. — 287, 288
- 95. gr. — 829
- 100. gr. — 199

1988, nr. 3, 8. janúar. Lög um stjórn fiskveiða 1988-1990

- 87, 107, 117
- 4. gr. — 87, 107, 117
- 10. gr. — 87, 107, 117

1988, nr. 50, 24. maí. Lög um virðisaukaskatt.

- 1108, 1124
- 24. gr. — 1124
- 26. gr. — 591, 592
- 27. gr. — 1124
- 28. gr. — 1124
- 40. gr. — 789, 794, 1124

1988, nr. 307, 15. júní. Reglugerð um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl.

— 287

6. gr. — 287

13. gr. — 287, 288

1988, nr. 536, 19. desember. Reglugerð um sölu og meðferð skotelda.

3. gr. — 1253

7. gr. — 1253

8. gr. — 1253

1989, nr. 90, 1. júní. Lög um aðför.

1. gr. — 1107

73. gr. — 950

78. gr. — 950

84. gr. — 950

91. gr. — 865, 1106

95. gr. — 16, 385, 1603

1989, nr. 92, 1. júní. Lög um aðskilnað dómsvalds og umboðsvalds í héraði.

8. gr. — 158

1990, nr. 21, 5. maí. Lög um lögheimili.

1. gr. — 196, 1298

4. gr. — 196

1990, nr. 31, 23. apríl. Lög um kyrrsetningu, lögbann o.fl.

24. gr. — 965

35. gr. — 965

1990, nr. 38, 15. maí. Lög um stjórn fiskveiða.

— 86, 89, 106, 107, 108, 117, 119, 120, 618, 714, 716, 717

ákvaði II til bráðabirgða — 86, 87, 88, 90, 107, 108, 110, 116, 117, 118, 119,
120, 121, 1593

1. gr. — 618

3. gr. — 619

4. gr. — 87, 107, 117

5. gr. — 87, 90, 107, 117, 120, 121

7. gr. — 619

11. gr. — 619

12. gr. — 619

1990, nr. 344, 17. júlí. Reglugerð um skírteini gefin út af Flugmálastjórn.

1. gr. — 1424

6. gr. — 1426

1990, nr. 449, 15. nóvember. Reglugerð um endurgreiðslu virðisaukaskatts af vinnu manna við íbúðarhúsnæði.

8. gr. — 1085

1990, nr. 465, 27. nóvember. Reglugerð um veiðar í atvinnuskyni.

8. gr. — 88, 90, 108, 110, 119, 120

1991, nr. 19, 26. mars. Lög um meðferð opinberra mála.

— 791, 1630

IX. kafli — 294

X. kafli — 260

XXI. kafli — 1632, 1633

6. gr. — 11

31. gr. — 294

45. gr. — 791

59. gr. — 1215

66. gr. — 294

75. gr. — 1295

78. gr. — 1295, 1469

79. gr. — 1295

82. gr. — 1469

103. gr. — 28, 45, 47, 135, 267, 436, 653, 1061, 1145, 1148, 1150, 1153, 1296, 1348, 1350, 1352, 1465, 1466, 1612, 1613

117. gr. — 720, 1354

119. gr. — 714

129. gr. — 1215

135. gr. — 817, 818

142. gr. — 11, 28, 34, 45, 47, 49, 135, 137, 259, 260, 267, 436, 641, 653, 1061, 1145, 1148, 1150, 1152, 1153, 1161, 1295, 1296, 1348, 1350, 1352, 1465, 1469, 1612

144. gr. — 137, 1152, 1161

147. gr. — 293, 904, 1441

- 148. gr. — 791
- 150. gr. — 293
- 151. gr. — 791
- 152. gr. — 713, 791
- 159. gr. — 440, 817
- 169. gr. — 1259
- 175. gr. — 1631, 1632, 1634
- 176. gr. — 1631, 1632

1991, nr. 20, 23. mars. Lög um skipti á dánarbúum o.fl.

- 4. gr. — 140

1991, nr. 21, 26. mars. Lög um gjaldþrotaskipti o.fl.

- 592
- IV. kafli — 592
- XX. kafli — 5, 6, 42
- 60. gr. — 592
- 72. gr. — 1305
- 73. gr. — 1305
- 100. gr. — 593
- 133. gr. — 232
- 136. gr. — 42
- 139. gr. — 659
- 142. gr. — 659
- 148. gr. — 5, 6, 42, 658
- 179. gr. — 862, 946, 971
- 190. gr. — 1131

1991, nr. 28, 27. mars. Lög um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla.

- 1010, 1283, 1284
- 4. gr. — 1009
- 6. gr. — 1010, 1011, 1283
- 8. gr. — 1283
- 22. gr. — 1011

1991, nr. 34, 25. mars. Lög um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri.

- 714, 717
- 1. gr. — 717, 718
- 2. gr. — 717

4. gr. — 717, 718, 719

12. gr. — 719

1991, nr. 38, 31. janúar. Reglugerð um möskvastærðir í tögvörpum, möskvamæla og mæliaðferðir.

10. gr. — 1631

11. gr. — 1631, 1632, 1633

1991, nr. 49, 27. mars. Lög um grunnskóla.

34. gr. — 1546

1991, nr. 90, 23. desember. Lög um nauðungarsölu.

XIV. kafli — 620

6. gr. — 850

12. gr. — 851

28. gr. — 620

55. gr. — 620, 621

73. gr. — 526

79. gr. — 21, 138, 525, 850

90. gr. — 244

1991, nr. 91, 31. desember. Lög um meðferð einkamála.

XXI. kafli — 1107

XXIII. kafli — 488, 1293

XXIV. kafli — 1304

XIX. kafli — 1499, 1509

2. gr. — 1475

5. gr. — 11

16. gr. — 352

21. gr. — 593

24. gr. — 645

25. gr. — 644

29. gr. — 668

62. gr. — 1199

64. gr. — 1413

77. gr. — 1249

80. gr. — 1457

94. gr. — 774

96. gr. — 633

100. gr. — 30, 1305
105. gr. — 489
112. gr. — 1305
114. gr. — 1107, 1413, 1593
115. gr. — 1463
116. gr. — 380
118. gr. — 1454
123. gr. — 857, 858
128. gr. — 11
129. gr. — 1108
130. gr. — 1293
142. gr. — 1293
143. gr. — 1, 4, 30, 41, 242, 263, 637, 643, 856, 1063, 1160, 1248, 1298, 1305, 1519
147. gr. — 712, 1305
150. gr. — 850, 954, 1106
151. gr. — 490, 773
152. gr. — 850, 1106
153. gr. — 954
160. gr. — 1476
161. gr. — 158, 1302

1991, nr. 92, 23. desember. Lög um breyting á ýmsum lögum vegna aðskilnaðar dómsvalds og umboðsvalds í héraði.

102. gr. — 950, 965, 1106, 1603

1992, nr. 6, 26. febrúar 1992. Lög um breyting á þinglýsingalögum nr. 39/1978.

1. gr. — 632, 633, 954

1992, nr. 13, 30. mars. Lög um rétt til að veiða í efnahagslögsögu Íslands.

— 717, 718

2. gr. — 717

1992, nr. 20, 22. maí. Barnalög.

29. gr. — 476

34. gr. — 475, 476

37. gr. — 476

1992, nr. 40, 26. maí. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.
8. gr. — 440

1992, nr. 91, 23. desember. Lög um breyting á ýmsum lögum vegna aðskilnaðar
dómsvalds og umboðsvalds í héraði.
102. gr. — 16, 385

1993, nr. 2, 13. janúar. Lög um Evrópska efnahagssvæðið.
— 1010
3. gr. — 1010

1993, nr. 8, 25. febrúar. Samkeppnislög.
— 644
55. gr. — 644
56. gr. — 645

1993, nr. 37, 30. apríl. Stjórnsýslulög.
10. gr. — 1548

1993, nr. 50, 19. maí. Skaðabótalög.
22. gr. — 318
26. gr. — 1489, 1549

1993, nr. 50, 5. febrúar. Reglugerð um bókhald og tekjuskráningu virðisauka-
skattskyldra aðila.
3. gr. — 1085
4. gr. — 1085
5. gr. — 1085

1994, nr. 15, 16. mars. Lög um dýravernd.
17. gr. — 294
20. gr. — 296

1994, nr. 37, 19. apríl. Lög um breyting á lögum um meðferð opinberra mála nr.
19/1991.
— 293, 712, 817
7. gr. — 1441
8. gr. — 791

11. gr. — 791

12. gr. — 713, 791

1994, nr. 38, 19. apríl. Lög um breyting á lögum um meðferð einkamála o.fl. nr. 91/1991.

— 1476

5. gr. — 773

6. gr. — 850, 1106

7. gr. — 955

1994, nr. 48, 6. maí. Lög um brunatryggingar.

4. gr. — 850, 851

1994, nr. 62, 19. maí. Lög um mannréttindasáttmála Evrópu.

— 11, 1161

1994, nr. 138, 28. desember. Lög um einkahlutafélög.

XIV. kafli — 1248

106. gr. — 1248

1994, nr. 145, 29. desember. Lög um bókhald.

— 719

36. gr. — 719, 720

37. gr. — 719, 720

38. gr. — 719

39. gr. — 719

1994, nr. 150, 30. desember. Lög um breytingu á lögum um brunatryggingu nr. 48/1994.

3. gr. — 851

1995, nr. 14, 6. mars. Lög um breytingu á lögum nr. 7/1936, um samningsgerð, umboð og ógilda löggæringa, með síðari breytingum.

— 931

1995, nr. 39, 3. mars. Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.

1. gr. — 720

1995, nr. 66, 8. mars. *Lög um grunnskóla.*

— 1499, 1501, 1510, 1511

57. gr. — 1500, 1501, 1510, 1511

1995, nr. 71, 10. mars. *Lög um breyting á almennum hegningarlögum nr. 19/1940.*

3. gr. — 34

1995, nr. 97, 28. júní. *Stjórnarskipunarlög um breytingu á stjórnarskrá lýðveldisins Íslands, nr. 33/1944, með síðari breytingum.*

3. gr. — 34, 688, 1010

5. gr. — 45

8. gr. — 791

13. gr. — 1501, 1511

1996, nr. 72, 11. júní. *Lög um réttindi og skyldur kennara og skólastjórnaenda grunnskóla.*

— 1500, 1501, 1510, 1511

14. gr. — 1500, 1501, 1510, 1511

33. gr. — 1502

36. gr. — 1500, 1501, 1510, 1511

1996, nr. 103, 14. júní. *Lög um stofnun hlutafélags um rekstur Pósts— og síma-
málaföfnunar.*

— 1230

1996, nr. 131, 13. desember. *Lög um breyting á lögum nr. 48/1994, um bruna-
tryggingar, með síðari breytingum.*

2. gr. — 851,

IV. EFNISSKRÁ TIL YFIRLITS

	Bls.
Aðfararbeiðni	2275
Aðfarargerð	2219, 3122
Aðfararorð	2535
Aðfinnslur	11, 21, 30, 1304, 1913, 2056, 2543, 3437, 3469
Aðför	385, 950, 2047
Aðild	65, 138, 939, 1304, 1857, 1948, 2058, 2691, 2856, 2918, 3443, 3476
Aðild samkvæmt 3. mgr. 25. gr. laga nr. 91/1991	2216
Aðildarhæfi	862
Aðildarskýrsla	2535
Afréttarland	1162, 1183
Afláttur	553, 1528, 2087, 3341
Akstur án réttinda	1788
Atvinnusjúkdómur	2663
Ábyrgð	342, 864, 930, 1388, 1476, 2593, 2647, 2862, 3399, 3431, 3722
Áfrýjun	789, 1293, 2117
Áfrýjunarfjárhæð	1985
Áfrýjunarleyfi	1760
Ákærvald	1890, 1894, 2072
Áhættutaka	567
Ákæra	712
Ávana- og fíkniefni	328, 337, 1354, 3263, 3480
Bankar	1323, 2805
Barnsfaðernismál	2729
Barnavernd	2707
Biðlaunakrafa	1499, 1509
Bifreiðar:	
a) einkamál	829, 1071, 1197, 1230, 2312, 3098, 3287, 3523
b) opinber mál	1658, 1683, 3683
Birting	3235
Birting laga	2446

	Bls.
Björgunarlaun	3160
Blóðrannsókn	2729
Boðun þinghalds	2739
Bókhaldsbrot	712
Brostnar forsendur	2429
Búmark	2563, 2578
Byggingarsamvinnufélag	2463
Börn	259, 439, 474, 1948, 2707, 2816, 3610
Dagsektir	175, 746, 1985
Dánarbú	1156
Dánarbússkipti	2227, 2245
Dómarar	157, 3120, 3608, 3700
Dómkvaðning matsmanns	1248, 2403
Dómsstólar	643
Dráttarvextir	144, 1433, 3759
Dýravernd	293
Eftirlaun	385, 3023, 3039, 3087
Eignarnám	52
Eignarréttur . 786, 841, 1162, 1183, 2058, 2227, 2420, 2488, 2752, 2792, 2918, 3632	
Endurálagningarheimild	3023, 3039
Einkahlutafélög	1248
Endurkrafa	315, 1704, 3672
Endurupptaka	946, 2070, 2739, 3122, 3235
Erfðaábuð	1409
Erfðafjárskattur	1156
Erlend fjárfesting	712
Erlendir dómar	986
Faðerni	2816
Farmsamningur	315, 3672
Fasteign	2885, 2939
Fasteignagjöld	2763
Fasteignakaup	553, 773, 2087, 3294, 3300, 3759
Félagaréttur	841
Félagisdómur	30, 380, 433, 1457, 2298, 2847
Félagsslit	3182
Fésekt	3419
Fiskeldi	1560
Fiskveiðar	712, 3357, 3742
Fiskveiðibrot	1630, 1641, 2117

Fiskveiðiheimildir	617
Fíkniefni	1778, 1788
Fjárdráttur	789, 1124, 1773, 1931
Fjármál hjóna	1754
Fjármögnunarleiga	977
Fjárnám	16, 1106, 1603, 1827, 1834, 1898, 2275, 2528, 2965, 3217, 3224, 3384, 3399, 3632
Fjárslit	232
Fjárslit hjóna	2252
Fjársvik	1258, 2981
Fjöleignarhús	954, 1082, 2918
Flugskírteini	1423
Flýtimeðferð	856, 1499, 1509
Forkaupsréttur	1409, 1998, 2025, 3249
Forsendur	208, 2563, 2578
Forsjá	474, 1948
Fóstureyðing	3600
Framhaldsstefna	1719, 1727
Framsal	2137, 2528
Framsal kröfu	1323
Framsal sakamanna	2828
Framsal valds	2563, 2578
Frávikning úr starfi	490, 3111
Frávísun:	
Frá héraðsdómi	786 , 939, 1295, 1798, 1834, 1857, 2216, 2368, 2392, 2395 2481, 2510, 3120, 3190, 3242, 3608
Frá héraðsdómi að hluta	643, 667, 1528, 1719, 1727, 2691, 2918
Frá Hæstarétti	137, 195, 259, 488, 632, 1023, 1063, 1152, 1160, 1892, 2190, 2192, 2973, 2976, 3122, 3336, 3469, 3692
Frá Hæstarétti að hluta	1683
Frávísun máls að hluta	350, 780, 1304, 1608, 2298, 2763
Frávísunarkröfu hrundið	380
Frávísunarkröfu hafnað	2072, 2397
Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	30, 34, 41, 637, 1298, 1304, 1519, 1898, 2543, 3337
Frávísunarúrskurður staðfestur	1, 4, 433, 1457, 1890, 2180, 2184, 2187, 2847, 2856, 3465, 3704
Frávísunarúrskurður staðfestur að hluta	138
Frelsissskerðing	2707

	Bls.
Frestur	242
Friðhelgi einkalífs	887
Fullvirðisréttur	1269, 2563, 2578
Fyrirsvar	3476
Fyrning	1737
Fyrningarfrestur	3431
Gagnaðflun	2070, 2729
Gagnkrafa	2763
Gagnkæra	954
Gagnsök	2187
Galli	553, 2087, 3294, 3300, 3759
Gengistrygging	977
Geymslugreiðsla	1082
Geymslufé	315, 3160
Gjafsókn	144, 157, 474, 567, 586, 1065, 1683, 1948, 2180, 2275, 2429, 2663, 2691, 2742, 2816, 2956, 2965
Gjaldþrot	1130
Gjaldþrotalög	591
Gjaldþrotaskipti	456, 656, 862, 946, 971, 1834, 2012, 2041, 2128, 2197, 2336, 2593, 3235, 3608
Gjöf	1754
Greiðsla	21, 586, 1023, 3217, 3224, 3242
Greiðsluábyrgð	2345
Greiðslukort	1819, 3712
Greiðslumark	1269
Greiðslustöðvun	2197
Grunnskólar	1499, 1509, 1544
Gæsluvarðhald	2742
Gæsluvarðhald:	
2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	135, 634, 653, 1061, 1348, 1465, 1884, 1887, 2148, 2150, 2162, 2164, 2235, 2238, 2240, 2242, 2293, 2295, 2459, 2526, 2735, 2737, 3215, 3629, 3694, 3700
a-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	28, 45, 47, 267, 436, 1145, 1148, 1150, 1153, 1350, 1352, 1612, 2052, 2054, 2056, 2166, 2169, 2171, 2341, 2409, 2537, 2540, 3397, 3796
c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	1296, 2142, 2145, 2152
a- og c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3315, 3333
Gæsluvarðhaldi hafnað	641
Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	2974, 2978, 3472, 3474

Gæsluvarðhaldsvist	3239
Hald	259, 1152, 1295, 1469
Haldlagning	2956
Handtaka	3749
Handveð	2805
Hegningarauki	1778, 2446, 3263
Heimvísun	652, 1130, 1463, 1472, 1877, 2137, 3150
Hjón	474, 2429
Hjúskapareign	1754, 2252
Hlífðarhjálmur	1760
Hlutabréf	3249, 3341
Hlutfélög	385, 456, 602, 2012, 2329, 3249
Hlutfjárhækkun	456
Hundahald	195
Húftrygging skips	1867
Hæfi	1894, 2070
Hæfi dómara	3698
Höfundaréttur	887, 1737, 2691
Iðgjald	1537
Innbústrygging	2440
Innsetning	2047
Innsetningargerð	950, 3124
Ítrekun	375, 986, 1057, 1778, 1819, 3450
Jafnrétti	1008, 1282, 3193
Jafnræði	2563, 2578
Jarðakaup	1409
Jarðalög	1998, 2025
Kaup	1651
Kaupmáli	1130
Kaupréttur	1409
Kaupsamningur	2792, 2885, 2939, 3341, 3587, 3722
Kennari	1544
Kjarasamningar	1008, 1423, 1905, 3537, 3560, 3574
Kröfugerð	4, 1298, 1798, 1898, 2368, 2392, 2395, 3704
Kröfuréttur	1476
Kynferðisbrot	439, 1215, 3173, 3437, 3610
Kyrrsetning	1857
Kærufrestur	137, 1160, 3336, 3469
Kæruheimild	1063, 1160, 1304, 1892, 2190, 2192, 2528, 2973, 2976, 3122

Kærumál:

Aðfararbeiðni	2275
Aðfarargerð	2219, 3122
Aðfararorð	2535
Aðfinnslur	11, 21, 30, 1304, 2056, 2543, 3469
Aðför	385, 950, 2047
Aðild	138, 1304, 2058, 2856, 3476
Aðild samkvæmt 3. mgr. 25. gr. laga nr. 91/1991	2216
Aðildarskýrsla	2535
Aðildarhæfi	862
Ábyrgð	3399
Ákærvald	1890, 1894
Barnsfaðernismál	2729
Birting	3235
Blóðrannsókn	2729
Boðun þinghalds	2739
Börn	259
Dánarbú	1156
Dánarbússkipti	2227, 2245
Dómarar	3120, 3700
Dómkvaðning matsmanns	1248, 2403
Dómstólar	643
Eftirlaun	385
Eignarréttur	2058, 2227, 3632
Einkahlutafélög	1248
Endurupptaka	946, 2739, 3122, 3235
Erfðafjárskattur	1156
Félagsdómur	30, 380, 433, 1457, 2298, 2847
Fjárnám	16, 1106, 1603, 1827, 1834, 1898, 2275, 2528, 2965, 3217, 3224, 3384, 3399, 3632
Fjárslit	232
Fjárslit hjóna	2252
Fjöleignarhús	954
Flýtimeðferð	856
Framhaldsstefna	1719, 1727
Framsal	2137, 2528
Framsal sakamanna	2828
Frávísun:	
Frá héraðsdómi	1834, 2216, 3120

Frá héraðsdómi að hluta	643, 1295, 1719, 1727
Frá Hæstarétti	137, 259, 632, 1063, 1152, 1160, 1892, 2190, 2192, 2973, 2976, 3122, 3336, 3469
Frávísun máls frá Hæstarétti að hluta	1304, 2298
Frávísunarkröfu hafnað	2397
Frávísunarkröfu hrundið	380
Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	30, 34, 41, 637, 1298, 1304, 1519, 1898, 2543, 3337
Frávísunarúrskurður staðfestur	1, 4, 433, 1457, 1890, 2180, 2184, 2187, 2847, 2856, 3465, 3704
Frávísunarúrskurður staðfestur að hluta	138
Frestur	242
Fyrirsvar	3476
Gagnaöflun	2729
Gagnkæra	954
Gagnsókn	2180, 2275
Gagnsök	2187
Gjafsókn	2965
Gjaldþrotaskipti	862, 946, 971, 1834, 2012, 2041, 2128, 2197, 2336, 3235
Greiðsla	21, 3217, 3224
Greiðslustöðvun	2197
Gæsluvarðhald:	
2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	135, 634, 653, 1061, 1348, 1465, 1884, 1887, 2148, 2150, 2162, 2164, 2235, 2238, 2240, 2242, 2293, 2295, 2459, 2526, 2735, 2737, 3215, 3629, 3694, 3700
a-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	28, 45, 47, 267, 436, 1145, 1148, 1150, 1153, 1350, 1352, 1612, 2052, 2054, 2056, 2166, 2169, 2171, 2341, 2409, 2537, 2540, 3397, 3796
c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	1296, 2142, 2145, 2152
a- og c-liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991	3315, 3333
Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	2974, 2978, 3472, 3474
Gæsluvarðhaldi hafnað	641
Gæsluvarðhaldsvist	3239
Hald	259, 1152, 1295, 1469
Heimvísun	2137
Hjúskapareign	2252
Hlutafélög	385
Hæfi	1894
Hæfi dómara	3698

	Bls.
Innsetning	2047
Innsetningargerð	950, 3124
Kröfugerð	4, 1298, 1898, 3740
Kærufrestur	137, 1160, 3336, 3469
Kæruheimild	1063, 1160, 1304, 1892, 2190, 2192, 2528, 2973, 2976, 3122
Lausafé	1711
Leigusamningur	2219, 3124
Lögbann	965
Lögheimili	1298
Lögmenn	49
Lögráðamenn	3476
Lögræði	1902, 3626
Lögræðissvipting	1524
Lögvarðir hagsmunir	138, 643, 1298, 2856
Lögveðsréttur	850
Mannréttindasáttmáli Evrópu	11, 2155, 2459, 2828, 3231, 3700
Matsgerð	263
Málshöfðunarfrestur	4, 41
Málskostnaðartrygging	3394
Málskostnaður	1106, 1898
Meðalhófsregla	2828
Nauðungarsala	21, 138, 244, 525, 850, 1711, 2058, 2976, 3120, 3318
Niðurfelling máls	2225, 2226, 2297
Niðurfelling saksóknar	1890
Óðalsréttur	244
Ómerking	2137, 2194, 2543
Ómerking úrskurðar héraðsdóms	1302
Óvígð sambúð	232
Rekstrarkostnaður	385
Rekstrartap	385
Réttarfarssekt	2192
Réttarstaða sakbornings	2155, 2397
Réttindaröð	2197
Riftun	2219
Sakarefni	3337
Samaðild	2856
Sameign	3137
Sératkvæði	385, 2828
Sjópróf	1063

Skaðabætur	3120
Skattar	385, 3384
Skipting sakarefnis	2190
Skuldabréf	3399
Skuldajöfnuður	2528
Skuldaröð	2041, 2128
Stefnubirting	2180, 2184
Stjórnarskrá	34, 45, 2155, 2828, 3231, 3700
Svipting lögræðis	1302
Sönnun	2227
Uppsögn	3137
Útburður	2219, 3137
Útivist	632, 2543, 2739
Vanhæfi	11
Vanreifun	1, 637, 2856, 3465
Veð	244
Veðréttur	21, 525, 1711, 3318
Verjandi	49, 2412
Vextir	2965
Viðurlagaákvörðun	3696
Virðisaukaskattur	1106
Vitni	2174, 2535, 3231
Pinghöld	3231
Pinglýsing	525, 954
Ættaróðal	138, 2058
Lagasetning	86, 106, 116
Lagaskilaréttur	2602
Landamerki	1985, 2420
Launakrafa	1008
Lausafé	1711
Lausafjárkaup	202, 1307, 1508, 3510
Lax- og silungsveiði	1096
Lánssamningur	208, 3510
Leigusamningur	65, 786, 977, 1096, 2219, 3124
Lífeyrir	1065, 3012
Lífeyrisréttur	2513
Lífeyrissjóður	1373, 2513
Líkamsárás	73, 904, 986, 1000, 1441, 1970, 2072, 2353, 2382, 2913, 3201, 3362
Líkamsárás sem leiðir til dauða	1024, 1683, 2312

Líkamstjón	1115, 3098, 3649, 3663, 3749
Loforð	567
Lyfjaverð	350
Læknar	1615, 2894, 3054, 3063, 3067, 3071, 3075, 3079, 3083, 3600
Læknaráð	1197, 1615, 2070
Lögbann	965, 3408
Lögheimili	1298
Lögmenn	49, 126, 586, 1323
Lögráðamenn	157, 3476
Lögræði	1902, 3626
Lögræðissvipting	1524
Lögvarðir hagsmunir	138, 488, 643, 1023, 1298, 2856, 2918
Lögveðsréttur	850
Mannréttindasáttmáli Evrópu	11, 2155, 2446, 2459, 2828, 2908, 3231, 3419, 3700
Manntjón	1658
Matsgerð	263, 553, 1409, 2087, 2368, 2481
Matsgerðir	1197, 1560
Málsástæður	157, 1704, 2481
Málshöfðunarfrestur	4, 41, 656, 3242
Málskostnaður	1106, 1293, 1737, 1898
Málskostnaðartrygging	2854, 3394
Málsmeðferð	1704
Málsóknarumboð	2691
Meðalganga	3190
Meðalhófsregla	2828
Meðdómandi	3150
Meiðyrði	887, 3618
Miskabætur	1215, 1544, 2312, 2894, 3201
Miski	683, 1388, 2663, 3173
Missir framfaranda	144
Nauðasamningur	591
Nauðungarsala	21, 138, 244, 525, 617, 850, 1711, 2058, 2976, 3120, 3242, 3318, 3645
Náttúruvernd	2488
Niðurfelling máls	1293, 2225, 2226, 2297
Niðurfelling saksóknar	1890
Nytjastuldur	73
Opinberir starfsmenn	490, 3012, 3111, 3527, 2560, 3574, 3618, 3776, 3786
Orðskýring	2763

Óðalsréttur	244
Ógilding samnings	2862, 2939
Ógilt loforð	3510
Ómerking ... 652, 1130, 1463, 1472, 1798, 1877, 2137, 2194, 2392, 2395, 2543, 3150	
Ómerking héraðsdóms	817
Ómerking úrskurðar héraðsdóms	1302
Ómerkingarkröfu vísað frá Hæstarétti	490
Óvígð sambúð	232, 2513
Rannsókn	293
Ráðning	1544
Ráðningarsamningur	1008, 1693, 1905, 2329, 3152, 3776, 3786
Rán	2353, 2546
Refsilögsaga	3263
Reglugerð	3537, 3560, 3574
Rekstrarkostnaður	385, 759
Rekstrartap	385
Reynslulausn	199, 1227, 1778, 1788, 1819
Réttarfar	2072, 3683
Réttarfarssekt	2192
Réttarstaða sakbornings	2155, 2397
Réttindaröð	2197
Riftun	538, 656, 1130, 1528, 2219, 2593, 2939, 3731
Ríkisstarfsmenn	1499, 1509
Sakarefni	3337
Sakarskipting	3663
Samaðild	2856
Sameign	2918, 3137
Sameignarfélag	3182, 3274
Sakarkostnaður	1778
Samkeppnismál	2625
Samningalög	538
Samningar	1162, 1183
Samningur	269, 773, 1269, 1409, 1447, 1487, 1593, 2463, 3054, 3063, 3067, 3071, 3075, 3079, 3083, 3408, 3443, 3457, 3517
Samningsgerð	1808
Samningsskilmálar	3510
Samþykktir	1373
Sératkvæði	86, 106, 116, 157, 337, 350, 385, 456, 490, 591, 602, 1071, 1082, 1115, 1197, 1323, 1388,

	1423, 1447, 1544, 1630, 1641, 1693, 1704, 1998, 2025, 2312, 2488, 2513, 2563, 2578, 2625, 2779, 2805, 2828, 3023, 3039, 3098, 3287, 3523, 3537, 3560, 3574, 3731
Sérálit	328, 712, 904, 1788
Sjálfskuldarábyrgð	1704
Sjávarafli	3357, 3742
Sjómenn	1905, 3152
Sjópróf	1063
Sjúkrahús	1115, 2894, 3054, 3063, 3067, 3071, 3075, 3079, 3083
Skaðabótakrafa	1499, 1509, 2779, 3608
Skaðabótamál	157, 617, 1115, 1323, 1593, 1615, 1846, 2742
Skaðabætur	52, 144, 342, 490, 667, 683, 829, 930, 1071, 1096, 1230, 1388, 1487, 1630, 1641, 1651, 1683, 1737, 1857, 2012, 2329, 2382, 2663, 2956, 3098, 3120, 3242, 3300, 3362, 3523, 3649, 3663, 3672, 3749, 3759, 3776, 3786
Skaðabætur innan samninga	208, 3712
Skattaðili	3274
Skattar	385, 602, 759, 3023, 3039, 3274, 3384
Skattskylda	3182
Skilmálar	3645
Skilnaðarsamningur	1065, 2429
Skilorð	439, 789, 904, 1000, 1124, 1441, 1765, 1773, 1852, 1913, 1931, 1970, 2353, 2446, 2908, 3348, 3419, 3437
Skilorðsrof	1227
Skip	617
Skipting sakarefnis	2190
Skjalafals	1258, 1852, 1913
Skoteldar	1253
Skotvopn	3348, 3480
Skóli	683
Skriflega flutt mál	3692, 3722, 3776, 3786
Skuldabréf	864, 1704, 1731, 3380, 3399
Skuldajöfnuður	591, 2528, 2939, 3341, 3457, 3759
Skuldamál	2602
Skuldaröð	2041, 2128
Skuldskeyting	2303, 2307
Slys	1137
Slysatrygging ökumanns	286, 1197, 1230
Staðgreiðsla opinberra gjalda	2446

Staðgreiðsla skatta	789, 1124, 1931
Starfsréttindi	1544
Starfslok	3537, 3560, 3574
Stefnubirting	2180, 2184, 3190, 3692
Stéttarfélög	841, 1373
Stjórnarskrá	34, 45, 683, 2155, 2488, 2563, 2578, 2742, 2828, 2908, 3231, 3419, 3700
Stjórnsýsla	86, 106, 116, 1544, 1948, 2025, 2625, 2647
Stjórnvaldsákvörðun	350
Stöðuveiting	3193
Sveitarfélög	1499, 1509
Sveitarstjórn	864, 1998, 2025, 2647
Svipting lögræðis	1302
Svipting ökuréttar	3683
Sýkna að hluta	3683
Sönnun	65, 1447, 2227, 2816, 3450, 3683
Sönnunarbyrði	1008
Sönnunargildi munnlegs framburðar	2072
Tekjuskattur	1913
Tolllagabrot	3419
Torfærutæki	1760
Tómlæti	202, 1447, 1737
Tryggingarbréf	2862
Trygging	269
Tæknifrjóvgun	2816
Umboð	446, 586, 3408
Umboðslaun	3517
Umboðssvik	1765, 2981
Umferðarlagabrot	199
Umferðarlög	1071, 1197, 1683, 1760, 1778, 1788
Umferðarslys	1658, 2312
Uppsögn	580, 1282, 1693, 1792, 1905, 2329, 2510, 2773, 3137
Uptaka	3480
Úrsögn	841
Útburður	2219, 3137
Útivist	632, 2543, 2739
Útsvar	1913
Valdmörk	2625
Vanaafbrotamaður	375

Vanhæfi	11, 3150
Vanreifun	1, 637, 786, 939, 2368, 2510, 2856, 3465
Varnir	1453, 1731
Vatnsréttindi	1162, 1183
Vátrygging	286, 315, 567, 1071, 1537, 1808, 1867, 2312, 2414, 2440, 3672
Vátrygging, skilmálar	1137
Vátrygging ökumanns	3287
Vátryggingarsamningar	1560
Veð	244
Veðbókarvottorð	2779
Veðkrafa	773
Veðréttur	21, 525, 1711, 2862, 3318, 3722
Veðskuldabréf	2303, 2307
Vefenging	2816
Veiðar	2420
Veiðifélag	1096
Veiðiheimildir	86, 106, 116, 712, 1593
Veiðileyfi	2117
Verðbréfasala	208, 864
Verjandi	49, 2412
Verksamningur	175, 446, 700, 746, 864, 939, 1082, 1307, 1388, 1433, 1737, 1792, 2345, 2510, 2752, 2773, 3640
Vextir	2470, 2965
Viðskeyting	786, 2939
Viðurlagaákvörðun	986, 3696
Vinnulaun	700
Vinnusamningur	65, 580, 1737, 3087, 3731
Vinnuslys	1388, 1846, 3649, 3663
Vinnustaðir	2663
Virðisaukaskattur	591, 789, 1106, 1124, 1773, 1913, 1931, 2446
Vitni	1215, 2174, 2535, 3231
Víxill	342
Víxilmál	1223, 1453, 3426
Víxlar	930
Vörslusvipting	1857
Þinghald	1215
Þinghöld	3231
Þinglýsing	157, 525, 954, 2779, 2792
Þjáningabætur	3173

Þjófnaður	199, 375, 986, 1057, 1778, 1800, 1819, 2021
Póknun	126
Ættaróðal	138, 2058
Ökuréttindi	2378
Ökuréttur	1227, 2908, 3450
Ölvunarakstur	1778, 2908, 3450 3683
Örorka	667, 683, 1071, 1137, 1197, 1388, 2312, 2663, 2894, 3523, 3649, 3663
Örorkubætur	1230, 2894
Örorkumat	1683, 3098
Örorkutjónsútreikningur	683
Öryggisgæsla	73

V. EFNISKRÁ

Bls.

Aðfinnslur

Héraðsdómari sætti aðfinnslum fyrir að taka ekki tillit til lokamálsliðar 2. mgr. 128. gr. laga nr. 19/1991 þegar hann kynnti málflytjendum ráðagerðir um tíma til aðalmeðferðar áður en mál var þingfest. Jafnframt var fundið að því að hann ætlaði málflytjendum ekki viðunandi frest til undirbúnings málsmeðferðar.	11
Dráttur, sem varð á því að ljúka máli fyrir héraðsdómi, þótti aðfinnsluverður. Sjá Nauðungarsala.	21
Fundið var að þeim drætti, sem varð á því hjá dómara að athuga hvort gallar væru á málsmeðferð, sem gætu varðað frávísun málsins. Talið andstætt 1. mgr. 100. gr. laga nr. 91/1991.	30
Fundið var að því að héraðsdómari virti að vettugi skyldu samkvæmt 2. málslið 1. mgr. 100. gr. laga um meðferð einkamála til að gefa aðilum kost á að tjá sig, áður en úrskurður yrði kveðinn upp um frávísun málsins án kröfu.	1304
Héraðsdómari kvaddi til tvo sérfróða meðdómsmenn. Fundið var að því og talið að kveðja hefði átt til einn héraðsdómara og einn sérfróðan meðdómsmann.	1915
Fundið var að því að vítaverður dráttur hafði orðið á rekstri málsins í héraði. Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	2543
Sjá Kynferðisbrot	3437

Aðför

Héraðsdómur staðfesti fjárnám sýslumanns í tilteknum fasteignum V ehf., vélum og tækjum, vegna skuldar V á opinberum gjöldum. Hæstiréttur staðfesti úrskurðinn með vísan til forsendna hans. Sjá Skattar. ..	385
Sjá Innsetning	2046
Sjá Innsetningargerð	650
Sjá Kæruheimild	3122

Aðild

Kröfu P um sýknu vegna aðildarskorts var synjað. Sjá Leigusamningur.	65
Hæstiréttur staðfesti ákvörðun sýslumanns að stöðva nauðungarsölu á jörðinni T þar sem dánarbúi þinglýsts eiganda jarðarinnar, J, hafði ekki verið gefið færi á aðild að málinu. Þeir J og G, synir B, leiddu aðild sína að málinu af óðalsrétti skv. c. lið 63. gr. laga nr. 65/1976. Þótti ekki sýnt fram á þá sérstöku hagsmuni þeirra, sem unnt væri að styðja við aðild þeirra. Var málinu vísað sjálfkrafa frá héraðsdómi hvað þá varðaði. Sjá Nauðungarsala og Lögvarðir hagsmunir.	138
Sjá Verksamningur	939
Hæstiréttur felldi úr gildi úrskurð héraðsdóms þar sem máli, sem S höfðaði gegn B, var vísað frá dómi án kröfu á þeim grundvelli að B brýsti aðildarhæfi, en bú hans hafði verið tekið til gjaldþrotaskipta. Krafan sem S leitaði dóms um í málinu, var um skaðabætur utan samninga, en hana reisti S á atvikum, sem hann taldi B bera ábyrgð á og gerðust eftir að bú hans var tekið til skipta. Taldi Hæstiréttur að af þessum sökum yrði kröfum S ekki beint að þrotabúi B samkvæmt 2. mgr. 72. gr. eða 2. mgr. 73. gr. laga nr. 21/1991 um gjaldþrotaskipti. Var hinn kærði úrskurður því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til efnismeðferðar. Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	1304
Fyrirverandi hluthafar S kröfðu B um skaðabætur vegna tjóns sem hlotist hefði af beiðni B um að skip í eigu S yrði kyrrsett. Ekki var fallist á þá mótbáru B að hluthafarnir gætu ekki átt aðild að slíku máli heldur aðeins S. Þá var talið að skilyrðum 1. mgr. 19. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála væri fullnægt til að hluthafarnir sæktu í félagi kröfur sínar á hendur B.	1857
KÍ krafðist viðurkenningar á því að óheimilt hefði verið að skattleggja hjá félagsmönnum þess framlög til þeirra úr Kjaradeilusjóði KÍ í verkfalli félagsins árið 1995. Ekki var fallist á að sakarefni málsins tengdist eðli kennarastarfsins eða málefnum tengdum tilgangi félagsins. Þegar virt voru ákvæði í lögum KÍ um hlutverk þess þótti ekki unnt að fallast á að það væri á starfssviði þess eða samrýmanlegt tilgangi þess að gæta þeirra hagsmuna sem málið varðaði. Var frávísunarúrskurður héraðsdóms því staðfestur.	2216
Sjá Höfundaréttur	2691
J, sem átti 4/5 hluta jarðarinnar F, krafðist þess að felld yrði úr gildi ákvörðun hreppsnefndar D um bann við dýrahaldi á jörðinni og úr-	

skurður umhverfisráðuneytis, þar sem ákvörðun hreppsnefndarinnar var staðfest. J hafði ekki sjálf kært úrskurð nefndarinnar heldur fjórir menn, sem voru eigendur hrossa á jörðinni. Var málið höfðað gegn D og umhverfisráðherra og fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs. Umhverfisráðherra var ekki talinn hafa lögvarða hagsmuni af úrlausn málsins. Var kröfum J á hendur honum því vísað frá dómi. Þá var J ekki talin hafa skýrt ástæðu þess, að málinu var meðal annars beint að fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs. Var kröfum hennar á hendur honum því vísað frá dómi. Þar sem kærendurnir fjórir voru ekki aðilar málsins var kröfum J á hendur D jafnframt vísað frá dómi. Var málinu í heild því vísað frá dómi.	2856
Sjá Fjöleignarhús	2918
Sjá Samningur	3443
I höfðaði mál á hendur H til heimtu fjárkröfu. Er málið var höfðað hafði R verið skipaður lögráðamaður I og höfðaði hann málið fyrir hennar hönd. Ekki var talið að R hefði þurft að leita samþykkis yfirlögráðanda fyrir málsókninni. Þá var það ekki talið leiða til þess að skipa þyrfti sérstakan lögráðamann til að fara með málið, að R var einn lögerfingja I. Var frávísunarúrskurður héraðsdóms því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til efnismeðferðar.	3476
<i>Aðildarhæfi</i>	
Sjá Gjaldþrotaskipti	862
<i>Afréttarland</i>	
Sjá Eignarréttur	1162, 1183
<i>Aflsláttur</i>	
Peim E og SG var dæmdur aflsláttur af kaupverði fasteignar vegna galla í gólfefni. Tók ákvörðun Hæstaréttar um fjárhæð aflsláttar mið af þeirri leið til varanlegra úrbóta sem fram kom í matsgerð dómkvaddra matsmanna. Sjá Fasteignakaup.	553
Sjá Lausafjárkaup	1528
Sjá Kaupsamningur	3341
<i>Atvinnusjúkdómur</i>	
Sjá Skaðabætur	2663

Ábyrgð

Ágreiningur stóð um tilgang tryggingarvísils sem bar þá áritun að vera vegna afléttingar lána að tiltekinni fasteign. Talið var að ábyrgð S, sem var ábyrgðarmaður á víslinum, hefði ekki verið víðtækari en víxillinn benti til og því þótti M ekki hafa verið í góðri trú er hún innheimti vísilinn eftir að búið var að aflétta öllum veðskuldum af nefndri fasteign. Sjá Víxill. Skaðabætur.	342
V stefndi sveitarfélaginu H til greiðslu á eftirstöðvum skuldar samkvæmt skuldabréfi, sem var gefið út af hlutafélagi í eigu starfsmanna verktafyrirtækisins H hf., en V hafði keypt skuldabréfið af H hf. fyrir milligöngu verðbréfafyrirtækis. Í tengslum við fyrirhugaða sölu á skuldabréfinu undirrituðu fjármálastjórar sveitarfélagsins og H hf. yfirlýsingu þar sem meðal annars kom fram að sveitarfélagið samþykkti að greiðslur samkvæmt nánar tilteknum verksamningi milli þess og H hf. skyldu renna til að greiða niður umrætt skuldabréf. Var tekið fram að yrðu vanskil á bréfinu í framhaldi af þessu myndi sveitarfélagið sjá til þess að, að bréfið yrði greitt upp og þá jafnframt hafa rétt á að nýta sér bréfið á móti áðurnefndum verksamningi. Áður en V keypti bréfið færði framkvæmdastjóri verðbréfafyrirtækisins áletrun um sjálfskuldarábyrgð sveitarfélagsins inn á bréfið. Þá var orðinu „Ábyrgðar“ einnig bætt framan við heiti yfirlýsingarinnar. Í dómi Hæstaréttar segir að ósannað sé að fjármálastjóri sveitarfélagsins eða nokkur á vegum þess hafi verið með í ráðum við gerð framangreindra breytinga á skuldabréfinu og yfirlýsingunni. Þær hafi því enga þýðingu gagnvart sveitarfélaginu. Í 4. mgr. 89. gr. sveitarstjórnarlaga nr. 8/1986 sé lagt bann við því að binda sveitarsjóð við sjálfskuldarábyrgð á skuldbindingum annarra aðila en stofnana sveitarfélagsins. Auðsætt sé, að yfirlýsingin hafi aldrei getað falið sér sjálfskuldarábyrgð H, enda hafi hún ekki tengst skuldbindingu stofnunar á vegum sveitarfélagsins. Þá hafi ekkert erindi verið lagt fyrir bæjarstjórn svo hún gæti tekið afstöðu til þess, hvort hún vildi veita einfalda ábyrgð á greiðslu skuldabréfsins. Hafi verðbréfafyrirtækið og V við svo búið ekki mátt gera ráð fyrir því, að yfirlýsingin gæti falið í sér annað og meira en ávísun á greiðslur samkvæmt umræddum verksamningi. Var sveitarfélagið því sýknað af kröfu V.	864
Sjá Víslar	930
Sjá Skaðabætur	1388
Fyrirtækið S og Lifeyrissjóður Suðurnesja, L, gerðu með sér sérstakt	

samkomulag um greiðslu iðgjaldaskulda fyrirtækisins í ágúst 1993. Greiðslur bárust L í samræmi við samkomulag þetta. Ljóst var í mars 1994, að greiðslurnar komu frá nýju fyrirtæki, SK, í eigu sömu manna og stóðu að S. Eldra félagið sagði ekki upp umræddum samningi, og ekkert lá fyrir um, að SK hefði látið í ljós að hann samþykkti ekki að greiðslur sínar gengju til efnda þess samnings. Eins og aðstæður voru, var talið að forsvarsmenn L hefðu haft réttmæta ástæðu til að telja SK samþykkan því að greiðslum hans yrði ráðstafað til að lækka skuld eldra félagsins, líkt og gert var. Samskipti L og SK í febrúar 1995 og aðgerðaleyfi SK eftir það varð enn til að styrkja réttmæta trú sjóðsins í þessa veru. Þegar þetta var virt, var talið að L hafi með fullri heimild ráðstafað greiðslum SK eins og gert var og var fjárkrufa sjóðsins á hendur SK því tekin til greina. .	1476
Sjá Gjaldþrotaskipti	2593
Deilt var um hvort bæjarfélagið SE hefði gengist í ábyrgð á lögmæt- an hátt fyrir greiðslu láns, sem útgerðarfélagið S fékk til kaupa á fiskiskipi. Höfðaði lánveitandinn, L, mál á hendur bæjarfélaginu Í, sem tók við aðild málsins af SE í kjölfar sameiningar sveitarfélaga á Vestfjörðum. Veðskuldabréf, sem gefið var út í tengslum við lánveit- inguna, var undirritað af stjórnarmönnum S og sveitarstjóra hrepps- ins SE. Á fundi hreppsnefndar SE hafði ábyrgð hreppsins verið samþykkt með þeim fyrirvara að fullnægt yrði tilteknum skilyrðum. Einstakir hreppsnefndarmenn komu síðar saman til fundar og sam- þykktu ábyrgðina. Ekki naut skráðra, lögformlegra heimilda um fundinn, endanlega ákvörðun um að veita ábyrgðina eða hvernig staðið hefði verið að ákvörðun um málið. Vegna þessara annmarka var ekki talið að hreppsnefnd hefði ákveðið á lögmætum fundi að veita ábyrgðina. Var L því ekki talinn geta reist rétt á áritun sveit- arstjórans á skuldabréfið. L reisti kröfu sína jafnframt á því, að yrði ábyrgð sveitarfélagsins ekki talin gild, hefðu stjórnendur þess bakað í skaðabótaskyldu með gerðum sínum. Ekki var á það fallist, enda var talið að L, sem var opinber lánastofnun, hefði borið að ganga úr skugga um að ákvörðunin hefði verið tekin með þeim hætti sem mælt væri fyrir um í sveitarstjórnarlögum nr. 8/1986. Með því að hann hefði ekki gert það hefði hann sýnt af sér óvarkárni sem hann yrði að bera sjálfur ábyrgð á.	2647
Sjá Veðréttur	2862
Sjá Fjárnám	3399
R, sem tekið hafði á sig sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfum ásamt J, leysti	

bréfin til sín. Krafði hann J um helming þeirrar fjárhæðar, sem hann greiddi til að leysa bréfin til sín. Talið var að fyrningarfrestur endurgjaldskröfu hans gagnvart J hefði ekki hafist fyrr en þann dag sem hann leysti til sín bréfin. Var krafa hans því ekki fallin niður fyrir fyrningu, þegar J var birt stefna í málinu.	3431
Sjá Kaupsamningur	3722

Áfrýjun

Hæstiréttur féllst ekki á það með J, að ólíkar reglur um lengd áfrýjunarfrests ákærvalds og sakbornings fælu í sér ójöfnuð, sem væri andstæður stjórnarskránni. Þá var ekki talið að ákærvaldið væri svo bundið af áliti um hæfileg viðurlög J, sem látið var í ljós við meðferð málsins, að áfrýjun fengi ekki staðist 148. gr. laga nr. 19/1991. Kröfu J um að áfrýjun ákærvalds yrði vísað frá Hæstarétti á framangreindum forsendum var því synjað. Sjá Skilorð.	789
K skaut máli til Hæstaréttar með áfrýjun en að kröfu hans og stefnda B var það fellt niður. Útivist hafði orðið af hálfu K við þingfestingu málsins í héraði og samkvæmt beiðni hans var málið endurupptekið í héraði eftir ákvæðum XXIII. kafla laga nr. 91/1991. Við áfrýjun málsins til Hæstaréttar gætti K ekki að sérstöku skilyrði áfrýjunar í 3. mgr. 142. gr. laga nr. 91/1991 um áfrýjunarleyfi.	1293

Áfrýjunarfjárhæð

Deilt var um hvort hagsmunir málsaðila af því að krafa þeirra í landamerkjamáli næði fram að ganga væru slíkir að fullnægt væri skilyrðum 152. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála. Talið var að Hæstiréttur hefði tekið afstöðu til þess með útgáfu áfrýjunarstefnu og að ekki hefði verið aflað sönnunargagna sem leitt gætu til þess að sú afstaða sætti endurskoðun. Sjá Landamerki.	1985
---	------

Áhættutaka

B varð fyrir líkamstjóni við árekstur tveggja bifreiða. Ökumaður bifreiðarinnar sem hún var farþegi í var ölvður þegar áreksturinn varð. Hæstiréttur sýknaði vátryggingafélagið S og ökumanninn A af bótakröfu B. Sjá Vátrygging.	567
--	-----

Ákæra

Framkvæmdastjórar tveggja útgerðarfélaga auk miðlarans A voru ákærðir fyrir brot gegn almennum hegningarlögum, lögum um stjórn fisk-	
--	--

veiða og lögum um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri. Tilteknum köflum ákæru á hendur þeim var vísað frá héraðsdómi þar sem tilgreining sakargifta þótti ófullnægjandi en í heimfærslukafla skjalsins var ekki skírskotað til efnisákvæða í umræddum lögum heldur aðeins til hinna almennu viðurlagaákvæða þeirra. Taldi Hæstiréttur að ákæruhátturinn hefði verið til þess fallinn, að vörn gæti orðið áfátt. Sjá Fiskveiðar.	712
---	-----

Ákæruvald

Sjá Niðurfelling saksóknar	1890
Sýslumaðurinn í Keflavík fór með ákæruvald í refsímáli, sem höfðað hafði verið á hendur S fyrir að hafa ekki staðið skil á virðisaukaskatti. Byggði S varnir sínar að hluta til á tilhögun á innheimtu gjaldanna en sýslumaðurinn í Keflavík hafði annast hana. Talið var að við þær aðstæður væri sýslumaðurinn í Keflavík of riðinn við málsefnið. Var honum því gert að víkja sæti sem sækjandi málsins.	1894
Þ var ákærður fyrir að hafa slegið karlmann með flösku. Krafðist verjandi Þ frávísunar málsins á þeirri forsendu að ríkissaksóknari hefði annast flutning málsins, þrátt fyrir að kveðið væri á um það í 2. mgr. 29. gr. laga nr. 19/1991 að lögreglustjórar önnuðust flutning þeirra mála fyrir héraðsdómi, sem þeir hefðu höfðað. Talið var að ríkissaksóknari hefði haft heimild til að ákveða að embætti hans skyldi annast sókn málsins og var frávísunarkröfunni því hafnað. Sjá Líkamsárás.	2072

Ávana- og fíkniefni

L var dæmdur í 6 ára fangelsi fyrir innflutning á 964 töflum af MDMA og 58,1 g af kókaíni, sem hvort tveggja var ætlað til dreifingar hér á landi. L var einnig dæmdur til upptöku efnisins.	328
J var dæmdur í fangelsi í 3 ár og 6 mánuði fyrir innflutning á 955 g af amfetamíni, sem ætlað var til dreifingar hér á landi. J var einnig dæmdur til upptöku efnisins.	337
T og K voru dæmdir fyrir brot gegn 2. mgr. 173. gr. a almennra hegningarlaga, T fyrir innflutning fíkniefna en K fyrir kaup og afhendingu. Hlaut T tveggja ára og sex mánaða fangelsi en K 18 mánaða fangelsi.	1354
K og G voru dæmdir fyrir innflutning á fíkniefnum. Var K dæmdur til að sæta fangelsi í 3 ár en G í 2 ár. Var þeim jafnframt gert að sæta upptöku fíkniefnanna.	3263

F var sakfelldur fyrir að hafa haft í vörslum sínum talsvert magn fíkniefna og ætlað það til sölu. Þá var hann sakfelldur fyrir að hafa haft á heimili sínu skotvopn, skothylki og ýmiss konar vopn, án tilskilinna leyfa. Var honum gert að sæta fangelsi í 20 mánuði og þola upptöku fíkniefna, skammbyssu, riffilskota og skothylkja.	3480
---	------

Bankar

Sjá Skaðabótamál	1323
Sjá Handveð	2805

Barnavernd

Sjá Börn	2707
----------------	------

Barnsfaðernismál

Sjá Gagnaöflun	2729
----------------------	------

Biðlaunakrafa

Sjá Ríkisstarfsmenn	1499, 1509
---------------------------	------------

Bifreiðir

Bifreiðareigandinn Z bar bótaábyrgð samkvæmt 1. mgr. 88. gr., sbr. 1. mgr. 90. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, á því tjóni sem íslenska ríkið varð fyrir þegar bifreið í eigu hans var ekið á sérþjálfaðan fíkniefnahund í eign íslenska ríkisins. Aftur á móti var íslenska ríkið látið bera 1/3 hluta tjóns síns sjálft vegna gáleysis vörslumanns hundsins. Voru bætur fyrir missi hundsins ákveðnar á grundvelli enduröflunarverðs.	829
Þ slasaðist þegar verið var að hífa timburhlaða af palli vörubifreiðar. Var bifreiðin búin lyftikrana, sem komið var fyrir milli vörupalls og stýrishúss. Krananum fylgdu tveir stoðfætur og var annar þeirra notaður í þetta sinn. Hlaut Þ meiðsl á vísifingri hægri handar þannig að taka þurfti hann af í kjúkulið. Bar H fébótaábyrgð á tjóni Þ samkvæmt 1. mgr. 88. gr., sbr. 1. mgr. 90. gr. umferðarlaga nr. 50/1987, og var V hf., váttryggingarfélag vörubifreiðarinnar, greiðsluskylt eftir 1. mgr. 91. gr. laganna. Á hinn bóginn var Þ látinn bera sjálfur helming tjóns síns þar sem líklegt væri að hann hefði lagt sig í óþarfa áhættu. Yrði slysið þannig rakið til mistaka hans, sem mætti meta honum til stórkostlegs gáleysis, sbr. 2. mgr. 88. gr. laganna. Þ, sem var 27 ára, hafði nýlokið 2. stigi skipstjórnarnáms, þegar hann varð fyrir slysinu. Þeg-	

ar lítið var til þess að P hafði að mestu unnið að sjómannsstörfum í kjölfar slyssins, en þurft að hverfa frá sjómennsku vegna meins í baki, sem gerði hann ófæran til þeirra starfa, þótti ekki rétt að ein-skorða mat á bótum fyrir varanlega örorku við þau atvinnuréttindi, sem hann hafði aflað sér. Bar fremur að horfa til tekna hans fyrir slysið, en þær stöfuðu að miklu leyti frá vinnu á sjó. Tveir dómenda töldu rétt að sýkna H og váttryggjanda hans.	1071
Sjá Örorka	1197
Bífreið P var ekið aftan á bífreið S og hlaut S við það varanlega örorku. Ekki þóttu forsendur til að víkja frá þeirri dómvenju að líta til læk-nisfræðilegar örorku en ekki fjárhagslegrar við ákvörðun örorkubóta. Þar sem S höfðu verið dæmdar bætur, eins og hún gegndi fullu starfi utan heimilis, varð ekki tekin til greina krafa hennar um örorkubæt-ur vegna heimilisstarfa, en S hafði verið heimavinnandi. Ekki þóttu heldur rök til að taka til greina kröfu hennar um útlagðan kostn-að vegna heimilishjálpar, þar sem orsakatengsl við umferðarslysið þóttu ósönnuð.	1230
Hópbífreið í áætlunarferð frá Reykjavík til Akureyrar rann út af veg-inum og valt með 41 farþega innanborðs, auk ökumannsins H. Létu tveir farþeganna lífið og allir hinir urðu fyrir meiri eða minni háttar líkamsáverkum. Er slysið varð voru allar aðstæður til aksturs slæm-ar. Var talið að H hefði að nokkru vanmetið aðstæður og ekið án nægilegrar aðgæslu og of hratt miðað við aðstæður. Var hann því tal-inn hafa brotið nánar tilgreind ákvæði umferðarlaga. Þar sem slysið varð hins vegar að miklu leyti rakið til náttúruafla og aðstæðna á veginum var ekki talið að ákærði hefði einnig brotið gegn 215. og 219. gr. almennra hegningarlaga.	1658
H ýtti bífreið G en hrasaði þegar bífreiðin hrökk í gang. Við það féll hann á vinstra hné og hlaut varanlega örorku. Talið var að tjónið hefði hlotist af notkun ökutækisins í skilningi 1. mgr. 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Ekki var fallist á að 2. mgr. 88. gr. laganna ætti við.	1683
Deilt var ákvörðun bótafjárhæða til handa P vegna afleiðinga tveggja slysa, sem P varð fyrir. Við áfrýjun málsins féll S frá aðalkröfu um sýknu og málsástæðu um að ekki væri orsakasamband milli slysanna og þess tjóns, sem P taldi sig hafa orðið fyrir. Sótti P bætur á grundvelli ökumannstryggingar samkvæmt 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Var talið að draga ætti frá bótum til P þann örorkulíf-eyri, sem hann átti rétt til frá Tryggingastofnun ríkisins. Hins vegar	

þóttu bætur úr eigin slysstryggingu Þ ekki eiga að koma til frádráttar bótum. Sératkvæði.	2312
Bifreið Þ var ekið aftan á bifreið A og hlaut A við það varanlega örorku. Ekki þóttu efni til að víkja frá þeirri dómvenju að líta til læknisfræðilegar örorku en ekki fjárhagslegrar við ákvörðun örorkubóta. Ekki þótti sannað að A hefði aukið tekjur sínar eftir öflun meistrararéttinda í mürsmíði, hefði slysið ekki borið að höndum. Var því ekki talið unnt að reikna með hærri tekjum en meðaltekjum iðnaðarmanna. Sératkvæði.	3098
K skrikaði fótur er hann var að fara út úr kyrrstæðri bifreið, sem hann hafði ekið. Datt hann við að stíga út og féll til jarðar. Krafðist hann bóta úr slysstryggingu ökumanns samkvæmt 92. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Förl K út úr bifreiðinni var ekki talin tengjast nokkru því, er varðaði stjórnun hennar. Hlaust slysið þannig ekki af akstri bifreiðarinnar né af sérstökum búnaði hennar eða eiginleikum sem ökutækis og flutningabifreiðar og því ekki af vélknúnu ökutæki í notkun. Var slysið því talið falla utan gildissviðs váttryggingar 92. gr. umferðarlaga. Var V því sýknað af kröfu K.	3287
M, sem var farþegi í bifreið V, meiddist þegar bifreiðinni hvolfði. Var fallist á að þeir M og V hefðu ekki sýnt þá varfærni við þær aðstæður, sem um ræddi, sem eðlilegt hefði verið. Óaðgæslan þótti þó ekki næg til að hún skerti bótarétt hans eftir 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Þá var talið ósannað að V hefði verið ölvaður við akstur og var hafnað að bótaréttur M skyldi falla niður af þeim sökum. Sératkvæði. ..	3523
Þ ók bifreið ölvaður og lenti í árekstri við aðra með þeim afleiðingum að ökumaður hinnar bifreiðarinnar lést. Talið var sannað að Þ hefði verið ölvaður við aksturinn. Hins vegar voru atvik að miklu leyti óupplýst þar sem ákærvaldið hafði ekki hlutast til um að fá vitni til skýrslugjafar. Voru ekki taldar komnar fram nægar sönnur fyrir sekt ákærða um manndráp af gáleysi. Var Þ gert að greiða 50.000 króna sekt í ríkissjóð og var hann jafnframt sviptur ökurétti í eitt ár.	3683

Birting

Sjá Endurupptaka	3235
------------------------	------

Birting laga

D, sem var stjórnarformaður J, var ákærð fyrir að hafa vanrækt að standa skil á opinberum gjöldum og virðisaukaskatti, sem J hafði innheimt í rekstri sínum. Taldi ákærvaldið brot D varða við 262. gr. almennra	
--	--

hegningarlaga, eins og henni var breytt með lögum nr. 39/1995. Samkvæmt orðalagi þeirra skyldu þau öðlast gildi 1. janúar 1995. Varð þeim ekki beitt eftir hljóðan sinni til þyngingar refsingu með afturvirkum hætti. Fór þá um gildistöku þeirra eftir ákvæði 7. gr. laga nr. 64/1943. Öðluðust þau því gildi 1. júlí 1995. Einungis hluti þeirra brota, sem D var ákærð fyrir, var framinn eftir þann tíma og var litið til þess við ákvörðun refsingar.	2446
--	------

Björgunarlaun

B, sem gerði út skipið H, krafði F, útgerðarmann J, um björgunarlaun. Hafði skipverjum H borist beiðni um hjálp frá J og dró H skipið til hafnar. Var J ekki hætta búin á leiðinni til lands. Taldi B að H hefði tafist í um 4-5 klukkustundir við að veita hjálpina en skipverji J taldi töfina hafa verið um 2 klukkustundir. Talið var að björgunarlaun skyldu ákveðin eftir 2. mgr. 165. gr. siglingalaga, þar sem J var ekki stött í yfirvofandi hættu, en gat þó ekki komist til hafnar af eigin rammleik. Voru björgunarlaun ákveðin með hliðsjón af samkomulagi nokkurra aðila, m.a. Landhelgisgæslunnar, sem notað hafði verið áður í því skyni.	3160
--	------

Blóðrannsókn

Sjá Gagnaöflun	2729
----------------------	------

Boðun þinghalds

Sjá Útivist	2739
-------------------	------

Bókhaldsbrot

A fól R að útbúa reikninga vegna útflutnings fiskis til Pýskalands. Reikningarnir áttu sér enga stoð í viðskiptum milli aðila. A var sakfelldur fyrir hlutdeild í brotum R á bókhaldslögum. Sjá Erlend fjárfesting.	712
--	-----

Brostnar forsendur

Sjá Hjón	2429
----------------	------

Búmark

Sjá Stjórnarskrá	2563, 2578
------------------------	------------

Byggingarsamvinnufélag

Byggingarsamvinnufélagið V krafði S um greiðslur á þeim grundvelli að	
---	--

hann hefði gengið til samvinnu við hóp fólks um byggingu íbúða til eigin nota. Með því hefði hann skuldbundið sig til þess að greiða þann byggingarkostnað, sem á hann félli. Ósannað þótti að S hefði gengið í byggingarsamvinnufélagið. Varð hann því ekki krafinn sem félagsmaður um frekari greiðslu vegna sameiginlegs kostnaðar af byggingu íbúða í viðkomandi byggingarflokki V. Þá var ekki talið að háttsemi S að öðru leyti nægði til að fella á hann svo óvenjulega og ófyrirséða ábyrgð á umræddum kostnaði sem innganga hans í byggingarsamvinnufélagið hefði annars leitt til. 2463

Börn

- Með úrskurði héraðsdóms var R heimiluð handtaka á þeim D og C, en þau voru grunuð um að hafa gerst sek um að taka stúlkubarnið Z úr umsjá rétttra forsjáraðila í Bandaríkjunum og fært hana til Íslands. Sjá Hald. 259
- X var sakfelldur fyrir kynferðisbrot gegn ungri dóttur sinni. Sjá Kynferðisbrot. 439
- M og K deildu um forsjá tveggja barna sinna. Sjá Forsjá. 474
- K var svipt forsjá þriggja barna sinna. Sjá Forsjá. 1948
- M og K höfðuðu mál á hendur bæjarfélaginu M fyrir hönd dóttur sinnar, X, til greiðslu skaðabóta vegna úrskurða barnaverndarnefndar M, sem kváðu á um vistun X, sem þá var tólf ára gömul, á Unglingaheimili ríkisins í Reykjavík og á Barnaspítala Hringins, svo og vegna meðferðar á X á unglingaheimilinu. Kröfðust M og K jafnframt miskabóta sér til handa. Hafði X verið vistuð á unglingaheimilinu eftir að grunur vaknaði um að hún hefði verið beitt kynferðislegu ofbeldi á heimili sínu. Talið var að fullnægt hefði verið skilyrðum laga til að grípa til þeirrar ráðstöfunar. Með nýjum úrskurði barnaverndarnefndar M var dvöl X á unglingaheimilinu framlengd. Reyndist sú ráðstöfun X mjög þungbær, hún samrýmdist vart til lögum sérfræðings og voru foreldrar X reiðubúnir að hlíta eftirliti og fyrirmælum nefndarinnar, kæmi hún heim. Var framlenging dvalarinnar talin hafa verið ómarkviss og gengið lengra en nauðsyn bar til. Þótti X eiga rétt til miskabóta af þeim sökum. Miskabótakröfu M og K var hins vegar hafnað. 2707
- K fór í tæknisæðingaraðgerð í desember 1994 og eignaðist tvíburu á ágúst 1995. M, sem verið hafði í sambúð með K þar til í febrúar 1995, krafðist viðurkenningar á því að hann væri ekki faðir tvíburanna, þar sem hann hefði ekki gefið samþykki sitt fyrir aðgerðinni. Ósannað þótti

að M hefði látið þá afstöðu sína í ljós fyrr en í júlí 1995. Bar lækni, sem framkvæmdi aðgerðina, að hann hefði rætt um hana í síma við bæði M og K. Bar prestur, sem leitaði um sættir með aðilum, er dró til skilnaðar þeirra, að M hefði greint sér frá því að aðgerðin hefði verið sameiginleg ákvörðun hans og K. Var ekki talið að M hefði tekist að sýna fram á, að hann hefði hvorki vitað um né viljað, að K gengist undir aðgerðina. Var K því sýknuð af kröfu M. 2816

Dagsektir

Sjá Verksamningur 175
 Verkaupi krafðist dagsekta og vísaði til þess að reikningur verktaka hefði verið dagsettur tæpum mánuði eftir að umsamin verklok hefðu átt að vera samkvæmt skriflegum verksamningi. Verktaki mótmælti því að verkinu hefði verið skilað eftir að umsömdum verktíma lauk. Gegn andmælum þess síðastnefnda þótti breyta sönnun fyrir staðhæfingu verkaupa og var kröfu hans synjað. Sjá Verksamningur. . 746
 Stefndu gert að fjarlægja girðingu úr landi áfrýjenda að viðlögðum dagsektum. Sjá Landamerki. 1985

Dánarbússkipti

K ehf. krafðist viðurkenningar á því að sumarbústaður ásamt tilheyrandi lóð skyldi teljast eign félagsins við skipti á dánarbúi K. Bókhaldsgögn K ehf. báru með sér sumarbústaðurinn hefði orðið eign félagsins. Þá kom fram í skattframtali K að hann hefði verið seldur félaginu en framtalið var hins vegar aðeins undirritað af endurskoðanda K. Eftir sem áður var talið ósannað að til kaupsamnings milli K ehf. og K hefði stofnast. 2227
 K ehf. beindi kröfu að dánarbúi K, sem skiptastjóri hafnaði vegna vanreifunar. Var ágreiningurinn borinn undir dóm. Lagði héraðsdómari fyrir skiptastjóra að taka efnislega afstöðu til kröfunnar. Hæstiréttur taldi að krafa K ehf. hefði fengið lögmæta meðferð í höndum skiptastjóra og að ágreiningnum hefði verið réttilega beint til úrlausnar dómstóla. Því hefði ekki verið tilefni til að ljúka málinu í héraði með því að vísa því í reynd frá héraðsdómi. Hæstiréttur felldi því úrskurð héraðsdóms úr gildi og lagði fyrir héraðsdóm að taka ágreining málsaðila til efnislegrar úrlausnar. 2245

Dómarar

H krafði Í um bætur og reisti kröfuna á saknæmum mistökum þinglýsing-

ardómara. Fram til 1. júlí 1992 voru þinglýsingarstörf dómsathafnir. Með vísan til 2. mgr. 34. gr. laga nr. 85/1936 var ekki unnt að höfða skaðabótamál fyrir héraðsdómi gegn þinglýsingardómurum og leiddi það til frávísunar ex officio á málsástæðum, sem lutu að saknæmri háttsemi þinglýsingardómara. Sjá Skaðabætur og Málsástæður.	157
M krafði Í um bætur vegna ætlaðra mistaka uppboðshaldara við framkvæmd uppboðsmála. Á þeim tíma sem um ræddi voru athafnir uppboðshaldara dómsathafnir og samkvæmt þágildandi lögum var ekki unnt að höfða skaðabótamál fyrir héraðsdómi gegn dómurum. Var málinu því vísað frá dómi.	3120
Sjá Frávísun frá héraðsdómi	3608

Dómkvaðning matsmanns

G krafðist þess að dómkvaddir yrðu matsmenn til mats á því, hvert væri verðmæti hluta hennar í V en í kjölfar yfirtöku V á fyrirtækinu VB ehf. hafði G krafist þess að hlutur hennar í V yrði innleystur. Á hluthafafundi hafði G greitt atkvæði gegn samrunanum. Ekki var talið að beiðni G um dómkvaðningu matsmanns væri með slíkum annmörkum, að varðaði höfnun hennar, líkt og V hafði haldið fram. Þegar litið var til orðalags 106. gr. laga nr. 138/1994 um einkahlutfélög svo og samanburðar þess við önnur ákvæði XIV. kafla laganna, varð ekki forttekið, að G gæti notið þess réttar til innlausnar á hlut sínum í varnaraðila, sem um ræddi í málinu, en úr því varð ekki endanlega leyst í tengslum við ágreining um dómkvaðningu matsmanns. Þá þóttu ekki efni til að fallast á það með V, að með umbeðinni matsgerð yrði brotið svo gegn trúnaði um fjárhag hans, að synja yrði um hana. Var skilyrðum 1. mgr. 77. gr. laga nr. 91/1991, til að verða við beiðni G um dómkvaðningu matsmanns, talið fullnægt og krafa G tekin til greina.	1248
Eftir uppkaðningu héraðsdóms kröfðust M og G dómkvaðningar matsmanna til að leggja mat á nánar tilgreind atriði. N andmælti því, m.a. á þeim forsendum að með því væri raskað grundvelli málsins. Talið var að réttur til að afla matsgerðar eftir reglum XI. kafla, sbr. IX. kafla laga nr. 91/1991, undir rekstri máls fyrir Hæstarétti væri ekki háður því, að aðili, sem eftir henni leitaði, fengi áður heimild réttarins til þeirrar gagnaöflunar. Ekki var talið að ákvæði 3. mgr. 46. gr. laga nr. 91/1991 stæðu í vegi matsbeiðni M og G.	2403

Dómsstólar

Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta	643
---	-----

Dráttarvextir

Sjá Skaðabætur	144
Sjá Verksamningur	1433
Sjá Fasteignakaup	3759

Dýravernd

HB og HS voru ákærðir fyrir brot gegn lögum um dýravernd og HS fyrir brot á starfsskyldum sínum sem dýralæknir með því að hafa átt hlut að þátttöku hestsins G á landsmóti hestamanna, enda þótt hesturinn hefði ekki verið í keppnishæfu ástandi vegna bólgu og heltis á fæti, en hann hlaut svo alvarlega áverka á fæti við keppnina, að aflífa varð hann. Hæstiréttur taldi, að meðferð á hestinum fram að keppninni og þátttaka hans í henni hefði farið í bága við lög og sakfelldi HB og HS. Voru þeir dæmdir til sektargreiðslu. Sjá Rannsókn.	293
--	-----

Eftirlaun

Skattstjóri felldi niður gjald- og eignfærðar eftirlaunaskuldbindingar V ehf. vegna liðinna ára. Taldi V ehf. 2. mgr. 97. gr. laga nr. 75/1981 hafa sett skattyfirvöldum tímalegar skorður fyrir að endurákvarða svo langt aftur í tímann. Héraðsdómur féllst ekki á það með V ehf. og Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms. Þótti sýnt að skattstjóra hefði verið nauðsynlegt að krefjast frekari upplýsinga frá V ehf. en fylgdu framtölum þess í öndverðu um grundvöll eftirlaunaskuldbindinga. Yrði ekki talið að rétta álagningu hefði verið unnt að byggja á hinum upphaflegu framtalsgögnum einum Þau hefðu því verið ófullnægjandi í skilningi 1. mgr. 97. gr. skattalaga, sbr. 1. mgr. 96. gr. Sjá Rekstrarkostnaður.	385
Sjá Skattar	3023, 3039

Eignarnám

Deilt var um hvaða landsréttindi og hve stór hluti lands Ó hefði verið tekinn eignarnámi af L, hvaða verði landið skyldi metið og hvort Ó bæru bætur fyrir sjónmengun. Ákvörðun Hæstaréttar á stærð þess landsvæðis, sem tekið var eignarnámi, studdist við mat dómkvaddra matsmanna. Fjárhagslegt tjón af völdum sjónmengunar þótti ekki sannað. Ákvörðun á bótum var ekki reist á úrskurði matsnefndar

eignarnámsbóta þar sem nefndin þótti ekki hafa rökstutt það sem skyldi á hvaða grundvelli komist var að fjárhæð. Ákvað Hæstiréttur bætur að álitum þar sem Ó lagði ekki fram upplýsingar um gangverð eða fasteignamat jarðarinnar. Við ákvörðun eignarnámsbóta var tekið tillit til þess, að línulögn L leiddi af sér þá kvöð að óheimilt væri að byggja á tilteknu svæði jarðar Ó.

52

Eignarréttur

Sjá Leigusamningur	786
Sjá Félagaréttur	841
Hrepparnir S og T kröfðust viðurkenningar á rétti sínum til bóta fyrir vatnsréttindi í Blöndu fyrir Auðkúluheiði og land á heiðinni, sem LV hafði fengið til ótímabundinna umráða og afnota í þágu Blönduvirkjunar á grundvelli samnings við hreppana. Í dómi Hæstaréttar var því hafnað að LV hafi á grundvelli samningsins bakað sér sérstaka skyldu til að greiða S og T bætur fyrir vatnsréttindi og land án tillits til þess, hvernig réttindum hreppanna á heiðinni var annars farið. Hafi S og T ekki leitt sönnur að því, að heiðin hafi nokkurn tíma verið undirorpin fullkomnum eignarrétti einstaklinga, kirkjunnar eða ríkisins, hvorki fyrir nám né með löggerningum eða öðrum hætti. Tiltækar heimildir bendi hins vegar til þess, að um afréttareign eigenda heimalands Auðkúlu hafi verið að ræða. Þá voru hrepparnir ekki heldur taldir hafa unnið eignarhefð á heiðinni. Var LV því sýknað af kröfu S og T.	1162
Hrepparnir B, L og S kröfðust viðurkenningar á rétti sínum til bóta fyrir vatnsréttindi í Blöndu fyrir Eyvindarstaðaheiði og land á heiðinni, sem LV hafði fengið til ótímabundinna umráða og afnota í þágu Blönduvirkjunar á grundvelli samnings við hreppana. Í dómi Hæstaréttar var því hafnað að LV hafi á grundvelli samningsins bakað sér sérstaka skyldu til að greiða B, L og S bætur fyrir vatnsréttindi og land án tillits til þess, hvernig réttindum hreppanna á heiðinni var annars farið. Hafi B, L og S ekki leitt sönnur að því, að heiðin hafi nokkurn tíma verið undirorpin fullkomnum eignarrétti einstaklinga, kirkjunnar eða ríkisins, hvorki fyrir nám né með löggerningum eða öðrum hætti. Tiltækar heimildir bendi hins vegar til þess, að um afréttareign eigenda heimalands Eyvindarstaða hafi verið að ræða. Þá voru hrepparnir ekki heldur taldir hafa unnið eignarhefð á heiðinni. Var LV því sýknað af kröfu B, L og S.	1183
Sjá Náttúruvernd	2488

Sjá Verksamningur	2752
Áfrýjendur voru þinglýstir eigendur jarðarinnar L og reistu þann rétt á afsali frá 20.október 1924, sem þinglýst var 6. júlí 1925. Dánarbú P krafðist þess að viðurkenndur yrði eignarréttur þess að jörðinni. Kaupsamningur frá 4. október 1924, þar sem P var tilgreindur kaupandi jarðarinnar, þótti einn og sér ekki næg sönnun eignarréttar, enda lá ekki fyrir umboð til sölu jarðarinnar samkvæmt þeim samningi, ekki hafði verið sýnt fram á að greiðslur hefðu farið fram og afsal hafði ekki komið fram. Hins vegar hafði P frá árinu 1925 talið L eign sína og nýtt hana sem slíka. Taldi hann hana fram á skattframtölum sem eign og greiddi af henni gjöld. Ekkert var hins vegar fram komið um að hinn þinglýsti eigandi hefði litið á jörðina sem sína eign og ekki hafði hann talið hana fram sem eign. Í bókum hreppsins J var jörðin talin eign P. Var talið að dánarbúinu hefði tekist að sanna eignarrétt sinn að jörðinni.	2792
Sjá Fjöleignarhús	2918
Sjá Fjárnám	3632

Einkahlutafélög

Sjá Dómkvaðning matsmanns	1248
---------------------------------	------

Endurálagningarheimild

Sjá Skattar	3023, 3039
-------------------	------------

Endurkrafa

E tók að sér flutning snjóblásara frá Noregi til Íslands með gámaskipi sínu. Snjóblásarann, sem var komið fyrir á gámapalli, tók út af skipinu á leiðinni og greiddi S eiganda hans váttryggingarverð tækisins. Í kjölfarið gerði S endurkröfu á hendur E með vísan til 22. gr. laga nr. 50/1993. Hæstiréttur taldi E bera fulla ábyrgð á tjóninu gagnvart S og taldi ágreiningslaust að S hefði öðlast rétt farmeiganda á hendur stefnda samkvæmt nefndu lagaákvæði. Sjá Farmsamningur.	315
Sjá Skuldabréf	1704
Sjá Farmsamningur	3672

Endurupptaka

Sjá Gjaldþrotaskipti	946
Hæstiréttur lagði fyrir aðila að æska þess að læknaráð léti í té rökstutt álit um tilgreind atriði. Hélt E því fram að lækknirinn J hefði verið	

vanhæfur til setu í ráðinu vegna afskipta sinna af henni. Af gögnum sem aflað var þótti sýnt að J hefði verið við aðgerð, sem gerð var á E. Var því fallist á að J hefði ekki mátt taka sæti í lækna ráði vegna málsins og lagt fyrir aðila að afla nýrrar og rökstuddrar álitserðar lækna ráðs.	2070
Sjá Útivist	2739
Sjá Kæruheimild	3122
Bú S var tekið til gjaldþrotaskipta með úrskurði héraðsdóms. Í málinu lá fyrir vottorð um að boðun til þinghaldsins hefði verið birt fyrir S sjálfum á lögheimili barnsmóður hans í Reykjavík. Fjögur vitni báru hins vegar að S hefði verið norður í landi þann dag. Þegar litið var til afstöðu vitnanna til S og annarra atriða, sem hafa ber í huga samkvæmt 59. gr. laga nr. 91/1991 þótti ekki næg sönnun vera fram komin til að hnekkja birtingarvottorðinu. Var því ekki talið að skil-yrði væru til endurupptöku málsins.	3235

Erfðaábúð

Sjá Jarðakaup	1409
---------------------	------

Erfðafjárskattur

S arfleiddi E og P, börn móðurbróður síns, að öllum eigum sínum. Skömmu eftir andlát S féll P frá. Bar E og dánarbúi P að greiða erfðafjárskatt samkvæmt c. lið 3. mgr. 4. gr. laga nr. 83/1984 um erfðafjárskatt þar sem kveðið var á um arf sem félli til afa eða ömmu hins látna eða barna þeirra eða fjarskyldari eða óskyldra aðila.	1156
--	------

Erlend fjárfesting

A, íslenskur ríkisborgari búsettur í Þýskalandi, var ákærður fyrir að hafa haft með höndum starfsemi er meta yrði sem fiskveiðar í íslenskri landhelgi í skilningi laga um rétt til að veiða í efnahagslögsögu Íslands og laga um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri. Hæstiréttur taldi að líta yrði svo á að A hefði átt beina aðild að kaupum á aflamarki á eigin vegum og á vegum hins þýska fyrirtækis sem hann starfaði fyrir og að viðskiptin hefðu farið fram á ábyrgð og áhættu hans og fyrirtækisins. Eins og málið lá fyrir var þó talið rétt að fallast á það með héraðsdómi að ekki væru efni til að gera A sjálfstæða refsingu vegna starfseminnar. Sjá Fiskveiðar,	712
--	-----

Erlendir dómar

Sjá Líkamsárás	986
----------------------	-----

Faðerni

Sjá Börn	2816
----------------	------

Farmsamningur

E tók að sér flutning snjóblásara frá Noregi til Íslands samkvæmt útgefnu sjófarmbréfi þar sem E áskildi sér rétt til að setja vörur í gáma svo og flytja gáma á þílfari eða undir þiljum án þess að tilkynna sendanda um það. Snjóblásarinn var of stór til að komast í gám og var settur á gámapall á þriðju gámahæð skipsins og festur með böndum. Í slæmu veðri á leiðinni tók blásarann út af skipinu. S taldi E ekki geta borið fyrir sig ákvæði um takmarkaða ábyrgð farmflytjanda þar sem brotið hefði verið gegn farmsamningsákvæðum með því að setja blásarann ekki í gám. Hæstiréttur taldi að E hefði ekki verið heimilt að flytja blásarann á opnum palli hvar sem var á skipinu. Ekki hefði verið leitt í ljós að viðsemjandi E hefði samþykkt slíka flutningsmáta eða að venja hefði myndast um flutning með slíkum hætti. Var E dæmdur til greiðslu allrar stefnukröfunnar. Sjá Geymslufé.	315
---	-----

Farmur, sem fluttur var á þílfari skips, skemmdist er hurðir á gámi löskuðust af sjógangi. S, sem flutti farminn ákvað að setja gáminn á fremsta þílfarsrými. Var ekki talið að S hefði sýnt fram á, að hann hefði ekki getað sett gáminn, þar sem minni hætta var á ágjöf. Þótti S ekki hafa leitt í ljós, að farmtjónið yrði hvorki rakið til sakar hans né manna, er hann bæri ábyrgð á. Var S því gert að greiða F, váttryggjanda farmsins, bætur samkvæmt 68. gr. siglingalaga.	3674
---	------

Fasteign

Sjá Kaupsamningur	2885, 2939
-------------------------	------------

Fasteignagjöld

Deilt var um hvort sæluhús F við Álftavatn féllu undir undantekningarákvæði 1. mgr. 5. gr. laga nr. 4/1995 um tekjustofna sveitarfélaga og væru þannig óháð fasteignaskatti. Reyndi einkum á, hvort húsin teldust sæluhús, í skilningi ákvæðisins. Talið var að með hugtakinu sæluhúsi væri einkum átt við hús eða skýli, sem hefði því meginhlutverki að gegna, að þeir, sem ættu ferð um landið, og þá einkum þeir,

sem lentu í hrakningum, gætu leitað þar skjóls. Þar sem hús F voru fyrst og fremst ætluð fyrir skipulagðar ferðir á vegum félagsins var ekki talið að þau féllu undir hugtakið sæluhús. Var því hafnað kröfu F um viðurkenningu á því að honum væri óskylt að greiða fasteignaskatt af húsunum. Vísað var frá dómi kröfu hreppsins R, enda hafði hann ekki gagnstefnt í héraði.

2763

Fasteignakaup

S seldi þeim E og SG atvinnuhúsnæði sem reyndist vera með gölluðu gólfefni. Ágreiningur reis um fjárhæð bóta og hvort S bæri ábyrgð á tjóni sem E og SG urðu fyrir vegna samninga um lækun á húsaleigu til leigutaka húsnæðisins. E og SG óskuðu eftir því að tjónið yrði bætt í samræmi við matsgerð dómkvaddra matsmanna, en S hafnaði því og í kjölfarið voru skipaðir tveir dómkvaddir matsmenn að beiðni S, sem mátu viðgerðarkostnað og húsleiguafslátt mun lægri en samkvæmt fyrirbyggjandi mati. Hæstiréttur leysti úr ágreiningnum á grundvelli reglna um afslátt af kaupverði og miðaði ákvörðun afsláttar við þá leið fram kom í áliti fyrri matsmanna sem kvaddir voru til í málinu. Var ekki talið unnt að styðjast ákvörðun afsláttar við hið síðara mat þar sem sú aðferð sem þar var lögð til grundvallar takmarkaði möguleika E og SG á nýtingu húsnæðisins.

553

K og G gerðu með sér makaskiptasamning um tilteknar fasteignir. Ágreiningur reis um skuldbindingar, sem lágu að baki tveimur tryggingarverðbréfum sem hvíldu á fasteign K. Hæstiréttur staðfesti héraðsdóm þess efnis að K bæri, sem seljanda fasteignarinnar, að svara til þeirrar vanheimildar sem fram kæmi ef veðbönd samkvæmt tryggingarbréfunum reyndust umfangsmeiri en lagt hefði verið til grundvallar í samningi aðila.

773

JG og G, sem keypt höfðu fasteign af JB, töldu hana haldna annmörkum og beindu fjárkröfu að JB af þeim sökum. Ekki var talið að JG og G hefði tekist að sýna fram á að skilyrði væru til að dæma JB til greiðslu skaðabóta. JB var hins vegar gert að greiða þeim JG og G afslátt að fjárhæð 666.000 krónur. Vegna ágreinings um galla á fasteigninni höfðu JG og G látið hjá líða að inna af hendi greiðslu að fjárhæð 1.297.542, sem þeim bar að gera samkvæmt kaupsamningi. Þar sem álit dómkvaddra matsmanna lá þá ekki fyrir var talið að þeim hefði verið það óheimilt. Var þeim því gert að greiða dráttarvexti af fjárhæðinni fram til þess tíma er matsgerðin lá fyrir.

2087

H og J keyptu fasteign af Ö og E en héldu eftir lokagreiðslu vegna

meintrá galla á eigninni. Ekki var fallist á hluta hinnar meintu gagnkröfu H og J þar sem hann þótti órökstuddur. Hinn hlutinn varðaði viðgerðir utanhúss. Í ljósi þess að H og J skoðuðu fasteignina áður en þau gerðu kautilboð í hana, J kvaðst við skoðun hafa komið auga á þakskemmdir og sprungur í steypu og þar sem aldur hússins og skemmdir veittu H og J ástæðu til að kanna nánar ástand þaks og útveggja þóttu þau hafa fyrirgert rétti sínum til að bera fyrir sig umrædda galla. Var H og J því gert að greiða Ö og E eftirstöðvar kaupverðs.	3294
S og K keyptu fasteign af E og G en héldu eftir hluta kaupverðs vegna meintra galla á eigninni. Fallist var á að þau S og K hefðu mátt treysta því að húsið læki ekki. Var staðfest skaðabótaskylda E og G vegna skemmda, er hlutust af leka. Hins vegar var ekki fallist á hluta krafna S og K. Var E og G gert að gefa út afsal er S og K hefðu innt af hendi greiðslu vegna mismunarins.	3300
ÓI og S keyptu parhús af ÓÓ. Töldu þau fasteignina ekki hafa haft umsamda kosti og beindu því bótakröfu að ÓÓ. Var fallist á að ÓI og S ættu bótakröfu á hendur ÓÓ að fjárhæð 679.500 krónur, til skuldajafnaðar við kröfu ÓÓ. Upphafstími dráttarvaxta var miðaður við framlagningu ÓÓ á greinargerð í héraði, þar sem hún þótti hafa sýnt sinnuleysi við fyrirsögnunum ÓI og S og kröfum vegna framkvæmda við húsið.	3759

Félagaréttur

Við úrsögn stéttarfélagans V úr aðildarfélaginu F gerði V tilkall til hluta eigna F og reisti kröfu sína á gagnályktun frá ákvæði samþykktu F sem kvað á um að félag, sem vikið væri úr sambandinu, ætti enga kröfu á hendur því né tilkall til sjóða þess. Hæstiréttur féllst ekki á þessa túlkun og synjaði kröfu V. Því var jafnframt hafnað að myndast hefði eignarréttarleg sameign með aðildarfélögum F, sem á mætti byggja sérstakt tilkall til eigna þess á.	841
---	-----

Félagsdómur

Héraðsdómur taldi málið þess eðlis að það bæri að leggja fyrir Félagsdóm til efnisúrlausnar og vísaði málinu frá dómi ex officio. Hæstiréttur felldi hinn kærða frávísunarúrskurð úr gildi. Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi og Aðfinnslur.	30
L kærði til Hæstaréttar úrskurð Félagsdóms um að hafna frávísunarkröfu L. Hæstiréttur féllst ekki á það með L, að eldri frávísunarúrskurð-	

ur Félagsdóms í máli sömu aðila um sama ágreiningsefni, hefði res judicata áhrif á mál það sem væri nú til úrlausnar, enda væri kröfugerð þessa máls með öðrum og markvissari hætti en í fyrra málinu. Var úrskurður Félagsdóms staðfestur fyrir Hæstarétti.	380
B kærði úrskurð Félagsdóms um frávísun málsins og krafðist þess að hinn kærði úrskurður yrði felldur úr gildi og að lagt yrði fyrir Félagsdóm að taka málið til efnismeðferðar. Hæstiréttur staðfesti niðurstöðu Félagsdóms um frávísun. Með skírskotun til raka Félagsdóms þótti bera að fallast á að í sóknargögn skorti nákvæma skýringu á ágreiningsefninu.	433
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur	1457
F kærði úrskurð Félagsdóms, sem hafði vísað málinu frá dómi. Staðfestur var frávísunarúrskurður Félagsdóms að því er varðaði aðalkröfu F. Til stuðnings vara- og þrautavarakröfu hafði F meðal annars lagt fram álitsgerð þriggja manna, sem hann kvað sérfróða á því sviði sem um ræddi. Að auki vísaði F til ummæla, sem höfð höfðu verið eftir embættismönnum flugmálastjórnar. Var talið að þessi málatilbúnaður F fullnægði skilyrðum e. liðar 1. mgr. 80. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála og hann ætti því rétt á að fá efnislega meðferð á vara- og þrautavarakröfum sínum. Var því lagt fyrir Félagsdóm að taka málið til efnislegrar meðferðar að þessu leyti.	2298
Stéttarfélagið V krafðist þess að launataxtar vélfræðinga í þjónustu L tækju sömu breytingum og orðið hefðu hjá vélfræðingum Á. Engin gögn voru lögð fram í málinu, sem sýndu samanburð á launakjörum félagsmanna V og Á. Var málið af þessum sökum talið svo vanreifað, að ekki varð lagður á það efnisdómur. Var málinu því vísað frá Félagsdómi.	2847
<i>Félagsslit</i>	
Sjá Sameignarfélag	3182
<i>Fésekt</i>	
Sjá Tollalagabrot	3419
<i>Fiskeldi</i>	
Sjá Vátryggingarsamningar	1560
<i>Fiskveiðar</i>	
Framkvæmdastjórar tveggja útgerðarfélaga voru ákærðir fyrir brot gegn	

- almennum hegningarlögum, lögum um stjórn fiskveiða og lögum um fjárfestingu erlendra aðila í atvinnurekstri með því að hafa á ólögmatan hátt ráðstafað aflamarki og með því að hafa með ólögmatum hætti gert þýsku fyrirtæki kleift að hagnýta sér fiskveiðirétti í íslenskri landhelgi. Þeir voru sýknaðir í héraði og Hæstarétti. Sjá Ákæra. 712
- J var ákærður fyrir að hafa skotið einu kari af ýsu undan vigt í þeim tilgangi að komast hjá því að sá hluti aflans reiknaðist til aflamarks. J hélt því fram að sér væri heimilt að veiða sér og sínum í soðið utan þeirra aflaheimilda, sem honum hafði verið úthlutað. Talið var að það magn, sem J skaut undan vigt, hefði verið langt umfram það magn, sem unnt væri að fella undir þá skilgreiningu að vera soðning hans og fjölskyldu hans. Var honum gert að greiða 400.000 krónur í sekt til ríkissjóðs. 3357
- S jataði að hafa ekið með 7.416 kíló af slægðum þorski frá borði fiskiskipsins A að fiskverkunarhúsi, í stað þess að fara með aflann að hafnarvog. Var honum gert að greiða 400.000 króna sekt í ríkissjóð. G, sem var skipstjóri á skipinu, var ákærður fyrir að hafa vanrækt þá skyldu sína að vega hverja fisktegund, sem aflað var. Kvaðst G hafa verið ókunnugt um fyrirætlan S. G lét hvorki sjálfur vega aflann né fól öðrum að sjá til þess, að það yrði gert. Hann fylgdist auk þess ekki með, hvort aflinn yrði veginn í raun. Var honum því gert að greiða 400.000 króna sekt í ríkissjóð. 3742

Fiskveiðibrot

- Skipstjórinn á skipi H var sýknaður af ákæru um fiskveiðibrot, þar sem ekki var talið sannað, að veiðarfæri togarans K hefðu verið ólögleg tiltekið sinn. Hafði skipstjóra verið gert að sigla skipinu í land og krafðist útgerð skipsins, H, bóta úr hendi íslenska ríkisins. Talið var að varðskipsmenn hafi ekki gætt réttra aðferða, þegar þeir mældu möskva botnvörpu K andstætt fyrir mælum reglugerðar nr. 38/1991. Var þó ekki talið, að sýnt hafi verið fram á, að líklegra væri, að skipstjórinn væri saklaus en sekur af háttsemi þeirri sem hann var ákærður fyrir, sbr. b. lið 1. mgr. 175. gr. laga nr. 19/1991. Þóttu því ekki vera skilyrði til að fella skaðabótaskyldu á ríkið á grundvelli XXI. kafla laga nr. 19/1991 Var ríkið sýknað af bótakröfu H. Sér- atkvæði. 1630
- B var sýknaður af ákæru um fiskveiðibrot. Hann höfðaði í kjölfarið einkamál og krafði íslenska ríkið um miskabætur. Ekki var fallist

á að hann ætti rétt til bóta þar sem ekki hefði verið sýnt fram á að líklegra væri að hann hefði verið saklaus en sekur um þá háttsemi sem hann hafði verið ákærður fyrir.	1641
J, útgerðarmaður, og H, skipstjóri, voru ákærðir fyrir að hafa haldið skipi til veiða án þess að það hefði veiðileyfi. Var talið að skipstjóranum, H, hefði borið að ganga úr skugga um að tilskilið veiðileyfi fyrir skipið væri fyrir hendi og skipið eða útgerð þess hefði heimild til veiðanna. Var J sakfelldur sem útgerðarmaður skipsins.	2117

Fiskveiðiheimildir

Sjá Skip	617
----------------	-----

Fíkniefni

Sjá Þjófnaður	1778
---------------------	------

Fjárdráttur

Sjá Virðisaukaskattur	789, 1124, 1931
Með skýlausri játningu G var talið sannað að hann hefði vanrækt að skila virðisaukaskatti, sem hann hafði innheimt í starfi sínu sem framkvæmdastjóri og stjórnarmaður hlutafélagsins K. Var honum gerð refsing.	1773

Fjármál hjóna

J seldi eigin fasteign og ráðstafaði andvirðinu til eiginmanns síns, B. Fjárhæðina notaði B til kaupa á fasteign og varð B eigandi hennar. Ekki var talið að B hefði sýnt fram á að hin selda fasteign hefði verið hjúskapareign hans í heild eða að hluta. Fallist var á að framlag J til fasteignakaupa B hefði verið gjöf og dæmdi hana ógilda.	1754
---	------

Fjármögnunarleiga

Sjá Gengistrygging	977
--------------------------	-----

Fjárnám

S gerði fjárnám í tilteknum eignum eiginmanns K. Af hálfu S var því haldið fram að síðar hafi komið í ljós að eignirnar hafi verið yfirveðsettar og því var óskað eftir endurupptöku aðfararbeiðninnar. Aðfararbeiðnin var tekin fyrir að nýju og gert fjárnáms í fasteign K, en eignir eiginmanns hennar leystar undan fyrra fjárnámi. K krafðist ógildingar fjárnámsins. Héraðsdómur hafnaði þeirri málsástæðu	
--	--

K að nauðungarsala yrði að fara fram á eign eða um hliðstæð atvik að ræða til að fjárnámsgerð yrði endurupptekin á grundvelli 2. tl. 66. gr. laga nr. 90/1989. Í endurupptökuheimildinni þótti því felast heimild til að halda fjárnámsgerð áfram eftir að eign hefði verið leyst undan fjárnámi og leita fjárnáms í frekari eignum. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms með vísan til forsendna hans.	16
Kærður var úrskurður héraðsdóms, þar sem staðfest var fjárnám, sem sýslumaðurinn í Reykjavík gerði án árangurs hjá F að kröfu G. Var ekki talið að F hafi sýnt fram á, að einstökum álagningum hafi verið hnekkð eða að lækka bæri kröfu þá, sem G krafðist aðfarar fyrir. Þá var talið, að heimilt hafi verið að taka gerðina fyrir á heimili R, stjórnarmanns F, og líta á hana sem málsvara F við gerðina. Fullyrðingar R um að gerð hefðu verið tvenn mótmæli við gerðina, þóttu ósannaðar og gætu ekki hnekkð því sem fram kom í endurriti úr gerðarbók. Þá þótti ekki slíkt ósamræmi með fram lagðs ljósrits úr gerðarbók og endurrits úr gerðarbók að varðað gætu ógildingu hennar. Var aðfarargerðin staðfest.	1603
Gert var árangurslaust fjárnám að hluta hjá gerðarþola. Sýslumaður gat hins vegar ekki um hvort eða í hvaða verðmætum hefði verið gert fjárnám og að hvaða hluta fjárnámið hefði verið árangurslaust. Var fjárnámsgerðin felld úr gildi vegna þessa annmarka.	1827
Sjá Gjaldþrotaskipti	1834
Í höfðaði mál á hendur A til að fá dóm fyrir því að honum væri heimilt að gera fjárnám í eignarhluta A í fasteign. Var málshöfðunin reist á stefnu, áritaðri um aðfararhæfi. Þrátt fyrir að stefnan nægði sem aðfararheimild og málshöfðunin væri því að þessu leyti þarflaus þótti það þó ekki standa því í vegi að Í mætti höfða einkamál til að fá leyst úr rétti sínum. Var frávísunarúrskurði héraðsdóms því hrundið.	1898
Fjárnám var gert hjá G að kröfu V. Leitaði V eftir fjárnáminu til fullnustu kröfu á hendur G um meðlag með barni þeirra samkvæmt úrskurði sýslumanns. Ekki var talið að gera hefði mátt fjárnám hjá G samkvæmt úrskurðinum fyrr en beint hefði verið til héraðsdóms beiðni um aðfarargerð og aflað þar áritunar á beiðnina um heimild til gerðarinnar. Var því talinn slíkur galli á undirbúningi og framkvæmd gerðarinnar að fella varð fjárnámið úr gildi.	2275
J kærði úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu hans um fjárnám hjá G. Kröfu J var hafnað þar sem G hefði lýst yfir lögmætum skuldajöfnuði. Því var krafan, sem krafist væri fjárnáms fyrir, ekki fyrir hendi. Sjá Kæruheimild.	2528

Sjá Vextir	2965
Ó var með dómi Hæstaréttar gert að greiða Ö tiltekna fjárhæð vegna van- greiddra launa og kaup í uppsagnarfresti. Ó hélt eftir hluta fjárins vegna staðgreiðslu skatta, iðgjaldahluta til lífeyrissjóðs og félags- gjalda til stéttarfélags, en greiddi Ö mismuninn. Ö mótmælti því og krafði Ó um alla fjárhæðina. Talið var að Ó væri skylt að greiða Ö alla fjárhæðina nema til kæmi samþykki Ö, aðilaskipti að kröf- unni eða viðtökudráttur. Þá taldi Hæstiréttur að innheimtumenn áðurnefndra gjalda gætu ekki borið því að Ó ábyrgðist greiðslur til þeirra. Var fjárnám Ó í fasteign Ó því staðfest.	3216
Ó var með dómi Hæstaréttar gert að greiða G tiltekna fjárhæð vegna van- greiddra launa og kaup í uppsagnarfresti. Ó hélt eftir hluta fjárins vegna staðgreiðslu skatta, iðgjaldahluta til lífeyrissjóðs og félags- gjalda til stéttarfélags, en greiddi G mismuninn. G mótmælti því og krafði Ó um alla fjárhæðina. Talið var að Ó væri skylt að greiða G alla fjárhæðina nema til kæmi samþykki G, aðilaskipti að kröf- unni eða viðtökudráttur. Þá taldi Hæstiréttur að innheimtumenn áðurnefndra gjalda gætu ekki borið því að Ó ábyrgðist greiðslur til þeirra. Var fjárnám G í fasteign Ó því staðfest.	3224
Krafist var aðfarar hjá F vegna ógreiddra opinberra gjalda. F taldi óljóst hvaða skatta væri verið að innheimta. Ekki var á það fallist og var aðfarargerðin staðfest. Ýmsum röksemdum, sem F bar fyrir sig fyrir Hæstarétti, varð ekki komið að, enda varð ekki séð að hún hefði borið þær fyrir sig undir rekstri málsins í héraði.	3384
S krafðist fjárnáms hjá Ö á grundvelli skuldabréfs, sem Ö hafði gengið í sjálfskuldarábyrgð fyrir. Fallist var á, að skuldabréfið og yfirlýsing Ö um sjálfskuldarábyrgð væru þannig úr garði gerð, að jafna mætti til þess, að um eitt og sama skjal væri að ræða. Var því fallist á að fjárnám mætti fara fram hjá Ö til tryggingar kröfu S.	3399
Að kröfu H var gert fjárnám hjá B í þremur sumarbústaðagrindum og gólfgrind. BÍ andmælti því að gera mætti fjárnám í einni af grind- unum þar sem hann væri eigandi hennar. Þar sem grindin var á lóð B, er fjárnámið var gert, voru talin líkindi fyrir því að hún væri eign B. Tókst BÍ ekki að færa sönnur fyrir öðru. Var því hafnað kröfu BÍ um ógildingu fjárnámsins.	3632

Fjárlit

M og K höfðu verið í óvígðri sambúð um tíu ára skeið. Bú þeirra var tekið
til opinberra skipta. K gerði kröfu um að viðurkennd yrði helmings-

eignarhlutdeild hennar í tilteknum eignum M. Héraðsdómur taldi að ekki hefði verið sýnt fram á sameiginlega eignamyndun á sambúðartímanum og féllst ekki á kröfu K. Þá voru almenn laga- og sanngirnirök ekki talin standa til þess að höfð yrði hliðsjón af laga-reglum um helmingaskipti hjúskapareigna við lok hjúskapar. Hæstiréttur vísaði til þess að M og K áttu ekki börn saman og þau höfðu talið fram til skatts í sitt hvoru lagi. Var staðfest að ekki hefði orðið sameiginleg eignamyndun með málsaðilum á sambúðartíma.	232
M og K greindi á um hvort fasteign og bifreið skyldu teljast til hjúskapareigna M við opinber skipti til fjárslita vegna hjónaskilnaðar þeirra. Þinglýst eignarheimild, þar sem M var einn greindur eigandi fasteignarinnar, þótti veita líkindi fyrir því. Á hinn bóginn þótti sannað að K hefði lagt fram fé til kaupa á fasteigninni. Var sá hluti fasteignarinnar, sem hún hafði fjármagnað, talinn hjúskapareign hennar. Bifreiðin var þinglýst eign M og var hún talin hjúskapareign hans, enda þótti K ekki hafa sýnt fram á nein framlög sín til kaupa á bifreiðinni.	2252
Sjá Hjón	2429

Fjársvik

K og J voru m.a. ákærð fyrir fjársvik með því að hafa aflað sér verðmæta hjá nokkrum fyrirtækjum og einstaklingum með því að fá eigendur þeirra til að afhenda sér þau gegn afhendingu víxla, sem ákærða J gaf út og ákærði K hafði samþykkt til greiðslu. K var einnig ákærður fyrir fjársvik með því að hafa með blekkingum fengið starfsfólk hjá Málningu hf. til að afhenda sér málningu og málningarvörur gegn því að greiða síðar fyrir vörurnar. Talið var að ljóst hefði verið að þau K og J hefðu með engu móti getað efnt skyldur sínar gagnvart seljendum verðmætanna og greitt víxlana. Þeim hefði báðum hlotið að vera þetta fyllilega ljóst. Var K talinn hafa brotið gegn 248. gr. almennra hegningarlaga en ákærða gegn 248., sbr. 22. gr. sömu laga.	1258
S veitti V, fyrirtæki B, ábyrgð vegna innflutnings á vinnuvél. Ekkert varð af innflutningnum en S þurfti eigi að síður að standa skil á greiðslum vegna ábyrgðarinnar. Var greiðslunni ráðstafað í págu fyrirtækis B. Brást bakábyrgð, sem S hafði til tryggingar því að V greiddi S vöruna. Ekki þótti sannað að B hefði getað komið í veg fyrir tjón S þótt hann hefði gert S viðvart, strax og honum urðu ljósar breyttar aðstæður. Var hann því sýknaður af ákæru um umboðssvik. B var	

hins vegar sakfelldur fyrir að hafa með blekkingum fengið starfsmann S til að árita farmbréf um, að afhenda mætti grjótmulningsvél á ábyrgð sparisjóðsins. Þá var B jafnframt sakfelldur fyrir að hafa misnotað tvær ábyrgðaryfirlýsingar með því að gefa ábyrgðargjöfum rangar hugmyndir um viðskipti sín erlendis og með því að ráðstafa innlausnarfénu með öðrum hætti en til var ætlast. Var honum gert að sæta 12 mánaða fangelsi en fullnustu 9 mánaða var frestað skilorðsbundið.

2981

Fjöleignarhús

Sjá Verksamningur
Húsfélag í fjöleignarhúsi krafðist ógildingar á úrskurðum umhverfisráðherra þar sem felld var úr gildi ákvörðun byggingarnefndar Reykjavíkur um að leyfa uppsetningu milliveggja í sameiginlegu rými fjöleignarhúss. Mótmælti B uppsetningu veggjanna og taldi hana raska mjög högum sínum. Taldi húsfélagið að uppsetninginn væri heimil, þar eð meirihluti eigenda hefði samþykkt hana. Talið var að framkvæmdirnar hefðu aukið rétt annarra eigenda til sameignarinnar á kostnað B. Var ekki talið að honum yrði gert að þola slíkar breytingar á eignarráðum í húsinu, sem aðrir eigendur ákveddu sér til hags, en honum til tjóns. Kröfum húsfélagsins á hendur umhverfisráðherra var vísað frá dómi, enda hafði ráðuneytið ekki lögvarða hagsmuni af niðurstöðu málsins.

1082

2918

Flugskírteini

P, sem starfað hafði sem flugmaður í 20 ár, síðast hjá F, þegar honum var sagt upp störfum. Óumdeilt var að P missti flugskírteini sitt vegna áfengissýki. Deilt var um hvort skírteinistrygging sú er F hafði tekið fyrir sérhvern flugmann félagsins, tæki til áfengissýki. Talið var að taka hefði þurft á því sérstaklega í kjarasamningi, hefði tryggingin átt að ná til áfengissýki. Það hafi hins vegar ekki verið gert. Gegen neitun F var því ósannað, að um þetta atriði hafi verið samið í kjarasamningi flugmanna. Var F sýkn af kröfum P í málinu. Sératkvæði.

1423

Flýtimeðferð

Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var beiðni B ehf. um útgáfu stefnu til flýtimeðferðar á máli, sem B ehf. hugðist höfða á hendur tollstjóranum í Reykjavík. Var ekki nægilega leitt í

ljós að brýn þörf væri á skjótri úrlausn og að hún varðaði stórfellda hagsmuni félagsins.	856
Sjá Ríkisstarfsmenn	1499, 1509

Forkaupsréttur

Sjá Jarðakaup	1409
O og A gerðu með sér kaupsamning um jarðir og fasteign í hreppunum E og K. Buðu O og A hreppunum að neyta forkaupsréttar að hinum seldu eignum, þó þannig að hið selda yrði skoðað sem ein heild þrátt fyrir að það næði yfir tvo hreppa. Því andmæltu hrepparnir og töldu að forkaupsréttur hefði ekki verið boðinn fram með lögmætum hætti. Á það var fallist, enda var talið að forkaupsréttur væri almenn takmörkun á eignarréttindum yfir því selda. Var því ekki talið að hrepparnir hefðu fyrirgert forkaupsrétti sínum með því að taka ekki afstöðu til hans að svo komnu máli. Sératkvæði.	1998
Forkaupsréttarhafi sinnti ekki rannsóknarskyldu sinni og gaf ekki hagsmunaaðilum kost á að koma að sjónarmiðum sínum áður en hann tók ákvörðun um að neyta forkaupsréttar að jörð. Var ákvörðunin því ógild. Þar sem frestur hans til að neyta forkaupsréttarinnar var liðinn var hann því talinn niður fallinn. Sératkvæði.	2025
Sjá Hlutafélög	3249

Forsendur

Fjármálafyrirtækið G, þá F, skuldbatt sig með samningi til að veita Á og GJ lán til að þau gætu komið nýrri skipan á fjármál sín, sem stóðu höllum fæti. G efndi ekki skuldbindingu sína og var dæmt til greiðslu skaðabóta að álitum. Hæstiréttur taldi ósannað að nokkrar þær forsendur hefðu brostið fyrir lánveitingunni, sem G gæti borið fyrir sig. Sjá Skaðabætur innan samninga	208
---	-----

Forsjá

Við skilnað M og K risu deilur um forsjá tveggja barna þeirra, A og B. Héraðsdómur dæmdi M til að fara með forsjá A, en K til að fara með forsjá B. Fyrir Hæstarétti var einungis til endurskoðunar úrlausn héraðsdóms um forræði yfir B. Taldi Hæstiréttur það fyrir bestu að B, sem hefði notið umsjár K frá fæðingu, yrði áfram undir forsjá hennar.	474
K krafðist þess að ógiltur yrði sá úrskurður barnaverndarráðs að svipta hana forsjá þriggja barna hennar. Hafði K átt við geðræn vandamál	

og áfengis- og fíkniefnaneyslu að stríða. Talið var að af gögnum málsins yrði ráðið að K hefði verið um megn að annast börn sín og að uppeldi þeirra yrði ekki borgið nema þeim væru búin öruggari uppeldisskilyrði en K hafði veitt þeim. Talið var nauðsynlegt að þeir sem ættu að annast uppeldi barnanna fengju forræði þeirra. Voru réttindi K sem foreldris því talin þurfa að víkja fyrir brýnum þörfum barna hennar til stöðugleika og andlegs þroska. Var því staðfestur úrskurður barnaverndarráðs um forræðissviptingu. 1948

Fóstureyðing

Sjá Læknar 3600

Framsal

Þess var óskað að C og D yrðu framseld til Bandaríkjanna vegna refsismáls sem höfðað hafði verið á hendur þeim þar. C og D báru því við að mannúðarástæður mæltu gegn framsalinu. Ekki var talið að í héraðsdómi hefði verið tekin rökstudd afstaða til þeirra meginástæðna sem þau báru fyrir sig í málinu. Var úrskurðurinn því ómerktur og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til efnismeðferðar að nýju. . 2137

Framsal kröfu

Sjá Skaðabótamál 1323

Framsal sakamanna

Á krafðist þess að C og D yrðu framseld til Bandaríkjanna vegna refsismáls sem höfðað hafði verið á hendur þeim þar. C og D mótmæltu framsalskröfunni, meðal annars á þeim forsendum að þeirra biði vanvirðandi meðferð í Bandaríkjunum. Þau lýstu sig hins vegar reiðubúin að fara til Bandaríkjanna og standa þar ábyrg gerða sinna, gegn nánar tilgreindum skilyrðum um eðlilega og mannúðlega meðferð þeirra. Talið var að íslenskum stjórnvöldum hefði við þessar aðstæður borið að ganga til móts við réttmæt sjónarmið C og D, annað hvort með því að beita sér fyrir samkomulagi þeirra við bandarísk stjórnvöld eða gefa fyrirheit um skilyrði fyrir framsali. Með því hefði mátt tryggja að C og D sættu réttlátri málsmeðferð. Með því að halda að sér höndum þrátt fyrir skilmerkilegt ákall C og D voru íslensk stjórnvöld talin hafa brotið meðalhöfsreglu stjórnsýsluréttar. Af þeim sökum voru ekki talin lagaskilyrði til framsals C og D. Var kröfu um framsal því hafnað. 2828

Framsal valds

Ekki var fallist á að um óheimilt framsal löggjafarvalds til framkvæmdarvalds hefði verið að ræða. Sjá Stjórnarskrá.	2563
Ekki var fallist á að um óheimilt framsal löggjafarvalds til framkvæmdarvalds hefði verið að ræða. Sjá Stjórnarskrá.	2578

Frávíkning úr starfi

G var víkið úr starfi yfirlögregluþjóns vegna ávirðinga í starfi. Sjá Opinberir starfsmenn.	490
Sjá Opinberir starfsmenn	3111

Frávísun að hluta

ÍD stefndi R, L og T fyrir dóm. Hæstiréttur taldi ÍD ekki hafa sýnt fram á að hann hefði hagsmuni að lögum af því að fá leyst úr þeirri kröfu sinni um að mælt yrði sérstaklega fyrir um ógildingu ákvarðana L í dómi. Þar sem þetta voru einu kröfur ÍD á hendur L að frátalinni kröfu um málskostnað var kröfum hans á hendur L vísað sjálfkrafa frá dómi. Kröfum ÍD á hendur R var einnig vísað frá þar sem aðild R að málinu þótti vera vanreifuð. Sjá Lyfjaverð.	350
Sjá Fasteignagjöld	2763

Frávísun frá héraðsdómi að hluta

Ekki þóttu uppfyllt skilyrði 29. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála til að höfða framhaldssök í málinu. Að því athuguðu staðfesti Hæstiréttur niðurstöðu héraðsdóms um vísun framhaldssakar frá héraðsdómi. Sjá Skaðabætur.	667
Sjá Lausafjárkaup	1528

Frávísun frá Hæstarétti

D og C kærðu úrskurð héraðsdóms þar sem R var heimilað að gera leit á heimili þeirra að barninu Z í því skyni að taka það úr umsjá þeirra. Í kjölfar úrskurðarins var Z flutt af landi brott til Bandaríkjanna, en hún hafði verið afhent starfslíði bandaríska sendiráðsins í Reykjavík samkvæmt ákvörðun dóms- og kirkjumálaráðuneytisins. Var málinu vísað frá Hæstarétti, enda var ástand, sem leiddi af hinum kærða úrskurði, um garð gengið er málið kom fyrir Hæstarétt. Sjá Hald. .	259
Með dómi héraðsdóms voru F og Í dæmd til að greiða A biðlaun að nánar tiltekinni fjárhæð. Í áfrýjaði málinu til Hæstaréttar, en áður en það var tekið fyrir fékk A dómkröfuna greidda að fullu frá F. Hæstirétt-	

ur vísaði málinu frá á þeirri forsendu að Í hefði ekki sýnt fram á að það hefði lögvarða hagsmuni af því að fá nú dóm um sýknu af kröfu sem væri ekki lengur til.	1023
Sjá Kæruheimild	3122

Frávísun máls að hluta

Vegna vanreifunar þótti ekki unnt að fella dóm á sakarefni samkvæmt ákæru á hendur J vegna meintrar vanrækslu hans á skilaskyldu iðgjaldshluta starfsmanna til lífeyrissjóða, félagsgjalda þeirra til stéttarfélaga og skulda til Innheimtustofnunar sveitarfélaga vegna barnsmeðlaga. Var málinu vísað að því leyti frá héraðsdómi. Sjá Virðisaukaskattur	789
--	-----

Frávísun máls frá héraðsdómi

P tók vörubifreið í eigu L á fjármögnunarleigu og smíðaði á hana vöruflutningahús án þess að hafa leitað samþykkis L. Fallist var á að L hefði orðið eigandi hússins vegna viðskeytingar þess við eign félagsins. Bótakröfu P á hendur L vegna missis eignar sinnar þótti svo vanreifuð að henni var vísað sjálfkrafa frá héraðsdómi. Sjá Leigusamningur.	786
Sjá Verksamningur	939
Sjá Hald	1295
Sjá Gjaldþrotaskipti	1834
Fyrirverandi hluthafar S kröfðu B, sem krafist hafði kyrrsetningar á skipi í eigu S, um skaðabætur vegna tjóns sem hlotist hefði af kröfunni. Var útlístan hluthafanna á fjártjóni og miska talin svo vanreifuð að ekki yrði hjá því komist að vísa málinu frá héraðsdómi.	1857
F krafði M um bætur vegna missis hagnaðar. Höfðu aðilar gert með sér samning um að F veitti M prentþjónustu og taldi F að M hefði vanefnt samninginn. Þótti kröfugerð F slíkum annmörkum háð að vísa varð málinu frá héraðsdómi.	2368
Sjá Ómerking	2392, 2395
B krafði A og E um bætur á þeim forsendum að E hefðu orðið á mistök er hann vann við rafmagnstöflu í húsi B, með þeim afleiðingum, að tölvur skemmdust. Fyrir Hæstarétti reisti B kröfu sína á þeirri nýju málsástæðu að rafbúnaður í tölvuherbergi heddi ekki verið svo úr garði gerður sem þurfti, svo að komast mætti hjá óhappi af þessum toga. A og E hefðu um langt skeið séð um öll rafmagnsmál í húsi B og ættu því sök á hvernig fór. Var málatilbúnaður B fyrir Hæsta-	

rétti talinn svo breyttur, frá því að grundvöllur málsins var lagður í héraði, að óhjákvæmilegt væri aðfella hinn áfrýjaða dóm úr gildi og vísa málinu frá héraðsdómi án kröfu.	2481
Sjá Verksamningur	2510
Sjá Dómarar	3120
Sjá Stefnubirting	3190
Sjá Nauðungarsala	3242
L krafði Í um bætur og reisti kröfu sína á því að sýslumanninum í Þ hefðu orðið á saknæm mistök við meðferð á gjaldþrotamál S, bróður L, er hann lét allt andvirði húseignar renna inn í þrotabúið. Taldi L sig hafa orðið fyrir tjóni sökum þessa og bæri Í húsbóndaábyrgð á þessari saknæmu og óréttmætu málsmeðferð sýslumanns og starfsmanna hans. Á þeim tíma sem um ræddi töldust ráðstafanir sýslumannsins til dómsathafna. Með vísan til 2. mgr. 34. gr. laga nr. 85/1936 var ekki unnt að höfða skaðabótamál fyrir héraðsdómi gegn skiptaráðanda. Var málinu því vísað frá héraðsdómi.	3608

Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta

Hæstiréttur féllst á kröfu samkeppnisráðs (S) um að vísað yrði frá héraðsdómi kröfu K um að felld yrðu úr gildi tiltekin ákvörðunarorð S. Kvað Hæstiréttur að skilja bæri ákvæði samkeppnislaga svo, að með þeim væri skilið undan lögsögu dómstóla að kveða sérstaklega á um gildi ákvarðana S. Hæstiréttur vísaði einnig kröfum K á hendur áfrýjunarnefnd samkeppnismála frá héraðsdómi með þeim athugasemdum, að nefndin hefði enga þá lögvörðu hagsmuni af úrlausn málsins sem leitt gætu til aðildar hennar. Þótti heldur engin réttarfarsnauðsyn á að gefa nefndinni kost á að láta til sín taka dómsmál, sem höfðað var til ógildingar á úrskurði hennar.	643
Sjá Höfundaréttur	2691
Sjá Fjöleignarhús	2918

Frávísun máls frá Hæstarétti

Frávísunarúrskurður var kærður til Hæstaréttar eftir að kærufrestur var liðinn. Var málinu vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti.	137
R þótti ekki hafa lögvarða hagsmuni af því að fá skorið úr því með dómi hvort afturköllun fyrri leyfis til hundahalds hefði verið ólögमत, en honum hafði verið veitt leyfi til hundahalds á nýju heimili sínu. Var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Hundahald.	195
F höfðaði mál gegn Þ til greiðslu kröfu samkvæmt skuldabréfi. Áður en	

munlegur málflutningur í héraði fór fram voru dómkröfur í málinu að fullu greiddar. Hæstiréttur taldi ekki efni til að fallast á það með F að hann hefði nú lögvarða hagsmuni af ómerkingu héraðsdóms, en vísaði málinu sjálfkrafa frá Hæstarétti.	488
Reifun máls verulega áfátt af hálfu ákærvaldsins. Var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Ómerking.	1798
Kæruheimild ekki talin fyrir hendi og málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Kæruheimild.	1892
Ekki talið að þeim kröfum, sem uppi voru hafðar, yrði komið að með kæru máls á grundvelli 3. mgr. 143. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu vísað frá Hæstarétti. Sjá Kæruheimild.	2190
Ákvörðun héraðsdómara um réttarfarssækt, sem tekin var í dómi, varð ekki kærð til Hæstaréttar. Var málinu því vísað frá Hæstarétti.	2192
Sjá Kærufrestir	3336
Sjá Stefnaþing	3692

Frávísun máls frá Hæstarétti að hluta

Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	1304
--	------

Frávísunarkröfu hrundið

Hæstiréttur staðfesti úrskurð Félagsdóms um að synja frávísunarkröfu L. Sjá Félagsdómur	380
---	-----

Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.

Ágreiningur snerist um túlkun kjarasamnings. Héraðsdómur taldi málið þess eðlis að það bæri að leggja fyrir Félagsdóm til efnisúrlausnar og vísaði málinu frá dómi ex officio. Hæstiréttur felldi hinn kærða frávísunarúrskurð úr gildi með þeim athugasemdum að héraðsdómi væri rétt að meta öll atriði varðandi launakröfu S og skýra ákvæði kjarasamnings að því leyti. Var lagt fyrir héraðsdóm að taka málið til efnismeðferðar. Sjá Aðfinnslur.	30
Héraðsdómur komst að þeirri niðurstöðu að b. liður 2. töluliðar 242. gr. almennra hegningarlaga teldist ósamrýmanlegur 65. gr. stjórnskrárinnar og því yrðu opinberir starfsmenn að sækja rétt sinn á sama hátt og fólk úr öðrum starfsstéttum, með því að höfða mál sjálfir. Að mati dómsins voru engin rök, sem réttlættu frávik frá jafnræðisreglunni um aukna réttarvernd opinberra starfsmanna. Var málinu vísað frá dómi ex officio. Hæstiréttur taldi umrætt ákvæði	

almennra hegningarlaga ekki andstætt 65. gr. stjórnarskrárinnar og felldi frávísunarúrskurð héraðsdóms úr gildi. Sjá Stjórnarskrá.	34
Bankinn Í lýsti kröfu í þrotabú ÍB hf. Daginn eftir að kröfufylsingarfrestur rann út lýsti Í yfir skuldajöfnuði á þremur bankainnstæðum ÍB hf. og hinni lýstu kröfu sinni. Þrotabúið andmælti skuldajöfnuði vegna tveggja innstæðna og krafðist endurgreiðslu á þeim. Héraðsdómur féllst á frávísunarkröfu Í. Taldi hann réttarsambandi aðila svo háttað, að skuldajöfnuði yrði ekki beitt og því ættu riftunarákvæði laga nr. 21/1991 við um atvikið, en samkvæmt 148. gr. laganna hefði málshöfðunarfræstur dómsmáli um riftun verið liðinn þegar málið var höfðað. Hæstiréttur felldi hinn kærða úrskurð úr gildi. Kvað hann Í hafa lýst yfir skuldajöfnuði eftir upphaf gjaldþrotaskipta ÍB hf. Heimild þrotabúsins til að krefja Í um innstæðu umræddra bankareikninga yrði því ekki studd við ákvæði nefndra laga um riftun ráðstafana þrotamanns. Samkvæmt því ætti 148. gr. laganna ekki við í málinu. Sjá Málshöfðunarfræstur.	41
T höfðaði mál á hendur L vegna ógreidds launaskatts. Var málinu vísað frá héraðsdómi vegna vanreifunar. Hæstiréttur felldi úrskurðinn úr gildi og lagði fyrir héraðsdóm að taka málið til efnismeðferðar. Kvað Hæstiréttur sýknukröfu L eingöngu hafa verið reista á þeirri málsástæðu að kröfur T væru fyrndar og að skortur á tilteknum gögnum stæði því ekki í vegi fyrir efnismeðferð. Sjá Vanreifun.	637
Héraðsdómur vísaði máli S gegn B frá án kröfu, þar sem B brýsti aðildarhæfi, en bú hans hafði verið tekið til gjaldþrotaskipta. Að fram kominni kæru S frá 12. mars 1997, þar sem frávísunarúrskurðurinn var kærður, tók héraðsdómari málið fyrir að nýju og tók þar ákvörðun um að fella frávísunarúrskurð sinn úr gildi. Þeirri ákvörðun skaut S til Hæstaréttar með kæru 21. mars sama árs. Talið var að héraðsdómara hafi verið óheimilt að fella úrskurðinn úr gildi. Varð því að fara með málið svo sem sú ákvörðun hafi aldrei verið tekin og leysa úr kröfum S í kæru 12. mars 1997. Skaðabótakröfu sína á hendur B reisti S á atvikum sem gerðust eftir að bú B var tekið til gjaldþrotaskipta. Af þeim sökum varð kröfu S ekki beint að þrotabúi B. Var hinn kærði úrskurður því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til efnismeðferðar.	1304
Kærður var úrskurður héraðsdóms, þar sem fallist var á kröfu íslenska ríkisins um að máli B á hendur ríkinu yrði vísað frá dómi vegna vanreifunar. B höfðaði málið til heimtu skaðabóta vegna tjóns, sem hann taldi sig hafa orðið fyrir er honum var sagt upp starfi flug-	

umferðarstjóra og hann sviptur flugumferðarstjóráskírteini sínu. Fallist var á, að málatilbúnaður B í héraðsdómsstefnu væri ekki svo skýr sem æskilegt væri. Hins vegar varð ekki talið að sá annmarki væri slíkur að ekki mætti bæta úr honum við aðalmeðferð málsins í héraði.	1519
S krafðist frávísunar gagnsakar E og H. Í héraði var boðað til málflutnings um þá kröfu S. Mætti lögmaður S til málflutningsins en ekki lögmaður E og H og boðaði sá síðarnefndi ekki forföll. Héraðsdómari lét málflutning eigi að síður fara fram og flutti lögmaður S einn málið. Gekk úrskurður í málinu þremur dögum síðar. Talið var að þar sem útivist hafði orðið af hálfu E og H hefði héraðsdómari þá þegar átt að fella gagnsökina niður í stað þess að láta málflutning um kröfuna fara fram. Var úrskurður héraðsdómara því felldur úr gildi og meðferð málsins ómerkt frá og með hinum munnlega málflutningi um kröfu S.	2543
Sjá Sakarefni	3337

Frávísunarúrskurður staðfestur.

V krafðist skaðabóta vegna meintra vanefnda P í tengslum við bifreiðaviðskipti þeirra. Deilt var um hvort bilun í hreyfli bifreiðar hefði verið orðin er V var afhent bifreiðin eða hvort hún hafi komið til á eignartíma V. Í dómi héraðsdóms kom fram að hvorki lægi fyrir mat dómkvaddra matsmanna, né önnur fullnægjandi gögn um orsakir eða umfang bilunarinnar eða hvert ástand hreyfilsins hefði verið við kaup V eða eftir umsamda viðgerð. Vegna þessara annmarka á málatilbúnaði V og vanreifunar var málinu vísað frá dómi ex officio. Hæstiréttur staðfesti héraðsdóminn með vísan til forsendna hans. .	1
Bú Á var tekið til gjaldprotaskipta 28. apríl 1995. Þ krafðist viðurkenningar á því að gjöf Á til H á fjármunum, sem hann fékk sem greiðslu samkvæmt kaupsamningi um fasteign, yrði dæmd ógild þar sem ekki var gerður um hana kaupmáli. Jafnframt var krafist riftunar á gjöf Á til H sem fólst í kaupmála dagsettum 15. mars 1993 þar sem fasteign þeirra hjóna var gerð að séreign H. Var sú krafa byggð á því að kaupmálinn hefði verið gerður er Á var orðinn ógjaldfær. Þá var þess krafist að viðurkennt yrði að Á væri réttur eigandi allrar innstæðu á tilgreindri bankabók og að H yrði gert að greiða Á tiltekna fjárhæð, enda hefði ekki verið gerður kaupmáli um þessar ráðstafanir. Á og H kröfðust frávísunar málsins þar sem málshöfundunarfrestur 148. gr. laga nr. 21/1991 væri liðinn. Héraðsdómur féllst	

á kröfu Á og H og vísaði málinu frá dómi. Hæstiréttur staðfesti héraðsdóminn að því leyti sem hann varðaði frávísun á riftunarkröfum Þ. Hvað kröfur um ógildingu gjafa Á til H varðaði þóttu dómkröfur Þ svo óákveðnar að þeim var vísað frá héraðsdómi af þeim sökum.	4
Hæstiréttur staðfesti frávísunarúrskurð Félagsdóms. Með skírskotun til raka Félagsdóms þótti bera að fallast á það, að í sóknargögn skorti nákvæma skýringu á ágreiningsefninu.	433
F höfðaði mál gegn íslenska ríkinu og krafðist þess að flugumferðarstjórar yrðu felldir niður af skrá samkvæmt auglýsingu nr. 68/1995, sem birt var á grundvelli laga um kjarasamninga opinberra starfsmanna. Á skránni voru þeir tilgreindir sem nutu ekki verkfallsréttar vegna starfa sinna við nauðsynlegustu öryggisgæslu og heilbrigðisþjónustu. Málaltilbúnaður F var ekki talinn fullnægja skilyrðum e. liðar 1. mgr. 80. gr. laga um meðferð einkamála og var frávísunarúrskurður héraðsdóms því staðfestur.	1457
Var skilyrðum 89. gr. laga 91/1991 til birtingar stefnu í Lögbirtingarblaði var ekki fullnægt. Var frávísunarúrskurður héraðsdóms því staðfestur. Sjá Stef nubirting.	2180
Birting stefnu fyrir stjórnarmanni einkahlutafélags þótti ekki fullnægjandi, enda var tilgreint í stefnu að fyrir hönd félagsins væri stjórnarformanni þess stefnt. Sjá Stef nubirting.	2184
Á höfðaði gagnsök í héraði einum mánuði og sex dögum eftir þingfestingu aðalsakar. Þar sem ekki komu fram skýringar á þeirri töf, sem varð á því að hafa uppi gagnsökina var henni vísað sjálfkrafa frá dómi. Sjá Gagnsök.	2187
Sjá Félagsdómur	2847
Sjá Aðild	2856
Í stefnu var ekki getið um með hvaða hætti stefnandi hefði orðið aðili að samningi og eignast kröfu á hendur stefndu. Hafði stefnandi ekki lagt fram gögn, er sýndu, að skuldskeyting hefði orðið með beinum eða óbeinum hætti. Var málinu því vísað frá dómi án kröfu.	3465
Kröfugerð G og málaltilbúnaði hans öllum var mjög ábótavant. Dómkröfur voru ekki rökstuddar og lýsing atvika og málásættæður að hluta án tengsla við dómkröfur. Þá þótti aðild stefndu óljós og örökstudd. Þótti því ekki unnt að leggja efnisdóm á málið. Var því vísað frá héraðsdómi.	3704

Frávísunarúrskurður staðfestur að hluta

Sjá Nauðungarsala	138
T krafði L um vangoldinn launaskatt. Héraðsdómur taldi slíka annmarka vera á reifun málsins og kröfugerð T að til frávísunar leiddi. Hæstiréttur benti á að L hefði aðallega krafist frávísunar málsins en til vara sýknu og varakrafan hefði einungis verið reist á því að kröfur T væru fyrndar. Taldi Hæstiréttur að ekki væru efni til að fallast á röksemdir um frávísun málsins	637
Virt var E til vanrækslu að hafa ekki þegar í fyrri framhaldsstefnu haft uppi kröfu sem hann hafði síðan upp í síðari framhaldsstefnu. Var kröfunni því vísað frá dómi. Ekki var talið að vísa bæri annarri kröfu frá dómi á þeim forsendum að hún væri ekki svo skýr sem æskilegt væri þar sem talið var að bæta mætti úr þeim annmarka við að-almeðferð málsins í héraði.	1719
Virt var K til vanrækslu að hafa ekki þegar í fyrri framhaldsstefnu haft uppi kröfu sem hann hafði síðan upp í síðari framhaldsstefnu. Var kröfunni því vísað frá dómi. Ekki var talið að vísa bæri annarri kröfu frá dómi á þeim forsendum að hún væri ekki svo skýr sem æskilegt væri þar sem talið var að bæta mætti úr þeim annmarka við að-almeðferð málsins í héraði.	1727

Frelsissskerðing

Sjá Börn	2707
----------------	------

Frestur

B höfðaði mál á hendur BC og krafðist viðurkenningar á því að samningur um kaup á hlutabréfum í BC væri gildur. BC hélt því fram að undirritun samningsins væri fölsuð eða efni samningsins sett á samningsblað eftir að það hafi verið undirritað. Þá var því og haldið fram að sá er undirritaði samninginn hefði ekki haft heimild til að selja hlutabréfin. BC hafði kært þann er sagður var hafa undirritað samninginn til Rannsóknarlögreglu ríkisins fyrir brot gegn 162. gr. almennra hegningarlaga. Mér úrskurði héraðsdóms var málinu frestað með vísan til 3. mgr. 102. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála. Var talið að atvik málsins væru með þeim hætti að það gæti skipt verulegu máli fyrir úrslit einkamálsins hver úrslit rannsóknarinnar yrðu. Hæstiréttur staðfesti úrskurðinn með vísan til forsendna hans.	242
--	-----

Friðhelgi einkalífs

Sjá Meiðyrði	887
--------------------	-----

Fullvirðisréttur

Aðilar málsins, F og G, höfðu gert með sér samning um leigu á fullvirðisrétti jarðarinnar Lækjamóts. Með lögum nr. 112/1992 um breytingu á lögum nr. 46/1985 kom greiðslumark í stað fullvirðisréttar. Sjá Greiðslumark.	1269
Sjá Aðild	3476

Fyrningarfrestur

Sjá Ábyrgð	3431
------------------	------

Gagnaöflun

M krafðist þess að K og barnið X gengjust undir blóðrannsókn. Í málinu krafðist M viðurkenningar á því að hann væri faðir X. M og K höfðu verið í óvígðri sambúð er K varð þunguð og ól barnið X. Í fæðing-arvottorði X voru þau M og K sögð foreldrar þess þótt það hefði ekki verið feðrað með þeim hætti, sem um ræðir í 2. gr. og 4. gr. barnalaga nr. 20/1992. Upp úr sambandi M og K slitnaði og tók K að mestu fyrir umgengni M við X. K taldi að í 1. mgr. 43. gr. barnalaga væri tæmandi talið hverjir gætu átt sóknaraðild að faðernismáli. Þeim, sem teldi sig föður að barni, væri þar ekki veitt heimild til slíkrar málsaðildar. Í öðrum úrskurði héraðsdóms hafði verið fallist á að M væri heimil aðild málsins. Þar sem hann hafði ekki verið kærður varð þeirri niðurstöðu ekki haggð. Þóttu ekki efni til að hrinda því mati héraðsdóms að nauðsyn bæri til að afla blóðrannsóknarinnar með vísan til ákvæða 3. mgr. 46. gr. laga nr. 91/1991 enda gat úrlausn héraðsdóms í hinum fyrra úrskurði ekki komið til endurskoðunar. Þar sem K var ekki sækjandi að máli vegna faðernis barns gat hún ekki vikist undan að gangast undir blóðrannsókn með stoð í 47. gr. barnalaga. Var K og X því gert að sæta blóðrannsókn.	2729
---	------

Gagnkrafa

Sjá Fasteignagjöld	2763
--------------------------	------

Gagnkæra

H skaut úrskurði héraðsdóms til Hæstaréttar með gagnkæru.	954
--	-----

Gagnsök

Á höfðaði gagnsök í héraði einum mánuði og sex dögum eftir þingfestingu aðalsakar. Þar sem ekki komu fram skýringar á þeirri töf, sem varð á því að hafa uppi gagnsökina, og af gögnum málsins varð ekki ráðið að það yrði ekki metið honum til vanrækslu að hafa ekki gert kröfuna í tæka tíð, var gagnsökinni vísað sjálfkrafa frá dómi.	2187
---	------

Gallar

Sjá Fasteignakaup	3294
-------------------------	------

Galli

S seldi þeim E og SG fasteign sem reyndist vera með gölluðu gólfefni. Hæstiréttur dæmdi E og SG afslátt af kaupverði. Sjá Fasteignakaup.	553
Sjá Fasteignakaup	3300, 3759

Geymslufé

Ágreiningur var um fjárhæð skaðabóta. E viðurkenndi bótaskyldu sína og sendi S greiðslu, sem S kvaðst líta á sem innborgun upp í skaðabætur. E féllst ekki á það og fór fram á að greiðslan yrði endursend. Var það gert og lagði E greiðsluna á geymslureikning. Hæstiréttur taldi, að þar sem ekki væri um að ræða það skilyrði geymslugreiðslu, að E gæti ekki innt af hendi nefnda greiðslu vegna aðstæðna eða atvika, sem S bæri ábyrgð á yrði að dæma E til að greiða S alla stefnukröfuna með dráttarvöxtum frá þeim degi er liðinn var mánuður frá því að S lagði fram nauðsynlegar upplýsingar um tjónsatvik og fjárhæð bóta. Sjá Endurkrafa. Farmsamningur. Vátrygging.	315
--	-----

Geymslugreiðsla

Sjá Verksamningur	1082
-------------------------	------

Gjafsókn

V krafðist skaðabóta fyrir missi framfaranda og fyrir röskun á stöðu og högum, en G hafði svipt móður hans lífi. Bæði V og G höfðu gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti. Sjá Skaðabætur.	144
H krafðist skaðabóta á grundvelli saknæmra mistaka þinglýsingardómara og hafði gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti. Sjá Skaðabótamál. ..	157
M og K deildu um forsjá tveggja barna sinni. Þau höfðu bæði gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti. Sjá Forsjá.	474

B krafðist skaðabóta vegna tjóns sem hún varð fyrir við árekstur tveggja bifreiða. Ökumaður bifreiðarinnar sem hún var farþegi í var ölv-aður þegar áreksturinn varð. B hafði gjafsókn á báðum dómstigum. Sjá Vátrygging.	567
A hafði gjafsókn í héraði og fyrir Hæstarétti í máli sem hann höfðaði til greiðslu skaðabóta vegna líkamstjóns sem hann varð fyrir. Sjá Lögmenn.	586
Sjá Lífeyrir	1065

Gjaldþrot

K, sem hlaut varanlega örorku af líkamsárás H, höfðaði mál á hendur þrotabúi H þar sem hún krafðist þess að rift yrði gjöf H til eiginkonu sinnar L sem fælist í kaupmála þeirra á milli og að L yrði aðallega gert að greiða sér fjárhæð, sem svaraði til skaðabótakröfu sinnar, en til vara gert að afsala þrotabúi H þeim eignum sem hún fékk að gjöf með kaupmálanum. Talið var sannað að H hafi verið ljóst við gerð kaupmálans að K myndi hafa uppi bótakröfu. Þótti L ekki hafa sýnt fram á gjaldfærni H. Var því fallist á að riftunarheimild væri fyrir hendi en kaupmálinn var skráður 11. maí 1999 og var frestdagur við skiptin 7. maí 1991. Á hinn bóginn var hinn áfrýjaði dómur ómerktur þar sem mjög skorti á að í málinu lægju fyrir skilmerkileg gögn, sem höfð yrðu til hliðsjónar við mat á tjóni K.	1130
---	------

Gjaldþrotalög

Sjá Skuldajöfnuður	591
--------------------------	-----

Gjaldþrotaskipti

Sjá Riftun	656
Protabúi Í höfðaði mál gegn T og krafðist efnda á hlutafjárloforði T. Hæstiréttur féllst á kröfu protabúsins. Sjá Hlutafé.	456
Hæstiréttur staðfestur úrskurð héraðsdóms þar sem kröfu um gjaldþrotaskipti á búi handknattleiksdeild íþróttafélags var hafnað. Í forsendnum úrskurðarins, sem Hæstiréttur staðfesti með vísan til forsendna hans, segir að það sé grundvallarskilyrði þess, að tiltekin eind verði tekin sjálfstætt til gjaldþrotaskipta, að hún njóti réttshæfis sem félag eða stofnun og að félagsmenn, ef um félag er að ræða, beri ekki ótakmarkaða ábyrgð á skuldbindingum þess. Sé ekki í ljós leitt að handknattleiksdeildin sé félag eða stofnun, sem geti sjálfstætt borið réttindi og skyldur, en skráning hennar samkvæmt lögum	

um um fyrirtækjaskrá nr. 62/1969 sem „félagasamtök“ með eigin kennitölu gefi ekki vísbendingu um fyrrgreind atriði.	862
Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu N ehf. um endurupptöku á meðferð kröfu um gjaldþrotaskipti á búi félagsins, en útvíst hafði orðið af hálfu N ehf. þegar krafan var tekin til úrskurðar.	946
Kröfu E ehf. um að bú S ehf. yrði tekið til gjaldþrotaskipta var hafnað. Hafði E ehf. ekki sýnt nægilega fram á, að krafa hans á hendur S ehf. væri hærri en næmi fjárhæð víxils sem félagið hafði fengið kyrrsettan.	971
Í krafðist þess að bú S yrði tekið til gjaldþrotaskipti. Var beiðnin reist á tveimur fjárnámum hjá S sem reynst höfðu árangurslaus. Skulda-skjöl vegna krafna Í á hendur S voru ekki lögð fram í málinu og voru óljósar heimildir um kröfurnar í gögnum málsins. Var talin að málið væri svo vanreifað af hálfu Í að ekki yrði hjá því komist að vísa því sjálfkrafa frá héraðsdómi.	1834
Stjórnarmönnum í B gert að greiða kröfuhafa félagsins bætur vegna lög-gernings sem B réðst í þar sem gefa hefði átt félagið upp til gjald-þrotaskipta áður en í hann var ráðist. Sjá Skaðabætur.	2012
Á hafði verið kallaður til starfa hjá V eftir því sem framkvæmdastjóri V taldi þörf á. Fólst starf hans í að stjórna jarðýtu í eigu V og laut Á verkstjórn starfsmanns V við verkið. Gerði Á V reikning fyrir vinnuna og lagði virðisaukaskatt á útreiknaðar fjárhæðir. Ekki voru dregin launatengd gjöld af þeim fjárhæðum. Talið var að Á hefði verið launþegi V. Var því fallist á að krafa hans í þrotabú V yrði við-urkennd sem forgangskrafa.	2041
S hafði verið ritstjóri vikublaðs í eigu M. Lagði hann fram persónulega vinnu sína til þess starfs en M lagði til húsnæði og aðstöðu. Hafði S yfir að ráða starfsfólki á vegum M. Fyrir starfið þáði S fastar mán-aðarlegar greiðslu og gerði hann reikning fyrir í einu lagi, án þess að frá væru dregin launatengd gjöld. Var talið að samband S og M hefði haft sterk einkenni vinnusamnings. Var þrotabú M ekki talið hafa sannað að samningur S og M hefði verið verksamningur. Var krafa S á hendur þrotabúinu því viðurkennd sem forgangskrafa. ...	2128
Þrotabú DS krafðist þess að krafa þess á hendur þrotabú DF yrði við-urkennd sem forgangskrafa. Stofnaðist krafan á meðan á greiðslu-stöðvunartíma beggja félaga stóð. Bar aðstoðarmaður DF í greiðslu-stöðvun að hann hefði samþykkt samning um að DS veitti DF nánar tilgreinda þjónustu. Hins vegar var talið að aðstoðarmanninum	

hefði verið óheimilt að samþykkja að DS veitti DF frekari þjónustu eftir 7. janúar 1995 en þann dag varð ljóst að skylt var að gefa DF upp til gjaldþrotaskipta. Var fallist á að sá hluti kröfunnar, sem var til orðinn vegna þjónustu, sem innt var af hendi fyrir tilgreindan dag, skyldi teljast til forgangskrafna.	2197
F kærði úrskurð héraðsdóms um að bú þess skyldi tekið til gjaldþrotaskipta. Ekki var talið að F hefði borið fyrir sig nein atvik, sem leitt gætu til þess, að tekin yrði til greina krafa hans um frávísun málsins frá héraðsdómi eða ómerkingu hins kærða úrskurðar. Þar sem F krafðist þess ekki fyrir Hæstarétti að hafnað yrði kröfu varnaraðila um gjaldþrotaskipti, kom úrskurður héraðsdóms ekki til athugunar að efni til.	2336
S naut heimildar til yfirdráttar hjá L. Var skuld S tryggð með tveimur víxlum og var framkvæmdastjóri S útgefandi annars en ábekingur á hinum. Eftir að L hafði krafist S um greiðslu yfirdráttarskuldar gaf framkvæmdastjórinn út skuldabréf og var andvirði þess ráðstafað til greiðslu á skuldinni. Skömmu síðar var bú S hf. tekið til gjaldþrotaskipta. Þrotabú S hf. krafðist riftunar á greiðslunni á þeim forsendum að hún hefði verið L til hagsbóta á kostnað annarra kröfuhafa. Með hliðsjón af gögnum málsins var ekki fallist á þá málsástæðu L að greiðslan hefði verið S óviðkomandi, með því að L hefði tekið við henni úr hendi framkvæmdastjórans til uppgjörs á persónulegri ábyrgðarskuld hans samkvæmt víxlunum tveimur. Var talið á að þrotabú S hefði orðið fyrir tjóni, sem greiðslunni nam. Var því fallist á kröfu þrotabúsins um riftun greiðslunnar og L gert að endurgreiða því hana.	2593
Sjá Endurupptaka	3235
Sjá Frávísun frá héraðsdómi	3608

Gjöf

J seldi eigin fasteign og ráðstafaði andvirðinu til eiginmanns síns, B. Fjárhæðina notaði B til kaupa á fasteign og varð B eigandi hennar. Ekki var talið að B hefði sýnt fram á að hin selda fasteign hefði verið hjúskapareign hans í heild eða að hluta. Fallist var á að framlag J til fasteignakaupa B hefði verið gjöf og dæmdi hana ógilda.	1754
---	------

Greiðsla

Talið var að líta yrði svo á að þegar V greiddi upp veðskuldabréf fyrir barnsmóður sína hefði hann gert það í umboði hennar og með því	
--	--

hefðu fallið niður kröfuréttindin samkvæmt skuldabréfinu og trygg- ing sú sem fólst í veðinu í fasteign S. Staðfest var ákvörðun sýslu- manns að stöðva nauðungarsölu á fasteign S. Sjá Nauðungarsala. ..	21
Sjá Lögmenn	586
Sjá Frávísun frá Hæstarétti	1023
Sjá Fjárnám	3217, 3224
Sjá Nauðungarsala	3242

Greiðsluábyrgð

Sjá Verksamningur	2345
-------------------------	------

Greiðslukort

Sjá Skaðabætur innan samninga	3712
-------------------------------------	------

Greiðslumark

Aðilar málsins, F og G, höfðu gert með sér samning um leigu á full-
virðisrétti jarðarinnar Lækjamóts, sem á leigutímanum breyttist í
greiðslumark með lögum nr. 112/1992 um breytingu á lögum nr.
46/1985. Var F leigutaki en G leigusali. G sagði samningnum upp og
sameinaði greiðslumark jarðanna Lækjamóts og Ásbrekku á Ás-
brekku. Af hálfu F var því haldið fram að réttur G til að nýta hið
leigða greiðslumark við lok umsamins leigutíma hafi verið bundinn
því skilyrði, að mjólkurframleiðsla á grundvelli greiðslumarksins
færi fram á jörðinni Lækjarmóti. Við túlkun samningsins var litið
til þess, að þar var fjallað um ráðstöfun mikilvægra atvinnu- og fjár-
munaréttinda G. Ekki var fallist á að ákvæði samningsins yrðu skýrt
á þann veg, að með þeim hefði G skuldbundið sig til að afhenda F
til eignar í lok samningstímans fullvirðisrétt þann, er samningurinn
náði til, ef hann hæfi ekki sjálfur framleiðslu á jörðinni Lækjarmóti
einni. Var G sýknaður af kröfu F um að eignarréttur F að greiðslu-
markinu yrði viðurkenndur.

Grunnskólar

Sjá Ríkisstarfsmenn	1499, 1509
V og E sóttu bæði um stöðu kennara við grunnskóla, sem auglýst var sumarið 1992. V hafði full réttindi sem grunnskólakennari en E var menntuð fóstura og hafði starfað sem leiðbeinandi við skólann í tvo vetur. Krafðist V þess að ráðning E yrði dæmd ólögmat auk þess sem hann krafðist skaðabóta. Menntamálaráðherra heimilaði	

ráðningu E eftir að fengin hafði verið undanþága til ráðningarinnar skv. lögum nr. 48/1986. Hæstiréttur taldi að ekki yrði annað ráðið af skýrslu deildarstjóra í menntamálaráðuneytinu og framburði hans, en að sögusagnir um siðferðilega ámælisvert athæfi V hafi verið ákvörðunarástæða ráðuneytisins fyrir því að heimila undanþágu til ráðningar E og þannig orðið til þess að V var ekki ráðinn. Þótti ráðherra ekki hafa sýnt fram á, að rannsókn hans á staðreyndum málsins hafi verið svo tryggileg sem krafist yrði, og hann hafi þannig við afgreiðslu undanþágubeiðinnar brotið gegn almennum reglum um rannsóknarskyldu stjórnvalda. Voru skólayfirvöld því talin hafa brotið rétt á V. Hins vegar hafði hann ekki lengur lögvarða hagsmuni af því að fá ráðningu E dæmda ólögmeta, en ráðning hennar varaði aðeins eitt skólaár. Var ekki talið að V hafi tekist að sanna fjártjón sitt vegna þessa, en skattframtöl hans höfðu ekki verið lögð fram. Voru honum dæmdar miskabætur. Sératkvæði.

1544

Gæsluvarðhald

a) a. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991

LD var grunuð um aðild að innflutningi á verulegu magni fíkniefna. Talið var fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til að verða við kröfu um gæsluvarðhald.

28

R var grunaður um brot gegn tollalögum og XIV. kafla almennra hegningarlaga. Talið var fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til að verða við kröfu um gæsluvarðhald. Sjá Stjórnarskrá.

45

R var grunaður um fíkniefnalagabrot. Talið var fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til að verða við kröfu um framlengingu gæsluvarðhalds.

47

P var grunaður um brot gegn tollalögum með því að hafa staðið að ólögmetum innflutningi áfengis. Var talin ástæða til að ætla að hann gæti torvelað rannsókn málsins ef hann væri frjáls ferða sinna. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms um framlengingu gæsluvarðhalds með vísan til forsendna hans.

267

H var grunaður um ólögmetan innflutning áfengis. Talið var fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til að verða við kröfu um framlengingu gæsluvarðhalds.

436

X var gert að sæta gæsluvarðhaldi vegna umfangsmikillar rannsóknar lögreglu sem beindist að stórfelldum fjársvikum og skjalafalsi margra manna og var á frumstigi.

1145

X var gert að sæta gæsluvarðhaldi vegna umfangsmikillar rannsóknar lög-

reglu sem beindist að stórfelldum fjársvikum og skjalafalsi margra manna og var á frumstigi.	1148
X var gert að sæta gæsluvarðhaldi vegna umfangsmikillar rannsóknar lög-reglu sem beindist að stórfelldum fjársvikum og skjalafalsi margra manna og var á frumstigi.	1150
X var gert að sæta gæsluvarðhaldi vegna rökstudds gruns um að hann ætti aðild að skjalafalsi og fjársvikum.	1153
S hafði viðurkennt að hafa ásamt öðrum rænt starfsmann nafngreinds verslunarfyrirtækis. Ekki hafði tekist að afla upplýsinga um afdrif hluta ránsfengsins. Þá taldi lögreglan þörf á að rannsaka hugsanlega aðild og fleiri manna en þeirra, sem þegar sættu gæsluvarðhaldi, að undirbúningi og skipulagningu ránsins. Með vísan til þessa var fallist á að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1350
Ö var grunaður um aðild að fjársvikum. Þótt rannsókn málsins væri vel á veg komin, þótti þó, þegar litið var til umfangs þess, og með skírskotun til a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 ekki verða hjá því komist að verða við kröfu lögreglu um framhald gæsluvarðhalds yfir Ö.	1352
Ó viðurkenndi að hafa sent til landsins í pósti frá Hollandi tvö bréf, sem í voru samtals 400 skammtar af fíkniefninu LSD. Kvaðst lögreglan vera að rannsaka innflutning á tæplega 3000 skömmtum af efniinu frá Belgíu, þar sem sömu aðferð hafði verið beitt við innflutninginn og fyrrgreindar innflutning frá Hollandi. Ó neitaði aðild að þessum innflutningi. Var fallist á að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds.	1612
L var grunaður um brot gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 og lögum nr. 65/1975 og reglugerð nr. 16/1986 um ávana- og fíkniefni. Fallist var á að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir L.	2054
P var grunaður um brot gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 og lögum nr. 65/1975 og reglugerð nr. 16/1986 um ávana- og fíkniefni. Fallist var á að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir L. Fundið var að því að 25 klukkustundir hefðu liðið frá handtöku P þar til hann var leiddur fyrir dómara.	2056
G, sem var starfsmaður Póst og síma hf., var grunaður um aðild að innflutningi fíkniefna frá Bretlandi. Var talið að G ætti aðild að málinu og að hætta væri á að hann kynni að spilla sakargögnum, færi hann	

frjáls ferða sinna. Var því fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til að hann sætti gæsluvarðhaldi.	2166
P var grunaður um aðild að innflutningi fíkniefna frá Bretlandi. Þótti rökstuddur grunur leika á aðild P að málinu. Þar sem eftir var að rannsaka ýmsa þætti þess betur voru talin skilyrði til þess að hann sætti gæsluvarðhaldi, með skírskotun til a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	2169
G var grunaður um aðild að innflutningi fíkniefna frá Bretlandi. Þótti rökstuddur grunur leika á aðild P að málinu. Voru talin skilyrði til þess að hann sætti gæsluvarðhaldi, með skírskotun til a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	2171
M var handtekinn á Akureyrarflugvelli með ýmsa muni í fórum sínum. Rökstuddur grunur var talinn leika á að munirnir væru úr innbroti í tiltekna verslun. Var fallist á að rökstuddur grunur beindist að M um að hann hefði brotið gegn 244. gr. almennra hegningarlaga og að hætta væri á að hann myndi torvelða rannsókn málsins færi hann frjáls ferða sinna. Voru því skilyrði a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir M.	2342
H var grunaður um að hafa framið alvarlega líkamsárás og að líkindum valdið þeim, sem fyrir henni varð, alvarlegu, varanlegu tjóni. Var rannsókn málsins enn ólokið. Var fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir H.	2409
J var grunaður um að hafa lagt fyrir tollyfirvöld falsaða reikninga vegna kaupa á bifreiðum frá Þýskalandi í því skyni að komast hjá greiðslu aðflutningsgjalda. Ólokið var gagnaöflun erlendis og skýrslutökum af J og öðrum sakborningum. Var misræmi í framburði þeirra og þótti hætta á að þeir gætu sammælst um framburð sinn, færi J frjáls ferða sinna. Þótti nægilega rökstutt að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir J.	2537
Á var grunaður um að hafa lagt fyrir tollyfirvöld falsaða reikninga vegna kaupa á bifreiðum frá Þýskalandi í því skyni að komast hjá greiðslu aðflutningsgjalda. Ólokið var gagnaöflun erlendis og skýrslutökum af Á og öðrum sakborningum. Var misræmi í framburði þeirra og þótti hætta á að þeir gætu sammælst um framburð sinn, færi Á frjáls ferða sinna. Þótti nægilega rökstutt að fullnægt væri skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir Á.	2540
G var talinn vera undir rökstuddum grun um brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga, er rannsókn málsins var á frumstigi. Hafði G jafnframt viðurkennt að hafa brotist inn í þrjú fyrirtæki á Skagaströnd	

og stolið tveimur dráttarvélum sömu nótt. Þóttu skilyrði a. og c. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 vera til gæsluvarðhalds yfir G.	3315
U var talinn vera undir rökstuddum grun um brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga, er rannsókn málsins var á frumstigi. Var U jafnframt undir rökstuddum grun um að hafa brotist inn í þrjú fyrirtæki á Skagaströnd og stolið tveimur dráttarvélum sömu nótt. Þóttu skilyrði a. og c. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 vera til gæsluvarðhalds yfir U.	3333
Rökstuddur grunur var kominn fram um að B hefði brotið gegn 217., 218., 231., 244. og 252. gr. almennra hegningarlaga. Þar sem rannsókn málsins var á frumstigi þóttu skilyrði til gæsluvarðhalds yfir B.	3397
Við leit í farangri J, sem handtekin hafði verið á Keflavíkurflugvelli við komu til landsins, fundust samtals 1119 töflur, sem talið varð að væri lyfið MDMA, auk 296 taflna af óþekktu innihaldi. Kvað hún Á hafa verið einn þriggja manna, sem hafi átt hugmyndina að innflutningnum og hafi þeir einnig borgað fyrir efnið. Rannsókn málsins var á frumstigi og eftir að yfirheyra sakborninga. Var því fullnægt skilyrðum a. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir Á.	3796
<i>b) c. liður 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.</i>	
A var undir rökstuddum grun um fjölmörg brot gegn 244. gr. almennra hegningarlaga eftir að hafa hlotið skilorðsbundinn fangelsisdóm. Voru brotin framin á tiltölulega skömmum tíma. Þótti fullnægt skilyrðum c. liðar 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1296
<i>c) 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.</i>	
Héraðsdómur dæmi H í 18 mánaða fangelsi fyrir stórfellda líkamsárás. Með tilliti til þess að líkamsárás H þótti hrottafengin og lífshættuleg féllst Hæstiréttur á að skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds væri fullnægt.	135
R játaði aðild sína að stórfelldu fíkniefnamisferli. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til framlengingar á gæsluvarðhaldi.	634
L játaði aðild sína að innflutningi og viðskiptum með verulegt magn fíkniefna. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. ..	653
X var gert að sæta gæsluvarðhaldi vegna rökstudds gruns um að hann	

aetti aðild að stórfelldum innflutningi fíkniefna, kaupum á þeim og dreifingu.	1061
Með vísan til þess að sterkur grunur var um að L hafi framið afbrot, sem varðað gat við 173. gr. a almennra hegningarlaga nr. 19/1940, og með vísan til þess að rannsókn málsins var á lokastigi, var skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 fullnægt og L gert að sæta áfram gæsluvarðhaldi.	1348
J var gefið að sök að hafa átt þátt í árás á S í miðborg Reykjavíkur. J játaði að hafa sparkað í S þar sem hann lá í götunni, eftir að félagi J hafði kastað af miklu afli hellusteini í höfuð S, sem hlaut alvarlega áverka. Þótti ákvæði 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga geta tekið til brots J og skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga um meðferð opinberra mála fyrir gæsluvarðhaldi fullnægt.	1465
S var grunaður um aðild að stórfelldri líkamsárás á skemmtistað sem talin var hafa leitt til dauða þess sem fyrir henni varð. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1884
S var grunaður um aðild að stórfelldri líkamsárás á skemmtistað sem talin var hafa leitt til dauða þess sem fyrir henni varð. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	1887
S var grunaður um að hafa ráðist að starfsmanni fyrirtækis vopnaður barffli og barið hann með því og rænt af honum plastpoka með miklu fé. Var talið fullnægt skilyrðum c. liðar 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir S.	2142
Ó var grunaður um að hafa ráðist að starfsmanni fyrirtækis vopnaður barefli og barið hann með því og rænt af honum plastpoka með miklu fé. Var talið fullnægt skilyrðum c. liðar 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir Ó.	2145
L var gefið að sök að hafa tekið við um 380 gr. af amfetamíni og 480 MDMA töflum úr hendi karlmanns, flutt þau til B og haft þau þar í sínum vörslum en afhent þau því næst R til söludreifingar. Þótti sterkur grunur liggja fyrir um að L hefði brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir L.	2148
R var gefið að sök að hafa tekið við um 13 kílóum af hassi, um 2 kílóum af amfetamíni og 5-600 töflum af MDMA, að hafa haft efnin í vörslum sínum, ráðstafað hluta þeirra og neytt hluta þeirra. Þótti sterkur grunur liggja fyrir um að R hefði brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir R.	2150

- C var grunuð um að hafa átt aðild að innflutningi á 25 kg. af hassi, 3 kg. af amfetamíni og allt að 600 MDMA töflum. Þótti sterkur grunur liggja fyrir um að C hefði brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir C. 2152
- S var grunaður um að hafa valdið dauða karlmanns með fólkskulegri líkamsárás á skemmtistaðnum V. Báru vitni að S hefði sparkað í höfuð mannsins. Í krufningarskýrslu kom fram að álykta mætti að áverkki á manninum hefði getað stafað af sparki. Þóttu rannsóknargögn veita sterkan grun um að S hefði gerst sekur um stórfellda líkamsárás. Var því talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir S. 2162
- Ó hafði verið sakfelldur í héraði fyrir þátttöku í broti gegn 252. gr. almennra hegningarlaga og gert að sæta fangelsi í tvö ár og sex mánuði. Eins og atvikum var háttað var talið fullnægt skilyrðum 106. gr. laga nr. 19/1991 til að Ó yrði gert að sæta gæsluvarðhaldi meðan á fresti hans til áfrýjunar stóð. 2164
- G var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Var talið að sterkur grunur léki á að G væri við hann riðinn og að með því hefði hann brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir G. 2235
- S var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Játaði S aðild sína að innflutningnum og vörðuðu brot hans við 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir S. 2238
- P var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Játaði P aðild sína að innflutningnum og vörðuðu brot hans við 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir P. 2240
- P var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Var talið að sterkur grunur léki á að P væri við hann riðinn og að með því hefði hann brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir P. 2242
- R var gefið að sök að hafa tekið við um 13 kílóum af hassi, um 2 kílóum af amfetamíni og 5-600 töflum af MDMA, að hafa haft efnin í vörslum sínum, ráðstafað hluta þeirra og neytt hluta þeirra. Þótti sterkur grunur liggja fyrir um að R hefði brotið gegn 173. gr. a. almennra

hegningarlaga. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir R.	2293
C var grunuð um að hafa átt aðild að innflutningi á 25 kg. af hassi, 3 kg. af amfetamíni og allt að 600 MDMA töflum. Þótti sterkur grunur liggja fyrir um að C hefði brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir C.	2295
Sterkur grunur beindist að T um að hann hefði með tveimur árásum orðið sekur um brot gegn 211. gr., sbr. 20. gr., eða 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Var talið að gæsluvarðhald yfir T væri nauðsynlegt með tilliti til almannahagsmuna. Ekki var fallist á að ómerkja bæri úrskurð héraðsdóms á þeim forsendum að ekki hefði þar verið tekin afstaða til málsástæðna T.	2459
H var gefið að sök að hafa gerst sekur um stórfellda líkamsárás. Var talið að skilyrði 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 væru uppfyllt til gæsluvarðhalds yfir H.	2526
P var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Var talið að sterkur grunur léki á að P væri við hann riðinn og að með því hefði hann brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir P. Var fallist á kröfu L um gæsluvarðhald yfir P, þó ekki lengur en til 14. nóvember 1997 í ljósi þess tíma, sem gæsluvarðhaldið hafði þegar staðið, og dráttar á útgáfu ákæru í málinu, sem ekki hafði verið skýrður.	2735
G var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Var talið að sterkur grunur léki á að G væri við hann riðinn og að með því hefði hann brotið gegn 173. gr. a. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrðum 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir G. Var fallist á kröfu L um gæsluvarðhald yfir G, þó ekki lengur en til 14. nóvember 1997 í ljósi þess tíma, sem gæsluvarðhaldið hafði þegar staðið, og dráttar á útgáfu ákæru í málinu, sem ekki hafði verið skýrður.	2737
M, sem var skipverji á erlendu skipi, var ákærður fyrir að hafa framið kynferðisbrot gegn konu um borð í skipinu. Var honum gert að seta gæsluvarðhaldi í tengslum við málsmeðferðina. M kvaðst ekki hafa átt neitt samneyti við konuna um nóttina en eigi að síður þótti sann- að með DNA rannsókn að hann hefði haft við hana samfarir. Hann var sýknaður í refsímálinu, einkum vegna þess að ekki væri nægum gögnum til að dreifa um samhengi ætlaðrar nauðgunar og kynmaka	

M við konuna. Fyrir lá að M hafði orðið ber að ósannindum við meðferð opinbers máls. Með því hefði hann valdið því að sterkur grunur beindist að honum. Þegar af þeirri ástæðu voru ekki laga-skilyrði til að taka bótakröfu hans til greina., sbr. a. lið 1. mgr. 175. gr. laga nr. 19/1991. Var M ekki heldur talinn eiga bótarétt á öðrum lagagrundvelli.	2742
H var gefið að sök að hafa gerst sekur um stórfellda líkamsárás. Var talið að skilyrði 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 væru uppfyllt til gæsluvarðhalds yfir H.	3215
H hafði verið dæmdur í héraði í tveggja ára fangelsi. Hafði honum í kjölfarið verið gert að sæta gæsluvarðhaldi með vísan til 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Þótti því fullnægt skilyrðum 106. gr. laganna til að H yrði gert að sæta gæsluvarðhaldi, meðan á fresti hans til áfrýjunar stæði.	3629
Rökstuddur grunur lá fyrir um að S hefði gert brotlegur við 194. og 226. gr. almennra hegningarlaga. Voru brot S talin mjög alvarlegs eðlis og ekki ástæða til að ætla annað en að um trúverðuga frásögn kæranda væri að ræða. Voru því talin skilyrði fyrir að S yrði gert að sæta gæsluvarðhaldi samkvæmt 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	3694
T kærði úrskurð héraðsdóms, sem dómarafulltrúi hafði kveðið upp, þar sem honum var gert að sæta gæsluvarðhaldi. Taldi T það ekki samrýmast 70. gr. stjórnarskrárinnar og 6. gr. samnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis, að dómarafulltrúi færi með gæsluvarðhaldsmál. Ekki var á það fallist. Árásir, sem T voru gefnar að sök, gátu varðað við 211. gr., sbr. 20. gr., eða 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Var því fullnægt skilyrði 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991 til gæsluvarðhalds yfir T.	3700

Gæsluvarðhaldi hafnað

B var grunaður um aðild að ætluðum ólöglegum innflutningi áfengis. Héraðsdómur taldi ekki fært að framlengja gæsluvarðhaldsvist B þar sem grunur sá, er gögn vörpuðu á hann, væri ekki sterkur. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms með vísan til forsendna hans.	641
---	-----

Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi

K viðurkenndi aðild sína að tveimur ránum. L fór fram á að hann yrði látinn sæta gæsluvarðhaldi á þeim forsendum að almannahagsmunir krefðust þess. Ekki var á það mat L fallist og var kröfu hans um gæsluvarðhald hafnað.	2974
--	------

- K viðurkenndi aðild sína að þremur ránum. L fór fram á að hann yrði látinn sæta gæsluvarðhaldi samkvæmt c. lið 1. mgr. og 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Ekki þóttu alveg næg efni til að telja fullnægt skilyrðum tilvitnaðra ákvæða til gæsluvarðhalds yfir K, sem virtist eftir gögnum málsins ekki hafa áður sætt refsingu. Var kröfu L því hafnað. 2978
- B var talinn vera undir rökstuddum grun um brot gegn ákvæðum 217., 231., 220. og 252. gr. almennra hegningarlaga. L reisti kröfu sína um gæsluvarðhald yfir B eingöngu á 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Af hans hálfu þóttu ekki hafa verið færð viðhlítandi rök fyrir því, að gæsluvarðhald væri nauðsynlegt vegna almannahagsmuna. Var úrskurður um að B skyldi sæta gæsluvarðhaldi því felldur úr gildi. 3472
- LS var talinn vera undir rökstuddum grun um brot gegn ákvæðum 217., 231., 220. og 252. gr. almennra hegningarlaga. L reisti kröfu sína um gæsluvarðhald yfir LS eingöngu á 2. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991. Af hans hálfu þóttu ekki hafa verið færð viðhlítandi rök fyrir því, að gæsluvarðhald væri nauðsynlegt vegna almannahagsmuna. Var úrskurður um að LS skyldi sæta gæsluvarðhaldi því felldur úr gildi. .. 3474

Gæsluvarðhaldsvist

- Ó hafði frá upphafi gæsluvarðhaldsvistar hans sætt einangrun, heimsóknarbanni, bréfaskoðun og fjölmiðlabanni. Er nokkuð var á vistina liðið var samþykkt tilslökun á heimsóknarbanni. Rannsókn málsins var lokið og höfðu Ó og annar sakborningur í málinu gefið skýrslu fyrir dómi. Því var ekki talið að Á hefði fært fram viðhlítandi rök fyrir því hvers vegna takmörkununum, sem Ó hafði mátt sæta, skyldi við haldið. Voru þær því felldar niður. 3239

Hald

- Með úrskurði héraðsdóms var R heimiluð handtaka á D og C, en þau voru grunuð um að hafa tekið stúlkubarnið Z úr umsjá réttra forsjáraðila í Bandaríkjunum og fært hana til Íslands. Jafnframt var heimiluð leit að Z á heimili D og C í því skyni að finna hana og taka hana úr umsjá þeirra. Í kjölfar úrskurðarins var Z tekin úr umsjá D og C og afhent starfslíði bandaríska sendiráðsins í Reykjavík samkvæmt ákvörðun dóms- og kirkjumálaráðuneytisins og flutt til Bandaríkjanna. Taldi Hæstiréttur ljóst af framangreindu, að ástand, sem leiddi af hinum kærða úrskurði væri þegar um garð gengið og þótti ekki hjá því komist að vísa málinu frá Hæstarétti. 259

- Úrskurður héraðsdóms, þar sem fallist var á kröfu S um að aflétt yrði haldi á tilgreindri bifreið, var kærður til Hæstaréttar. Ekki þótti séð að RLR hefði gripið til formlegra aðgerða til að leggja hald á umrædda bifreið, þótt opinber rannsókn beindist að S vegna ætlaðra afbrota í tengslum við innflutning hennar, heldur virtist sem toll-yfirvöld hefðu synjað S um tollafgreiðslu bifreiðarinnar og komið þannig í veg fyrir að S fengi hana afhenta. Var því ekki fullnægt skilyrðum 78. gr. og 79. gr., sbr. 75. gr. laga nr. 19/1991 til að S gæti leitað úrlausnar um umræddan ágreining með þeim hætti sem gert var í málinu. Var málinu því vísað sjálfkrafa frá héraðsdómi. 1295
- Lögreglan lagði hald á tiltekna fjárhæð á heimili S vegna rannsóknar á umfangsmiklu fíkniefnamáli. Rannsókninni var lokið og hafði málið verið sent ríkissaksóknara til meðferðar, en ekki hafði verið tekin ákvörðun um framhald málsins. Samkvæmt þessu þótti vera fullnægt skilyrðum 78. gr., sbr. 82. gr. laga um meðferð opinberra mála til að leggja mætti hald á fé S. 1469

Haldlagning

- R fékk í pósti hljóðdeyfi á riffil frá Finnlandi. Í skjölum með sendingunni var hljóðdeyfirinn sagður vera varahlutur í bifreið. Við yfirheyrslu hjá lögreglu sagði R rangt til um til hvers hljóðdeyfirinn væri ætlaður. Í framhaldinu var gerð húsleit hjá R og lagt hald á sex byssur, auk hljóðdeyfisins, skambyssuhulsturs og riffiltösku. Fallist var á að tilefni hefði verið til leitarinnar. Hins vegar var talið að ekki hefði verið frekari þörf á haldi eftir að R hafði viðurkennt brot sitt á tollalögum. Í stað þess að afhenda R munina voru byssurnar afhentar herlögreglu varnarliðsins. Með því braut lögreglan gegn 82. gr. laga nr. 19/1991. Voru R ákvarðaðar bætur úr hendi Í. 2956

Handtaka

- K sakaði lögregluna um að hafa beitt sig harðræði eftir handtöku og valdið sér með því líkamstjóni. Krafði hann Í um bætur og byggði á reglunni um vinnuveitandaábyrgð. Þegar litið var til ótrausts framburðar K, hegðunar hans fyrir handtöku, mótþróa hans og meiðsla þeirra sem hann hlaut, var talið ósannað, að áverkar hans yrðu raktir til þess, að lögreglumenn hefðu beitt óþarfa harðræði í starfi. Var Í því sýknað af kröfu K. 3749

Handveð

J rak inn- og útflutningsstarfsemi og hafði bankaviðskipti sín hjá B. Gerði J tvo handveðssamninga við B og afhenti honum tvær bankabækur. Í samningnum kom fram að B skyldi leggja inn á bækurnar tiltekið hlutfall af andvirði þeirra viðskiptabréfa sem bankinn keypti af J eða fyrirtæki hans. Deilt var um hvort bækurnar hefðu í heild sinni verið settar að handveði eða aðeins sá hluti þeirra sem til var kominn með framangreindum hætti. Handveðsyfirlýsingarnar voru samdar af B og voru á stöðluðum eyðublöðum. Þótti orðalag þeirra ekki benda til þess að bankabækurnar sjálfar hefðu verið settar að handveði. Þar sem gagnáfrýjandi var sérfróður og með reynslu af viðskiptum af þessu tagi þótti verða að gera ríkar kröfur til hans um að slíkir samningar væru glöggir og ótvíræðir. Þótti B verða að bera hallann af óskýrleika að þessu leyti. Breytti engu um það að J var löglærður. Var B því gert að greiða J hluta af innstæðu bókana. Sératkvæði.

2805

Heimvísun

Sjá Ómerking 652, 1130, 1463, 1472, 1877, 3150

Hjón

Sjá Forsjá 474

K krafðist þess að felldur yrði úr gildi fjárskiptasamningur hennar við M, sem gerður hafði verið í kjölfar skilnaðar þeirra hjóna. Leitt var í ljós að K hefði átt að fá um 1.500.000 krónum meira í sinn hlut við helmingaskipti eigna þeirra. Þá þótti sýnt að vegna andlegs ástands K á þeim tíma, er samningurinn var gerður, hefði hallað verulega á K. Þá þóttu forsendur hafa breyst verulega við það að M hafði náð að selja jörð, sem verið hafði í eigu þeirra, og að K hafði fengið forsjá þriggja barna þeirra, sem M hafði haft forsjá yfir í kjölfar skilnaðarins. Var samningur þeirra M og K felldur úr gildi.

2429

Hlutabréf

Sjá Hlutfélög 3249

Sjá Kaupsamningur 3341

Hlutfélög

Sjá Skattar 385, 602

Sem liður í fjárhagslegri endurskipulagningu hlutfélagsins Í var ákveðin

hlutafjárhækkun á aðalfundi þess 5. apríl 1990. Gerði viðskiptabanki Í kröfu um að hluthafar legðu fram samtals 135 miljónir í samræmi við hlutafjáreign sína. Gekk það eftir, en af hálfu T, sem var einn af stofnendum Í og eigandi 48% hlutafjár, var því lýst yfir að ekki væri vilji til að taka þátt í hlutafjárgreiðslu. Stjórn Í lagði fram til- lögu um að fjárhagsvandræðin yrðu leyst með greiðslu 70 miljóna í nýju hlutafé auk þess sem T skyldi auka hlutafé Í með fjárhæð, sem svaraði til greiðslna Í fyrir framleiðsluleyfi T og greiðslan færi fram með hlutabréfum í Í. Féllst T á þetta og Í tilkynnti hlutafélagaskrá að ákvæðið hefði verið að auka hlutafé Í um tiltekna fjárhæð og að hluti þess hefði þegar verið greiddur. Þann 8. júní 1991 sagði T upp leyfis- og sölusamningi aðilanna þar sem Í var orðið ógjaldfært og í lok júní 1991 var Í tekið til gjaldþrotaskipta. T taldi sig ekki skuld- bundið til greiðslu eftirstöðva hlutafjárloforðsins þar sem það hefði verið bundið því skilyrði að greiðslur vegna leyfisgjalds rynnu til greiðslu á hlutafjárloforðinu. Þar sem ekki varð um frekari greiðslur á leyfisgjaldi að ræða vegna gjaldþrots Í væri T ekki skylt að greiða meira. Í kjölfarið höfðaði þrotabú Í mál og krafðist þess að T efndi hlutafjárloforð sitt. Með hliðsjón af ákvæðum hlutafélagalaga og að virtum hagsmunum lánadrottna Í, taldi Hæstiréttur T bundið við hlutafjárloforð sitt og dæmdi félagið til greiðslu þess sem eftir stóð af hlutafjárloforði hans.	456
Fyrirverandi stjórnarmenn í B lýstir skaðabótaskyldir vegna tjóns sem hlaust af löggerningi sem B stofnaði til, þar sem gefa hefði átt félagið upp til gjaldþrotaskipta áður en til hans var stofnað. Sjá Skaðabætur.	2012
Sjá Ráðningarsamningur	2329
Áfrýjendur kröfðust þess að viðurkenndur yrði forkaupsréttur þeirra að hlutafé P í B og að staðfest yrði lögbann við sölu hlutabréfa P í B. Talið var að ákvæði laga nr. 9/1989 og síðar laga nr. 92/1994 yrðu skýrð þannig að forkaupsréttur að þeim hlutabréfum, sem um ræddi, hefði átt að vera bundinn við þá starfsmenn og hluthafa, sem fyrir væru, þegar rétturinn yrði virkur við ákvörðun um sölu á hluta- bréfunum. Var því ekki talið að framsal áfrýjandans M til annarra áfrýjenda hefði getað fært þeim forkaupsrétt. Var Þ því sýknaður af kröfum áfrýjenda.	3249
<i>Hlutafjárhækkun</i>	
Sjá Hlutafélög	456

Hundahald

Deilt var um ákvarðanir borgarráðs Reykjavíkur um að afturkalla leyfi R til hundahalds. Hæstiréttur vísaði málinu frá þar sem R hafði fengið leyfi til hundahalds á nýju heimili sínu og þótti því ekki hafa lögvarða hagsmuni af því að fá úr því skorið með dómi hvort afturköllun fyrri leyfa til hundahalds hefði verið ólögmat.	195
---	-----

Hæfi

Sýslumanninum í Keflavík gert að vikja sæti sem sækjandi í opinberu máli, þar sem hann þótti of riðinn við málsefnið.	1894
Fallist var á að lækningin J hefði ekki mátt taka sæti í læknaári vegna málsins vegna afskipta sinna af öðrum aðila málsins. Sjá Endurupp-taka.	2070
Héraðsdómur var ómerktur og var málið tekið til nýrrar meðferðar í héraði. Í krafðist þess þá að tveir héraðsdómarar vikju sæti, þar sem þeir hefðu fjallað um málið eftir dómtöku ásamt sérfróðum meðdómsmanni, sem hefði getað haft áhrif með skoðunum sínum á aðra dómara. Þá hefðu dómarnir þegar kveðið upp rökstuddan dóm um efnið og þar með myndað sér skoðun á niðurstöðu málsins. Þá vísaði Í til þess að dómsformaður hefði upphaflega talið þörf á að hafa sérfróðan meðdómanda í málinu en hefði síðan tilkynnt lögmönnum að tilkvaddur yrði héraðsdómari í hans stað. Ekki var talið að sýnt hefði verið fram á, að dómarnir hefðu ekki verið hlutlægir við samningu þess dóms, sem hafði verið felldur úr gildi. Þá var ekki fallist á, að sú staðreynd, að dómarnir höfðu kveðið upp þann dóm, sem síðan var felldur úr gildi, gerði þá vanhæfa til að dæma málið öðru sinni.	3698

Höfundarréttur

Sjá Meiðyrði	887
M framleiddi heimildarmynd og fékk E til samstarfs við sig. Krafði E M um miskabætur þar sem M hefði breytt myndinni án samráðs við sig og gengið þar með á höfundarrétt sinn. Gögn málsins þóttu ekki veita næga vísbendingu um hlutdeild E í verkinu. Þá naut engra gagna frá kunnáttumönnum um ætlað listrænt framlag hennar. Var því ekki unnt að leggja dóm á, hvort eða að hve miklu leyti E gæti talist höfundur. Var kröfunni því vísað frá dómi. Sjá Vinnusamningur.	1737
G framleiddi póstkort, sem var nákvæm eftirgerð af loki konfektakassa	

sem prýtt var mynd frá Þingvöllum og merki Þjóðhátíðarinnar 1994. Aflaði G ekki heimilda til að nota myndina. Krafðist M, sem gætir réttinda myndhöfunda, þóknunar fyrir notkun myndarinnar og miskabóta. Þá krafðist M upptöku póstkortanna. Vísað var frá dómi miskabótakröfu M, enda þótti framsal hennar til M andstætt þeim grunnreglum, sem meðal annars búa að baki ákvæði 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993. Hafnað var þeirri mótbáru G að hann hefði framleitt nýtt verk úr verkum frumhöfundanna, enda myndi það eftir sem áður raska rétti þeirra. Var G talinn hafa gengið á höfundarrétt þeirra og gert að greiða þeim þóknun fyrir afnotin samkvæmt gjaldskrá M. Kröfu M um upptöku póstkortanna var vísað frá dómi, enda þótti hún ekki samrýmast kröfu M um þóknun fyrir afnot myndarinnar.

2691

Iðgjald

Sjá Vátrygging 1537

Innsetning

S kærði þá niðurstöðu héraðsdóms að heimila I að ná veðskuldabréfi úr vörslum S með aðfarargerð. Fallist var á með S að varhugavert væri að láta gerðina ná fram að ganga á grundvelli þeirra sönnunargagna, sem fyrir lágu, og heimilt er að afla í máli samkvæmt 13. kafla laga nr. 90/1989. Var kröfu I um aðför því hafnað.

2047

A krafðist þess að honum yrði með dómi heimilað að taka úr vörslum K tiltekna muni, sem voru eign A. K kvað suma þeirra ekki í vörslum hans en sagði aðra ýmist varanlega skeytta við húsnæði, sem K leigði af A, eða þess eðlis, að yrðu þeir fjarlægðir gæti hið leigða ekki talist vera verslunarhúsnæði í skilningi leigusamnings aðila. Taldi K að brottnám munanna jafngilti vanefndum A á leigusamningnum. Fallist var á með K að réttur A væri ekki svo ljós eftir gögnum málsins, að lagaskilyrði væru til, að aðfarargerðin næði fram að ganga. Var kröfu A því hafnað.

3124

Innsetningargerð

K neitaði að greiða I inneign, sem stóð á viðskiptareiningi hennar hjá K, með vísan til þess að eiginmaður hennar skuldaði K nánar tilgreinda fjárhæð. Krafðist I þá þess að inneignin yrði tekin með beinni aðfarargerð úr vörslum K og fengin sér í hendur. Hæstiréttur hafnaði kröfunni á þeim grundvelli að hún beindist að því, að I yrði veitt

fullnusta á peningakröfu á hendur K, enda bæri I því ekki við, að K hefði í vörslum sínum peningaupphæð, sem tilheyrði I og færa mætti henni með beinni aðfarargerð.	950
---	-----

Ítrekun

Sjá Þjófnaður	375, 1057, 1819
Sjá Líkamsárás	986
Sjá Ölvunarakstur	3450

Jafnrétti

Vegna skipulagsbreytinga í innkaupadeild H fyrir sérvöru þóttu efni til að fækka starfsmönnum um einn. Stóð valið milli þess að segja B upp störfum eða karlmanni, sem hafði sömu menntun og hún, en skemmri starfsaldur. Ekki var um það deilt, að atvinnurekandi hafi almennt vald til að ráða og segja upp starfsmönnum sínum og að B var sagt upp með tilskildum uppsagnarfresti. Ágreiningsefnið var því það eitt, hvort H hafi við uppsögn B farið út fyrir þær takmarkanir sem lög nr. 28/1991 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla. Þótti H verða að sýna fram á, að uppsögn B hafi ekki falið í sér kynjamismun í skilningi laganna. Fyrir lá að í innkaupadeild sérvöru hallaði mjög á karlmenn, og fram var komið, að skipulagsbreytingarnar höfðu meiri áhrif á starfssvið B en karlmannsins. Var því H talið hafa sýnt nægilega fram á, að B hafi ekki verið mismunað eftir kynferði og var H sýknað.	1282
Kærunefnd jafnréttismála krafðist þess vegna konunnar S að ráðning karlsins H í starf skrifstofumanns hjá SA yrði dæmd ólögmat. Byggði nefndin á því að S hefði verið hæfari til að gegna starfinu en H og með ráðningunni hefði SA brotið gegn lögum nr. 28/1991 um jafna stöðu og jafnan rétt karla og kvenna. Ekki var talið að nefndin hefði fullnægt rannsóknarskyldu sinni samkvæmt stjórnýslulögum áður en hún gaf álit sitt. Var nefndin ekki talin hafa sýnt fram á að reynsla S hefði nýst henni þannig að hún yrði talin hafa verið H hæfari. Þá var horft til þess að mun fleiri konur en karlar störfuðu á þeirri skrifstofu, sem um ræddi, er H var ráðinn í starfið. Var ekki fallist á að SA hefði brotið gegn ákvæðum laga nr. 28/1991.	3193

Jafnrétti

Konan G og karlinn V störfuðu sem útsendingarstjórar hjá Ríkisútvarpinu. Höfðu þau ólíka menntun og báðu laun samkvæmt sitt hvorum

kjarasamningnum. Voru grunn laun V talsvert hærri en G. Af þessu tilefni höfðaði G mál á hendur Ríkisútvarpinu og íslenska ríkinu til greiðslu skaða- og miskabóta vegna launamunarins. Í dómi Hæstaréttar segir að sú lagaskylda hvíli á atvinnurekendum að sjá til þess, að konur og karlar fái greidd jöfn laun og njóti sömu kjara fyrir jafnverðmæt og sambærileg störf. Óumdeilt sé að G og V hafi unnið nákvæmlega sama starfið. Hafi stefndu því borið að tryggja það, að G nyti sambærilegra ráðningarkjara og V. Stefndu hafi ekki sýnt fram á að hlutlægar ástæður hafi ráðið launmuninum, en mismunandi kjarasamningar geti ekki einir sér réttlætt launamun kvenna og karla. Stefndu hafi brotið gegn ákvæðum laga nr. 28/1991 um jafna stöðu og jafnan rétt kvenna og karla, og séu skaðabótaskyld samkvæmt 22. gr. laganna. Var því fallist á skaðabótakröfu G, en ekki voru efni til að dæmda henni sérstakar miskabætur.

1008

Jafnræði

Sjá Stjórnarskrá 2563, 2578

Jarðakaup

Talið var að skilyrði væru til þess að láta koma til framkvæmda aðalefni samkomulags milli E og H, sem efnislega kvað á um kauprétt að jörðunum til handa E. Hafði H byggt E jörðina í erfðaábúð, í því skyni að ávinna E kauprétt, er gengi frammar lögbundnum forkaupsrétti sveitarfélagsins samkvæmt 1. mgr. 30. gr. jarðalaga, sbr. 2. mgr. Ekki hafði verið sýnt fram á, að matsgerð sem dómkvaddir matsmenn höfðu unnið samkvæmt beiðni aðila, hefði þá annmarka að hún yrði ekki lögð til grundvallar, en aðilar höfðu samið um að verð jarðarinnar yrði ákveðið með slíku mati. Var H dæmdur til að gefa út afsal til E fyrir jörðunum gegn útgáfu skuldabréfs úr hendi E. ...

1409

Jarðalög

Ekki talið að tveir hreppar hefðu fyrirgert forkaupsrétti sínum að jörðum, sem skipt höfðu um eigendur, þar sem forkaupsrétturinn hafði ekki verið boðinn fram með lögmætum hætti. Sératkvæði.
Forkaupsréttarhafi sinnti ekki rannsóknarskyldu sinni og gaf ekki hagsmunaaðilum kost á að koma að sjónarmiðum sínum áður en hann tók ákvörðun um að neyta forkaupsréttar að jörð. Var ákvörðunin því ógild. Þar sem frestur hans til að neyta forkaupsréttarins var liðinn var hann því talinn niður fallinn. Sératkvæði.

1998

2025

Kaup

B keypti flotspartl af S og lét leggja á iðnaðargólf. Krafðist B skaðabóta þar sem skemmda hefði orðið vart í gólfinu. Var bótakröfu hans hafnað. Sjá Skaðabætur.	1650
--	------

Kaupmáli

Sjá Gjaldþrot	1130
---------------------	------

Kaupréttur

Sjá Jarðakaup	1409
---------------------	------

Kaupsamningur

Sjá Eignarréttur	2792
K og L seldu R fasteign. Vegna vanefnda R á greiðslu kaupverðs riftu K og L samningnum. Hafði R þá greitt 1.502.550 krónur upp í kaupverðið. Með stoð í kaupsamningi héldu K og L þeirri greiðslu. Taldi R að víkja bæri því ákvæði samningsins til hliðar, enda væri það óvenjulegt og ósanngjarnt. Ekki var á það fallist og bent á að R og sambúðarmaður hennar hefðu nokkra reynslu af viðskiptum á umræddu sviði. Þá þótti ekki hafa verið ójafnræði með aðilum, sem ætti að leiða til þess að ákvæðinu yrði víkið til hliðar. Fallist var á að R ætti rétt til 550.000 króna vegna verðmætisaukningar sem orðið hefði á fasteigninni meðan hún var í hennar eigu. Hins vegar höfðu K og L orðið fyrir meira tjóni, en sem því nam, vegna vanefndar R. Voru K og L því sýknuð af kröfum R.	2939
R neytti forkaupsréttar að öllum hlutabréfum í S. Í kauptilboði, sem R gekk inn í, var tekið fram að tilboðsgjafi tæki yfir allar skuldbindingar S. Var talið að R hefði orðið bundinn af því ákvæði og var honum gert að greiða T kröfu þess á hendur S. R var hins vegar talinn eiga rétt til afsláttar af kaupverðinu í ljósi rekstrarhalla á S. Var R gert að greiða T mismuninn.	3341
Deilt var um hvort staðfesting pöntunar um tölvubúnað samkvæmt bréfi L til S, hafi efnislega verið í samræmi við pöntun S og falið í sér bindandi samning um kaup á tölvubúnaði. Með hliðsjón af gögnum málsins var talið að svo hefði verið. Var S gert að greiða L samningsverð búnaðarins.	3587
R tók á sig sjálfskuldarabyrgð á greiðslu kaupverðs fasteignar, sem Á seldi HJ. Á veitti HJ leyfi til að veðsetja fasteignina og rann lánsféð, sem þannig fékkst, ekki til Á til greiðslu kaupverðs. Bar Á þessa	

ráðstöfun ekki undir R. Var talið að R hefði mátt vænta þess að Á kynni án samráðs við sig að veita HJ heimild til að veðsetja eignina fyrir skuldum, sem svöruðu til fjárhæðar áður greiddrar útborgunar af kaupverðinu. Á veitti HJ hins vegar heimild til að setja LÍ eignina að veði fyrir 1.100.000 krónum meira en nam greiðslum af útborguninni. Við því þurfti R ekki að búast sem ábyrgðarmaður HJ. Var Á því ekki talinn geta krafist R um greiðslu sem þessu nemur. 3722

Kennari

Sjá Grunnskólar 1544

Kjarasamningur

Sjá Jafnrétti 1008

Sjá Flugskírteini 1423

Sjá Opinberir starfsmenn 3537, 3560

Kröfugerð

Sjá Málshöfðunarfrestur 4

Sjá Fjárnám 1898

Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi 2368

Sjá Ómerking 2392, 2395

Sjá Lögheimili 1298

A keypti fasteign af L. Við gerð eignaskiptasamnings í kjölfar kaupanna kom í ljós að séreign A var minni að fermetratölu en greint hafði í kaupsamningi. A krafði L um skaðabætur og afslátt til vara af þessum sökum. Talið var ljóst að flatarmál húsnæðisins hefði misritast í kaupsamningnum. Hins vegar þótti A hafa getað kynnt sér teikningarnar við undirritun hans, sem báru með auðskiljanlegum hætti með sér hver stærð fasteignarinnar var. Var til þess tekið að langur tími leið frá fyrsta tilboði til undirritunar kaupsamningsins og hafði A því haft rúman tíma til að kynna sér það, sem hann taldi geta skipt máli um kaupin. Var því ekki á það fallist, að A hefði mátt skilja kaupsamninginn þannig að flatarmálstölurnar hefðu aðeins átt að ná til húsnæðis, sem hann fengi að séreign. Var kröfu A því hafnað. 2885

Kröfuréttur

Sjá Ábyrgð 1476

Kynferðisbrot

X var sakfelldur fyrir kynferðisbrot gegn ungri dóttur sinni og dæmdur í 12 mánaða fangelsi. Með hliðsjón af aðstæðum og högum X og dóttur hans þótti mega skilorðsbinda refsingu hans, en talið var að félagsmála- og skólayfirvöld í viðkomandi sveitarfélagi gætu fylgst nægjanlega með heimilinu.	439
E var ákærður fyrir að nauðga konunni X. Var refsing E ákveðin fangelsi í 15 mánuði og honum gert að greiða X 350.000 kr. í miskabætur. Hæstiréttur fann að því að þess var ekki getið í þingbók, hver krafðist þess, að E viki úr dómi meðan vitnaleiðslur fóru fram, og af hvaða ástæðu, sbr. 6. mgr. 59. gr. laga nr. 19/1991 um meðferð opinberra mála. Aftur á móti þótti ekki efni til að ómerkja héraðsdóm vegna þessa annmarka þar sem verjandi E var viðstaddur vitnaleiðslurnar og beindi spurningum til vitnanna.	1215
R var fundinn sekur um að hafa ekið ungri stúlku nauðugri upp í Heiðmörk og nauðgað henni. Var honum gert að sæta fangelsi í tvö ár. Var hann jafnframt dæmdur til að greiða fórnarlambinu miskabætur.	3173
O var fundinn sekur um nánar tilgreinda kynferðislega áreitni við tvo drengi. Var honum gert að sæta fangelsi í 7 mánuði en fullnustu refsingarinnar frestað skilorðsbundið. Fundið var að lögreglurannsókn í málinu.	3437
X var ákærður fyrir nánar tilgreinda kynferðislega áreitni við stjúp dóttur sína. Var honum gert að sæta fangelsi í 10 mánuði.	3610

Kyrrsetning

B krafðist þess að skip í eigu S yrði kyrrsett til tryggingar kröfu B á hendur S. Var það gert og gerðu B og S síðar dómsátt. Hluthafar S höfðuðu kröfðu B síðar um skaðabætur á þeim grundvelli að framangreind krafa B hefði rýrt mjög verðgildi B og valdið þeim fjártjóni. Talið var að verulegir annmarkar hefðu verið á framkvæmd kyrrsetningarinnar og umráðasviptingar, sem fram fór á ábyrgð B. Var B talið skylt að bæta hluthöfunum tjón, sem af því kynni að hafa hlotist. Útlistun hluthafanna á fjártjóni og miska var hins vegar svo vanreif-uð að ekki varð hjá því komist að vísa málinu frá héraðsdómi.	1857
--	------

Kærufrestir

Frávísunarúrskurður héraðsdóms var kærður til Hæstaréttar eftir að

þriggja sólarhringa kærufrestur var liðinn. Var málinu vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti.	137
B kærði til Hæstaréttar úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu hans um að fellt yrði niður hald á peningum o.fl. Hæstiréttur vísaði málinu frá á þeim grundvelli að kærufrestur hafi verið liðinn er kæran barst héraðsdómara.	1152
G kærði til Hæstaréttar úrskurð héraðsdóms þar sem veitt var heimild til húsleitar á nánar tilteknum veitingastað og krafðist þess að dómstjórnin F og dómarafulltrúinn J yrðu sektaðir, en ella áminntir. Hæstiréttur vísaði málinu frá á þeim grundvelli að kærufrestur hafi verið liðinn er kæran barst héraðsdómara.	1160
G kærði úrskurð héraðsdóms, þar sem honum var gert að sæta gæsluvarðhaldi. Hinn kærði úrskurður var kveðinn upp 13. nóvember 1997 kl. 13.45. Kæra G barst hins vegar héraðsdómi 17. sama mánaðar kl. 12.48. Var þá liðinn þriggja sólarhringa frestur, sem kveðið er á um í 2. mgr. 144. gr. laga nr. 19/1991 til kæru úrskurðarins. Var málinu því vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti.	3336
JD kærði úrskurð héraðsdóms, þar sem leyst var úr ágreiningsefni málsaðila vegna hjónaskilnaðar. Var hinn kærði úrskurður kveðinn upp 7. október 1997 án þess að aðilar væru kvaddir til. Var úrskurðurinn sendur aðilum í pósti og kvaðst umboðsmaður JD hafa fengið hann sendan um miðjan október. Kærði JD úrskurðinn 28. október. Lagt var til grundvallar að umboðsmanni JD hefði borist vitneskja um úrskurðinn fyrir 14. október og var því kærufrestur liðinn er hann var kærður. Var málinu því vísað frá Hæstarétti. Fundið var að því að héraðsdómari gætti ekki að ákvæðum 3. mgr. 115. gr. laga nr. 91/1991 við uppkvaðningu úrskurðarins.	3469

Kæruheimild

E hf. kærði til Hæstaréttar úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu félagsins um sjópróf vegna slyss, er skipverjinn S varð fyrir við affermingu flutningaskips, sem félagið hafði til ráðstöfunar samkvæmt tímabundnum farmsamningi. Málinu var vísað frá á þeim grundvelli að heimild skorti til að kæra úrskurðinn til Hæstaréttar.	1063
G kærði til Hæstaréttar úrskurð héraðsdóms þar sem veitt var heimild til húsleitar á nánar tilteknum veitingastað og krafðist þess að úrskurðurinn yrði felldur úr gildi. Hæstiréttur vísaði málinu frá á þeim grundvelli að umrædd húsleit hefði farið fram áður en úrskurðurinn var kærður og yrði hann því ekki felldur úr gildi.	1160

- A kærði þá ákvörðun héraðsdómara að hafna beiðni hans um að leidd yrðu tvö vitni í máli sem rekið var samkvæmt 13. kafla laga nr. 90/1989 um aðför vegna beiðni A um innsetningargerð hjá D. Samkvæmt 1. mgr. og 2. mgr. 143. gr. laga nr. 91/1991 var talið að ákvarðanir héraðsdóms um atriði varðandi rekstur máls gætu aldrei sætt kæru til Hæstaréttar, heldur einvörðungu vissir úrskurðir um slík efni, sem væru tæmandi talin í ákvæðunum. Var kæruehimild ekki talin fyrir hendi og málinu vísað frá Hæstarétti. 1892
- H krafðist þess að tekin yrði til greina krafa hennar um, að synjað yrði um staðfestingu kyrrsetningargerðar. Ekki var talið að þeirri kröfu yrði komið að með kæru máls á grundvelli 3. mgr. 143. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu vísað frá Hæstarétti. 2190
- J kærði úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu hans um fjárnám hjá G. G taldi dómkröfur J undir áfrýjunarfjárhæð, ef dregnir væru frá tilteknir kröfuliðir, sem ekki fengu staðist. Talið var að þessar varnir G vörðuðu efnishlið málsins og gætu ekki komið til skoðunar við úrlausn um, hvort fullnægt væri skilyrðum til málskots, sem réðust að þessu leyti af kröfugerð J, án tillits til þess, hvort efni væru til að taka hana til greina við úrlausn málsins. Var málið því dæmt efnislega og kröfu J hafnað þar sem G hefði lýst yfir lögmatum skuldajöfnuði. Því var krafan, sem krafist væri fjárnáms fyrir, ekki fyrir hendi. 2528
- F og P kærðu úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu þeirra um, að máli S á hendur þeim yrði vísað frá dómi. Ekki var talið að slíkur úrskurður yrði kærður til Hæstaréttar. 2973
- B kærði úrskurð héraðsdóms þar sem breytt var ákvörðun sýslumannsins í Reykjavík um úthlutun á söluverði íbúðar, sem seld hafði verið nauðungarsölu. Í úrskurðinum var krafa T um úthlutun af söluverði íbúðarinnar tekin til greina að hluta með því að viðurkenna lögveðsrétt hans fyrir 179.243 krónum auk dráttarvaxta. Var því ekki fullnægt skilyrði um áfrýjunarfjárhæð í 1. mgr. 152. gr. laga nr. 91/1991. Var málinu því vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti. 2976
- L krafðist útburðar á P. Sótti P ekki þing og var málið tekið til úrskurðar. P fór fram á endurupptöku málsins og var það þá flutt og því lokið með úrskurði, þar sem fallist var á kröfu L. P kærði þann úrskurð til Hæstaréttar. Talið var að stefndi í héraði gæti því aðeins áfrýjað dómi, sem gengur í máli í kjölfar endurupptöku eftir kröfu hans samkvæmt XXIII. kafla laga nr. 91/1991, að hann aflaði til þess leyfis

Hæstaréttar. Þar sem það hafði ekki verið gert var málinu vísað frá Hæstarétti.	3122
--	------

Kærumál

SJÁ IV. EFNISKRÁ TIL YFIRLITS

Sjá Aðfinnslur	1304
Sjá Aðför	950
Sjá Aðild	1304, 2216, 2856, 3476
Sjá Ákærvald	1894
Sjá Barnsfaðernismál	2729
Sjá Blóðrannsókn	2729
Sjá Boðun þinghalds	2739
Sjá Dánarbú	1156
Sjá Dánarbússkipti	2227, 2245
Sjá Dómarar	3120
Sjá Dómkvaðning matsmanns	1248, 2403
Sjá Endurupptaka	946, 2739, 3235
Sjá Erfðafjárskattur	1156
Sjá Félagsdómur	2298, 2847
Sjá Fjárnám	1106, 1603, 1827, 1834, 1898, 2275, 2528, 2965, 3217, 3224, 3384, 3399, 3632
Sjá Fjárslit	232, 2252
Sjá Fjöleignarhús	954
Sjá Flýtimeðferð	856
Sjá Framsal	2137
Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi	1295, 1834, 2216
Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta	643
Sjá Frávísun máls frá Hæstarétti	137, 632, 1063, 1152, 1160, 1892, 2190, 2192
Sjá Frávísun máls frá Hæstarétti að hluta	1304
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur	1, 4, 1457, 1890, 2180, 2184, 2187, 2847, 2856, 3465, 3704
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur að hluta	1719, 1727
Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	30, 34, 41, 637, 1298, 1304, 1519, 1898, 2543
Sjá Frestur	242
Sjá Gagnaöflun	2729
Sjá Gagnkæra	954
Sjá Gagnsök	946, 2187
Sjá Gjaldþrotaskipti	862, 971, 1834, 2041, 2128, 2197, 2336

Sjá Gæsluvarðhald	28, 45, 47, 135, 267, 634, 653, 1061, 1145, 1148, 1150, 1153, 1296, 1348, 1350, 1352, 1465, 1612, 1884, 1887, 2054, 2056, 2142, 2145, 2148, 2150, 2152, 2162, 2164, 2166, 2169, 2171, 2235, 2238, 2240, 2242, 2293, 2295, 2342, 2409, 2459, 2526, 2537, 2540, 2735, 2737, 3215, 3315, 3333, 3397, 3629, 3694, 3700, 3796
Sjá Gæsluvarðhaldi hafnað	641
Sjá Gæsluvarðhaldsúrskurður felldur úr gildi	2974, 2978, 3472
Sjá Gæsluvarðhaldsvist	3239
Sjá Hald	259, 1152, 1295, 1469
Sjá Hæfi	1894
Sjá Hæfi dómara	3698
Sjá Innsetning	2047, 3124
Sjá Innsetningargerð	950
Sjá Kröfugerð	1298
Sjá Kærufrestur	137, 1152, 1160, 3336, 3469
Sjá Kæruheimild	1063, 1160, 1304, 1892, 2192, 2528, 2973, 2976, 3122
Sjá Lögbann	965
Sjá Lögheimili	1298
Sjá Lögmenn	49
Sjá Lögræði	1902, 3626
Sjá Lögræðissvipting	1524
Sjá Lögvarðir hagsmunir	1298, 2856
Sjá Lögveðsréttur	850
Sjá Matsgerð	263
Sjá Málskostnaðartrygging	3394,
Sjá Málskostnaður	1106,
Sjá Nauðungarsala	138, 525, 244, 850, 2058, 3318
Sjá Niðurfelling máls	2225, 2226, 2297
Sjá Niðurfelling saksóknar	1890
Sjá Ómerking	2194
Sjá Réttarstaða sakbornings	2155, 2397
Sjá Sakarefni	3337
Sjá Samaðild	2856
Sjá Sjópróf	1063
Sjá Skuldajöfnuður	2528
Sjá Stef nubirting	2180, 2184
Sjá Svípting lögræðis	1302
Sjá Útburður	2219, 3137

Sjá Útivist	2739
Sjá Vanreifun	2856
Sjá Veðréttur	1711
Sjá Verjandi	2412
Sjá Vextir	2965
Sjá Viðurlagaákvörðun	3696
Sjá Virðisaukaskattur	1106
Sjá Vitni	2174, 3231
Sjá Þinglýsing	954

Héraðsdómari satti aðfinnslum fyrir að taka ekki tillit til lokamálsliðar 2. mgr. 128. gr. laga nr. 19/1991 þegar hann kynnti málflytjendum ráðagerðir um tíma til aðalmeðferðar áður en mál var þingfest. Jafnframt var fundið að því að hann ætlaði málflytjendum ekki viðunandi frest til undirbúnings málsmeðferðar svo sem varnaraðila er meðal annars áskilinn í b. lið 6. gr. samnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sbr. lög nr. 62/1994 um mannréttindasáttmála Evrópu. Þrátt fyrir það þótti ekki ástæða til að draga óhlutdrægni hans í efna og var hafnað kröfu um að hann viki sæti vegna ákvæða g. liðar 5. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 6. gr. laga nr. 19/1991. 11

K kærði úrskurð héraðsdóms um staðfestingu fjárnáms. Aðfarargerðin var framkvæmd af sýslumanni á grundvelli endurupptökubeiðni S, eftir að í ljós hafði komið að eignir eiginmanns K, sem þegar hafði verið gert fjárnám í, voru yfirveðsettar. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms. Sjá fjárnám. 16

Kærður var úrskurður héraðsdóms þar sem staðfest var ákvörðun sýslumanns að stöðva nauðungarsölu á hluta fasteignar. Niðurstaða héraðsdóms um staðfestingu á ákvörðun sýslumanns var staðfest í Hæstarétti. Sjá Aðfinnslur og Nauðungarsala. 21

Lagasetning

Lög nr. 38/1990 voru samþykkt á Alþingi 15. maí 1990 og birt í Stjórnartíðindum 18. sama mánaðar. Samkvæmt 13. gr. laganna öðluðust þau þegar gildi og skyldu koma til framkvæmda 1. janúar 1991. Í ákvæði II til bráðabirgða í umræddum lögum voru settar reglur um úthlutun aflahlutdeildar til veiða á botnfiski fyrir báta minni en 10 brúttórúmllestir. Í meðförum þingsins var skammstöfunin „brl.“ sett í stað „brúttótonnum“. Var breyting þessi gerð eftir 2. umræðu í efri deild Alþingis. Staðfest var sú niðurstaða héraðsdóms að þar sem umrætt ákvæði um brúttótonn satti ekki þremur umræðum í hvorri

deild hefði það orðið til á stjórnskipulegan hátt. Ekki var fallist á þá málásástæðu V að eðli máls og rýmkandi lögskýring ætti að leiða til þess að viðmiðunin brúttórúmllestir yrði notuð í stað brúttótonna. Sjá Veðiheimildir.	86
Lög nr. 38/1990 voru samþykkt á Alþingi 15. maí 1990 og birt í Stjórnartíðindum 18. sama mánaðar. Samkvæmt 13. gr. laganna öðluðust þau þegar gildi og skyldu koma til framkvæmda 1. janúar 1991. Í ákvæði II til bráðabirgða í umræddum lögum voru settar reglur um úthlutun aflahlutdeildar til veiða á botnfiski fyrir báta minni en 10 brúttórúmllestir. Í meðförum þingsins var skammstöfunin „brl.“ sett í stað „brúttótonnum“. Var breyting þessi gerð eftir 2. umræðu í efri deild Alþingis. Staðfest var sú niðurstaða héraðsdóms að þar sem umrætt ákvæði um brúttótonn sætti ekki þremur umræðum í hvorri deild hefði það ekki orðið til á stjórnskipulegan hátt. Ekki var fallist á þá málásástæðu F að eðli máls og rýmkandi lögskýring ætti að leiða til þess að viðmiðunin brúttórúmllestir yrði notuð í stað brúttótonna. Sjá Veðiheimildir.	106
Lög nr. 38/1990 voru samþykkt á Alþingi 15. maí 1990 og birt í Stjórnartíðindum 18. sama mánaðar. Samkvæmt 13. gr. laganna öðluðust þau þegar gildi og skyldu koma til framkvæmda 1. janúar 1991. Í ákvæði II til bráðabirgða í umræddum lögum voru settar reglur um úthlutun aflahlutdeildar til veiða á botnfiski fyrir báta minni en 10 brúttórúmllestir. Í meðförum þingsins var skammstöfunin „brl.“ sett í stað „brúttótonnum“. Var breyting þessi gerð eftir 2. umræðu í efri deild Alþingis. Staðfest var sú niðurstaða héraðsdóms að þar sem umrætt ákvæði um brúttótonn sætti ekki þremur umræðum í hvorri deild hefði það ekki orðið til á stjórnskipulegan hátt. Ekki var fallist á þá málásástæðu J að eðli máls og rýmkandi lögskýring ætti að leiða til þess að viðmiðunin brúttórúmllestir yrði notuð í stað brúttótonna. Sjá Veðiheimildir.	116

Lagaskilaréttur

F, norskur banki, krafði A og E, íslenska ríkisborgara, um greiðslu skuldar sem hann kvað þau hafa stofnað til á meðan á atvinnurekstri þeirra í Noregi stóð. Ekki var fallist á málásástæður A og E, er lutu að aðildarskorti F. Samkvæmt lagaskilareglum íslensks réttar voru efnisreglur norskra laga lagðar til grundvallar við mat á kröfum F. Var talið að F hefði fullnægt nánar tilgreindum skilyrðum norskra laga nr. 83/1985 til að geta gengið að þeim A og E. Var fyrningarfrestur

ákvarðaður með hliðsjón af norskum lögum nr. 18/1979. Var fallist á að A og E bæri að greiða F nánar tilgreinda fjárhæð. Var talið að kyrrsetning á fasteign A og E hefði verið lögmæt og var skaðabóta-kröfum A og E á hendur F því hafnað.	2602
---	------

Landamerki

Deilt var um við hvaða stein í landi merki milli jarða skyldu miðuð. Var talið að orðalag í landskiptagerð benti til þess að átt væri við annan steininn fremur en hinn. Voru landamerki ákvörðuð í samræmi við það. Var jafnframt fallist á kröfu áfrýjenda um að stefndu fjarlægðu girðingu að viðlögðum dagsektum.	1985
--	------

Launakrafa

Sjá Jafnrétti	1008
---------------------	------

Lausafjárkaup

Sjá Tómlæti	202,
A gerði munnlegan kaupsamning við TB um kaup á tilteknum tölvubúnaði. Gerði TB A reikning 11. janúar 1995 vegna þessa, sem var greiddur 11. eða 13. sama mánaðar. Hluti búnaðarins var fluttur í húsakynni R hf. í Hafnarfirði, þar sem hann var til sýnis og kynningar starfsmönnum A, en R hf. annaðist uppsetningu hugbúnaðar á netstjóra A. Var búnaðurinn síðan fluttur í verslun TB til þess að „prufukeyra“ þær að beiðni starfsmanns A. Brotist var inn í verslunina og ýmsu stolið, m.a. hluti búnaðar A, en deilt var um hvaða munir það hafi verið. Þótti ekki sannað að allar þær vörur, sem TB krafði A um greiðslu á vegna þess að þær hafi glatast við innbrotið, hafi áður verið afhentar A eða sérgreindar til að afhenda honum. Þótti þó sannað að netsjórinn hafi verið í versluninni kvöldið fyrir innbrotið. Af þeim sökum bar A áhættuna af því að honum var stolið, sbr. 17. gr. laga nr. 39/1922 um lausafjárkaup. Var A því dæmdur til að greiða TV verðmæti netstjórans. Þá var A m.a. dæmdur til að greiða fyrir þann hugbúnað sem settur hafði verið upp á umræddum netstjóra, sem og reikninga TB fyrir vinnu að hluta.	1307
M keypti bifreið af S í apríl 1994. Höfðaði M mál gegn S vegna viðskiptanna og krafðist þess aðallega að viðurkennd yrði riftun hennar á kaupunum en til vara krafðist hún afsláttar af kaupverði bifreiðarinnar. Eiginmaður M hafði viðurkennt að sér hafi fyrir kaupun verið skýrt frá árekstri, sem bifreiðin lenti í, og að skipta hafi verið	

- um bretti og stuðara, auk þess sem ljós hafi skemmt. Var ekki fall-
ist á með M, að bifreiðin hafi við kaupin verið svo verulega gölluð,
að heimilað gæti henni riftun þeirra. Hið sama átti við um þá máls-
ástæðu að bifreiðin væri „tjónsbíll“ í þeirri merkingu, að hún hafi
komist í eigu váttryggingafélags eftir óhappið, en M, taldi að með því
að skýra ekki frá þessu hafi S beitt svikum við samningsgerðina. Í
dóminum segir einnig að eiginmanni M hafi verið skýrt frá árekstr-
inum, og hann hafi eftir það öll færi haft á að afla sér upplýsinga úr
opinberum gögnum um fyrri eigendur bifreiðarinnar, teldi hann það
atriði skipta sköpum. Var S því sýknaður af aðalkröfu M í málinu.
M hafði ekki stutt varakröfu sína um afslátt neinum gögnum, og
ekki naut mats dómkvadds manns um kostnað við að ráða bót á því
sem að bifreiðinni var. Voru því ekki forsendur til að leggja dóm á
varakröfu M. Var henni því vísað frá dómi. 1528
- Á fékk lánuð teppi í verslun A. Undirritaði hann þá sérstaka úfirlýsingu
þar sem segir, að lánstími sé þrír dagar. Á skjalinu var jafnframt
getið um að 12 dögum eftir heimlán væru komin á viðskipti. Þar sem
sýnt þótti að Á hefði skilað teppunum löngu eftir að fresturinn var
liðinn var talið að hann hefði orðið bundinn af kaupunum. Ekki var
talið að ákvæðinu yrði vikið til hliðar með stoð í lögum nr. 7/1936. 3510

Lax- og silungsveiði

- S, sem var jarðeigandi og félagi í Veiðifélagi L-ár, varð að sæta því að
félagið leigði L hf. veiðirétt árinna til þriggja ára og fá úthlutað
af tekjum félagsins samkvæmt arðskrá, en S hafði tveimur árum
áður selt formanni veiðifélagsins á leigu veiðirétt fyrir sínu landi
til þriggja ára. Varð hann af þessum sökum af greiðslum samkvæmt
síðarnefnda samningnum sem var hagstæðari fyrir hann en samn-
ingur veiðifélagsins. Var veiðifélagið sýknað af skaðabótakröfu S. . 1096

Lánssamningur

- Sjá Skaðabætur innan samninga 208
Sjá Lausafjárkaup 3510

Leigusamningur

- A krafði P um greiðslu á skuld samkvæmt reikningi vegna leigu fyrir
kvikmyndatökuvél og vinnu K, framkvæmdastjóra A, við töku kvik-
myndar. P reisti varnir sínar meðal annars á aðildarskorti. Hann
hefði ekki átt nein lögskipti við A, heldur K. Hæstiréttur hafnaði

sýknukröfu P og taldi fram komið að P hefði ekki vefengt að reikningurinn hefði verið gefinn út í nafni A með vitund og vilja K. Mætti því líta svo á að við útgáfu reikningsins hefði K framselt A þau réttindi sem reikningurinn var gerður fyrir. Hæstiréttur taldi ósannað að samið hefði verið svo um að P nyti vinnuframlags K og leigu á vél án endurgjalds. Fyrir slíkri staðhæfingu yrði hann að bera sönnunarbyrði. Staðhæfingu P um að hann hefði skilað kvikmyndatökuvélinni fyrr en A hélt fram og að hún hefði verið ónothæf vegna bilunar taldist ósönnuð. Hæstiréttur staðfesti dóm héraðsdóms og dæmdi P til greiðslu samkvæmt reikningi A.	65
P tók vörubifreið í eigu L á fjármögnunarleigu. Hann smíðaði á bifreiðina sérstakt vöruf lutningahús, sem L taldi sig ekki hafa veitt samþykki fyrir. Vegna vanskila var bifreiðin tekin úr umráðum P og hún leigð öðrum aðila með flutningahúsinu. Ekki var talið sannað að P hefði verið látinn njóta verðmætisaukningarinnar við uppgjör á leigunni en eins og málið lá fyrir var lagt til grundvallar dómi að L hefði orðið eigandi flutningshússins vegna viðskeytingar þess við eign félagsins. Sjá Vanreifun.	786
Sjá Gengistrygging	977
Sjá Lax- og silungsveiði	1096
Riftun leigusamnings var talin ólögmæt þar sem ósannað þótti að húsaleiga væri ógreidd. Var kröfu um útburð leigutaka því hafnað.	2219

Lífeyrir

Ó var gert að greiða I, fyrrverandi eiginkonu sinni, lífeyri í samræmi við samning þeirra um skilnaðarkjör þar sem kveðið var á um að hann skyldi greiða henni nánar tiltekna fjárhæð mánaðarlega í eitt ár. Frá kröfu I var dregin innborgun Ó svo og tveggja mánaða lífeyrir með vísan til þess að I hafði notið framfærslu Ó á heimili hans tvo síðustu mánuðina sem samningurinn tók til.	1065
Sjá Opinberir starfsmenn	3012

Lífeyrissjóðir

M flutti lífeyrisréttindi sín úr Lífeyrissjóði atvinnuflugmanna yfir í Eftirlaunasjóð FÍA. Samkvæmt 20. gr. reglugerðar fyrir sjóðinn, sem staðfest var af fjármálaráðuneytinu 1974, voru réttindin reiknuð til stiga á tvo vegu. Annars vegar voru innistæður í lífeyrissjóðnum metnar til stiga í samræmi við kauplag á árinu 1974 og var eftirlaunasjóðurinn ábyrgur fyrir réttindum samkvæmt þeim stigum.

- Hins vegar voru réttindi, sem talin voru töpuð, reiknuð til svo-
nefndra skilorðsbundinna stiga. Lífeyrisréttindi M á grundvelli
skilorðsbundinna stiga voru skert um 60% árið 1991 og um 90%
með reglugerðarbreytingu 1993. Talið var að miðað við efni 20. gr.
fyrirnefndrar reglugerðar hafi M ekki getað bundið traust við þá
framkvæmd lífeyrisgreiðslna sem áður hafði verið viðhöfð, svo sem
hann hélt fram. Þá var því hafnað að ákvörðun um skerðingu á líf-
eyrisréttindum M árið 1991 hafi verið tekin af röngum aðila. Líta
yrði svo á að eftirlaunasjóðurinn hafi samþykkt erindi stjórnar FÍA
um skerðinguna og hún því í raun verið ákvörðun sjóðsins. Einnig
taldi M að breytingarnar sem gerðar voru 1993 hefðu verið ómál-
efnalegar og ranglátar. Var þeirri málsástæðu M jafnframt hafnað og
eftirlaunasjóðurinn sýknaður af kröfum M. 1373
- Á eignaðist rétt til makalífeyris úr lífeyrissjóðnum L við fráfall eig-
innmanns síns. L stöðvaði síðan greiðslur til Á með skírskotun til þess
að hún hefði tekið upp óvígða sambúð með G. Var vitnað til þess að
samkvæmt reglugerð sjóðsins skyldi réttur til lífeyris falla niður ef
hinn eftirlifandi maki býr samvistum með manni eða konu. Ekki var
fallist á að ákvörðunin teldist skorta lögmætan grundvöll sakir þess
að starfsreglur sjóðsins hefðu aldrei verið lagðar fyrir fjármálaráðu-
neytið til staðfestingar gagnstætt áskilnaði laga. Þá varð ekki fallist
á þá málsástæðu Á að ákvörðunina skorti lögmætan grundvöll fyrir
þá sök, að niðurfelling lífeyris með vísan til núverandi aðstæðna fæli
í sér óheimila skerðingu á áunnum réttindum sínum og eiginmanns
síns. Þar sem ljóst þótti að Á og G væru í óvígðri sambúð var kröfum
Á á hendur L hafnað. Sératkvæði. 2513

Líkamsárás

- B var sakfelldur fyrir hrottafengna árás á stjúp föður sinn og nytjastuld.
Hann var dæmdur til að sæta öryggisgæslu á viðeigandi stofnun. Sjá
Öryggisgæsla. 73
- Sextán ára stúlka varð fyrir árás þriggja stúlkna á sama reki, sem veitt-
ust að henni með hrindingum, höggum og spörkum. Stúlkan L, sem
var átján ára, var lengst af í hópi áhorfenda að þessum atgangi, en
skarst í leikinn, þegar hann hafði staðið í nokkra stund, og greiddi I
höfuðhögg með hnésparki, þannig, að hún keyrði höfuð I niður með
handtaki á móti krepptum fæti. Með þessari atlögu lauk aðförinni.
Hlaut I innri áverka á höfði sem höfðu bráða lífshættu í för með
sér. Gekkst I undir skurðaðgerð sem tókst giftusamlega og virtist

hafa komið í veg fyrir alvarlegan skaða af völdum áverkanna, þegar litið var til framtíðar. Var L dæmd í 2 ára fangelsi fyrir brot gegn 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Á hinn bóginn var fullnustu refsingarinnar frestað og hún látin niður falla að fimm árum liðnum héldi L almennt skilorð 57. gr. sömu laga. Var í því sambandi litið til ungs aldurs L og þess að hún hafði ekki áður komist í kast við lögin, sem og hegðunar hennar fyrir og eftir atburðinn og þess, að hún hafði þurft að sæta nær tveggja mánaða gæsluvarðhaldsvist. Þá voru líkur til þess að brotapolí næði fullum bata af meini sínu. Einn dómenda taldi nægilegt að ákveða L fangelsi í 18 mánuði.	904
J var sakfelldur fyrir hættulega líkamsárás, sex innbrot í félagi við aðra og þjófnað úr hraðbanka. Hafði J veist að T með öxi að vopni og slegið hann tvö högg í höfuðið með öxinni, svo að hann féll í gólfíð, og slegið hann áfram nokkur högg, eftir að hann féll í gólfíð, og urðu afleiðingar árásarinnar þær að T hlaut brot á höfuðkúpu með lítilli blæðingu undir brotinu og skurði í andlit. Voru 16 refsisdómar sem J hafði hlotið í Svíþjóð, þar á meðal fyrir þjófnað, látnir hafa ítrekunaráhrif. Var refsing J ákveðin fangelsi í 3 ár.	986
K veitti X, sem bar gleraugu, hnefahögg í vinstra auga með þeim afleiðingum að hann hlaut alvarlega sjónskerðingu á auganu. Var K sakfelldur fyrir brot á 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Var refsing hans ákveðin fangelsi í 4 mánuði, en fullnustu hennar frestað og hún látin falla niður að liðnum þremur árum þar sem málið hafði dregist í meðförum lögreglu og ákærvalds um rúm tvö ár frá atburðinum, án þess að K yrði um kennt.	1000
J var fundinn sekur um að hafa slegið P með þeim afleiðingum að gervi-framtönn í erfi gómi P brotnaði. Var J dæmdur til að sæta varðhalds í 20 daga en framkvæmd refsingarinnar var frestað og hún skilorðsbundin í tvö ár.	1441
O var fundinn sekur um að hafa stungið annan mann með hnífi í brjósthol. Var hann dæmdur til að sæta 18 mánaða fangelsi. Vegna aldurs O og viðleitni hans til að bæta fyrir brot sitt og leita sér aðstoðar var fullnustu 15 mánaða af refsingunni var frestað.	1970
P var fundinn sekur um að hafa slegið flösku í andlit karlmanns. Var honum gert að sæta 45 daga fangelsi. Sjá Ákærvald.	2072
Sjá Rán	2353
Jakki F var tekinn í misgripum á skemmtistað og neitaði sá sem tók hann að skila honum. Réðst hann þess í stað á F ásamt tveimur félögum sínum. F snerist til varnar og tók einn þeirra hálstaki svo hann missti	

meðvitund. Kom B þá að og reyndi að koma manninum til bjargar en F sparkaði þá í handlegg B sem brotnaði. Þótti ósannað að F, sem átti í vök að verjast tilefnislausri árás þriggja manna, hefði vísvitandi sparkað í B. Var brot F því talið varða við 219. gr. almennra hegningarlaga. Þótti refsing hans hæfilega ákveðin 20.000 króna sekt. ...	2382
A var dæmdur fyrir að hafa slegið V hnefahögg í höfuð og sparkað í andlit hans. Var honum gert að sæta fangelsi í 3 mánuði.	2913
E veittist að J og stakk hann einu sinni með hniði í andlit og tvívegis í hægri öxl. Samtímis sló hann J nokkur högg með hendinni. Var honum gert að sæta fangelsi 15 mánuði. Þá var honum gert að greiða J 754.669 krónur í bætur fyrir fjártjón og miska.	3201
M var fundinn sekur um að hafa ráðist að L, felld hann og veitt honum áverka með höggum og spörkum. Hann var jafnframt fundinn sekur um að hafa ráðist að S tveimur mánuðum síðar og veitt honum áverka með höggum og spörkum. Var honum gert að sæta fangelsi 7 mánuði og greiða þeim L og S miskabætur.	3362

Líkamsárás leiðir til dauða

G var ákærður fyrir að hafa veist að systur sinni, S, með höggum, hrindingum og hálstaki þeim afleiðingum að hún hlaut mar, fleiður og sár á andlit og höfuð, háls, handleggi og fótleggi ásamt höfuðblæðingu. Leiddu atlagan S til dauða af völdum hjartastopps. Var G einn til frásagnar um samskipti þeirra systkina. Þegar öll gögn málsins voru virt þótti sannað að árás G á S hafi leitt til dauða hennar. Þótt ekki væri unnt að segja til með vissu um nákvæma framvindu árárarinnar, var talið ljóst af ummerkjum öllum, að hún var heiftúðug. Þótti varlegast að meta afleiðingar hennar sem gáleysisverk. Var G sakfelldur fyrir brot á 2. mgr. 218. gr. almennra hegningarlaga. Var refsing hans ákveðin fangelsi í 8 ár.	1024
---	------

Líkamstjón

Sjá Bifreiðar	3098
Sjá Vinnuslys	3649
Sjá Vinnuslys	3663

Loforð

Sjá Vátrygging	567
----------------------	-----

Lyfjaverð

ÍD krafðist þess að fá hnekkð ákvörðun lyfjaverðlagsnefndar um afslátt og skerðingu álagningar apóteka á sölu lyfja, sem greidd voru af T, og til endurgreiðslu þeirra fjárhæða er hann fékk ekki greiddar fyrir lyfjasölu vegna þessa. Taldi ÍD skorta lagaheimild til ofangreindra ákvarðana. Hann taldi ákvarðanirnar brjóta í bága við jafnræðisreglu stjórnisýsluréttar, þær fela í sér ólögmæta skattheimtu og ekki hafa verið birtar á lögformlegan hátt. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að um viðskipti lyfsala og T hafi verið að ræða, sem hafi í raun falið í sér skerðingu á endurgreiðslu stofnunar til tiltekinnna lyfjaverslana miðað við veltu þeirra. Taldi Hæstiréttur að ótvíræð lagaheimild þyrfti að vera fyrir hendi til að stjórnvöld gætu tekið slíkar ákvarðanir og að heimild fyrir L, til að ákveða mismun á smásöluálagningu lyfja eftir því hvaða lyfsali krefði T um greiðslu hlutdeildar hennar í söluverði lyfja, væri ekki að finna í lögum. Var fallist á kröfur ÍD. Sjá Frávísun að hluta.

350

Læknar

R höfðaði mál gegn íslenska ríkinu til greiðslu skaðabóta þar sem hann taldi, að læknismeðferð sú, sem hann hlaut á Heilsugæslustöðinni í Keflavík árið 1990 hafi verið ótilhlýðileg. Hafði R leitað á heilsugæslustöðina vegna höfuðverkja í lok maí og byrjun júní 1990 en fékk síðan heilablæðingu 12. júní 1990 með þeim afleiðingum að hann varð algjör öryrki og þarfnadist eftir það stöðugrar umönnunar. Var hafnað álit læknaráðs, sem taldi læknismeðferð viðkomandi heilsugæslulækna hafa verið ótilhlýðilega. Þóttu ekki efni til annars en að leggja skráningu í sjúkradagbók Heilsugæslustöðvar Suðurnesja til grundvallar í málinu. Þá höfðu tveir sérfræðingar í heila- og taugasjúkdómum, talið í álitsgerðum sínum sem fyrir lágu í málinu, að ekki væri unnt að áfella umrædda heilsugæslulækna fyrir þann drátt sem varð á greiningu vandamála R. Var niðurstaða héraðsdóms, sem skipaður var sérfróðum meðdómendum, staðfestur um sýknu ríkisins.

1615

Sjá Sjúkrahús

2894

X, sem var læknir, var ákærður fyrir að hafa eytt fóstri konunnar Y, er liðnar voru rúmar fjórtán vikur af meðgöngutíma hennar, í trássi við bann nefndar samkvæmt 28. gr. laga nr. 257/1975 um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir og um fóstureyðingar og ófrjósemisaðgerðir. Talið var, að ákvæði þau, sem fjölluðu um sérstaka

nefnd, er hafa skyldi eftirlit með framkvæmd laganna, væru óljós, að því er varðaði réttaráhrif ákvarðana hennar um fóstureyðingar milli loka 12. og 16. viku meðgöngu. Varð því ekki lögð refsíábyrgð á X á grundvelli þeirra.	3600
--	------

Læknaráð

Sjá Örorka	1197
Sjá Læknar	1615

Lögbann

Hæstiréttur hafnaði kröfu K um að lagt yrði lögbann við notkun B á heitinu „Kostabók“. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að K hafi ekki sýnt fram á, að notkun hans á umræddu heiti hafi náð þeirri markaðsfestu, að notkun B á sama heiti brjóti gegn lögvörðum rétti K á þann hátt, að réttindi hans fari forgörðum eða spillist, þótt beðið sé dóms um ágreining þeirra.	965
--	-----

Lögheimili

Ágreiningur málsaðila laut að því hvar lögheimili H bæri að skrá. H hélt því fram að hann hafi verið búsettur að Núpi I árið 1996 fram til þess, er hann var borinn af jörðinni með aðfarargerð 26. september sama ár. Eftir það hafi hann fyrst verið á vergangi, en síðan á meðferðarstofnunum. Taldi hann slíka vist ekki leiða til breytinga á lögheimili, sbr. 2. mgr. 1. gr. laga nr. 21/1990. Taldi hann að skráning lögheimilis síns eftir 26. september hafi með réttu átt að vera með þeim hætti, að hann væri óstaðsettur í hús í Fljótshlíðarhreppi. H hafði leitað eftir tiltekinni félagslegri aðstoð Fljótshlíðarhrepps. Var H því talinn eiga lögvarða hagsmuni af niðurstöðu málsins. Þó orðalag kröfugerðar H væri ekki svo nákvæmt sem skyldi, þótti engu að síður ljóst að deila málsaðila snerist um réttmæti tilkynningar oddvita Fljótshlíðarhrepps til Þjóðskrár 7. júní 1996, en úrlausn um það gat ráðið niðurstöðu um, hvar lögheimili H teldist vera. Var kröfugerð hans því talin nægilega skýr, svo að dómur yrði felldur á sakarefnið. Frávísunarúrskurður héraðsdóms var felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka málið til efnismeðferðar.	1298
---	------

Lögmenn

L krafðist afturköllunar á skipun P sem verjanda tiltekins sakbornings. Var krafan reist á því að P hefði brotið gegn skyldum sínum með	
---	--

neyslu áfengis og frjálsglegum tjáskiptum um málið við óviðkomandi. Hæstiréttur taldi ósannað að P hefði rækt starfa sinn sem verjandi með svo óviðunandi hætti að héraðsdómara hefði borið að afturkalla skipun hans. Var kröfu L hafnað.	49
Lögmaðurinn S var fenginn af stjórnendum E hf. til aðstoðar við sölu allra hlutabréfa í félaginu til Í hf. Ekki hafði verið samið um endurgjald fyrir vinnuframlag S og reis ágreiningur um það. S krafðist þess að fá greitt eftir eigin gjaldskrá en samkvæmt því skyldi þóknun hans ákveðin sem tiltekið hlutfall af fasteignamati eigna E hf. Við fyrri störf S fyrir E hf. hafði þóknun ávallt verið ákveðin samkvæmt tímamælingu. Ekki var upplýst hversu mikið vinnuframlag S hafði verið, en lagt var til grundvallar að starf hans hefði fyrst og fremst verið fólgið í ráðgjöf í tengslum við sölu hlutabréfanna. Hæstiréttur taldi að stjórnendur E hf. hefðu mátt treysta því að gjaldtaka S yrði með sama hætti sem fyrr, auk þess sem hún yrði hæfileg, sbr. meginreglu 2. mgr. 2. gr. laga nr. 61/1942 um málflytjendur. Var þóknun S því ákveðin að álitum.	126
Vátryggingafélagið S greiddi út bætur samkvæmt dómi Hæstaréttar til G, þá hæstaréttarlögmanns, vegna örorkutjóns sem A varð fyrir. G greiddi A hluta bótanna en notaði eftirstöðvarnar í eigin þágu. Stuttu eftir að A hafði kært atvikið varð G gjaldþrota og reyndist bú hennar eignalaust. Ágreiningur reis um það hvort í málflytningsumboði G, sem flutti skaðabótamálið fyrir A, hefði falist umboð til að taka við tildæmdum bótum A. Héraðsdómur kvað svo ekki vera og taldi greiðslu S til G hafa verið á eigin áhættu S. Hæstiréttur staðfesti héraðsdóminn með þeirri athugasemd að ekki væri leitt í ljós að A hefði berum orðum eða á annan hátt veitt G umboð til að taka við umræddri greiðslu. Sjá Gjafsókn.	586
Sjá Skaðabótamál	1323

Lögráðamenn

Sú háttsemi yfirlögráðanda, að samþykkja beiðni lögráðamanna H um þinglýsingu makaskiptasamnings um fasteign, sem H átti í óskiptri sameign með móður sinni, þótti ekki bótaskyld þrátt fyrir að skilyrði dómsmálaráðuneytis um tryggingu réttar H væru ekki uppfyllt. Sjá Skaðabótamál.	157
Sjá Aðild	3476

Löggræði

X felldi sig ekki við úrskurð héraðsdóms sem hafði svipt hann sjálfræði. Í vottorði geðlæknis kom fram að X þyrfti stöðugt að vera sviptur sjálfræði vegna versnandi geðheilbrigðis. Var því ekki talið fullnægt skilyrðum 2. mgr. 9. gr. laga nr. 68/1984 til að fella úr gildi sjálfræðissviptingu X.	1902
X kærði úrskurð héraðsdóms, þar sem hann var sviptur sjálfræði. Var talið einsýnt að X væri vegna geðsjúkdóms ófær um að ráða persónulegum högum sínum. Var sjálfræðissvipting X því staðfest.	3626

Löggræðissvipting

Kærður var úrskurður héraðsdóms, þar sem X var svipt sjálfræði. Af framburði tveggja geðlækna, sem rakinn var í úrskurðinum, varð ekki ráðið að X væri haldin geðsjúkdómi, sem ylli því að hún væri ekki fær um að ráða persónulegum högum sínum, sbr. a. lið 1. mgr. 3. gr. löggræðislaga. Af upplýsingum frá læknum og öðrum gögnum málsins mátti telja ljóst, að X ætti við að etja verulegan vanda vegna ofneyslu áfengis. Hins vegar lágu ekki fyrir gögn, sem sýndu ótvírætt að ofdrykkja X væri komin á það stig, að hún væri ófær um að ráða persónulegum högum sínum, væri öðrum til byrði eða bryti gegn skyldum eða hagsmunum, sem getið var um í c. lið sama ákvæðis. Varð því ekki fallist á að lagaskilyrði væru til þess að verða við kröfu Y um að X yrði svipt sjálfræði.	1524
---	------

Lögvarðir hagsmunir

Deilt var um þá ákvörðun sýslumanns að stöðva nauðungarsölumeðferð jarðarinnar T, sem var afmarkaður hluti ættaróðalsins Þ. Málinu var vísað sjálfkrafa frá héraðsdómi varðandi þá J og G, sem leiddu aðild sína að málinu af óðalsrétti skv. c. lið 63. gr. laga nr. 65/1876. Ekki þótti sýnt fram á neina þá sérstöku hagsmuni þeirra af málinu, sem unnt væri að styðja aðild þeirra við. Hæstiréttur staðfesti ákvörðun sýslumanns þar sem þinglýstum eiganda jarðarinnar, dánarbúi J, hefði ekki verið veitt færi á koma að málinu. Sjá Nauðungarsala, Aðild og Ættaróðal.	138
Sjá Frávísun máls frá Hæstarétti	488, 1023
Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi að hluta	643
Ágreiningur málsaðila laut að því hvar lögheimili H bæri að skrá. H hélt því fram að skráning lögheimilis síns eftir tiltekinn tíma hafi með réttu átt að vera með þeim hætti, að hann væri óstaðsettur í hús í	

Fljótshlíðarhreppi. H hafði leitað eftir tiltekinni félagslegri aðstoð hreppsins. Var því ekki fallist á það með varnaraðilum Hagstofu Íslands og Fljótshlíðarhreppi að H gæti ekki átt lögvarða hagsmuni af niðurstöðu málsins. Þá var kröfugerð H talin nægilega skýr, svo að dómur yrði felldur á sakarefnið.	1298
Sjá Aðild	2856
Sjá Fjöleignarhús	2918

Lögveðsréttur

Sjá Nauðungarsala	850
-------------------------	-----

Mannréttindasáttmáli Evrópu

Héraðsdómari sætti aðfinnslum fyrir að hafa ekki ætlað málflytjendum viðunandi frest til undirbúnings málsmeðferðar svo sem varnaraðila er meðal annars áskilinn í b. lið 6. gr. samnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sbr. lög nr. 62/1994 um mannréttindasáttmála Evrópu.	11
Sjá Ölvunarakstur	2908
Sjá Vitni	3231
Sjá Tollalagabrot	3419

Matsgerð

Kærður var úrskurður héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu A um að lagt yrði fyrir matsmann, sem dómkvaddur var samkvæmt beiðni M, að svara tilteknum spurningum um matsefnið. Þar sem A hafði lýst því yfir að hún myndi ekki greiða kostnað af matinu, sem M hafði óskað eftir þótti M ekki þurfa að hlíta því að lagt yrði fyrir matsmanninn að meta önnur atriði en fram komu í matsbeiðni hans. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms með vísan til forsendna hans.	263
Hæstiréttur dæmdi þeim E og SE afslátt af kaupverði fasteignar, sem reyndist vera með gölluð gólfefni. Við ákvörðun afsláttar var lögð til grundvallar sú leið sem farin var í annarri af tveimur matsgerðum dómkvaddra matsmanna, sem fyrir lágu í málinu. Sjá Fasteignakaup.	553
Sjá Örorka	1197
Sjá Jarðakaup	1409
Sjá Vátryggingarsamningar	1560
F krafði M um bætur vegna missis hagnaðar. Höfðu aðilar gert með sér	

samning um að F veitti M prentþjónustu og taldi F að M hefði van- efnt samninginn. Leitaði F matsgerðar dómkvaddra manna til að sannreyna tjón sitt. Kröfugerð hans þótti eigi að síður í andstöðu við meginforsendur matsgerðarinnar, sem hann hafði aflað sjálfur og vísaði til sem frekari stöðar fyrir kröfum sínum. Þótti kröfugerð F slíkum annmörkum háð að vísa varð málinu frá héraðsdómi.	2368
---	------

Máli vísað frá Hæstarétti

S skaut úrskurði héraðsdóms til Hæstaréttar með kæru. Málinu var vísað sjálfkrafa frá Hæstarétti þar sem S hafði ekki látið málið til sín taka fyrir héraðsdómi.	632
---	-----

Málsástæður

Mótmæli gegn málsástæðu voru ekki höfð uppi fyrr en kom að málflutn- ingi fyrir Hæstarétti. Þóttu þau of seint fram komin og var því tekin afstaða til málsástæðunnar. Sjá Skaðabótamál.	157
Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi	2481
Sjá Kæruheimild	2973, 2976

Málshöfðunarfrestur

Riftunarkröfum Þ var vísað frá dómi þar sem málshöfðunarfrestur 1. mgr. 148. gr. laga nr. 21/1991 var liðinn. Sjá Frávísunarúrskurður staðfest- ur.	4
Héraðsdómur vísaði málinu frá dómi þar sem málshöfðunarfrestur 1. mgr. 148. gr. laga nr. 21/1991 var liðinn. Hæstiréttur felldi frávís- unarúrskurðinn úr gildi og taldi málshöfðunarfrest nefnds ákvæðis ekki eiga við í málinu. Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	41
Hæstiréttur féllst á með héraðsdómi að yfirlýsing Þ þess efnis að stefna vegna riftunarmáls yrði gefin út innan tiltekins frests væri ekki nægilega afdráttarlaus til að hún yrði túlkuð á þann veg að Þ hefði með henni fallið frá þeim fresti sem honum bar lögum samkvæmt. Var málið talið hafa verið höfðað fyrir lok málshöfðunarfrests sam- kvæmt 1. mgr. 1. gr. 148. gr. laga nr. 21/1991. Sjá Riftun.	656
Sjá Nauðungarsala	3242

Málskostnaðartrygging

L krafðist þess að þrotabú J yrði gert að leggja fram málskostnaðartrygg- ingu. Hafði þrotabúið höfðað mál á hendur L og krafist riftunar á afhendingu J á öllum eignum hans til L. Þar sem þrotabúið hafði	
---	--

ekki mótmælt staðhæfingu stefnda um að það væri ógjaldfært og það hafði ekki lagt fram fundargerð, þar sem kröfuhafar tækju ábyrgð á málsókninni, var fallist á kröfu L. Var þrotabúinu gert að setja málskostnaðartryggingu að fjárhæð 200.000 krónur.	2854
Í endurriti úr gerðabók sýslumannsins í Reykjavík kom fram afdráttarlaus yfirlýsing stefnanda, K, um að hann ætti engar eignir til að tryggja kröfu gerðarbeiðanda. Var gerðinni lokið án árangurs. Fallist var á kröfu B um að K yrði gert að leggja fram málskostnaðartryggingu. Þótti hún hæfilega ákveðin 200.000 krónur.	3394

Málskostnaður

K skaut máli til Hæstaréttar með áfrýjun en að kröfu hans og stefnda B var það fellt niður. Útivist hafði orðið af hálfu K við þingfestingu málsins í héraði og samkvæmt beiðni hans var málið endurupptekið í héraði eftir ákvæðum XXIII. kafla laga nr. 91/1991. Við áfrýjun málsins til Hæstaréttar gætti K ekki að sérstöku skilyrði áfrýjunar í 3. mgr. 142. gr. laga nr. 91/1991 um áfrýjunarleyfi. Með vísan til 2. mgr. 130. gr. sömu laga var K dæmdur til að greiða B málskostnað fyrir Hæstarétti.	1293
--	------

Málsóknarumboð

Sjá Höfundaréttur	2691
-------------------------	------

Meðalganga

Sjá Stefnumbirting	3190
--------------------------	------

Meðdómandi

Sjá Vanhæfi	3151
-------------------	------

Meiðyrði

Tveir menn höfðuðu meiðyrðamál vegna ummæla í leiðara og grein í tímariti, sem var gefið út af S hf. Var leiðarinn auðkenndur nafni ritstjórans, en greinin ekki nafngreind höfundarnafni. Bar ritstjórinn því ábyrgðina og var framkvæmdastjóri S hf. sýknaður á grundvelli aðildarskorts. Enda þótt ummælin fælu í sér gagnrýni á mennina og fyrirtæki þeirra, fólu engin þeirra í sér ærumeiðandi móðgun eða aðdróttun. Í málinu var upplýst að til grundvallar skrifunum lá meðal annars skýrsla mannanna til nánar tiltekinnar lánastofnunar. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að efni skýrslunnar hafi verið svo á vitorði	
---	--

manna, að frásögn ritstjórans hafi ekki verið brot á 229. gr. almennra hegningarlaga. Ekki sé skýrt komið fram hvar höfundarréttur að skýrslunni liggir og því ekki um brot á honum að ræða. Voru ritstjórinn og S hf. því sýknuð af kröfum mannanna.	887
H var sóttur til saka fyrir að hafa í blaðagrein kallað HJ, þáverandi forstjóra Fangelsismálastofnunar ríkisins, glæpamannaframleiðanda ríkisins. Grein H þótti snúa að samfélagslegu málefni, sem eðlilegt væri, að kæmi til almennrar umræðu. Í slíkri umræðu yrðu stjórnvöld að þola að gagnrýni væri beint að þeim, þótt orðfæri kynni að verða hvasst. Þótt HJ verða sæta því, að stofnunin yrði samsömuð honum með notkun nafns hans. Var því ekki talið að H hefði brotið gegn 234. gr. eða 235. gr. almennra hegningarlaga.	3618

Miskabætur

Sjá Grunnskólar	1544
-----------------------	------

Miski

G slasaðist á fæti í leikfimitíma í grunnskóla. Leikfimikennari þótti ekki hafa sýnt nægilega aðgæslu og var fallist á bótakröfu G. Voru henni dæmdar miskabætur auk bóta vegna varanlegrar örorku og tapaðra lífeyrisréttinda. Sjá Skaðabætur.	683
Sjá Kynferðisbrot	1215
Sjá Skaðabætur	1388

Missir framfæranda

G svipti móður V lífi og var dæmdur til að greiða V bætur vegna missis framfæranda og röskunar á stöðu og högum og bætur fyrir sannaðan útfararkostnað. Sjá Skaðabætur.	144
--	-----

Nauðasamningar

Sjá Skuldajöfnuður	591
--------------------------	-----

Nauðungarsala

V greiddi B veðskuldabréf, útgefið af barnsmóður hans A, til að forðast nauðungarsölu á íbúð S, móður A, sem sett var að veði til tryggingar skuldinni. Ágreiningur snerist um það hvort V hefði, með greiðslu veðskuldabréfsins, eignast endurkröfu á A og öðlast þannig sama rétt og upprunalegur kröfuhafi, B, til að krefja A um greiðslu og jafnframt að leita fullnustu í hinni veðsettu íbúð. Héraðsdómur	
--	--

taldi að líta yrið svo á V hefði greitt veðskuldabréfið í umboði A og með því hefðu fallið niður kröfuréttindi samkvæmt skuldabréfinu og trygging sú, sem fólst í veðinu í fasteign S. Þótti V ekki geta reist rétt sinn til að leita fullnustu í hinni veðsettu eign á umræddu veði og því hefði skort heimild til að krefjast nauðungarsölu á henni. Var ákvörðun sýslumanns um að stöðva framgang uppboðs á eign S staðfest. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms með þeirri athugasemd að fallist væri á það með héraðsdómara að líta yrið svo á að V hefði greitt upp veðskuldabréf, sem um ræddi í málinu. Sjá Aðfinnslur.	21
Deilt var um réttmæti nauðungarsölu til fullnustu á kröfu samkvæmt skuldabréfi, sem var tryggt með veði í jörðinni T. T var afmarkaður hluti ættaróðalsins P, sem eigandi jarðarinnar, J, hafði byggt syni sínum B til lífstíðarábúðar. Héraðsdómur vísaði málinu frá dómi þar sem dánarbúi J, sem var þinglýstur eigandi jarðarinnar, hafði ekki verið gefinn kostur á að koma að nauðungarsölumeðferð og hafa uppi athugasemdir eða gefinn möguleiki á aðild að málinu. Hæstiréttur taldi annmarkann leiða til þess að staðfesta bæri ákvörðun sýslumanns um að stöðva nauðungarsöluna. Sjá Aðild.	138
S krafðist nauðungarsölu á jörðinni G, sem var ættaróðal, á grundvelli fjórtán veðskuldabréfa. Nauðungarsalan var heimiluð á grundvelli þriggja tiltekinna veðskuldabréfa, en kröfu S um nauðungarsölu á grundvelli ellefu annarra veðskuldabréfa, sem um getur í málinu, var hafnað.	244
Hæstiréttur felldi úr gildi ákvörðun sýslumanns um að láta standa óbreytt frumvarp til úthlutunar á söluverði íbúðar sem seld var nauðungarsölu. Sjá Veðréttur.	525
Aðila greindi á um það hvort aflahlutdeild skips hefði við nauðungarsölu þess flust yfir til kaupanda og hvort forsvarsmönnum útgerðar skipsins hefði verið heimilt að ráðstafa aflamarki þess á meðan þeir leituðu til dómstóla til að fá nauðungarsölnunni hrundið. Sjá Skaðabótamál.	617
Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms þar sem hafnað var kröfu váttryggingarfélagssins T hf. um að hnekkir yrið þeirri ákvörðun sýslumanns að synja nauðungarsölu á váttryggðri fasteign. Var niðurstaðan reist á því að ákvæði 4. gr. laga um brunatryggingar nr. 48/1994, sbr. 3. gr. laga nr. 150/1994, heimiluðu ekki nauðungarsölu váttryggðar eignar án undangengins dóms, sáttar eða fjárnáms.	850
O krafðist nauðungarsölu á jörðinni T á grundvelli skuldabréfs. Í skil-	

málum bréfsins kom fram að jörðin T væri sett að veði og rituðu varnaraðilinn, B, og eiginkona hans nöfn sín til samþykkis fyrir veðsetningunni. Ekki varð séð af gögnum málsins að B hefði fengið beina eignarheimild yfir jörðinni. Var hann því ekki talinn réttur gerðarþoli við nauðungarsölu. Var nauðungarsalan því stöðvuð.	2058
Sjá Kæruheimild	2976
Sjá Dómarar	3120
S seldi B lyftara. Greindi aðila á um hvort greiðsla B til S væri fullnaðar-greiðsla eða innborgun á kaupverðið. Fór svo að lyftarinn var seldur nauðungarsölu að kröfu S. Fékk S fullnustu hluta kröfu sinnar með henni. S fékk síðan gert fjárnám í skipi í eigu B vegna mismunarins og greiddi B hann með fyrirvara. Höfðaði B í kjölfarið skaðabótamál á hendur S. Ekki var fallist á þá málsástæðu B að tekist hefði samkomulag um að málinu skyldi lokið með því að B endursendi S lyftarann. Þá var talið að mál B hefði verið höfðað eftir að liðinn var frestur til aðhöfða skaðabótamál vegna nauðungarsölu lyftarans. Var málinu því vísað frá héraðsdómi.	3242
Deilt var um hver þeirra L, þrotabú V og LÍ ætti rétt til úthlutunar af söluverði íbúðar. Talið var að þrotabú V yrði að sæta því að tilkall til greiðslu í skjóli veðréttar samkvæmt skuldabréfum L stæðu sér frammar í réttindaröð við úthlutun söluverðsins. Hins vegar var talið að með útgáfu veðleyfis hefði L samþykkt að veðréttindi hans þokuðu fyrir veðrétti LÍ. Var því talið að úthlutun skyldi haga þannig að LÍ fengi greidda kröfu sína en það sem eftir stóð skyldi renna til L.	3318
Boð ríkissjóðs í fasteign, sem seld var á nauðungarsölu, taldist samþykkt, er frumvarp að úthlutunargerð var gefið út 29. október 1992. Var F því ekki greiðsluskyldur, er krafa R stofnaðist í nóvember 1992. Var F því sýknaður af kröfum R.	3645

Náttúruvernd

Á og G, eigendur jarðarinnar H, kröfðust viðurkenningar á bótarétti Í vegna skerðingar á eignarréttindum jarðarinnar, sem leitt hefði af ákvörðun Náttúruverndarráðs. Lagðist ráðið gegn áformum Veiðifélags Laxár og Krákár um að gera laxi kleift að ganga í Laxá í Suður-Pingeyjarsýslu ofan Brúarfossa. Með því var komið í veg fyrir að Á og G fengu notið arðs og um leið verðauka af jörðinni. Talið var að skýra yrði bótaákvæði í lögum nr. 47/1974 um náttúruvernd þannig að þau tækju aðeins til eignartakmarkana, sem væru

svo umfangsmiklar, að þær jafngiltu eignarnámi í skilningi 72. gr. stjórnarskrárinnar. Talið var að þeir Á og G hefðu ekki verið sviptir eignarréttindum sem þeir hefðu áður getað nýtt sér og að takmörkunin hefði tekið til allra rétthafa á verndunarsvæði laga nr. 36/1974 um verndun Mývatns og Laxár í Suður-Píngeyjarsýslu. Það var talið leiða til þess að hin umdeilda ákvörðun Náttúruverndarráðs varðaði Í ekki fébótaábyrgð eftir 72. gr. stjórnarskrárinnar. Sératkvæði. 2488

Niðurfelling máls

K skaut máli til Hæstaréttar með áfrýjun en að kröfu hans og stefnda B var það fellt niður.	1293
G skaut máli til Hæstaréttar með kæru en að kröfu hans var það fellt niður.	2225
Ö skaut máli til Hæstaréttar með kæru en að kröfu hans var það fellt niður.	2226
J og T skutu máli til Hæstaréttar með kæru en að kröfu þeirra var það fellt niður.	2297

Niðurfelling saksóknar

X var grunaður um kynferðisbrot gegn dóttur sinni. Felldi ríkissaksóknari niður saksókn gegn X eftir að hafa komist að þeirri niðurstöðu að sök gegn honum væri fyrnd. Benti Rannsóknarlögregla ríkisins ríkissaksóknara á það við framhaldsrannsókn að brot X kynnu að varða við aðra grein almennra hegningarlaga nr. 19/1940 en áður hafði verið talið, en af því leiddi að brotin væru ekki fyrnd. Var ákæra gefin út á hendur X í kjölfarið. Talið var að ríkissaksóknara hefði ekki verið heimilt að hverfa frá ákvörðun um niðurfellingu saksóknar án þess að komið hefðu fram ný sakargögn. Þar sem svo var ekki var málinu vísað frá dómi.	1890
--	------

Nytjastuldur

B var sakfelldur fyrir líkamsárás og nytjastuld og var dæmdur til að sæta öryggisgæslu á viðeigandi stofnun.	73
---	----

Opinberir starfsmenn

G var veitt lausn að fullu frá starfi yfirlögregluþjóns vegna ávirðinga í starfi. Hann taldi sér hafa verið vikið frá með ólögætum og saknæmum hætti og krafðist bóta úr hendi Í. Í refsímáli á hendur G var hann sýknaður af sakargiftum ákæruvalds í tengslum við meinta	
--	--

embættisvanrækslu. Hæstiréttur taldi atferli G ósamrýmanlegt því ábyrgðarstarfi er hann hafði á hendi og sýknaði Í af kröfu hans. Tók Hæstiréttur fram að sönnunarstaða í einkamáli þessu væri ekki hin sama og í refsímalínu.	490
J starfaði hjá Sjúkrasamlagi Akureyrar. Með lögum var það lagt niður og tók ríkið yfir sjúkratryggingar. Varð J við það ríkisstarfsmaður. Talið var að með því hefði J látið af stafi sínu í skilningi reglugerðar fyrir Lífeyrissjóð starfsmanna Akureyrarbæjar og verið ráðin til nýrra starfa með nýju starfsheiti á nýjum vinnustað. Var sjóðnum því gert að greiða J lífeyri.	3012
S, sem var kennari, var veitt lausn frá störfum í febrúar 1992. Hafði hann þá um rúmlega þriggja ára skeið verið frá störfum, í veikindaleyfi fyrst í stað, en síðan í launuðu leyfi. Beindi S bótakröfu að Í vegna ólögmætrar frávíkningar úr starfi. Talið var að S hefði í mörgum atriðum brotið lög nr. 49/1991 um grunnskóla og lög nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Var því talið að heimilt hefði verið að veita honum lausn frá starfi, eins og gert var. Hins vegar var S talinn eiga rétt til launa frá 1. janúar 1992 til 21. febrúar 1992, er honum var veitt lausn frá starfi, enda hafði ekki komið til þess áður, að honum væri veitt lausn um stundarsakir með formlegum hætti.	3111
H, sem var flugumferðarstjóri, var sagt upp störfum. Talið var að ákvæði reglugerða um aldurshámark flugumferðarstjóra væru fullgild. H var ekki talinn hafa sýnt fram á að markmið sérstakra fylgisamninga kjarasamnings hefðu ekki náðst og hann því notið lakari kjara en ella. Var Í því sýknað af kröfum H. Sératkvæði.	3537
G, sem var flugumferðarstjóri, var sagt upp störfum. Talið var að ákvæði reglugerða um aldurshámark flugumferðarstjóra væru fullgild. G var ekki talinn hafa sýnt fram á að markmið sérstakra fylgisamninga kjarasamnings hefðu ekki náðst og hann því notið lakari kjara en ella. Var Í því sýknað af kröfum G. Sératkvæði.	3560
J, sem var flugumferðarstjóri, var sagt upp störfum. Talið var að ákvæði reglugerða um aldurshámark flugumferðarstjóra væru fullgild. J var ekki talinn hafa sýnt fram á að markmið sérstakra fylgisamninga kjarasamnings hefðu ekki náðst og hann því notið lakari kjara en ella. Var Í því sýknað af kröfum J. Sératkvæði.	3574
Sjá Meiðyrði	3618
B var ráðinn jarðfræðingur hjá O í september 1974. Var honum sagt upp árið 1987 með þriggja mánaða fyrirvara og greidd biðlaun í 12 mán-	

uði á þeim grundvelli að staðan hefði verið lögð niður. Árið 1988 höfðaði hann mál á hendur O. Lauk málinu með sátt árið 1992 og fólst í henni að B tæki við tiltekinni greiðslu og lyki málinu þar með. Árið 1994 höfðaði B nýtt mál og krafðist bóta. Byggði hann á því að árið 1990 hefði hann frétt að staða sín hefði í reynd ekki verið lögð niður heldur hefðu aðrir verið ráðnir í hana. Talið var að B gæti ekki gert frekari kröfur á þeim grunni þar sem hann hefði tekið við samkomulagsbótum eftir að hann frétti að staða hans hefði ekki verið lögð niður. B taldi jafnframt að gengið hefði verið fram hjá honum á ölögmætan hátt við ráðningu í önnur störf í þjónustu ríkisins sem hann sótti um eftir starfslok sín hjá O. Ekki þóttu liggja fyrir gögn, til að unnt væri að taka afstöðu til þess hvort brotinn hefði verið réttur á B, þegar þessar stöður voru veittar. Var Í því sýknað af kröfum B.

3776

B var ráðinn jarðfræðingur hjá O í september 1971. Var honum sagt upp árið 1987 með þriggja mánaða fyrirvara og greidd biðlaun í 12 mánuði á þeim grundvelli að staðan hefði verið lögð niður. Árið 1988 höfðaði hann mál á hendur O. Lauk málinu með sátt árið 1992 og fólst í henni að B tæki við tiltekinni greiðslu og lyki málinu þar með. Árið 1994 höfðaði B nýtt mál og krafðist bóta. Byggði hann á því að árið 1990 hefði hann frétt að staða sín hefði í reynd ekki verið lögð niður heldur hefðu aðrir verið ráðnir í hana. Talið var að B gæti ekki gert frekari kröfur á þeim grunni þar sem hann hefði tekið við samkomulagsbótum eftir að hann frétti að staða hans hefði ekki verið lögð niður. B taldi jafnframt að gengið hefði verið fram hjá honum á ölögmætan hátt við ráðningu í önnur störf í þjónustu ríkisins sem hann sótti um eftir starfslok sín hjá O. Ekki þóttu liggja fyrir gögn, til að unnt væri að taka afstöðu til þess hvort brotinn hefði verið réttur á B, þegar þessar stöður voru veittar. Var Í því sýknað af kröfum B.

3786

Orðskýring

Sjá Fasteignagjöld 2763

Óðalsréttur

Hæstiréttur féllst á að nauðungarsala ættaróðalsins G yrði heimiluð á grundvelli þriggja tiltekinnna veðskuldabréfa. Kröfu S um nauðungarsölu á jörðinni á grundvelli ellefu annarra veðskuldabréfa, sem ekki þóttu fullnægja 57. gr. jarðalaga nr. 65/1976, var hafnað. .. 244

Ógilding samnings

Sjá Veðréttur	2862
Sjá Kaupsamningur	2939

Ógilt loforð

Sjá Lausafjárkaup	3510
-------------------------	------

Ómerking

Málið var dæmt án munnlegs málflutnings að nýju, er níu vikur og tveir dagar voru liðnir frá aðalmeðferð. Hinn áfrýjaði dómur var ómerktur í Hæstarétti og málinu vísað heim í hérað til munnlegs málflutnings og dómsuppsögu að nýju.	652
---	-----

Málið var dæmt án munnlegs málflutnings að nýju, er þrír mánuðir og tuttugu dagar voru liðnir frá aðalmeðferð, en við endurupptöku málsins hafði ekki farið fram málflutningur með þeim hætti, sem áskilið er í 1. mgr. 115. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála. Varð að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og vísa málinu heim í hérað til munnlegs málflutnings og dómsuppsögu að nýju.	1463
--	------

Í málinu lágu fyrir andstæð læknisfræðileg álit um örorku H og hvernig henni yrði skipt milli þeirra umferðarslysa sem hún hafði lent í. Eins og þeim gögnum var háttað, var brýnt, að héraðsdómari kveddi til sérfróða meðdómsmenn til að leggja mat á þau og spyrja þá sérfróðu álitsgjafa, sem nauðsyn bar til að kveðja fyrir dóminn. Tveir læknar höfðu verið dómkvaddir til að láta í ljós álit um varanlega örorku H. Þeir voru ekki kvaddir fyrir héraðsdóm og ekki heldur lækarnir J og S, sem hafði komist að öndverðri niðurstöðu við lækinn JH í sameiginlegri matsgerð þeirra. Vegna þessara annmarka, þótti ekki verða hjá því komist að ómerkja hinn áfrýjaða dóm og vísa málinu heim í hérað til löglegrar meðferðar og uppkvaðningar dóms að nýju.	1472
--	------

M var ákærður fyrir að hafa haldið eftir af launum 11 starfsmanna sinna 493.345 krónum í lífeyrissjóðsiðgjöld en ráðstafað fjárhæðinni í rekstur byggingastarfsemi sinnar. Talið var að reifun málsins hefði verið svo áfátt af hálfu ákæruvaldsins að dómur yrði ekki á það lagður. Var hinn áfrýjaði dómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	1798
--	------

X var ákærður fyrir nauðgun. Var talið að ekki hefði komið nægjanlega fram í héraðsdómi mat á trúverðugleika framburðar X og kæranda.	
---	--

Var héraðsdómurinn því ómerktur og málinu vísað heim í hérað til nýrrar meðferðar og dómsálagningar.	1877
M höfðaði mál á hendur K til viðurkenningar því að hann væri faðir barns K. K krafðist þess að henni og barni hennar yrði ekki gert að gangast undir blóðrannsókn. Í úrskurði héraðsdóms var til stuðnings niðurstöðunni vísað til rökstuðnings í öðru máli, sem ekki var greint nánar frá. Þótti þetta í andstöðu við 3. mgr. 112. gr. laga nr. 91/1991. Var hinn kærði úrskurður því felldur úr gildi og lagt fyrir héraðsdómara að taka ágreiningsefnið til löglegrar meðferðar.	2194
G, sem erft hafði hlut föður síns í O ásamt tveimur systrum sínum, höfðaði mál á hendur O og sex einstaklingum og gerði m.a. kröfur um úthlutun vaxta á stofnsjóðsinnstæður í O og mat á eignarhluta í félaginu. Þótti lýsingu atvika og kröfugerð G mjög ábótavant. Var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	2392
G, sem erft hafði hlut föður síns í O ásamt tveimur systrum sínum, höfðaði mál á hendur O og gerði m.a. kröfur um úthlutun vaxta á stofnsjóðsinnstæður í O og mat á eignarhluta í félaginu. Þótti lýsingu atvika og kröfugerð G mjög ábótavant. Var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.	2395
Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	2543
Sjá Vanhæfi	3150

Ómerkingarkröfu vísað frá Hæstarétti

Kröfu G um ómerkingu tiltekinna ummæla lögmanns Í var vísað frá Hæstarétti með vísan til 3. mgr. 151. gr. laga nr. 91/1991. G hafði ekki krafist ómerkingar fyrir héraðsdómi þar sem ummælin voru viðhöfð. Sjá Opinberir starfsmenn.	490
---	-----

Ómerking héraðsdóms

Í opinberu máli þar sem ákæra var í tutugu og níu liðum var S gefið að sök að hafa brotið gegn 248. gr. almennra hegningarlaga. Hæstiréttur ómerkti dóm héraðsdóms, sem hafði fundið S sekan um öll ákæruatriði, með vísan til þess að verulega skorti á að í forsendum dómsins væri gætt fyrir mæla laga um meðferð opinberra mála.	817
Sjá Svipting lögræðis	3150

Óvígð sambúð

M og K höfðu verið í óvígðri sambúð um tíu ára skeið er sambúð þeirra slitnaði. Ágreiningur reis um fjárskipti. Ekki var talið sýnt fram á	
--	--

að sameiginleg eignamyndun hefði orðið með þeim á sambúðartím- anum og var kröfu K, um viðurkenningu á því að tilteknar eignir væru að jöfnu eign hennar og M, synjað. Sjá Fjárslit.....	232
Sjá Lífeyrissjóðir	2513

Rannsókn

HB og HS voru ákærðir fyrir brot gegn lögum um dýravernd og HS fyrir brot á starfsskyldum sínum sem dýralæknir með því að hafa átt hlut að þátttöku hestsins G á landsmóti, sem endaði með því að aflífa þurfti hestinn. HB krafðist frávísunar málsins og reisti kröfuna eink- um á því að frumrannsókn þess hefði verið mjög áfátt og hún ekki fullnægt meginreglu 31. gr. laga um meðferð opinberra mála eða reglum IX. kafla laganna. Hæstiréttur taldi aðild að upphafi rann- sóknarinnar ekki þess eðlis, að réttarspjöllum ylli og taldi ekki efni til frávísunar málsins frá héraðsdómi. Sjá Dýravernd.	293
--	-----

Ráðning

Sjá Grunnskólar	1544
-----------------------	------

Ráðningarsamningur

Sjá Jafnrétti	1008
B var ráðinn til starfa hjá Próunarsamvinnustofnun Íslands og sendur til Namibíu til starfa. Stjórnvöld í Namibíu töldu B ekki fallinn til starfans og var B sendur aftur til Íslands. Var honum í kjölfarið sagt upp á grundvelli ákvæðis í ráðningarsamningi um gagnkvæman upsagnarfrest. Var talið að ákvæðið yrði skýrt þannig að það veitti starfsmanni og vinnuveitanda heimild til uppsagnar. Var ekki talið að andmælaréttur hefði verið brotinn á B.	1693
Sjá Sjómenn	1905
H var ráðinn framkvæmdastjóri P árið 1991 en sagt upp störfum 1994. Ári síðar var félagið tekið til gjaldþrotaskipta. H höfðaði mál á hendur stjórnarmönnum S og G og kaupstaðnum A, á þeim forsendum að þeir S og G, sem voru kjörnir stjórnarmenn fyrir tilstuðlan A, hefðu í að minnsta kosti þrjú ár vanrækt skyldu til að gefa bú félags- ins upp til gjaldþrotaskipta. Engin rök voru talin hafa verið leidd að því að S eða G hefðu vitað eða mátt ætla, að fjárhagsstaða félags- ins væri verri en óendurskoðað milliuppgjör gaf til kynna. Þá var ósannað að S eða G hefðu við gerð ráðningarsamningsins beitt H blekkingum. Ennfremur var ekki fallist á að S eða G hefðu lofað H	

betri kjörum við starfslok en fólust í ráðningarsamningi hans við Þ.	
Voru S, G og A því sýknaðir af kröfum H.	2329
Sjá Sjómenn	3152
Sjá Opinberir starfsmenn	3776
Sjá Opinberir starfsmenn	3786

Rán

B réðst grímuklæddur með hamar að vopni inn um bakdyr söluturns og barði tvisvar í höfuð afgreiðslumanns. Tæmdi hann því næst úr afgreiðslukössum og hafði féð á brott með sér. Var hann dæmdur til að sæta fangelsi í 18 mánuði en fullnustu 15 mánaða af refsingunni var frestað skilorðsbundið.	2353
S var ákærður fyrir að hafa ráðist að starfsmanni fyrirtækisins V, þar sem hann var að koma upp stiga á leið sinni á skrifstofu fyrirtækisins rænt af honum peningapoka. Með skýlausri játningu S þótti sannað að hann hefði staðið að skipulagningu og framkvæmd ránsins. Var honum gert að sæta fangelsi í 2 ár og 6 mánuði.	2546

Reglugerð

Sjá Opinberir starfsmenn	3537, 3560 3574
--------------------------------	-----------------

Rekstrarkostnaður

Skattstjóri lækkaði gjaldfærðan rekstrarkostnað V ehf. vegna gjaldáranna 1989-1993. Á grundvelli úrskurðar skattstjóra var gert fjárnám hjá V ehf. Héraðsdómur staðfesti fjárnámið og Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms með þeim athugasemdum, að skattskyldir aðilar, sem hafa tekjur af atvinnurekstri eða sjálfstæðri starfsemi taki ekki að lögum lokaákvörðun um það, hvaða útgjöld þeirra skuli falla undir frádráttarbæran rekstrarkostnað samkvæmt 31. gr. laga nr. 75/1981. Skattyfirvöld eigi fullt mat um það eftir á og innan lögákvæðinna marka, hvað teljast skuli til rekstrarkostnaðar í skattalegu tilliti og það mat yrði að öllu leyti borið undir dómstóla. Sjá Skattar.	385
Í gjaldahlíð rekstrarreiknings vegna sjálfstæðrar starfsemi lögmannsins og fasteignasalans J var meðal annars gjaldfærður heildarkostnaður vegna rekstrar einkabifreiða og ætlaður viðhaldskostnaður íbúðarhúsnæðis. Skattstjóri lækkaði gjaldfærðan kostnað og hafnaði gjaldfærslu að svo miklu leyti sem um einkanot var að ræða. Hæstiréttur kvað skattstjóra hafa verið innan formlegrar heimildar	

sinnar samkvæmt 95. gr. og 96. gr., sbr. 31. gr. laga nr. 75/1981 þegar hann breytti tilteknum gjaldaliðum á framtali J. Var ekki talið að við þá afgreiðslu hefði skattstjóri beitt ómálefnalegu mati.	759
--	-----

Rekstrartap

Skattstjóri endurákvarðaði áður álögð opinber gjöld V ehf. og felldi meðal annars niður gjaldfærð ónotuð rekstrartöp vegna F hf. og Á hf. Tók skattstjóri fram að ekki yrði séð að um sameiningu hlutafélaganna væri að ræða í skilningi 56. gr. laga nr. 75/1981. Fjárnám var gert í eignum V ehf. á grundvelli úrskurðar skattstjóra og héraðsdómari staðfesti fjárnámsgerðina með úrskurði sínum. Hæstiréttur staðfesti úrskurð héraðsdóms. Sjá Eftirlaunaskuldbindingar.	385
---	-----

Reynslulausn

T var sakfellur fyrir þjófnað og umferðarlagabrot. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af löngum sakaferli hans og rofi á skilorði reynslulausnar. Sjá Þjófnaður.	199
Sjá Ökuréttur	1227
Þ var ákærður fyrir að hafa fjórða sinni ekið án ökuréttinda. Þá var hann jafnframt ákærður fyrir fíkniefnabrot. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af því að með brotum sínum rauf Þ skilorð refsingar sem hann hafði áður hlotið. Var hann dæmdur til að sæta 337 daga fangelsi.	1788
Sjá Þjófnaður	1800

Réttarfar

Sjá Bifreiðar	3683
---------------------	------

Réttarstaða sakbornings

A, C, L og R voru grunuð um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Þau kröfðust þess að fá að kynna sér öll gögn í málinu áður en þau yrðu yfirheyrð fyrir dómi. Talið var að ekkert í 1. eða 3. mgr. 6. gr. mannréttindasáttmálans eða 70. gr. stjórnarskrárinnar leiddi til þess, að jafnræði aðila væri skert eða um óréttláta málsmeðferð væri að ræða, þótt ákærða væri ekki heimilað að kynna sér gögn máls til hlítar, fyrr en eftir að hann gæfi skýrslu sína fyrir dómi og áður en mál yrði sótt og varið.	2155
A, L og R voru grunuð um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. Þau kröfðust þess að fá að kynna sér öll gögn í málinu áður en þau	

yrðu yfirheyrð fyrir dómi. Hæstiréttur hafði áður komist að þeirri niðurstöðu að það væri þeim óheimilt. Benti A hins vegar á að L og R, sem gengið höfðu í hjónaband skömmu áður, hefðu fengið að hittast í einrúmi. Taldi hann að það ætti að leiða til þess að heimila skyldi kynningu gagnanna, því að öðruvísi nyti A ekki jafnræðis við ákærðu L og R. Hæstiréttur féllst ekki á að um breyttar forsendur væri að ræða, sem leiða skyldu til annarrar niðurstöðu en þeirrar, sem komist var að í fyrri dómi réttarins.

2397

Riftun

- E og I sömdu um riftun kaupsamnings um kaup E á sumarhúsi á Spáni. Samningurinn var á spænsku. Samkvæmt riftunarsamningnum skyldu innborganir, sem E hafði þegar innt af hendi, ganga að fullu til I og ekki koma til endurgreiðslu vegna vanefnda þess fyrrnefnda. Ó fékk framselda kröfu sem E taldi sig eiga vegna innborgana samkvæmt kaupsamningi og fór hann fram á að fjárframlög E yrðu að fullu greidd til baka. Hæstiréttur taldi samninginn milli I og E um riftun veita I óvenju ríkar heimildir vegna vanefnda E. Ekki var fallist á það með Ó að ójafnræði hefði verið með aðilum við samningsgerðina og ekki þótti leitt í ljós að atvik hefðu að öðru leyti verið með þeim hætti að tilefni væri til að víkja samningnum til hliðar. Var I sýknaður af kröfum Ó. 538
- Protabú S leitaði riftunar á framsali þrotamanns á veðskuldabréfi til B sem átti sér stað eftir frestdag. Hæstiréttur féllst á riftunina með vísan til 2. mgr. 139. gr. laga nr. 21/1991, enda þótti B ekki hafa fært fram neinar líkur fyrir því að hann hefði á þeim tíma er framsalið fór fram verið grandlaus um að fram væri komin krafa um gjaldþrotaskipti á búi þrotamanns. Sjá Málshöfðunarfrestur. 656
- Sjá Lausafjárkaup 1528
- Sjá Gjaldþrot 1130
- Sjá Gjaldþrotaskipti 2593
- Sjá Kaupsamningur 2939
- Sjá Vinnusamningur 3731

Ríkisstarfsmenn

- H starfaði sem skólastjóri grunnskóla í Reykjavík, en í það hafði hún verið skipuð árið 1979. Var hún ríkisstarfsmaður, og um réttindi hennar giltu lög nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Með lögum um grunnskóla nr. 66/1995 var starfsemi grunn-

skóla færð í umsjón sveitarfélaga. Skólastjórnendur og kennarar grunnskóla áttu þar með að verða starfsmenn sveitarfélaga í stað ríkis áður. Í 36. gr. laga nr. 72/1996 um réttindi og skyldur kennara og skólastjórnenda grunnskóla var kveðið á um að kennarar og skólastjórnendur, sem höfðu starfað hjá ríki fyrir flutninginn, skyldu halda öllum starfsréttindum sínum óbreyttum. Flutningurinn fæli því ekki í sér niðurlagningu stöðu í skilningi laga nr. 38/1954. Talið var, að þau sjónarmið sem byggju að baki þessu ákvæði væru mál-efnaleg og sanngjörn. Var ekki fallist á það með H, að með ákvæðinu hafi verið brotin á henni jafnræðisregla íslensks réttar eða gengið gegn atvinnufrelsisákvæði stjórnarskrárinnar. Var því ekki fallist á það með H að hún hafi sætt ólögmati uppsögn úr starfi eða að staða hennar hafi verið lögð niður í skilningi laga nr. 38/1954 og var íslenska ríkið sýknað af kröfum hennar.

1499

H starfaði sem skólastjóri grunnskóla í Húnavatnssýslu. Var hann ríkisstarfsmaður, og um réttindi hans giltu lög nr. 38/1954 um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins. Með lögum um grunnskóla nr. 66/1995 var starfsemi grunnskóla færð í umsjón sveitarfélaga. Skólastjórnendur og kennarar grunnskóla áttu þar með að verða starfsmenn sveitarfélaga í stað ríkis áður. Í 36. gr. laga nr. 72/1996 um réttindi og skyldur kennara og skólastjórnenda grunnskóla var kveðið á um að kennarar og skólastjórnendur, sem höfðu starfað hjá ríki fyrir flutninginn, skyldu halda öllum starfsréttindum sínum óbreyttum. Flutningurinn fæli því ekki í sér niðurlagningu stöðu í skilningi laga nr. 38/1954. Talið var, að þau sjónarmið sem byggju að baki þessu ákvæði væru málefnaleg og sanngjörn. Var ekki fallist á það með H, að með ákvæðinu hafi verið brotin á honum jafnræðisregla íslensks réttar eða gengið gegn atvinnufrelsisákvæði stjórnarskrárinnar. Var því ekki fallist á það með H að hann hafi sætt ólögmati uppsögn úr starfi eða að staða hans hafi verið lögð niður í skilningi laga nr. 38/1954 og var íslenska ríkið sýknað af kröfum hans.

1509

Sakarefni

V sótti um almennt veiðileyfi til að stunda fiskveiðar í atvinnuskyni og um sérstakt leyfi til veiða á tilteknu magni fisktegunda. Sjávarútvegsráðuneytið hafnað erindinu með vísan til 5. gr. laga nr. 38/1990. Reisti V málsókn sína á því að ákvæði 5. gr. laganna brytu í bága við 65. og 75. gr. stjórnarskrárinnar. Talið var að sakarefnið væri nægjanlega afmarkað til að dómstólar leystu úr því með efnisdómi, sbr.

1. mgr. 24. gr. laga nr. 91/1991. Var frávísunarúrskurður héraðsdóms því felldur úr gildi.	3336
---	------

Sakarskipting

Sjá Bifreiðir	1071
Sjá Vinnuslys	3663

Samaðild

Sjá Aðild	2856
-----------------	------

Sameign

Sjá Fjöleignarhús	2918
Sjá Útburður	3137

Sameignarfélag

Sameignarfélagið Í og hlutafélagið V voru sameinuð á miðju ári 1992. Var einungis gert eitt skattframtal og einn ársreikningur fyrir hið sameinaða félag fyrir árið 1992. Talið var að skylt hefði verið að telja sérstaklega fram fyrir Í vegna þess hluta ársins 1992, sem það starfaði og greiða skatta í samræmi við það.	3182
Sjá Skattar	3274

Samkeppnismál

K krafðist þess að felldur yrði úr gildi sá hluti úrskurðar áfrýjunarefndar samkeppnismála sem laut að staðfestingu á ákvörðun samkeppnisráðs um stjórnunarlegan aðskilnað K og Útfararstofu kirkjugarðanna. Taldi K að áfrýjunarnefndina hefði brotið vald til að mæla fyrir um slíkan aðskilnað og að með því hefði verið brotið gegn meðalhófsreglu stjórnisýslulaga. Talið var að ákvæði 2. mgr. 21. gr. laga nr. 36/1993 um kirkjugarða, greftrun og líkbrennslu, sem mælti fyrir um algeran aðskilnað útfararþjónustu og lögboðinna verkefna kirkjugarðsstjórnar, styddi hina umdeildu ákvörðun samkeppnisyfirvalda. Var talið rétt að skilja ákvæði 2. mgr. 14. gr. samkeppnislaga með sama hætti og tilvitnað ákvæði laga nr. 36/1993, og var ekki talið að það yrði öðruvísi skýrt en að átt væri við algeran aðskilnað og þá einnig, hvað varðaði daglega stjórn fyrirtækisins. Var því talið að samkeppnisýfirvöld hefðu haft formlega heimild til hinna umdeildu aðgerða. Var jafnframt talið að þær hefðu verið málefnalegar og

ekki gengið lengra en góðu hófi gegndi. Var kröfu K því hafnað. Sératkvæði.	2625
---	------

Samningalög

Ó taldi riftunarsamning milli E og I ekki skuldbindandi fyrir sig og vísaði um það til 29., 33. og 36. gr. laga nr. 7/1936. Hæstiréttur taldi að ekki hefði verið ójafnræði með aðilum við samningsgerðina og taldi ekki heldur leitt í ljós að tilefni væri til að víkja samningnum til hliðar samkvæmt ákvæðum 36. gr. laga nr. 7/1936. Sjá Riftun.	538
--	-----

Samningar

Sjá Eingarréttur	1162, 1183
------------------------	------------

Samningsskilmálar

Sjá Lausafjárkaup	3510
-------------------------	------

Samningur

Kaupstaðurinn S gerði samning við verktakann SH um tiltekið verk. Í kjölfarið undirrituðu aðilar yfirlýsingu þess efnis, að allar greiðslur S til SH rynnu inn á sérstakan reikning, sem væri til ráðstöfunar fyrir bankann SP. Með því móti var SP veitt trygging vegna lánsviðskipta bankans við SH. Þrátt fyrir yfirlýsinguna innti S tiltekna greiðslu af hendi inn á reikning SH, sem hann gat ráðstafað sjálfur. Hæstiréttur taldi S hafa vanefnt skyldu sína samkvæmt umræddri yfirlýsingu með því að greiða ekki tiltekna greiðslu með þeim hætti sem kveðið var á um í yfirlýsingunni. Var talið að bæjarstjóra S hefði mátt vera ljóst, að lántaka SH hjá SP hefði verið ástæðan fyrir beiðni hans um að yfirlýsingin yrði undirrituð. Var fallist á með SP, að hann hefði haft réttmæta ástæðu til að treysta því að yfirlýsingin veitti honum tryggingu fyrir skuldbindingum SH meðan útgefendur hennar tilkynntu honum ekki annað. Var S gert að greiða SP umdeilda greiðslu.	269
Sjá Fasteignakaup	773
Sjá Greiðslumark	1269
Sjá Jarðakaup	1409
P og flugfélagið Ó höfðu gert með sér svokallaðan starfssamning í september 1993 með þriggja ára gildistíma. Greindi aðila á um hvenær P hefði látið af störfum en P krafðist vangoldinna launa, launa í uppsagnarfresti o.fl. frá Ó. Tók þrotabú G síðar við varnaraðild málsins. Af gögnum málsins varð ekki ráðið að P hafi nokkuð gert til	

að halda fram kröfu sinni fyrr en með innheimtubréfi í apríl 1995. Ekki naut við gagna til styrktar því sem P hélt fram í þeim efnum. Var P talinn hafa sýnt af sér slíkt tómlæti að sýkna bæri þrotabú G af kröfum hans. Sératkvæði.	1447
Peir A, H og Ó gerðu verksamning við Hótel Sögu um að þeir tækju að sér að flytja þar dagskrá á tímabilinu frá 18. febrúar til maíloka 1995. Þá sömdu þeir við leikkonuna ÓH um þátttöku hennar í sýningunni. Þann 9. mars 1995 var ÓH tilkynnt að samstarfi hennar annars vegar og A, H og Ó hins vegar væri lokið. Þóttu þeir A, H og Ó ekki hafa sannað þá staðhæfingu sína, að samningur þeirra við ÓH hafi einungis verið til reynslu eða að þeim væri heimilt að slíta samningnum með nánar tilteknum fyrirvara. Varð að leggja til grundvallar að ÓH hafi mátt gera ráð fyrir að taka þátt í dagskránni til maíloka. Voru ÓH því dæmdar skaðabætur vegna þessa. Auk bóta fyrir fjártjón krafðist ÓH miskabóta, á þeim grundvelli að nafn hennar hafi heimildarlaust verið notað til að auglýsa skemmtidagskrána, eftir að hún hætti að taka þátt í henni. Var ekki leitt í ljós að birting auglýsinga um skemmtidagskrána, þar sem ÓH var getið, yrðu raktar til sakar þeirra A, H og Ó eða annarra atvika sem þeir bæru ábyrgð á. Varð þegar af þeirri ástæðu að sýkna þá af kröfu um miskabætur.	1487
Sjá Skaðabótamál	1593
J, sem var lækni, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi J og R skyldi J fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. J bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða J hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærst frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn J því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var J því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða J fyrir hin unnu verk.	3054
P, sem var lækni, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin.	

- Samkvæmt samningi P og R skyldi P fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. P bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða P hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærisk frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn P því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var P því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða P fyrir hin unnu verk. 3063
- S, sem var læknir, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi S og R skyldi S fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. S bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða S hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærisk frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn S því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var S því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða S fyrir hin unnu verk. 3067
- K, sem var læknir, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi K og R skyldi K fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. K bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða K hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærisk frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn K því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var K því ekki tal-

inn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða K fyrir hin unnu verk. 3071

H, sem var læknir, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi H og R skyldi H fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. H bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða H hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærisk frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn H því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var H því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða H fyrir hin unnu verk. 3075

G, sem var læknir, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi G og R skyldi G fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. G bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða G hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærisk frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn G því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var G því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða G fyrir hin unnu verk. 3079

G, sem var læknir, vann svonefnd ferliverk á göngudeild sjúkrahússins L. Voru gefnir út reikningar til Tryggingastofnunar ríkisins fyrir verkin. Samkvæmt samningi G og R skyldi G fá 60% reikningsfjárhæðarinnar í sinn hlut en R 40%. G bárust ekki greiðslur frá tryggingastofnun og beindi þá kröfu sinni að R. R neitaði hins vegar

- að viðurkenna sjálfstæða skyldu til að greiða G hluta hans af gjaldinu og taldi samkomulag aðila að öllu leyti háð því að greiðsla á meginhluta þess bærist frá tryggingastofnun. Verkin voru unnin á sjúkrahúsi R og veitti samningurinn G því ekki beinan aðgang að tryggingastofnun. R var einnig að innheimta greiðslur fyrir sjúkrahúsið sjálft og var R falið að annast allt uppgjör við tryggingastofnun. Var G því ekki talinn þurfa að bera áhættu af því, að forsenda aðilanna um greiðslur frá stofnuninni brást. Var R nauðsynlegt að segja samkomulaginu upp ef hann vildi ekki una þeirri byrði. Var R því gert að greiða G fyrir hin unnu verk. 3083
- P krafðist staðfestingar lögbanns við því að R gæfi út blaðið Sjónvörpshandbókina-Bíla. Byggði P á, að R hefði skuldbundið sig til þess að gefa ekki út slíkt blað innan tiltekinna tímamarka. Var talið að vegna samkomulagsins hefði R verið útgáfan óheimil. Hins vegar var talið, að aðstæður hefðu verið með þeim hætti, að stórfelldur munur hafi verið á hagsmunum R af því að fá að gefa blaðið út í samانبurði við hagsmuni P af því að hindra það, enda bauð R fram tryggingu fyrir tjóni, sem útgáfa hans kynni hugsanlega að baka P. Var lögbannið fellt úr gildi. 3408
- A kvaðst hafa verið ráðinn til starfa hjá K við þjálfun og iðkun knattspyrnu. Kvaðst hann hafa átt inni laun hjá K við starfslok og hafi K þá farið þess á leit að A seldi víxil í banka, sem K myndi síðan greiða. K greiddi víxilinn ekki og þurfti A að greiða andvirði hans. Talið var í ljós leitt að K hefði lofað A að greiða víxillinn. Var ekki fallist á að krafa A væri fyrnd. Var K því gert að greiða A þá fjárhæð, sem hann hafði greitt handhafa víxilsins. 3443
- Sannað þótti að aflaheimildum hefði verið ráðstafað frá S til G, sem G hefði nýtt í eigin þágu. Var G gert að greiða F, sem fengið hafði kröfu S framselda, fjárhæð sem svaraði til verðmætis aflaheimildanna á leigumarkaði, er þær voru afhentar. Gagnkröfur S þóttu ekki tækar til skuldajafnaðar. 3457
- K krafðist umboðslauna úr hendi E á grundvelli munnlegs samnings aðila. Ósannað var, að samið hefði verið um peningagreiðslu til K fyrir milligöngu hans um kaup E á hjólbörðum frá framleiðanda í Slóvakíu. K taldi jafnframt að hann ætti rétt til umboðslauna, þrátt fyrir að ekki hefði verið um það samið. Þóttu gögn í málinu ekki gefa slíkri kröfu viðhlítandi stoð. 3517

Samþykktir

Sjá Lífeyrissjóðir	1373
--------------------------	------

Sératkvæði

Sératkvæði í Hæstarétti	86, 106, 116, 157, 328, 337, 350, 385, 456, 490, 591, 602, 712, 1071, 1082, 1115, 1197, 1323, 1423, 1447, 1544, 1630, 1641, 1693, 1704, 1998, 2312, 2488, 2513, 2563, 2578, 2625, 2779, 2805, 3023, 3039, 3098, 3523, 3537, 3560, 3574, 3730
-------------------------------	--

Sérálit

Sjá Líkamasárás	904
-----------------------	-----

Sjávarafti

Sjá Fiskveiðar	3357
Sjá Fiskveiðar	3742

Sjómenn

V var sagt upp störfum matreiðslumanns á skipi hjá S eftir að upp komst að hann hafði átt smygilvarning í skipinu. Ósannað þótti að V hefði verið sagt upp fyrr en eftir að liðinn var frestur samkvæmt 2. mgr. 24. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 og var uppsögnin því talin ólögmat. Ekki var fallist á að V hefði átt þriggja mánaða uppsagnarfrest, enda varð starfi hans ekki jafnað til starfs bryta og var því talið að hann ætti rétt til eins mánaðar uppsagnarfrests. Voru V dæmd laun í uppsagnarfresti.	1905
J, sem var skipstjóri á fiskiskipi Ú, var tilkynnt símleiðis af forsvarsmanni Ú að skipið hefði verið selt F. Kvaðst J hafa verið tjáð að skipið yrði áfram gert út frá Suðurnesjum og á þeirri forsendu hefði hann samþykkt að starfa áfram á því hjá nýjum eiganda. Skipið var síðan gert út frá Vestfjörðum og neitaði J þá boði F um starf. Ú neitaði að greiða J lögbundið kaup í sex vikur á þeirri forsendu að J hefði samþykkt að taka við starfi hjá F. Talið var að Ú hefði staðið nær að tryggja sér sönnun fyrir því að J hefði þegið boð um starf hjá nýjum eiganda skipsins án fyrirheits um, að skipið yrði áfram gert út frá Suðurnesjum. Var Ú því gert að greiða J vangoldið kaup.	3152

Sjúkrahús

Sjá Skaðabótamál	1115
------------------------	------

X var deyfð er á fæðingu barns hennar stóð. Í kjölfarið fann hún fyrir erfiðleikum við þvaglát og offylltist þvagblaðra hennar. Létu starfsmenn sjúkrahússins hjá líða að setja upp hjá henni þvaglegg fyrir en of seint, þrátt fyrir tilmæli læknis um það. Talið var að sú vangá hefði valdið varanlegum blöðrutæmingarvandamálum X. Talið var að atvik og atburðarás við fæðinguna hefðu kallað á sérstaka aðgát og eftirlit með þvaglátum hennar eftir fæðinguna. Var í gert að bera bótaábyrgð á tjóni X.

2894

Skaðabótakrafa

Sjá Ríkisstarfsmenn 1499, 1509
Sjá Frávísun frá héraðsdómi 3608

Skaðabótamál

Makaskiptaafsal var tekið til þinglýsingar þótt á það skorti undirritun hins ófjárráða H, sem var eigandi fasteignarinnar ásamt móður sinni. Leiddi það til þess að H glataði að fullu andvirði eignarhluta síns í fasteigninni. Héraðsdómur féllst á bótaskyldu Í og reisti niðurstöðu sína á saknæmri háttsemi yfirlögráðanda. Hæstiréttur vísaði frá ex officio málsástæðu, sem laut að saknæmri háttsemi þinglýsingardómara og sýknaði Í af bótakröfu, enda var ekki talið að yfirlögráðandi hefði sýnt af sér bótaskylda háttsemi.

157

Í krafðist skaðabóta og reisti kröfu sína á því að stjórnarmönnum A hf. hefði mátt vera það ljóst að ráðstafanir á aflamarki skips, eftir að það var selt Í nauðungarsölu, væru óheimilar og brytu gegn hagsmunum Í. Hæstiréttur hafnaði kröfunni og kvað réttindi yfir skipinu ekki hafa flust til Í við nauðungarsöluna þar sem héraðsdómur hefði hafnað rétti Í til umráða yfir skipinu meðan ágreiningur um gildi nauðungarsölnnar væri ekki til lykta leiddur. Þá hefðu bær yfirvöld léð atbeina sinn til flutnings aflamarks af og til skipsins á tímabilinu. Fallist var á það með héraðsdómi að aflahlutdeild skipsins fylgdi því við nauðungarsölu. Sjá Skip.

617

B leitaði á sjúkrahús vegna ofneyslu áfengis og lyfja. Var B talin hafa þörf fyrir meðferð og lögð inn á geðdeild sjúkrahússins. Þegar hún hugðist hætta meðferðinni næsta dag var hún stöðvuð af starfsfólki deildarinnar sem ákvað að halda henni þar áfram. B slasaðist þegar hún féll til jarðar eftir að hafa leitað útgöngu um glugga á herbergi sínu. Var járn á glugganum brotið svo að unnt var að opna hann um 16 cm í stað 7-8 cm. Af þessu tilefni höfðaði B mál á hend-

ur íslenska ríkinu þar sem hún krafðist bóta á þeim grundvelli að starfsfólk deildarinnar hafi sýnt aðgæsluleysi og gluggabúnaður hafi verið í óforsvarlegu ástandi. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að ekki verði til þess atlast, að starfsfólkið gerði ráð fyrir því, að B færi út um umrætt gluggaop. Hafi hún gert það af ásettu ráði og mátt gera sér grein fyrir aðstæðum. Valdi umbúnaður gluggans því ekki, að skaðabótaábyrgð falli á sjúkrahúsið. Var íslenska ríkið sýknað af kröfu B. Í sératkvæði eins dómenda var íslenska ríkið hins vegar talið bera ábyrgð á tjóni B, en hún sjálf látin bera ábyrgð á 2/3 hluta tjónsins.

1115

Í málinu var fjallað um skaðabótakröfu P utan samninga á hendur L. Var hún á því reist, að löglærður starfsmaður L hafi gefið ranga yfirlýsingu 2. október 1992, sem öðru fremur hafi leitt til þess, að í dómi sínum 15. sama mánaðar hafi Hæstiréttur talið aðfarargrundvöll áskorunarstefnu niður fallinn er fjárnámsgerð á hendur S fór fram. Þetta hafi leitt til þess að P hafi ekki fengið fullnustu kröfunnar sem áskorunarstefnan laut að. Til þess að P gæti í málinu komið fram bótaábyrgð á hendur L þurfti hann fyrst, að mati meirihluta Hæstaréttar, að færa sönnur að eignaraðild sinni að hinni umræddu kröfu. L hafði ritað á áskorunarstefnuna 2. september 1987, að kröfur samkvæmt henni væru framseldar P en ýmis atriði í málinu gáfu tilefni til vafa um hvort H, umbjóðandi P, hefði áður framselt P til eignar umdeilda kröfu á hendur S. Eins og stóð á í málinu varð ekki á það fallist, að fyrrnefnd framsalsáritun L gæti út af fyrir sig verið fullnægjandi sönnun um eignaraðild P að kröfunni. Þegar allt var virt, sem fram var komið í málinu, varð ekki talið að P hafi tekist að færa sönnur að því að hann hafi orðið eigandi kröfunnar við framsalið 2. september 1987 og þá ekki komið fram sem lögmaður umbjóðanda síns H. Sératkvæði.

1323

F afsalaði Í bát sínum, P, í febrúar 1990. Var afsalið gefið út til málamynda með því að ætluð aðila var einungis sú að fá úthlutað kvóta á bátinn á grundvelli veiðireynslu Í, en hann hafði gert út bátinn B. Var samningurinn munnlegur en samkvæmt skýrslum aðila virtist efni hans hafa verið á þá lund, að Í eignaðist þann umframkvóta, sem settist á bátinn P. Fór svo, að samkvæmt nýrri löggjöf úthlutuðu stjórnvöld bátnum P kvóta samkvæmt veiðireynslu þess báts, en ekki í samræmi við veiðireynslu bátsins B, eins og aðilar málsins höfðu búist við. Taldi Í sig eiga fjárkröfu á hendur F vegna viðskiptanna. Fyrir Hæstarétti gerði Í kröfu um ómerkingu héraðsdóms, þar sem

héraðsdómari hafi látið hjá líða að taka efnislega afstöðu til máls- ástæðna aðila, en á það var ekki fallist. Talið var, að viðskipti aðila hafi verið til þess ætluð að fara í kringum gildandi lög og reglur og hagnast þannig á aflaúthlutun stjórnvalda. Voru þeir taldir bera hall- ann af þessum vonarviðskiptum sínum sjálfir, og yrðu ekki aðstoð- aðir við að jafna út ætluðum gróða eða tapi á réttindum, sem ekki voru þeirra og fengin voru með þessum hætti. Var F því sýknaður af öllum kröfum Í.	1593
Sjá Læknar	1615
B, sem starfaði sem bifvélavirki á bifreiðaverkstæði, ýtti til hjólaborði en fékk þá á móti sér slökkvidælu sem var á borðinu og varð fyrir lík- amstjóni. Var B virt til gáleysis að hafa ekki gætt betur að dælnni og hvernig væri best að ýta borðinu til. Varð öðrum ekki kennt um hvernig til tókst. Var vinnuveitandi B því sýknaður af skaðabóta- kröfu B.	1846
Sjá Gæsluvarðhald	2742

Skaðabætur

Hæstiréttur ákvað bætur vegna eignarnáms að álitum þar sem Ó lagði ekki fram upplýsingar um gangverð eða fasteignamat jarðarinnar. Ákvörðunin var ekki reist á úrskurði matsnefndar eignarnámsbóta þar sem nefndin þótti ekki hafa rökstutt það sem skyldi á hvaða grundvelli komist var að niðurstöðu um fjárhæð. Sjá Eignarnám. ...	52
G svipti móður V lífi. Hann var dæmdur til að greiða V skaðabætur vegna missis framfæranda og röskunar á stöðu og högum. Þá var honum gert að greiða bætur fyrir sannaðan útfararkostnað.	144
S þótti eiga rétt á greiðslu þess tjóns sem hann varð fyrir er hann greiddi tryggingavíxil, sem M átti ekki efnislegan rétt til að nota. Var M dæmd bótaskyld með því að innheimta víxilinn hjá S á grundvelli víxilréttar þar sem hann kom ekki að efnisvörnum. Sjá Víxill.	342
Sjá Opinberir starfsmenn	490
R krafðist bóta vegna líkamstjóns sem hún hlaut er ekið var aftan á bifreið sem hún ók. Að fengnu mati dómkvaddra matsmanna og yfirmats- manna náðist samkomulag um að leggja til grundvallar að örorka R væri 10%. Með framlagningu framhaldsstefnu rúnum þremur árum eftir höfðun málsins í héraði krafðist R greiðslu tiltekens kostnaðar vegna slyssins auk þeirra skaðabóta sem krafist var í upphaflegri stefnu. Málatilbúnaði R vegna framhaldsstefnunnar þótti svo áfátt	

að henni var vísað frá héraðsdómi, en fallist var á bótakröfu hennar.	667
G slasaðist í leikfimitíma í grunnskóla. Leikfimikennarinn þótti ekki hafa sýnt þá aðgæslu sem vænta mátti og var fallist á bótakröfu G. Með vísan til stjórnarskrárinnar var fallist á að miða ákvörðun bótafjárhæðar við óskertar meðaltekjur iðnaðarmanna eins og um dreng hefði verið að ræða. Sjá Örorkutjónsútreikningur.	683
Sjá Bifreiðir	829, 1071, 1230
Sjá Vixlar	930
Sjá Lax- og silungsveiði	1096
J varð fyrir því slysi að falla niður af þaki á húsi á Keldnaholti, sem þar var í byggingu fyrir RB, þegar hann var við vinnu á þakinu sem starfsmaður D. Hlaut J alvarleg meiðsl á fæti er leiddu til verulegrar örorku. J hafði fengið hluta tjónsins bætt úr ábyrgðartryggingu D hjá váttryggingafélaginu T. J og T voru sammála um að það uppgjör hafi verið við það miðað að D bæri að bæta 50% af tjóni J vegna slyssins, þar sem verkstjórn og öryggisráðstafanir við klæðningu á þakinu hafi verið í höndum RB. Samkvæmt skaðabótakvittun til T var þó tekið fram að með skaðabótunum væru allar kröfur vegna tjónsins að fullu greiddar. Var þetta ekki talið standa í vegi fyrir málsókn gegn íslenska ríkinu vegna RB. Starfsmanni RB, S, hafði verið falið eftirlit með byggingu hússins og yfirstjórn framkvæmdanna, en D var ráðinn til starfa sem verktaki. Ljóst var að slys J yrði meðal annars rakið til skorts á fallvörnum. Dregið var í efa að staða D sem verktaka hafi verið slík að hann hafi átt um það óskorað ákvörðunarvald, hvaða varúðarráðstöfunum yrði beitt við bygginguna. Var talið að íslenska ríkið bæri skaðabótaábyrgð á tjóni J, en hæfilegt þótti að J bæri sjálfur tjón sitt að ¼ hluta. Sératkvæði.	1388
Sjá Samningur	1487
Sjá Fiskveiðibrot	1630
B, sem hafði verið sýknaður í refsímáli af ákæru um fiskveiðibrot, krafði íslenska ríkið um miskabætur. Íslenska ríkið var sýknað á þeim forsendum að ekki hefði verið sýnt fram á að líklegri væri að B væri saklaus en sekur af þeirri háttsemi sem hann hafði verið ákærður fyrir.	1641
B keypti flotspartl af S og lagði á iðnaðargólf. Taldi B að S yrði kennt um skemmdir í gólfinu og krafði S um skaðabætur. Ekki var vefengt að verktaki, sem lagði gólfíð á vegum B, hefði haft leiðbeiningar frá S um að ekki mætti þynna hið selda efni umfram tiltekin mörk. Talið	

var að meginorsök skemmdanna hefði stafað af því að ekki var farið að þeim leiðbeiningum. Var bótakröfu B því hafnað.	1650
B krafðist þess að skip í eigu S yrði kyrrsett til tryggingar kröfu B á hendur S. Var það gert og gerðu B og S síðar dómsátt. Hluthafar S höfnuðu kröfðu B síðar um skaðabætur á þeim grundvelli að framangreind krafa B hefði rýrt mjög verðgildi B og valdið þeim fjártjóni. Talið var að verulegir annmarkar hefðu verið á framkvæmd kyrrsetningarinnar og umráðasviptingar, sem fram fór á ábyrgð B. Var B talið skylt að bæta hluthöfunum tjón, sem af því kynni að hafa hlotist. Útlistun hluthafanna á fjártjóni og miska var hins vegar svo vanreifuð að ekki varð hjá því komist að vísa málinu frá héraðsdómi.	1857
P lýsti forgangskröfu í þrotabú B en eignir búsin hrukku ekki til að hann fengi hana alla greidda. Fyrir gjaldþrotaskiptin höfðu stjórnarmenn félagsins selt hlutafélaginu S nær allar eignir þess. Talið var að fyrirsvarsmönnum B hefði borið að gefa félagið upp til gjaldþrotaskipta áður en eignir þess voru seldar og að með gerningnum verið gengið á rétt skuldeightumanna B með saknæmum og ólögnum hætti. Var tveimur fyrrverandi stjórnarmönnum B og kaupandanum, S, gert að bæta P það tjón sem háttsemin hafði bakað honum.	2012
Sjá Ráðningarsamningur	2329
F sparkaði í handlegg B í kjölfar ryskinga F og þriggja manna, sem ráðist höfðu á hann að tilefnislausu. Brotnaði handleggur B við sparkið. Þótti F bera að fullu bótaábyrgð á því tjóni sem B varð fyrir. Sjá Líkamsárás.	2382
P varð fyrir verulegri og varanlegri skerðingu á andlegri getu. Taldi hann að líkamstjón hans yrði rakið til notkunar tiltekens leysiefnis á vinnustað, sem hann hafði starfað á um langt árabíl. Krafði hann vinnuveitandann, V, um bætur vegna tjónsins. Talið var að sá tími, sem P vann hjá V, hefði verið nægilega langur til að P hefði getað hlotið sjúkdóm sinn. Þar sem ekki var sýnt fram á aðrar mögulegar orsakir sjúkdómsins var lagt til grundvallar að hann yrði rakinn til starfa P hjá V. Við störf sín hafði P ekki verið séð fyrir andlitshlífum og öndunargrímum, þrátt fyrir að Vinnueftirlit ríkisins hefði krafist þess. Var það ekki talið leysa V undan ábyrgð þótt aðstæður hefðu ekki verið betri á öðrum, sambærilegum vinnustöðum. Var V því látinn bera fébótaábyrgð á heilsutjóni P. P var hins vegar látinn bera 2/5 hluta tjóns síns sjálfur, enda mátti honum vera ljóst fyrir löngu að úrbóta var þörf á aðbúnaðinum hjá V.	2663
Sjá Haldlagning	2956

Sjá Bifreiðar	3098
Sjá Dómarar	3120
Sjá Nauðungarsala	3242
Sjá Fasteignakaup	3300
Sjá Bifreiðar	3523
Sjá Vinnuslys	3649
Sjá Vinnuslys	3663
Sjá Farmsamningur	3672
Sjá Fasteignakaup	3759
Sjá Opinberir starfsmenn	3776
Sjá Opinberir starfsmenn	3786

Skaðabætur innan samninga

Pau Á og GJ kröfðu G um skaðabætur vegna vanefnda á lánsamningi. Kváðu þau starfsmenn G hafa veitt sér ráðgjöf í fjármálum og lofað milligöngu um útvegum fjár til að þau gætu komið nýrri skipan á fjármál sín. G, þá F, efndi ekki skuldbindingu sína. Hæstiréttur féllst á það með héraðsdómi, að bindandi samningur hefði komist á með málsaðilum um lánveitingu og að ósannað væri, að nokkrar þær forsendur hefðu brostið fyrir henni, sem G gæti borið fyrir sig. Voru vanefndir G taldar til þess fallnar að baka Á og GJ tjón, en fjárhagur þeirra stóð höllum fæti og var starfsmönnum G það fullkunnugt. Hafa yrði í huga að félagið byði fram sérfræðikunnáttu á sviði verðbréfamiðlunar. Voru Á og GJ dæmdar bætur að álitum. .	208
S gerði samning við greiðslukortafyrirtækið G um að G gjaldfærði hjá korthöfum framlög þeirra til S. Vegna mistaka kom ekki til slíkra gjaldfærslna. Ekki var fallist á, að G hefði haft réttmæta ástæðu til að ætla, að gjöldin ættu fyrst að koma til greiðslu síðar. Var haft í huga að G sérhæfði sig í þjónustu af því tagi og áttu viðskiptamenn hans að geta treyst því, að vinnubrögð og ráðgjöf hans væri vönduð. Var G því talinn bera ábyrgð á þeim mistökum sem urðu og gert að greiða S bætur.	3712

Skattaðili

Sjá Skattar	3274
-------------------	------

Skattar

Skattstjóri endurákvarðaði opinber gjöld V ehf. vegna gjaldáranna 1989–1993 að báðum meðtöldum meðal annars vegna lækkunar gjald-

færðs rekstrarkostnaðar og niðurfellingar gjald- og eignfærðrar eftirlaunaskuldbindingar. Á grundvelli úrskurðar skattstjóra var gert fjárnám í eignum V ehf. Héraðsdómur staðfesti fjárnámsgerðina með úrskurði sínum jafnskjótt og úrskurður yfirséðanefndar um málið lá fyrir. Hæstiréttur staðfesti hinn kærða úrskurð. Sjá Rekstrarkostnaður.	385
Hæstiréttur féllst á það með Í að fjárhæðir, sem M færði sem kostnað hjá FF hf., sem hann átti 99,675% í ásamt eiginkonu sinni, skyldu færðar honum til tekna sem duldar arðgreiðslur. Jafnframt var fallist á að skattyfirvöld hefðu haft heimild til að líta framhjá aukningu hlutfjár FF hf., og skulda vegna hennar hjá M.	602
Ágreiningur reis um skattskyldu og skattstofna J í kjölfar lækkunar skattstjóra á gjaldfærðum rekstrarkostnaði hans. Hæstiréttur kvað skattstjóra hafa verið innan formlegrar heimildar sinnar samkvæmt 95. gr. og 96. gr., sbr. 31. gr. laga nr. 75/1981 þegar hann breytti tilteknum gjaldaliðum á framtali J. Var ekki talið að við þá afgreiðslu hefði skattstjóri beitt ómálefnalegu mati. Sjá Rekstrarkostnaður.	759
M gerði eftirlaunasamning við fyrrverandi framkvæmdastjóra félagsins og færði eftirlaunaskuldbindinguna til frádráttar á skattframtali M fyrir árin 1988-1990. Árið 1993 endurákvarðaði skattstjóri opinber gjöld M fyrir árin 1988-1990. Samkvæmt lögum 75/1981 var skattstjóra hins vegar aðeins heimilt að endurákvarða skatt vegna síðustu tveggja ára, ef skattaðili hafði látið í té fullnægjandi upplýsingar, sem byggja mætti rétta álagningu á. Var deilt um hvort M hefði skilað fullnægjandi upplýsingum til skattstjóra. Ekki var talið að M hefði fullnægt þeirri skyldu sinni og var Í því sýknað af kröfum félagsins. Sératkvæði.	3023
F gerði eftirlaunasamninga við starfsmenn sína og gjaldfærði þá skuldbindingu. Árið 1992 endurákvarðaði skattstjóri opinber gjöld M fyrir árin 1987-1990. Taldi F að skattstjóra hefði ekki verið heimilt að endurákvarða gjöldin lengra en tvö ár aftur í tímann, enda hefði F látið skattstjóra í té nægjanlegar upplýsingar í framtali og fylgigögnum. Samkvæmt lögum 75/1981 var skattstjóra aðeins heimilt að endurákvarða skatt vegna síðustu tveggja ára, ef skattaðili hafði látið í té fullnægjandi upplýsingar, sem byggja mætti rétta álagningu á. Ekki var talið að F hefði fullnægt þeirri skyldu sinni og var Í því sýknað af kröfum félagsins. Sératkvæði.	3039
Sameignafélaginu I var árið 1993 ákvarðaður tekjuskattur og eignarskattur fyrir árin 1990 og 1991. Var sú ráðstöfun reist á úrskurði rík-	

isskattanefndar um að I skyldi teljast sjálfstæður skattaðili. I mót- mælti þeirri rástöfun á þeirri forsendu að hún næði lengra aftur í tímann en tvö skattár. Þar sem málið varðaði stöðu I sem skattaðila en ekki hvort skorti á fullnægjandi upplýsingar í framtölum I eður ei voru aðgerðir skattstjóra taldar lögmætar. Var í því sýknað af kröfum I.	3274
Sjá Fjárnám	3384

Skattskylda

Sjá Sameignarfélag	3182
--------------------------	------

Skilnaðarsamningur

Sjá Lífeyrir	1065
--------------------	------

Skilorð

X var dæmdur í 12 mánaða skilorðsbundið fangelsi fyrir kynferðisbrot gegn ungru dóttur sinni. Sjá Kynferðisbrot.	439
Sjá Virðisaukaskattur	789, 1124
Sjá Líkamsárás	904, 1000
Sjá Líkamsárás	1441
Sjá Ölvunarakstur	2908
Sjá Skotvopn	3348
Sjá Tollalagabrot	3419
Sjá Kynferðisbrot	3437

Skilorðsrof

Sjá Ökuréttur	1227
---------------------	------

Skip

Ágreiningur var um það hvort aflahlutdeild skips hefði við nauðungar- sölu þess flust yfir til kaupanda og hvort forsvarsmönnum útgerðar skipsins hefði verið heimilt að ráðstafa aflamarki skipsins á meðan þeir leituðu til dómstóla til að fá nauðungarsölnunni hrundið. Sjá Skaðabótamál.	617
--	-----

Skjalafals

K og J voru m.a. ákærð fyrir skjalafals, með því að hafa falsað og notað í lögskiptum tilkynningar til ökutækjaskrár um eigendaskipti tveggja ökutækja, sem þau voru raunverulegir eigendur að, en létu skrá á	
--	--

syni J. Voru þau sýknuð af ákæru fyrir skjalafals en sakfelld fyrir brot gegn 146. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 vegna umræddra atvika. Einnig var sakfelld fyrir fjársvik.	1258
K komst yfir víxileyðublað sem verið hafði í vörslu A og undirritað var með nöfnum tiltekinna einstaklinga. Hóf K síðan innheimtuaðgerðir gegn víxilskuldurinum. Talið var sannað að víxileyðublaðið hefði ekki verið gefið út í þágu K og að K hefði ekki fengið leyfi eða samþykki þeirra sem ritað höfðu nöfn sín á víxilinn til að skuldbinda þau fyrir tiltekinni fjárhæð. Var honum því gerð refsing.	1852
Sjá Tekjuskattur	1913

Skoteldar

Ákærðu var gefið að sök að hafa brotið gegn 1. mgr. 30. gr., sbr. 34. gr. laga nr. 46/1977 um skotvopn, sprengiefni og skotelda og reglugerð nr. 536/1988 um sölu og meðferð skotelda, með óvarlegri meðferð og ólöglegri geymslu á skoteldum en ákærðu höfðu geymt þúsundir skotelda, fyrst í gámi á gangstétt og síðan í húsnæði án eldvarnarhólfa. Talið var að þau ákvæði sem vísað var til í ákæru fælu ekki í sér viðhlítandi refsheimild vegna þeirrar háttsemi, sem ákærðu var gefið að sök en ekki var ákært fyrir brot gegn 9. gr. fyrrnefndra laga. Voru ákærðu sýknaðir.	1253
---	------

Skotvopn

F var fundinn sekur um að hafa haft í sínum vörslum skotvopn án tilskilinnna leyfa og að hafa eigi geymt þau í læstum hirslum. Var ákvörðun um refsingu hins vegar frestað.	3348
--	------

Skóli

G slasaðist í leikfimitíma í grunnskóla. Leikfimikennarinn þótti ekki hafa sýnt þá aðgæslu sem vænta mátti og var fallist á bótakröfu G. Sjá Skaðabætur.	683
---	-----

Skriflega flutt mál

Sjá Stef nubirting	3692
Sjá Kaupsamningur	3722
Sjá Opinberir starfsmenn	3776

Skuldabréf

Sjá Ábyrgð	864
------------------	-----

M tókst á herðar sjálfskuldarábyrgð á skuldabréfi. G framseldi bréfið síðar og ábyrgðist þá greiðslu þess gagnvart framsalshafa. M var síðan gert að greiða bréfið á grundvelli ábyrgðar sinnar. Endurkrafði hann G þá um hluta fjárhæðarinnar. Talið var að M gæti ekki reist slíka endurkröfu á ábyrgðaryfirlýsingu G, enda hefði hún verið til komin eftir að M tókst sjálfskuldarábyrgð á herðar. Ummæli í aðilaskýrslu M í héraði samrýmdust ekki málatilbúnaði í stefnu hans og var ekki á þeim byggt, enda þóttu þau raska málatilbúnaði hans í andstöðu við lög nr. 91/1991.	1704
G gaf út tvö skuldabréf til L og krafði L G um greiðslu samkvæmt þeim. G bar því við að L hefði þegar fengið hina umstefndu skuld greidda við nauðungarsölu eða mátt fá hana greidda hefði hann gætt hagsmuna sinna við sölu. Ekki var talið að mótbárur af þessu tagi kæmust að í málinu þar sem það var rekið samkvæmt XVII. kafla laga nr. 91/1991.	1731
L reisti kröfur sínar á hendur K á skuldabréfi. Greindi aðila á um greiðslutíma og byggði L á að við útgáfu bréfsins hefði verið samið um, að K greiddi vexti af skuldinni tvö skipti til viðbótar við fyrsta skiptið, áður en kæmi að fyrsta gjalddaga afborgunar af höfuðstól hennar, en láðst hafi að geta þess í skuldabréfinu. Er K stóð ekki skil á greiðslu vaxta gjaldfelldi L skuldina. Málið var rekið samkvæmt XVII. kafla laga nr. 91/1991. Þar sem kröfur L voru reistar á málsástæðu varðandi efni skuldbindingar K, sem átti sér enga stoð í texta skuldabréfsins, þótti hún ekki koma til álita í málinu. Var K því sýknaður að svo stöddu af kröfum L.	3380
Sjá Fjárnám	3399

Skuldajöfnuður

Deilt var um rétt Í til að skuldajafna ógreiddum opinberum gjöldum S á móti kröfu hins síðarnefnda um endurgreiðslu mismunar innskatts og útskatts eftir að nauðasamningur S og skuldheimtumanna hans var staðfestur með úrskurði héraðsdóms. Hæstiréttur taldi slíkan skuldajöfnuð ekki óheimilan og áleit að ákvæði gjaldþrotalaga sköpuðu skattaðila ekki ríkari rétt til endurgreiðslu við það að fá heimild til nauðasamninga. Sjá Sératkvæði.	591
Sjá Kæruheimild	2528
Sjá Kaupsamningur	2939, 3341
Sjá Samningur	3457
Sjá Fasteignakaup	3759

Skuldamál

Sjá Lagaskilaréttur	2602
---------------------------	------

Slys

Sjá Vátrygging, skilmálar	1137
---------------------------------	------

Slysatrygging ökumanns

Sjá Vátrygging	286, 1197
----------------------	-----------

Bífreið P var ekið aftan á bífreið S og hlaut S við það varanlega örorku.

Bífreið P var tryggð lögboðinni ábyrgðartryggingu samkvæmt 91. gr. laga nr. 50/1987 hjá stefnda V. Eigandi bífreiðarinnar sem S ók umrætt sinn hafði gilda ökumannstryggingu samkvæmt 92. gr. laga nr. 50/1987 hjá stefnda SA. Voru V og SA dæmd til að greiða S óskipt bætur miðað við læknisfræðilega örorku.

1230

Staðgreiðsla skatta

Sjá Virðisaukaskattur	789, 1124, 1931
-----------------------------	-----------------

Starfslok

Sjá Opinberir starfsmenn	3537, 3560
--------------------------------	------------

Starfsréttindi

Sjá Grunnskólar	1544
-----------------------	------

Stefnubirting

J höfðaði mál á hendur A, sem var búsettur í Bandaríkjunum Norður-Am-
eríku. Leitaði hún aðstoðar íslenskra stjórnvalda við birtingu stefn-
unnar, sem fólu erlendu fyrirtæki það verkefni. Í bréfi fyrirtækisins
kom fram að birtingarmaður hefði farið á tilgreint heimilisfang en
ekki getað haft þar uppi á A. Birti J þá stefnuna í Lögbirtingarblaði.
Hvorki var sýnt, að upplýsinga yrði ekki aflað um, hvar birta mætti
stefnu á hendur A eftir almennum reglum né að yfirvöld í heima-
landi hans hefðu neitað eða látið hjá líða að verða við ósk um birt-
ingu stefnu samkvæmt 90. gr. laga nr. 91/1991. Var skilyrðum 89. gr.
laganna til birtingar stefnu í Lögbirtingarblaði því ekki fullnægt og
frávísunarúrskurður héraðsdóms staðfestur.

2180

H höfðaði mál á hendur einkahlutafélaginu T. Í stefnu kom fram að fyrir
hönd félagsins stefndist tilgreindum stjórnarformanni þess. Stefn-

an var hins vegar birt fyrir öðrum stjórnarmanni félagsins. Þar sem stefnan hafði hvorki verið birt fyrir stjórnarformanninum né neinum í hans þágu eftir því, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. og 4. mgr. 85. gr., sbr. 1. mgr. 82. gr. laga nr. 91/1991, taldist hún ekki hafa verið birt fyrir T. Var frávísunarúrskurður héraðsdóms því staðfestur.	2184
D lét birta stefnu á hendur A í Lögbirtingablaði. Áður hafði stefnubirting verið reynd á lögheimili beggja stjórnarmanna í félaginu en ekki tekist. Þá var stefna birt fyrir föður annars stjórnarmannanna á heimili hans og var skráð á birtingarvottorð að þar væri dvalarstaður stjórnarmannanna. Í héraðsdómsstefnu D var þess hins vegar getið að mennirnir tveir væru með óþekktan dvalarstað í Norður-Ameríku. Þótti skilyrðum b. liðar 3. mgr. 85. gr. laga nr. 91/1991 ekki fullnægt til að lögmat birting hefði farið fram. Þar sem stjórnarmennirnir áttu skráð lögmat lögheimili að V var heimilt að birta þeim stefnu þar fyrir hönd félagsins. Þóttu því ekki skilyrði að lögum fyrir því að birta stefnu í Lögbirtingablaði samkvæmt a. lið 1. mgr. 89. gr. laga nr. 91/1991. Var máli D á hendur A því vísað frá dómi. Kröfum meðalgöngustefnda, V, á hendur A var vísað frá dómi af sömu sökum. Meðalgöngusök V var vísað frá dómi þar sem vísa bar málinu í heild sinni frá dómi.	3190
Áfrýjunarstefna var birt fyrir S á meintum dvalarstað hans. Var hún birt fyrir E, sem sögð var forstöðukona heimilisins SÁA-heimili. Ekki varð ráðið, hvaða heimild væri fyrir því, að stefndi ætti þann dvalarstað. Þá var ekki talið að E gæti talist til heimilismanna S í þeim skilningi, sem um ræðir í b. lið 3. mgr. 85. gr. laga nr. 91/1991. Hafði lögmat birting áfrýjunarstefnu því ekki farið fram og var málinu vísað frá Hæstarétti.	3692

Stéttarfélög

Sjá Félagaréttur	841
Sjá Lífeyrissjóðir	1373

Stjórnarskrá

Ágreiningur stóð um hvort ákvæði b. liðar 2. töluliðar 242. gr. almennra hegningarlaga, sem geymir sérreglu um opinbera starfsmenn og hvernig háttá skuli málshöfðun fyrir brot gegn þeim, væri samrýmanlegt 65. gr. stjórnarskrárinnar. Héraðsdómari taldi svo ekki vera og vísað málinu frá dómi af þeim sökum, en Hæstiréttur komst að

öndverðri niðurstöðu og felldi frávísunarúrskurðinn úr gildi. Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi.	34
Rúmlega sólarhrings dráttur varð frá handtöku R þar til hann var leiddur fyrir dómara. Þessi dráttur var talinn vera í andstöðu við 3. mgr. 67. gr. stjórnarskrárinnar, sbr. 5. gr. laga nr. 97/1995. Drátturinn var ekki talinn valda því að kröfu um gæsluvarðhald yrði hafnað. Sjá Gæsluvarðhald, a. liður. 1. mgr. 103. gr. laga nr. 19/1991.	45
Með vísan til 65. gr. stjórnarskrárinnar var fallist á að hafa óskertar meðaltekjur iðnaðarmanna til hliðsjónar þegar framtíðartjón stúlkunnar G var metið eins og um dreng hefði verið að ræða. Sjá Skaðabætur.	683
Sjá Náttúruvernd	2488
G, sem framleiddi mjólk og sauðfjárafurðir, taldi að skerðing á framleiðslurétti, sem hann hafði mátt sæta, væri óheimil. Taldi hann nánar tilgreindar reglugerðir um stjórn mjólkurframleiðslu og búmark og fullvirðisrétt skorta stoð í lögum og að skerðingin hefði byggst á óheimilu framsali löggjafans á lagasetningarvaldi. Krafði hann Í um bætur af þeim sökum. Talið var að með lögum nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum hefði löggjafinn mótað ramma um það, hvernig ákvarða skyldi rétt hvers einstaks framleiðanda, sem nánar hefði verið afmarkaður í framangreindum reglugerðum. Var ekki talið að farið hefði verið út fyrir þau mörk, sem löggjafinn hafði sett. Þótti G ekki hafa sýnt fram á að jafnræðisregla hefði verið brotin á honum, þegar fullvirðisréttarkerfinu var komið á. Var Í því sýknað af kröfum G. Sératkvæði.	2563
B, sem framleiddi mjólk, sauðfjár- og nautaafurðir, taldi að skerðing á framleiðslurétti, sem hann hafði mátt sæta, væri óheimil. Taldi hann nánar tilgreindar reglugerðir um stjórn mjólkurframleiðslu og búmark og fullvirðisrétt skorta stoð í lögum og að skerðingin hefði byggst á óheimilu framsali löggjafans á lagasetningarvaldi. Krafði hann Í um bætur af þeim sökum. Talið var að með lögum nr. 46/1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum hefði löggjafinn mótað ramma um það, hvernig ákvarða skyldi rétt hvers einstaks framleiðanda, sem nánar hefði verið afmarkaður í framangreindum reglugerðum. Var ekki talið að farið hefði verið út fyrir þau mörk, sem löggjafinn hafði sett. Þótti B ekki hafa sýnt fram á að jafnræðisregla hefði verið brotin á honum, þegar fullvirðisréttarkerfinu var komið á. Var Í því sýknað af kröfum B. Sératkvæði.	2578
Sjá Gæsluvarðhald	2742

Efnisskrá	CCI Bl.
Sjá Ölvunarakstur	2908
Sjá Vitni	3231
Sjá Tollalagabrot	3419

Stjórnsýsla

Sjá Veiðiheimildir	86, 106, 116
Sjá Grunnskólar	1544
Sveitarfélag sinnti ekki rannsóknarskyldu og skyldu til að gefa aðilum kost á að koma að athugasemdum áður en það ákvað að neyta for- kaupsréttar. Var ákvörðunin talin ógild. Sjá Jarðalög.	2025
Sjá Samkeppnismál	2625
Sjá Ábyrgð	2647

Stjórnvaldsákvörðun

Sjá Lyfjaverð	350
---------------------	-----

Stöðuveiting

Sjá Jafnrétti	3193
---------------------	------

Sveitarfélög

Sjá Ríkisstarfsmenn	1499, 1509
---------------------------	------------

Sveitarstjórn

Sjá Jarðalög	2025
Sjá Ábyrgð	864, 2647

Svipting lögræðis

Kærður var úrskurður héraðsdóms, þar sem hafnað var beiðni X um að dóttir hans, Y, yrði svipt sjálfræði. Héraðsdómari hafði þingað í mál- inu á Kleppsspítala og tekið skýrslu af Y, sem þar var vistuð, að X fjarstöddum og án þess að boða hann til þinghalds. Var talið að með því að taka málið til úrskurðar án þess að gefa X kost á að tjá sig um kröfur og gagnaöflun hefði héraðsdómari virt að vettugi meginreglu réttarfars um jafnræði málsaðila fyrir dómi. Þegar af þessari ástæðu varð að fella hinn kærða úrskurð úr gildi og leggja fyrir héraðsdóm að taka málið til meðferðar að nýju.	1302
--	------

Svipting ökuréttar

Sjá Bifreiðar	3683
---------------------	------

Sýkna að hluta

Sjá Bifreiðar	3683
---------------------	------

Sönnun

Hæstiréttur féllst á kröfu A um greiðsluskyldu P samkvæmt reikningi, sem gefinn var út vegna leigu á kvikmyndatökuvél og vinnuframlags K, framkvæmdastjóra A. Talið var ósannað af hálfu P að samið hefði verið svo um, að P nyti vinnuframlags K og leigu á vél án endurgjalds. Þá var staðhæfing P um að hann hefði skilað kvikmyndatökuvél, sem hann leigði af A, fyrr en A hélt fram og að hún hefði verið ónothæf vegna bilunar, talin ósönnuð. Sjá Leigusamningur. ..	65
Sjá Samningur	1447
Sjá Börn	2816
Sjá Ölvunarakstur	3450
Sjá Bifreiðar	3683

Sönnunarsbyrði

Sjá Jafnrétti	1008
---------------------	------

Tekjuskattur

Þ var fundinn sekur um að hafa vantalið tekjur í skattframtölum sínum, breytt afritum sölureikninga og vantalið skattskylda veltu á virðisaukaskattskýrslum. Var honum gert að sæta fangelsi 12 mánuði en frestað var fullnustu 9 mánaða af refsingunni.	1913
---	------

Tollalagabrot

E var sakfelldur fyrir að hafa lagt inn til tollafgreiðslu rangar aðflutningsskýrslur og vörureikninga vegna bifreiðar, sem hann flutti til landsins, í því skyni að komast hjá greiðslu aðflutningsgjalda. Var honum gert að sæta fangelsi 3 mánuði, en fullnustu refsingarinnar var frestað skilorðsbundið. Var E jafnframt gert að greiða 7,5 milljóna króna sekt í ríkissjóð.	3419
--	------

Tómlæti

P keypti bát af F. Ágreiningur reis milli aðila um efndir á eftirstöðvum kaupverðs, sem greiða skyldi með skuldabréfi samkvæmt kaupsamningi. Frá slíku skuldabréfi var aldrei gengið og bar P fyrir sig að báturinn hefði verið haldinn göllum er hann var afhentur og enda þótt starfsmenn F hafi gert við bátinn hafi hann orðið fyrir verulegu	
---	--

tjóni vegna dráttar á afhendingu. Hæstiréttur sýknaði F, þar sem P þótti ekki hafa sýnt fram á að hann hefði innan árs frá því hann tók bátinn í sínar vörslur, skýrt F frá því að hann ætlaði að bera fyrir sig galla, sbr. 54. gr. laga um lausafjárkaup. Þá þótti P ekki hafa sýnt fram á að hann hefði skýrt F frá því innan lögbundins frests, að hann hygðist bera fyrir sig vanefnd af hans hálfu vegna afhendingardráttar.

ar.	202
Sjá Samningur	1447

Trygging

Sjá Samningur	269
---------------------	-----

Tryggingarbréf

Sjá Veðréttur	2862
---------------------	------

Tækniþróun

Sjá Börn	2816
----------------	------

Umboð

K keypti gler af Í sem reyndist gallað. Í viðurkenndi gallann og ábyrgð sína á glerinu, en samkvæmt ábyrgðarskilmálum Í var ábyrgð þess einungis fólgin í afhendingu nýs glers í stað gallaðs, en ekki ísetningu. Að ósk K fór G, starfsmaður Í, þess á leit við GL að það gerði tilboð í ísetningarverkið og í kjölfarið framkvæmdi GL verkið í þeirri trú að það væri fyrir K. Síðar andmælti K því að G hefði haft umboð til að skuldbinda hann með verksamningi við GL. Í ljósi ábyrgðarskilmála Í taldi Hæstiréttur G hafa haft fulla ástæðu til að ætla, að samningur hans við GL hefði verið gerður í umboði K. Var K dæmdur til efnda samningsins.

Ágreiningur var um það hvort málflutningsumboð lögmanns fæli í sér umboð til að taka við tildæmdum skaðabótum umbjóðanda. Sjá Lögmenn.	446
	586

Umboðslaun

Sjá Samningur	3517
---------------------	------

Umboðssvik

B, framkvæmdastjóri og stjórnarmaður í lífeyrissjóðnum L, var ákærður fyrir umboðssvik. B lánaði fyrirtæki rúmar 97 milljónir króna

án nokkurra trygginga eða ábyrgða þrátt fyrir að í lögum, sem sett höfðu verið um sjóðinn, væri gert ráð fyrir að fjármunir hans væru ávaxtaðir tryggilega. Varð lífeyrissjóðurinn fyrir umtalsverðu fjártjóni en ekki varð séð að B hefði notið persónulegs ávinnings af broti sínu. Var hann dæmdur til að sæta fangelsisrefsingu en fullnustu hennar frestað.	1765
Sjá Fjársvik	2981

Umferðarlagabrot

Sjá Þjófnaður	199, 1778
Sjá Bifreiðar	1658

Umferðarlög

Sjá Bifreiðir	1071, 1197
H var ákærður fyrir brot gegn umferðarlögum með því að aka vélsleða án hlífðarhjálms eftir tveimur götum á Egilsstöðum. Bar E því við að samkvæmt undanþáguákvæði í umferðarlögum væri akstur torfærutækja heimill á vegum þegar nauðsyn bæri til. Ekki var talið að akstur utan vega hefði verið heimill á Egilsstöðum og átti undanþáguheimildin því ekki við. Var H gerð refsing.	1760
P var ákærður fyrir að hafa fjórða sinni ekið án ökuréttinda. Þá var hann jafnframt ákærður fyrir fíkniefnabrot. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af því að með brotum sínum rauf P skilorð refsingar sem hann hafði áður hlotið. Var hann dæmdur til að sæta 337 daga fangelsi.	1788

Umferðarslys

Sjá Bifreiðar	2312
---------------------	------

Uppsögn

Trésmiðnum P var sagt upp starfi sínu hjá S sf. rúmunum sex mánuðum eftir ráðningu. Aðila greindi á um hvort ráðning P hefði verið tímabundin. Með hliðsjón af ákvæðum kjarasamnings féllst Hæstiréttur á að ráðningin hefði ekki verið tímabundin og að P hefði borið þriggja mánaða uppsagnarfrestur. Sjá Vinnusamningur.	580
Sjá Jafnrétti	1282
Sjá Ráðningarsamningur	1693, 2329
Sjá Sjómenn	1905
Sjá Verksamningur	1792, 2510, 2773

Sjá Útburður	3137
--------------------	------

Úrsögn

Sjá Félagaréttur	841
------------------------	-----

Útburður

G rifti leigusamningi við L vegna vanefnda L á greiðslu húsaleigu. Krafðist G í kjölfarið útburðar á L úr húsnæðinu en L bar því við að hann hefði greitt alla vangoldna leigu. Ósannað var talið að ógreidd væri frekari húsaleiga en L hafði þegar greitt. Var riftun leigusamningsins því talin ólögmæt og kröfu um útburð hafnað.	2219
G krafðist þess að Ó yrði borinn út af landi jarðarinnar K. Ó og K höfðu ásamt sex systkinum sínum orðið sameigendur jarðarinnar. Átti G rúm 52% jarðarinnar en Ó og önnur systkini tæp 48%. Ó og systkinin áttu hins vegar tæp 96% í skúr, fjósi og gömlu íbúðarhúsi en G rúm 4%. Í skjóli samþykkis annarra systkina en G hafði Ó stundað búskap á jörðinni á eigin vegum frá árinu 1995. Var talið að í skjóli ótvíræðs eignarréttar að meiri hluta í jörðinni og mannvirkjum, sem krafa G tók til, væri honum heimilt á sitt eindæmi að víkja Ó af eignunum án tillits til afstöðu annarra sameigenda þeirra. Var því fallist á kröfu G um að Ó skyldi borinn út af landi jarðarinnar.	3137

Útivist

Málinu var vísað frá Hæstarétti þar sem sóknaraðili hafði ekki látið það til sín taka fyrir héraðsdómi.	632
Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	2543
Útivist varð hjá G í héraði og krafðist hann endurupptöku málsins. Héraðsdómari hafði boðað G til fyrirtöku málsins með ábyrgðarbréfi, sem G hafði ekki vitjað á pósthúsi fyrr en þinghaldið var um garð gengið. Talið var að boðun þinghalds í ábyrgðarbréfi fullnægði áskilnaði 1. mgr. 92. gr. laga nr. 91/1991. Þar sem fyrirvarsmaður G hafði ekki haldið því fram að hann hefði haft lögmæt forföll er þinghaldið var háð var kröfu um endurupptöku hafnað.	2739

Útsvar

Sjá Tekjuskattur	1913
------------------------	------

Vanaafbrotamaður

Hæstiréttur taldi að líta yrði til 72. gr. almennra hegningarlaga við ákvörð-

un refsingar S, sem átti að baki sér langan feril afbrota. Sjá Þjófn- aður.	375
---	-----

Valdmörk

Sjá Samkeppnismál	2625
-------------------------	------

Vanhæfi

Kröfu um að héraðsdómari viki sæti vegna ákvæðis g. liðar 5. gr. laga nr. 91/1991, sbr. 6. gr. laga nr. 19/1991 var hafnað.	11
Í krafðist ómerkingar héraðsdóms vegna meints vanhæfis sérfróðs með- dómanda. Var meðdómandinn meðeigandi endurskoðunarskrif- stofu, sem var til skoðunar hjá embætti skattrannsóknarstjóra. Var talið að skattyfirvöld hefðu af þeim sökum haft réttmæta ástæðu til að draga óhlutdrægni meðdómandans í efa í málum um skattaleg málefni. Gat meðdómandinn því ekki tekið þátt í meðferð málsins, sbr. g. lið 5. gr. laga nr. 91/1991. Var héraðsdómur ómerktur.	3150

Vanreifun

Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur	1
Sjá Frávísunarúrskurður felldur úr gildi	637
Sjá Frávísun máls frá héraðsdómi	786
Sjá Verksamningur	939, 2510
Sjá Aðild	2856
Sjá Frávísunarúrskurður staðfestur	3465

Varnir

Sjá Vixilmál	1453
--------------------	------

Vatnsréttindi

Sjá Eignarréttur	1162, 1183
------------------------	------------

Vátrygging

S krafði vátryggingafélagið V um greiðslu bóta vegna tveggja slysa, sem hann varð fyrir við akstur bifhjóls. Eftir síðara slysið gekk S frá skráningu bifhjólsins á sitt nafn og var þá jafnframt gengið frá tryggingu á því með kaupum á lögmæltri ábyrgðartryggingu og slysa-tryggingu öðrumanns. Hæstiréttur taldi, að ekki hefði verið í gildi vátryggingarsamningur milli S og V er sá fyrrnefndi slasaðist og af

því leiddi, að hann ætti ekki kröfu á hendur V um bætur fyrir slysið. Var V sýknað.	286
S greiddi eiganda snjóblásara, sem tryggður var með farmtryggingu, vátryggingarverð hans vegna tjóns sem varð við flutning hans frá Noregi til Íslands á gámaskipi E. Sjá Endurkrafa. Geymslufé. Farm- samningur.	315
B varð fyrir líkamstjóni við árekstur tveggja bifreiða. Ökumaður bif- reiðarinnar sem hún var farþegi í var ölvaður þegar áreksturinn varð. Taldi B að vátryggingafélagið S hefði skuldbundið sig til að bæta henni tjónið með því að greiða fyrirvaralaust tiltekna fjárhæð upp í kröfu hennar um skaðabætur og útlagðan kostnað. S hafnaði frekari greiðsluskyldu og bar við að fyrirframgreiðslan hefði verið innt af hendi vegna mistaka. Hæstiréttur féllst á að S hefði verið heimilt að afturkalla viðurkenningu á greiðsluskyldu sinni og sýkn- aði félagið. Hæstiréttur taldi að ekki hefði verið sýnt fram á að öku- maður bifreiðarinnar, A, gæti verið skuldbundinn af meintu loforði S um greiðslu bóta og var hann jafnframt sýknaður. Sjá Gjafsókn.	567
Sjá Bifreiðir	1071
G slasaðist á fingri 4. janúar 1985 og krafði S um bætur á grundvelli vá- tryggingarsamnings aðila. Samkvæmt gögnum málsins greiddi S, 17. sama mánaðar, kostnað og slysadagpeninga fyrir tiltekið tímabil vegna fingurmeiðslanna. Þá hafði S tekið við greiðslu iðgjalds af sjúkra- og slysatryggingu frá G þann 17. janúar 1985, fyrir vátrygg- ingartímabilið frá 1. janúar til 1. júlí 1985. Þegar G meiddist var iðgjald af sjúkra- og slysatryggingu hans að fullu greitt til ársloka 1984. Þá var hins vegar ógreitt iðgjald, sem féll í gjalddaga 1. janúar 1985. Ekki var fallist á, að framangreind greiðsla vátryggingarbóta á fjórða degi eftir upphaf nýs vátryggingartímabils sýndi, að S hafi fallið frá rétti sínum til að bera fyrir sig gagnvart G ákvæði vátrygg- ingarskilmála og 14. gr. laga um vátryggingarsamninga, um brottfall ábyrgðar félagsins. Var ábyrgð S því lokið, er tjónsatburður varð og S sýknaður af kröfum G.	1537
E þjáðist af hrygggið og krafði S um vátryggingarbætur á grundvelli vá- tryggingarsamnings. Hafði E látið hjá líða að geta þess við stofnun samningsins að hann hefði áður verið veill í baki. Var það þó ekki talið gefa S rétt til að víkja sér undan greiðsluskyldu. S var hins vegar sýknað á grundvelli ábyrgðarundanþágu í samningnum, enda hafði E ekki borið fyrir sig að ófrávikjanlegar reglur girtu fyrir að undanþáguákvæðinu yrði beitt.	1808

Protabú H krafði S um váttryggingarbætur vegna skemmda sem skip í eigu þess hafði orðið fyrir. Hélt Protabú H því fram að tjónið hefði orðið er skipið hefði steytt á skeri í mars 1993. S taldi hins vegar orsakatengsl milli þess atviks og tjónsins ósönnuð. Talið var að tjónið hefði ekki getað komið fram við venjulega notkun og að ekki hefði verið upplýst um annað atvik sem valdið hefði getað tjóninu. Var talið sannað að tjónið hefði orðið í umrætt sinn í mars 1993. Var húftrygging H hjá S í gildi á umræddum tíma og var S því gert að greiða Protabúi H váttryggingarbætur.	1867
Sjá Bifreiðar	2312
H sleit báðar hásinar er hann stakk sér til sunds í sundlaug. Greindi aðila á um hvort óheppileg álagsdreifing hefði valdið slysinu eða hrörnun eða veiklun hásinanna. Lögðu H og V fram sitt hvora álitsgerð lækna, sem vísuðu á sitt hvora skýringuna. Þar sem V hafði ekki hnekktt álitsgerð lækis H með álit dómkvadds matsmanns þótti ósannað að áverkar H yrðu raktir til veiklunar eða hrörnunar hásinanna. Var óhappið því talið vera slys í merkingu slysáttryggingarskilmála V og var greiðsluskylda V viðurkennd.	2414
K krafði V um váttryggingarbætur vegna innbrots. Hafði K verið erlendis um hríð og á meðan var íbúð hans skemmd og munum úr henni stolið. Ekki var talið að K hefði firt sig rétti til bóta vegna dvalar sinnar fjarri húsnaðinu, enda hefði V staðið nær að geta um það í váttryggingarskilmálum. Fallist var á að K hefði sýnt visst skeytingarleysi eftir að hann frétti af því að þar byggi maður, sem segðist dvelja þar með leyfi leigutaka. Því varð þó ekki jafnað til stórkostlegs gáleysis. Þar sem K gerði hins vegar enga grein fyrir verðmæti þeirra hluta sem hurfu úr húsnaðinu varð ekki felldur dómur á málið. Var því vísað frá héraðsdómi.	2440
Sjá Farmsamningur	3672

Váttrygging, skilmálar

M slasaðist þegar hann rann til í hálku. Var varanleg örorku hans metin 30%, en af hálflu V hf., þar sem M hafði slysáttryggingu, var á því byggt að 5% örorkunnar mætti rekja til þess að liðþófi í fæti M hafi verið hrörnaður fyrir slysið. Í váttryggingarskilmálum fyrir slysáttrygginguna var kveðið á um að missir eða bækun á útlím eða líffæri, sem áður hafi verið bæklað, skyldi metin til varanlegrar örorku með hlíðsjón af bækuninni fyrir slysið. Í málinu var deilt um

hvort sú hrörnunin í liðþófa M skyldi teljast bækun í skilningi skil-málanna.	1137
--	------

Vátryggingarsamningar

Árið 1992 var fiskeldisfyrirtækið F í miklum fjárhagserfiðleikum, en H var meðal lánardrottna. Keypti H eignir F og greiddi kaupverð með yfirtöku afurðalána um mitt ár 1992. Stórfellt tjón varð á eldisfiski og sjókvíum H í desember sama árs. Snerist ágreiningur aðila um það, hvort tryggingar hafi þá verið í gildi á sjókvíunum og eldisfiskinum. H taldi sig hafa gengið inn í öll réttindi F við kaupin, þar á meðal tryggingarsamninga F við V. Þegar tjónið varð, var í gildi tryggingarskírteini, en tryggingartaki var F. Samkvæmt þessu skírteini voru sjókvíarnar tryggðar til 1. janúar 1993. Í málinu var fram komið að V hafði samþykkt greiðslu frá H vegna skuldaskila F. Var talið að V hafi samþykkt H sem nýjan skuldara og að hann gengi inn í réttindi F samkvæmt vátryggingarskírteininu um kvíarnar. Við ákvörðun bótafjárhæðar þótti rétt að miða við matsgerð. Þá deildu aðilar einnig um hvort nokkur eldistrygging hafi verið í gildi. Þegar samskipti aðila voru könnuð, þótti ljóst, að rétt hafði verið um framtíðartryggingu á fiskinum, eftir að eldra tryggingarskírteini féll úr gildi. V hafi um margra ára skeið sérhæft sig í fiskeldistryggingu og á honum hafi hvílt rík skylda um vönduð vinnubrögð. Honum hafi ekki getað dulist að H hafi litið svo á að tryggingin væri í gildi. Þá hafi V einnig mátt gera sér grein fyrir því að veðhafar hafi staðið í þeirri trú. Var talið að V hafi orðið að láta það skýrt í ljós við H, vildi hann ekki, að tryggingin væri í gildi. Það hafði hann ekki gert. Var því litið svo á að V hafi í reynd samþykkt framlengingu fiskeldistryggingar H til áramóta og hún því verið í gildi þegar tjónið varð í desember 1992. Var V því dæmt bótaskyld gagnvart H.	1560
--	------

Veð

Sjá Óðalsréttur	244
-----------------------	-----

Veðbókarvottorð

Sjá Þinglýsing	2779
----------------------	------

Veðkrafa

Sjá Fasteignakaup	773
-------------------------	-----

Veðréttur

Sjá Nauðungarsala	21
-------------------------	----

Tryggingarbréf P var tryggt með veðrétti í 10 íbúðum. Með yfirlýsingu leysti P 9 íbúðir undan veðböndum með þeim skilyrðum að tryggingarbréfið hvíldi eftirleiðis á einni tiltekinni íbúð og að allar skuldbindingar á þeirri eign féllu niður að undanskildu láni að fjárhæð 2.000.000 kr. Þessari yfirlýsingu var þinglýst af sýslumanni. Íbúðin var seld nauðungarsölu og í frumvarpi til úthlutunar söluandvirðis var kröfu P skipað á eftir kröfu L þar sem láðst hafði að létta veðböndum af íbúðinni eins og gert hafði verið að skilyrði fyrir veðbandalausn P. Leiddi þetta til þess að P átti ekkert að fá í sinn hlut af söluandvirðinu. Hæstiréttur felldi úr gildi ákvörðun sýslumanns um að láta standa óbreytt frumvarp til úthlutunar á söluverði og viðurkenndi að réttur P gengi fyrir rétti L. Var talið að sýslumanni hefðu orðið á mistök við þinglýsingu þegar hann afmáði réttindi samkvæmt tryggingarbréfi P af öðrum íbúðum án þess að fyrir lægi að fullnægt væri skilyrðum, sem P setti í yfirlýsingu sinni um veðbandalausn.....

525

Nauðungarsala var felld úr gildi þar sem talið var að lausafé, sem sett hafði verið að veði, hefði ekki verið nægjanlega sérgreint. Var veðsetningin því talin andstæð ákvæðum laga nr. 18/1887 um veð.

1711

P veitti I sf. og I hf. leyfi til að veðsetja fasteign sína til tryggingar skuldum félaganna við S. Eftir að vanskil urðu á skuldum félaganna ritaði P undir skuldabréf, útgefið af SV, um samþykki sitt fyrir veðsetningu eigna sinna. P taldi að fyrir undirritun skuldabréfsins hefði hann ekki verið skuldbundinn gagnvart S til að þola veðtryggingu í fasteign sinni. Talið var að orðalag tryggingarbréfs leiddi til þess að P yrði að hlíta því að veðréttur í eignum hans næði til skuldbindinga sem I sf. og I hf. gengjust undir með ábyrgðum á skuldum annarra, án þess að slíkar ráðstafanir yrðu endilega bornar undir P, enda hafði P ekki sýnt fram á að forsenda um annað hefði mátt vera S kunn. Talið var að S hefði verið heimilt að ganga að veðinu með sömu skilyrðum og ef I sf. og I hf. hefðu verið eigendur þess. P þótti ekki geta borið fyrir sig að veðleyfið hefði verið tímabundið, þar sem S gat ekki verið um það kunnugt. Þar sem P hafði ekki sérstaklega krafist skuldajafnaðar vegna vanlýsingar S á kröfu í þrotabú SV kom málsástæða P, sem að henni laut, ekki til álita. Ekki þóttu efni til að fella úr gildi eða hliðra veðsetningu eigna P með skuldabréf-

inu, enda hafði P, áður en til hennar kom, leitað ráðgjafar sérfræðings og samhliða aflað sér tryggingar fyrir veðsetningunni. Var S því sýknaður af kröfum P.	2862
Sjá Nauðungarsala	3318
Sjá Kaupsamningur	3722

Veðskuldabréf

Í krafði S um greiðslu eftirstöðva skuldar samkvæmt veðskuldabréfi. H hafði keypt fasteign af S, sem hafði staðið til tryggingar skuldinni. Leitaði H í kjölfarið til Í um skuldskeytingu. Ekki var talið að Í hefði samþykkt skuldskeytinguna með athöfnum sínum eða athafnaleysi. Var S því gert að greiða Í skuldina.	2303
Í krafði S um greiðslu eftirstöðva skuldar samkvæmt veðskuldabréfi. H hafði keypt fasteign af S, sem hafði staðið til tryggingar skuldinni. Leitaði H í kjölfarið til Í um skuldskeytingu. Ekki var talið að Í hefði samþykkt skuldskeytinguna með athöfnum sínum eða athafnaleysi. Var ekki talið haggja því að Í hafði beint greiðsluáskorun að H eftir að ljóst var orðið að fullnusta fengist ekki á skuldinni af söluverði fasteignarinnar. Var S því gert að greiða Í skuldina.	2307

Vefenging

Sjá Börn	2816
----------------	------

Veidar

R var ákærður fyrir að hafa skotið ellefu rjúpur í landi N án leyfis landeiganda. Í ljósi staðhátta voru ekki taldar líkur fyrir því, að landið, þar sem R skaut rjúpunar, hefði verið numið í öndverðu eða síðar. Þegar virt voru gögn sem fyrir lágu í málinu var slíkur vafi talinn leika á um að stofnast hefði að lögum til beins eignarréttar eiganda jarðarinnar N yfir hinu umdeilda landsvæði að sýkna varð R af því broti, sem hann var ákærður fyrir.	2420
---	------

Veidifélag

Sjá Lax- og silungsveiði	1096
--------------------------------	------

Veðiheimildir

V sótti um krókaleyfi en fékk synjun þar sem bátur hans fullnægði ekki skilyrðum 6. gr. II. ákvæðis til bráðabirgða í lögum nr. 38/1990 til þeirra veiða þar sem tekin hafði verið upp ný mælieining, brúttó-	
---	--

tonn, í stað brúttólesta og bátur V mældist meira en 6 brúttótonn. Honum var þess í stað úthlutað meðaltalsaflahlutdeild báta í sama stærðaflokki, sbr. 5. gr. bráðabirgðaákvæðisins. V taldi synjunina ekki hafa lagastoð og krafðist bóta. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að orðalag 6. gr. bráðabirgðaákvæðisins um brúttótonn hafi ekki sætt þremur umræðum í hvorri deild Alþingis og því ekki orðið til á stjórnskipulegan hátt. Var talið að ekki fengist merking í ákvæðið þegar orðið brúttótonn væri fallið brott og ekki væri öðrum ákvæðum til að dreifa um veiðileyfi til þessara báta en 5. mgr. bráðabirgðaákvæðisins um úthlutun aflahlutdeildar. Synjun sjávarútvegsráðuneytisins hefði því farið að gildandi lögum. Var í sýknað af kröfu V með þeim athugasemdum að krókaleyfið hefði ekki verið veitt ef ekki hefði verið hreyft við orðinu brúttótonnum við meðferð þingskjala á skrifstofu Alþingis auk þess sem ekki hefði átt að veita leyfið þótt ákvæðið hefði orðið til á stjórnskipulegan hátt með orðinu brúttórúmllestir í stað orðsins brúttótonn, þar sem báturinn var ekki skráður á skipaskrá í tæka tíð. Sjá Lagasetning.

86

F sótti um krókaleyfi en fékk synjun þar sem bátur hans fullnægði ekki skilyrðum 6. gr. II. ákvæðis til bráðabirgða í lögum nr. 38/1990 til þeirra veiða þar sem tekin hafði verið upp ný mælieining, brúttótonn, í stað brúttólesta og bátur F mældist meira en 6 brúttótonn. Honum var þess í stað úthlutað meðaltalsaflahlutdeild báta í sama stærðaflokki, sbr. 5. gr. bráðabirgðaákvæðisins. F taldi synjunina ekki hafa lagastoð og krafðist bóta. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að orðalag 6. gr. bráðabirgðaákvæðisins um brúttótonn hafi ekki sætt þremur umræðum í hvorri deild Alþingis og því ekki orðið til á stjórnskipulegan hátt. Var talið að ekki fengist merking í ákvæðið þegar orðið brúttótonn væri fallið brott og ekki væri öðrum ákvæðum til að dreifa um veiðileyfi til þessara báta en 5. mgr. bráðabirgðaákvæðisins um úthlutun aflahlutdeildar. Synjun sjávarútvegsráðuneytisins hefði því farið að gildandi lögum. Var í sýknað af kröfu F með þeim athugasemdum að krókaleyfið hefði ekki verið veitt ef ekki hefði verið hreyft við orðinu brúttótonnum við meðferð þingskjala á skrifstofu Alþingis auk þess sem ekki hefði átt að veita leyfið þótt ákvæðið hefði orðið til á stjórnskipulegan hátt með orðinu brúttórúmllestir í stað orðsins brúttótonn, þar sem báturinn var ekki skráður á skipaskrá í tæka tíð. Sjá Lagasetning.

106

J sótti um krókaleyfi en fékk synjun þar sem bátur hans fullnægðu ekki skilyrðum 6. gr. II. ákvæðis til bráðabirgða í lögum nr. 38/1990 til

þeirra veiða þar sem tekin hafði verið upp ný mælieining, brúttótonn, í stað brúttólesta og bátar J mældust meira en 6 brúttótonn. Honum var þess í stað úthlutað meðaltalsaflahlutdeild báta í sama stærðaflokki, sbr. 5. gr. bráðabirgðaákvæðisins. J taldi synjunina ekki hafa lagastoð og krafðist bóta. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að orðalag 6. gr. bráðabirgðaákvæðisins um brúttótonn hafi ekki sætt þremur umræðum í hvorri deild Alþingis og því ekki orðið til á stjórnskipulegan hátt. Var talið að ekki fengist merking í ákvæðið þegar orðið brúttótonn væri fallið brott og ekki væri öðrum ákvæðum til að dreifa um veiðileyfi til þessara báta en 5. mgr. bráðabirgðaákvæðisins um úthlutun aflahlutdeildar. Synjun sjávarútvegsráðuneytisins hefði því farið að gildandi lögum. Var Í sýknað af kröfu J með þeim athugasemdum að krókaleyfið hefði ekki verið veitt ef ekki hefði verið hreyft við orðinu brúttótonnum við meðferð þingskjala á skrifstofu Alþingis auk þess sem ekki hefði átt að veita leyfið þótt ákvæðið hefði orðið til á stjórnskipulegan hátt með orðinu brúttórúmllestir í stað orðsins brúttótonn, þar sem bátarnir voru ekki skráðir á skipaskrá í tæka tíð. Sjá Lagasetning.	116
Sjá Fiskveiðar	712
Sjá Skaðabótamál	1593

Verðbréfasala

Sjá Skaðabætur innan samninga	208
Sjá Ábyrgð	864

Verjandi

Sjá Lögmenn	49
A var grunaður um aðild að stórfelldum fíkniefnainnflutningi. S, verjandi hans, óskaði eftir að verða leystur frá störfum verjanda, enda taldi hann hagsmunum skjólstæðings síns betur borgið, fengi hann að verja sig sjálfur. Ekki var fallist á það mat hans og var kröfu hans hafnað.	2412

Verksamningur

E tók að sér verk við sandblástur fyrir VH, sem var aðalverktaki. Verkaupi var V. Við framkvæmd verksins komu í ljós frávik frá útboðslýsingu sem gerðu flóknari þá þætti sem E tók að sér. Þá takmarkaði V einhliða vinnutíma E með því að banna alla næturvinnu. Áskildi E sér greiðslu úr hendi VH og V vegna aukins kostnaðar. V var	
--	--

sýknað vegna aðildarskorts, enda ekki talið vera samningssamband milli V og E. Fallist var á kröfu E gagnvart VH að hluta til. Úrlausn héraðsdóms um dagsektagreiðslur E var hafnað þar sem VH samdi einn við V um dagsektir. E var ekki talinn bundinn við þann samning þrátt fyrir seinagang verksins.	175
Ágreiningur stóð um það hvort G hefði haft umboð til að skuldbinda K með verksamningi við GL. Taldi K sig óbundinn af samningnum, en Hæstiréttur komst að þeirri niðurstöðu að G hefði haft umboð K og ekki farið út fyrir það. Sjá Umboð.	446
Ágreiningur stóð um hvort B hefði annast tiltekið verk fyrir Í sem sjálfstæður undirverktaki eða starfsmaður P. B gerðist að formi til undirverktaki Í með verksamningi en kvað munnlegt samkomuleg hafa verið milli aðila um að P myndi yfirtaka samninginn og greiða B vinnulaun. Hæstiréttur féllst á þann skilning að P hefði tekið að sér verkið og staðfesti niðurstöðu héraðsdóms um greiðsluskyldu P á kröfu B um eftirstöðvar vinnulauna.	700
H tók að sér gerð nýs þaks og klæðningar á útveggi húss samkvæmt tilboði. Eftir að hafa mótttekið lokagreiðslu frá húsfélaginu samkvæmt verksamningi krafðist hann greiðslu samkvæmt framlögðum reikningi fyrir tiltekin aukaverk. Ágreiningur reis um hluta þeirrar fjárhæðar. Hæstiréttur staðfesti dóm héraðsdóms um greiðsluskyldu húsfélagsins á tilteknum liðum í reikningi H. Sjá Dagsektir.	746
Sjá Ábyrgð	864
S samdi við P um að hinn síðarnefndi tæki að sér nánar tilgreinda jarðvinnu vegna byggingarframkvæmda. Gerðu þeir verksamning þar sem P var tilgreindur verktaki en S og H nefndir verkkaupar. P lét S hf. annast verkið og gaf S hf. út reikning fyrir því, sem ekki fékkst greiddur. Höfðaði S hf. þá mál á hendur S, H og T hf., sem hafði tekið við réttindum S samkvæmt lóðarleigusamningum vegna framkvæmdanna. Með dómi héraðsdóms var krafa S hf. á hendur S og T hf. tekin til greina, en H sýknaður á þeim grundvelli að S hefðu ekki haft umboð til að undirrita verksamninginn fyrir hans hönd. T hf. áfrýjaði málinu til Hæstaréttar, en S hf. gagnáfrýjaði þá málinu. Hæstiréttur taldi málatilbúnað S hf. á hendur T hf. og H svo vanreifaðan, að ekki væri unnt að leggja á hann dóm. Var kröfum S hf. á hendur T hf. og H því vísað frá héraðsdómi.	939
Húsfélag samdi við A sf. um að gera við mürskemmdir o.fl. á fjöleignarhúsi. Í málinu var deilt um hvort komist hafi á munnlegur samningur um viðbótarverk milli húsfélagsins og A sf. Talið var, einkum	

með vísan til framburðar fyrrverandi stjórnarmanna í húsfélaginu, að komist hafi á samningur þess efnis að auka við þegar umsamið verk, og yrði viðbótarkostnaður við múrviðgerðir allt að tiltekinni fjárhæð. Var ekki talið skipta máli að aðilar hafi látið hjá líða að gæta formreglna um aukaverk og leiðréttingar á magntölum í almennum útboðs- og samningsskilmálum um verkframkvæmdir. Aftur á móti var húsfélaginu rétt að gemyslugreiða hluta af samningsfjárhæðinni með því skilyrði að A sf. léti í té fullnægjandi sundurliðun á reikningi sínum. Samkvæmt þessu var krafa A sf. tekin til greina með dráttarvöxtum að liðnum einum mánuði frá því að það lét í té áðurnefnda sundurliðun. Einn dómenda taldi ósannað að stofnast hafi samningur um viðbótarverk.	1082
Sjá Lausafjárkaup	1307
Sjá Skaðabætur	1388
P innti af hendi verk við smíði fjögurra sumarhúsa í landi Pétursborgar í Glæsibæjarhreppi. Voru tvö þeirra eign E sjálfs, en hin í eigu dóttur hans og tengdasonar. Fyrir Hæstarétti deildu málsaðilar einungis um kröfu P fyrir verk, sem unnið var á tímabilinu frá 8. apríl til 4. maí 1994 og greiðslu reiknings fyrir það verk. Gegn andmælum P hafði E ekki leitt í ljós að hann hafi komið fram gagnvart P sem umboðsmaður B hf., líkt og E hafði staðhæft. Var fallist á með héraðsdómi, að ekki yrði séð, að fyrirsvarsmenn B hf. hafi átt þátt í þeim viðskiptum E og P, sem um ræddi í málinu. Pótti því sannað að samningur hafi stofnast með málsaðilum um að P ynni verkið í apríl og maí 1994 fyrir reikning E. Var E gert að greiða P umþrættan reikning. E mótmælti því sérstaklega að sér væri skylt að greiða dráttarvexti frá 10. júní 1994. Með framburði hans fyrir héraðsdómi varð að telja sannað að P hafi krafist hann um greiðslu fyrir umdeilt verk eigi síðar en 7. júní 1994. Var E því skylt að greiða P dráttarvexti frá 7. júní 1994, en þá var liðinn mánuður frá því að greiðslu var krafist, sbr. 3. mgr. 9. gr. vaxtalaga nr. 25/1987.	1433
Sjá Vinnusamningur	1737
S gerði verksamning við heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneyti og skyldi S starfa að kynningar- og upplýsingamálum fyrir ráðuneytið. Ráðuneytið sagði samningnum upp og deildu aðilar um hvort fullnaðaruppgjör hefði farið fram. Talið var að S hefði ekki sýnt fram á að hann ætti rétt á frekari verklaunum en ráðuneytið hafði innt af hendi.	1792
Þjónustu verkfræðistofunnar V var leitað til að bjálkahús, sem reist hafði	

verið úr innfluttu finnsku byggingarefni, mætti fá viðurkenningu íslenskra byggingaryfirvalda. Reis ágreiningur um hvort íslenskur kaupandi, J, bæri ábyrgð á greiðslu endurgjalds fyrir þjónustuna. Bar J því við að hann hefði jafnan látið þess getið við V að finnskur seljandi efnisins myndi greiða fyrir verkið. Var talið ósannað að hinn erlendi aðili hefði tekið að sér að greiða fyrir verkið eða að J hefði skýrt V frá því. Var J því dæmdur til að greiða V fyrir þjónustuna. Kröfum V á hendur B, sem V bar að hefði ásamt J óskað eftir þjónustunni, var hins vegar hafnað þar sem ekki þótti sannað að hann væri verkbeiðandi eða hefði ábyrgst greiðslu endurgjaldsins.

2345

G tók að sér að panta vissar tegundir varnings til verslunar H, koma þeim vörum fyrir í hillum, halda innréttingum hreinum, fjarlægja gallaðar vörur og þvo gólf. H sagði skriflegum verksamningi aðila upp vegna meintra vanefnda G á skyldum sínum samkvæmt samningnum. Ósannað þótti að G hefði vanefnt samninginn og var staðfest að G ætti rétt til bóta vegna ólögmætrar uppsagnar hans. Kröfugerð G var hins vegar svo ábótavant að ekki var unnt að ákvarða hve mikið tjón G hafði beðið af völdum samningsslitanna. Var héraðsdómur því ómerktur og málinu vísað frá héraðsdómi.

2510

A tók að sér sem verktaki að harpa og mala efni úr námu til steypugerðar fyrir AF. Í verksamningi kom fram að A ætti að vinna tiltekið magn efnis í tvo hauga. Jafnframt átti hann að mala efni í sérstakan haug og skyldi sá haugur vera trygging fyrir greiðslu verklæuna. A nýtti sér það efni þegar AF stóð ekki skil á verklæunum. Var bú AF tekið til gjaldþrotaskipta og krafði þrotabúið A um bætur vegna ólögmætrar nýtingar á eign búins. Talið var að ákvæði verksamningsins um tryggingu til handa A yrði skýrt þannig að með því hefði AF afsalað eignarrétti að efninu með áskilnaði um rétt AF til að kaupa það aftur gegn fyrir fram ákveðnu verði. Var A því sýknað af kröfum þrotabús AF.

2752

Samningur komst á með L og embætti bæjarfógetans á Akranesi um að L tæki að sér að þrifa lögreglubífreiðir og lögregluvarðstofu utanhúss. Deilt var um hvort L ætti rétt á að fá greitt samkvæmt samningnum fyrir þríf, sem fóru fram eftir 1. desember 1993. Í samningnum var ekkert ákvæði um uppsagnarfrest en í 6. gr. hans kveðið á um, að hann gildi í eitt ár frá og með 1. október 1987, en að hann framlengdist um eitt ár í senn, yrði honum ekki sagt upp. Greiðslur féllu niður frá og með 1. júlí 1993. Mátti stjórn L hafa verið ljóst að sýslumaðurinn á Akranesi teldi sér ekki lengur fært að standa við samninginn

og hann áliti jafnframt, að samningnum hefði verið sagt upp í verki. Var því miðað við, að hann hefði fallið niður ekki síðar en frá og með 1. október 1993. Gat L því krafist greiðslu til þess dags.	2773
S rifti verksamningi vegna vanefnda F á skyldum sínum samkvæmt samningnum. Taldi F að tafir á verki sínu hefðu orðið vegna atvika sem S bæri ábyrgð á. Var á það fallist. Var S gert að greiða F eftirstöðvar samningsins.	3640

Vextir

S keypti hráefni hjá SÍF, sem flutti fullunnar afurðir út í umsýslu fyrir S. Dró SÍF af söluverði afurðanna fyrir hráefnisverði og öðrum kostnaði. Deilt var um hvort SÍF ætti rétt til vaxta af þeim aðföngum sem S tók út hjá SÍF þar til fyrir þau hafði verið greitt. Í yfirlitum um viðskipti aðila hafði SÍF ekki fært slíka vexti sér til tekna. Með því var SÍF talið hafa gefið S réttmæta ástæðu til að líta svo á að það myndi ekki beita rétti sínum til vaxta af úttektarskuldum hans. Þótti bréf SÍF til sparisjóðsins S styðja það. Átti SÍF því ekki rétt til vaxta fram til ársbyrjunar 1993. Á því tímamarki sagði S sig úr SÍF, samhliða því að kaupsamningur þeirra rann skeið sitt á enda og einkaréttur SÍF til saltfisksútflutnings féll niður. Var S ekki talinn geta vænst þess að SÍF félli frá rétti sínum til vaxta af skuld hans eftir þau þáttaskil. Var SÍF því talinn eiga rétt til vaxta af skuld áfrýjanda frá 1. janúar 1993.	2740
A og S deildu um frá hvaða tíma mætti reikna dráttarvexti af áföllnum vöxtum. Gengið hafði hæstaréttardómur um kröfuna þar sem mælt var fyrir um heimild til að leggja áfallna vexti við höfuðstól dómkröfunnar árlega frá og með 1. mars 1989. Þótti ekki verða lagður annar skilningur í dómsorðið en sá sem S lagði í það. Var krafa A því að fullu greidd og S sýknaður.	2965

Viðskeyting

Sjá Leigusamningur	786
Sjá Kaupsamningur	2939

Viðurlagaákvörðun

Sjá Líkamsárás	986
E krafðist endurupptöku á hæstaréttarmáli, þar sem honum var gert að greiða 30.000 króna sekt í ríkissjóð og sæta upptöku á átta netum í trossu. Var beiðnin á því reist að fallið hefðu dómur í þremur mál-	

um fyrir Hæstarétti þar sem ákærufni hefðu verið hliðstæð og í máli E og þar hefðu ákærðu verið sýknaðir. Talið var að atvik málsins kynnu að vera hliðstæð þeim þremur málum, sem dómar höfðu gengið í. Þóttu því vera skilyrði til að fallast á kröfu málsaðila um að viðurlagaákvörðunin yrði felld úr gildi.	3696
<i>Vinnusamningur</i>	
Sjá Leigusamningur	65
Trésmiðurinn P var ráðinn til vinnu hjá S sf. og starfaði þar til honum var sagt upp starfi rúmum sex mánuðum síðar. Aðila greindi á um það hvort ráðning P hefði verið tímabundin. Samkvæmt ákvæðum kjarasamnings var heimilt að ráða til ákveðins starfstíma en þó ekki lengur en til eins mánaðar án sérstaks uppsagnarfrests. Hæstiréttur féllst á það með héraðsdómi að þar sem P hefði unnið hjá S sf. frá því í mars og fram í október hefði honum borið þriggja mánaða uppsagnarfrestur.	580
Sjá Verksamningur	700
M framleiddi heimildarmynd og fékk E til samstarfs við sig. Taldi E að M hefði ekki greitt sér þóknun að fullu og gengið á höfundarrétt sem hún ætti að myndinni. Talið var sannað að E hefði lagt af mörkum umtalsverða vinnu við gerð myndarinnar og að nokkur hluti þóknunar fyrir hana væri ógreiddur. Hins vegar var með gögnum og framburði vitna talið sannað að hún hefði þegar fengið greitt meira en hún vildi sjálf viðurkenna. Var M gert að greiða E mismun á réttmætu endurgjaldi og greiðslum sem inntar höfðu verið af hendi. Var M sýknaður af varakröfu E um skaðabætur enda þótti hún haldlaus.	1737
G, sem gegndi starfi framkvæmdastjóra hjá S, taldi sig hafa gert eftirlaunasamning við S árið 1982. Árið 1986 var G sagt upp störfum vegna skipulagsbreytinga hjá S. Í janúar 1995 var nauðasamningur S við lánardrottna þess staðfestur og skuldbatt hann S til að greiða lánardrottnum 25% af kröfum þeirra. Beindi G kröfu að S um 25% af verðmæti eftirlaunasamningsins. G taldi engan samning hafa stofnast, enda byggðist krafa G á fundargerð félagsstjórnar G af fundi, sem hefði verið ólögmætur. Talið var að fundurinn hefði verið lögmætur og að G hefði síðar sýnt í verki vilja sinn til að efna samninginn. Þá var ekki fallist á að um örlætisgerning hefði verið að ræða eða að víkja bæri honum til hliðar með vísan til 36. gr. laga nr. 7/1936. Var S því gert að greiða G í samræmi við kröfugerð hans. ...	3087

T var ekki talinn hafa sannað að hann hefði tilkynnt J 5. desember 1995 um veikindaforföll sín frá starfi hjá einkafirma J, TF. Var T ekki talinn hafa leitt í ljós, að hann hefði haft gild forföll frá vinnu í umrætt sinn. Þá var T ekki talinn hafa sýnt fram á, að hann hefði boðið J að taka að nýju til starfa, fyrr en með bréfi, sem stéttarfélag hans ritaði J 2. janúar 1996. Var lagt til grundvallar að J hefði haft réttmæta ástæðu til að líta svo á, að T væri hættur störfum hjá sér. Með því sleit T vinnusamningi sínum við J. Hvíldi því engin skylda á J að vara T við afleiðingum gerða hans. Var bótakröfu T á hendur J því hafnað. Sératkvæði.	3731
---	------

Vinnuslys

Sjá Skaðabótamál	1846
Sjá Skaðabótamál	1388
M, sem var starfsmaður S, varð fyrir varanlegu tjóni á fingri við vinnu sína þegar vélarhlíf á lyftara skall á hönd hans. Meira en ár var liðið frá slysinu, þegar Vinnueftirlit ríkisins skoðaði lyftarann. Talið var, að ef S hefði gætt lagaskyldu um að hlutast til um rannsókn á slysinu án tafar hefði verið unnt að staðreyna, hvort búnaður lyftarans hafi verið í lagi. Var lagt til grundvallar að búnaðurinn hefði brugðist. Var S gert að greiða M bætur.	3649
H varð fyrir líkamstjóni er hann skall með höfuð í járnör við vinnu sína um borð í vélskipinu S. Talið var að S hefði getað takmarkað hættuna á að slysið yrði með því að koma fyrir lausum stiga á milli þilfara til afnota við framkvæmd verksins. Hins vegar var það ekki virt honum til sakar þar sem það stóð verkstjórnendum nær að tryggja, að starfsskilyrði væru í lagi. Þar sem H var kunnugt um hindrunina, sem hann lenti á, og hefði með fullri aðgæslu mátt forðast hana var hann látinn bera helming tjóns síns sjálfur en vinnuveitanda hans, SN, gert að bæta honum hálf tjónið.	3663

Vinnustaðir

Sjá Skaðabætur	2663
----------------------	------

Virðisaukaskattur

Viðurkenndur var réttur Í til að skuldajafna ógreiddum opinberum gjöldum S á móti kröfu hins síðarnefnda um endurgreiðslu mismunar innskatts og útskatts eftir að nauðasamningar S og skuldheimtu-

manna hans var staðfestur með úrskurði héraðsdóms. Sjá Skulda- jöfnuður.	591
J var ákærður fyrir brot gegn lögum um virðisaukaskatt og staðgreiðslu opinberra gjalda með því að hafa ekki skilað innheimtum virð- isaukaskatti og opinberum gjöldum, sem haldið var eftir af launum starfsmanna hans. Í síðari ákæru var J ákærður fyrir fjárdrátt með því að hafa haldið eftir fjárhæðum til greiðslu á lífeyrисиðgjaldshluta starfsmanna, félagsgjöldum og meðlagsskuldum, en ekki staðið skil á þeim. Sýnt þótti að J hefði staðið einn að frágreindum ákvörð- unum sem framkvæmdarstjóri fyrirtækisins. Var hann sakfelldur og dæmdur í skilorðsbundið fangelsi í þrjá mánuði og til greiðslu sektar. Var málinu vísað frá vegna vanreifunar að því leyti sem það varðaði sakarefni síðari ákærunnar. Sjá Áfrýjun.	789
T hf. og P var í sameiningu gert að greiða S 6.000.000 krónur ásamt nánar tilteknum vöxtum auk 600.000 króna í málskostnað. Stóð T hf. hon- um skil á 7.569.092 krónum og voru aðilarnir sammála um þennan útreikning dómkröfunnar að öðru leyti en því að S taldi að T hf. bæri að greiða til viðbótar fjárhæð, sem svaraði til virðisaukaskatts af tildæmdum málskostnaði að frádregnum útlögðum kostnaði. Fékk S gert fjárnám hjá T hf. á þessum grundvelli. Í dómi Hæstaréttar kemur fram að virðisaukaskattur greiðist ekki af málskostnaði, eins og hann sé ákveðinn í dómsorði, enda sé hann í reynd bætur úr hendi málsaðila til gagnaðila, en ekki þóknun til lögmanns gagn- aðilans fyrir störf í þágu hans. Verði ekki fundin stoð í lögum eða réttarheimildum fyrir því að láta aðfarargerð til fullnustu kröfum samkvæmt dómi ná til fjárhæðar, sem svari til virðisaukaskatts, til viðbótar þeim málskostnaði, sem þar sé berum orðum ákveðinn. Var fjárnámssgerðin því felld úr gildi.	1106
J, sem var framkvæmdastjóri G hf., var dæmdur fyrir brot gegn lögum um virðisaukaskatt með því að láta hjá líða að standa skil á virð- isaukaskatti sem innheimtur var samkvæmt sölureikningum G hf. Þá var hann dæmdur fyrir brot gegn lögum um staðgreiðslu opin- berra gjalda og fjárdrátt með því að láta hjá líða að standa skila á staðgreiðslu af launum starfsmanna þess. Við ákvörðun refsingar J var litið til þess að hann hafði ekki áður gerst sekur um brot sem máli skipti við ákvörðun refsingarinnar. Var J dæmdur í 4 mánaða skilorðsbundið fangelsi og til að greiða 1.000.000 krónur í sekt til ríkissjóð.	1124
Með skýlausri játningu G var talið sannað að hann hefði vanrækt að skila	

virðisaukaskatti, sem hann hafði innheimt í starfi sínu sem framkvæmdastjóri og stjórnarmaður hlutafélagsins K. Var honum gerð refsing.	1773
Sjá Tekjuskattur	1913
J var ákærður fyrir að hafa vanrækt að standa skil á virðisaukaskatti og staðgreiddum gjöldum launamanna sem haldið hafði verið eftir. Bar J því við að sýslumaðurinn á Patreksfirði, sem annaðist innheimtu virðisaukaskattsins, hefði látið átölulaust þótt greiðslur hefðu dregist lítillega en ekki hefði verið litið á það sem refsiverðan verknad. Var eigi að síður talið að J hefði unnið til refsingar með vanskilunum.	1931
D, sem var stjórnarformaður J, var ákærð fyrir að hafa vanrækt að standa skil á opinberum gjöldum og virðisaukaskatti sem J innheimti í rekstri sínum. Sem stjórnarmanni í félaginu bar henni að annast um að starfsemi félagsins væri jafnan í góðu horfi. Þá þótti verða ráðið af gögnum málsins að hún hefði vitað af vanskilum á gjöldunum. Var henni því gerð refsing. Við ákvörðun refsingar var litið til lagaskilareglna og þess að fallist hafði verið á beiðni félagsins um endurgreiðslu tiltekins hluta virðisaukaskattsins.	2446

Vitni

Sjá Kynferðisbrot	1215
Ö var ákærð fyrir ólögmeta föstureyðingu en sýknuð í héraði. Ákærvaldið áfrýjaði málinu og hugðist leggja fyrir Hæstarétt álitssgerð nefndar, sem starfaði samkvæmt 28. gr. laga nr. 25/1975 um ráðgjöf og fræðslu varðandi kynlíf og barneignir. Óskaði ákærvaldið eftir því að höfundar álitssgerðarinnar yrðu kvaddir fyrir dóm til skýrslugjafar um efni hennar. Ákvæði um vitni í lögum nr. 19/1991 voru talin reist á þeirri meginreglu að þeir einir, sem gætu borið um atvik máls af eigin raun, yrðu leiddir fyrir dóm til að gefa skýrslu sem vitni. Af álitssgerðinni varð ekki ráðið að höfundar hennar gætu borið af eigin raun um atvik að baki ákærrunni í málinu. Voru því ekki talin skilyrði til að leiða þá fyrir dóm til að gefa vitnaskýrslur.	2174
S höfðaði mál á hendur H vegna greiðsluskyldu á vixli. Var málið rekið sem ágreiningsmál vegna aðfarar samkvæmt 15. kafla laga nr. 90/1989. Krafðist S þess að fá að leiða fyrir dóm í málinu þrjú nafngreind vitni, að fá að gefa aðilaskýrslu fyrir dómi og að H yrði gert að koma fyrir dóm til að gefa skýrslu. Mátatilbúnaður aðila og yfirlýsingar lögmanna þóttu ekki gefa til efni til að víkja frá þeirri	

- meginreglu að vitnaleiðslur fari að jafnaði ekki fram í málum af þessu tagi. Var kröfu S um að vitni yrðu leidd því hafnað. Þá var ekki fallist á kröfu S um að H yrði gert að gefa skýrslu fyrir dómi, enda þótti sýnilegt að skýrsla hans yrði tilgangslaus. Hins vegar var S heimilað að gefa skýrslu þar sem ákvæði 1. mgr. 90. gr. laga nr. 90/1989 voru ekki talin taka til aðilaskýrslna og ekki þótti alveg ljóst að hún yrði þarflaus eða tilgangslaus. 2535
- Y kærði föður sinn, X, fyrir að hafa misnotað sig kynferðislega um margra ára skeið. Y krafðist þess að X yrði látinn víkja úr dómsal er hún gæfi skýrslu fyrir dómi. Y mótmælti því en ákærvaldið tók undir kröfu Y. Talið var að unnt væri að gæta brýnustu hagsmuna X af þátttöku í málsmeðferð með því að verjandi hans legði spurningar fyrir Y og gæfi X auk þess kost á að hlýða annars staðar jafnharðan á framburð Y eða kynna sér framburðinn þegar að skýrslugjöf lokinni og láta vitnið koma aftur fyrir dóm við aðalmeðferð til að svara frekari spurningum. Talið var að með því að fallast á að X yrði látinn víkja af dómþingi væri ákærvaldið reiðubúið að axla byrðina af því, að sönnunargildi skýrslu X kynni ekki að verða hið sama og ella. Var fallist á að skilyrði væru fyrir því að víkja X úr þinghaldi með vísan til 6. mgr. 59. gr. laga nr. 91/1991. 3231

Víxill

- S var ábyrgðarmaður á tryggingarvígli, sem bar þá áritun að hann væri vegna afléttingar lána af fasteign sem S seldi M. Með hliðsjón af aðdraganda málsins og tilurðar tryggingavíxilsins þótti M ekki hafa verið í góðri trú er hún innheimti víxilinn hjá S eftir að búið var að aflétta öllum veðskuldum af umræddri fasteign. Sjá Skaðabætur. ... 342

Víxilmál

- F var sýknaður af kröfu B í víxilmáli þar sem víxillinn hafði ekki verið sýndur innan eins árs frá útgáfu hans, sbr. 1. mgr. 34. gr. víxillaga nr. 93/1933. 1223
- H hafði höfðað mál gegn m.a. P og B til innheimtu kröfu sinnar samkvæmt tveimur víxlum. Voru þeir dæmdir í héraði til að greiða kröfuna. Fyrir Hæstarétt lögðu þeir P og B fram ný gögn sem tengdust kæru þeirra til Rannsóknarlögreglu ríkisins vegna meintra auðg-unarbrota eins forsvarsmanns H og lögmans félagsins. Þau atriði sem P og B leituðust við að leiða í ljós með hinum nýju gögnum vörðuðu þá varnarástæðu þeirra að víxlar þeir sem málið snerist

um væru í raun greiddir. Lutu varnir þeirra þannig að lögskiptum málsaðila að baki víxlunum. Gegn andmælum H fengu varnir, sem á þessu voru reistar, ekki komist að í málinu.	1453
J fyllti víxil út með því að rita á hann útgáfudag og gjalddaga. H, sem áþekkti víxillinn, mótmælti því að J hefði haft til þess heimild. Talið var að með afhendingu víxileyðublaðsins til J hefði falist heimild honum til handa til að útfylla það með þeim hætti, sem hann gerði. Þar sem víxillinn fullnægði að öðru leyti skilyrðum víxillaga, bæði að formi og efni, var H gert að greiða J víxilfjárhæðina.	3426

Víxlar

S var áþekkingar á víxli sem L hf. hafði afhent til tryggingar yfirdrætti á tékkareikningi sínum hjá SH. Varnir S komust ekki að í máli sem SH höfðaði á hendur S til greiðslu víxilsins. S höfðaði af þessu tilefni skaðabótamál á hendur SH. Í dómi Hæstaréttar var talið ósannað að ábyrgðin hafi verið bundin við ákveðið tímabil eða að SH hafi farið út fyrir umboð sitt. Þá var því hafnað að krafa SH væri fyrnd og að meðferð SH á víxlinum hafi verið með þeim hætti að telja mætti ósanngjarnt eða andstætt góðri viðskiptavenju.	930
---	-----

Þinghöld

Sjá Kynferðisbrot	1215
Sjá Vitni	3231

Þinglýsing

Makaskiptaafsal var tekið til þinglýsingar þótt á það skorti undirritun hins ófjárráða H, sem var eigandi fasteignarinnar ásamt móður sinni. Leiddi það til þess að H glataði að fullu andvirði eignarhluta síns í fasteigninni. Sjá Skaðabótamál, Dómarar og Málsástæður.	157
Mistök sýslumanns við þinglýsingu leiddu til þess að felld var úr gildi ákvörðun hans um að láta standa óbreytt frumvarp til úthlutunar á söluverði íbúðar er seld var nauðungarsölu. Sjá Veðréttur.	525
Ó var einn 20 íbúðareigenda í fjöleignarhúsi sem áttu rétt til að reisa bílskúr á lóð hússins. Við niðurröðun reita á lóðinni undir bílskúra á árinu 1971 féll í hlut Ó réttur til að reisa bílskúr nr. 5 í röðinni. Þegar til kom, lýsti Ó sig andvígán því, að bílskúrar yrðu reistir á lóðinni. Gerðu hinir bílskúrsréttarhafarnir þá með sér samkomulag um, að þeir, sem áttu byggingarrétt á reitum nr. 6 og 7, færðu sig yfir á reiti nr. 5 og 6. Reistu þeir sex sambyggða bílskúra. Eignaskiptasamningi,	

sem fól í sér skráningu á tilfærslu á bílskúsrétti Ó af reit nr. 5, var þinglýst um það bil fimmtán árum síðar. Hæstiréttur hafnaði kröfu Ó um að þinglýsing samningsins yrði afmáð. 954

Þau mistök urðu hjá embætti sýslumannsins í Keflavík við flutning báts milli umdæma að veðskuld H við F á 1. veðrétti var ekki færð inn á veðbandaspjald bátsins í hinu nýja umdæmi. Skuldin kom því ekki fram á veðbókavottorði, og bankanum L var ekki gerð grein fyrir tilvist hennar í viðskiptum við H. Þar sem mistökin hefðu ekki komið að sök nema vegna þess að fyrirsvarsmenn H nýttu sér þannig mistökin var tjón L ekki talið sennileg afleiðing mistakanna í skilningi 49. gr. þinglýsingalaga. L, sem var opinber lánastofnun, aflaði ekki sjálfur gagna um heimildarskjöl að bátnum eða veðsetningu hans og sýndi þannig ekki þá aðgæslu sem af honum varð krafist. Þóttu því ekki vera skilyrði til að dæma honum bætur úr hendi ríkissjóðs. Sératkvæði. 2779

Sjá Eignarréttur 2792

Þjófnaður

T var sakfelldur fyrir þjófnað og umferðarlagabrot. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af löngum sakaferli hans og rofi á skilorði reynslulausnar. Var T dæmdur í tíu mánaða fangelsi. 199

S var sakfellur fyrir tilraun til þjófnaðar og þjófnað. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af löngum afbrotaserli S og ítrekuðum auðgunarbrotum. Var S dæmdur í 3 ára fangelsi. Sjá Vanaafbrotamaður. 375

Sjá Líkamsárás 986

H var sakfelldur fyrir nokkur þjófnaðarbrot. Var ákvörðun refsingar hans var litið til ákvæða 72. gr. og 255. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 og hún ákveðin fangelsi í 9 mánuði. 1057

H var sakfelldur fyrir þjófnað, fíkniefnabrot og ölvunarakstur. Við ákvörðun refsingar var höfð hliðsjón af löngum sakarferli H og ítrekunaráhrifum sem brot hans höfðu. Var H dæmdur í 12 mánaða fangelsi. 1778

J var fundinn sekur um að hafa brotist inn í fyrirtæki og stolið þaðan margvíslegum verðmætum. Var honum gert að sæta fangelsi 8 mánuði. 1800

J var fundin sek um að hafa notað greiðslukort sem hún hafði komist yfir með þjófnaði og brotist inn í tvær íbúðir og stolið þaðan verðmætum. 1819

K var fundinn sekur um að hafa stolið lausafé í eigu verslunar. Var honum gerð refsing.	2021
--	------

Þóknun

Ágreiningur reis um þóknun lögmanns. Hæstiréttur ákvarðaði þóknunina að álitum. Sjá Lögmenn	126
---	-----

Ættaróðal

Deilt var um ákvörðun sýslumanns að stöðva nauðungarsölumeðferð jarðarinnar T, sem var afmarkaður fjórðungshluti ættaróðalsins P. Sjá Aðild og Nauðungarsala.	138
--	-----

Ökuréttindi

T ók bifreið sviptur ökurétti. Hafði honum tíu sinnum áður verið gerð refsing fyrir akstur án ökuréttinda. Var refsing hans ákveðin 5 mán-aða fangelsi.	2378
--	------

Ökuréttur

K var sakfelldur fyrir að aka bifreið sviptur ökurétti. Var K dæmdur í eins árs fangelsi að teknu tilliti til þess að með háttseminni rauf hann skilorð reynslulausnar sem honum hafði verið veitt á 300 daga eftirstöðvum fangelsisrefsingar.	1227
Sjá Ölvunarakstur	2908, 3450

Ölvunarakstur

J var gert að sæta fangelsi í 8 mánuði fyrir að hafa í tvígang ekið ölvaður og sviptur ökurétti. Ekki var fallist á kröfu ákærvaldsins um að skilorðsrefsing, sem átti rætur að rekja til fíkniefnabrota J, yrði tekin upp að nýju. Höfðu þau brot verið drýgð fyrir nærri 12 árum og voru þau mjög ólík þeim brotum sem málið varðaði. Þótti slík niðurstaða ekki samrýmast 1. mgr. 70. gr. stjórnarskrárinnar, svo og 1. mgr. 6. gr. samnings um verndun mannréttinda og mannfrelsis, sbr. lög nr. 62/1994 um mannréttinasáttmála Evrópu. Var hinn eldri skilorðsdómur því látinn standast.	2908
Á kvaddi til lögreglu að heimili sínu er hann fann ekki húslykla sínu. Er lögregla kom að sat Á fyrir utan heimili sitt í bifreið sinni. Þótti sýnt að bifreiðinni hafði verið ekið nýlega og voru fótspor Á við hana. Var blóðsýni tekið úr Á og reyndist hann mjög ölvaður. Sannað	

þótti að hann hefði ekið ölvaður. Var honum gert að greiða 70.000 króna sekt í ríkissjóð. Var hann jafnframt sviptur ökurétti í 3 ár.	3450
Sjá Bifreiðar	3683

Örorka

Sjá Skaðabætur	667, 683, 1388, 2663
Sjá Bifreiðar	1071, 3523
H-varð fyrir slysi þegar bifreið sem hann stjórnaði rásaði út af vegi í hálku og vindi og valt á hægri hlið. Í máli sem hann höfðaði á hendur V hf. af þessu tilefni var talið að starfsorkuskerðing, sem H kvaðst búa við í kjölfar slyssins, væri að rekja til slyssins en ekki veilu, sem hann var frá ungum aldri haldinn í baki. Voru H dæmdar bætur á grundvelli niðurstöðu lækna ráðs um varanlega örorku hans, en ekki var talið unnt að að taka tillit til yfirmats sem H hafði aflað þar sem lögmæt boðun til matsins hafði farist fyrir.	1197
Sjá Vátrygging, skilmálar	1137
Sjá Vinnuslys	3649
Sjá Vinnuslys	3663

Örorkubætur

Sjá Bifreiðar	1230
---------------------	------

Örorkutjónsútreikningur

G slasaðist í leikfimitíma í grunnskóla. Leikfímikennarinn þótti ekki hafa sýnt nægilega aðgæslu og var fallist á bótakröfu G. Við útreikning tjóns hennar var fallist á að miða við óskertar meðaltekjur iðnaðarmanna eins og um dreng hefði verið að ræða. Ekki þóttu komin fram næg rök til að hverfa frá langri dómvenju um viðmiðun útreiknings tjóns við slysdag. Sjá Stjórnarskrá.	683
--	-----

Örorkumat

H ýtti bifreið G en hrasaði þegar bifreiðin hrökk í gang. Við það féll hann á vinstra hné og hlaut varanlega örorku. Vísað var frá dómi aðal- og varakröfu G, sem byggðu á örorkumati sem G lagði fyrst fram við meðferð málsins fyrir Hæstarétti. Sjá Bifreiðar.	1683
Sjá Bifreiðar	3098

Öryggisgæsla

B var sakfelldur fyrir hrottafengna líkamsárás og nytjastuld. Með hliðsjón

af geðheilbrigðisrannsókn og læknisvottorði þótti ljóst að B væri ófær um að stjórna gerðum sínum sökum geðsjúkdóms. Var hann dæmdur til að sæta öryggisgæslu á viðeigandi stofnun.	73:
--	-----

VI. YFIRLIT

1. Einkamál:		
a. Áfrýjunarmál	196	
b. Kærumál dæmd	97	
c. Mál felld niður	4	
d. Úrskurður	0	297
2. Opinber mál:		
a. Áfrýjunarmál dæmd	62	
b. Kærumál dæmd	83	145
		442
3. Mál dæmd af þremur hæstaréttardómurum	328	
Mál dæmd af fimm hæstaréttardómurum	114	
Mál dæmd af sjö hæstaréttardómurum	0	
		442
4. Mál dæmd með varadómara		8

